

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กรรณิการ์ ณะสูตร

มหาวิทยาลัย

ดุษฎีนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คู่มือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

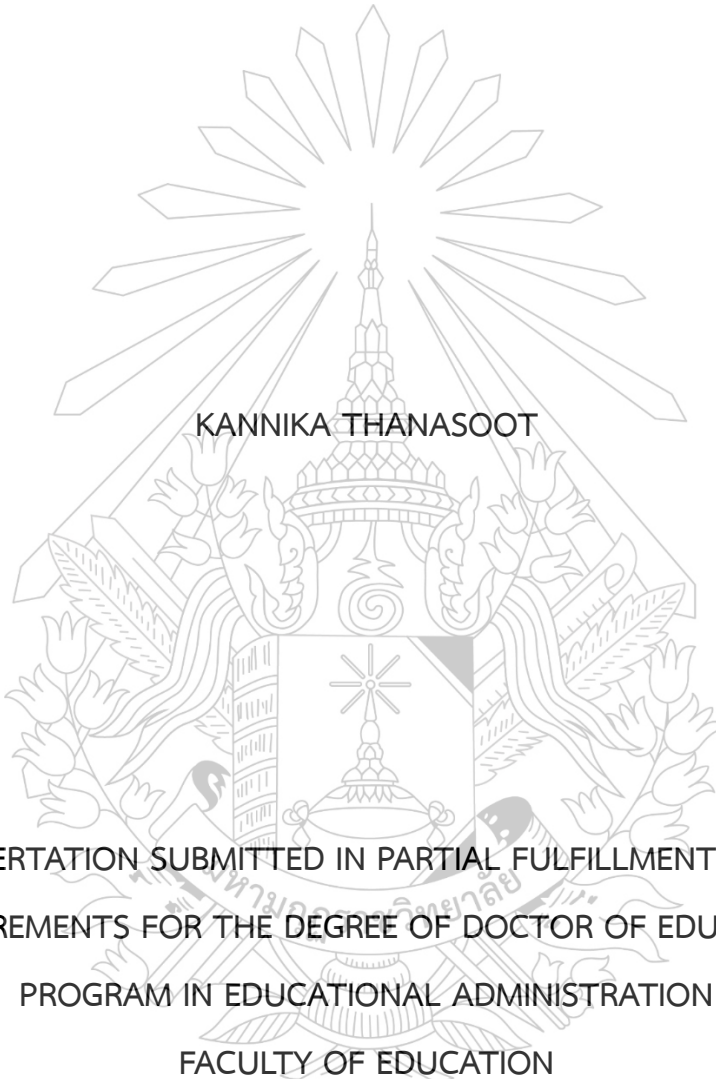
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

พุทธศักราช 2569

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

A MODEL OF ACADEMIC ADMINISTRATION TO ENHANCE LEARNING
MANAGEMENT IN DIGITAL ERA OF SMALL SCHOOL TEACHERS UNDER
THE OFFICE OF PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA
IN THE NORTHEASTERN REGION

KANNIKA THANASOOT

A DISSERTATION SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF EDUCATION
PROGRAM IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION
FACULTY OF EDUCATION

MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

2026

COPYRIGHT OF MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

หัวข้อคุณสมบัติ	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชื่อนักศึกษา	กรรณิการ์ ธนะสูตร
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย อนุมัติให้แนบคุณสมบัตินี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

(พระครูศรีวิรุณสุนทร , ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.)

คณะกรรมการสอบคุณสมบัติ:

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม ธรรมทัศนานนท์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม)

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

(รองศาสตราจารย์บุญช่วย ศิริเกษ)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชณพงศ์ ศรีจันทร์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยุทธ์ ชูสอน)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

หัวข้อคุณูปนิพนธ์	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ชื่อนักศึกษา	กรรณิการ์ ธนะสูตร
ชื่อปริญญา	ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชา	สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีพุทธศักราช	2569
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก 3) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก และ 4) ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน การวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ จำนวน 380 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบสอบถาม ระยะที่ 2 สร้างและตรวจสอบรูปแบบ ศึกษาวิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศ 3 โรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง ตรวจสอบยืนยันด้วยการสนทนากลุ่ม และประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบประเมิน ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนบ้านวังยาว เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบทดสอบ แบบประเมินและแบบสอบถาม และระยะที่ 4 ประเมินรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ได้แก่แบบประเมิน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบทางสถิติที (t-test) แบบไม่อิสระ (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.372 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็น

ด้านที่มีค่าสูงที่สุดคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล และต่ำที่สุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล, ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล, ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลและด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่าคะแนนการประเมินความรู้ความเข้าใจหลังการทดลองใช้ สูงกว่าก่อนการทดลองใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูหลังการทดลองใช้สูงกว่าก่อนการทดลองใช้และ ผลการประเมินความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

4. ผลการประเมินรูปแบบทั้งด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหารงานวิชาการ, การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล, โรงเรียนขนาดเล็ก

ABSTRACT

Dissertation Topic	A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management In Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary Educational Service Area in the Northeastern Region
Student's Name	KANNIKA THANASOOT
Degree Sought	Doctor of Education
Program	Program in Educational Administration
Anno Domini	2026
Advisor	Associate Professor Dr. Pim-on Sod-ium
Co-Advisor	Associate Professor Boonchuay Sirikase

The purposes of this research were to: 1) Study the current conditions, desirable conditions, and priority needs of academic administration to enhance learning management in digital era of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region, 2) Develop and validate a model of academic administration to enhance learning management in digital era of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region, 3) Implement with the use of a model of academic administration to enhance learning management in digital era of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region. and 4) Evaluate a model of academic administration to enhance learning management in digital era of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region. This research is a mixed-methods research design. The research was divided into 4 phases. Phase 1 Study the current conditions, desirable conditions, and priority needs of academic administration to enhance learning management in digital era of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region. The sample consisted of 380 school administrators and academic teachers. The research instrument was a questionnaire. Phase 2 Develop and validate a model of academic administration to enhance learning management in digital era

of small school teachers under the office of primary educational service area in the northeastern region. The study of best practices from 3 schools selected by purposive sampling. The model was validated through focus group discussion and evaluated for accuracy and appropriateness by 9 experts selected through purposive sampling. The research instrument was an evaluation form. Phase 3 Implement with the use of a model with 6 participants, including school administrator and teachers from Ban Wang Yao School, selected through purposive sampling. The research instruments included tests, evaluation forms, and questionnaires. Phase 4 Evaluated the model in terms of utility and feasibility by 9 experts selected through purposive sampling using evaluation forms. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and dependent t-test.

The results were as follows:

1. The overall current conditions were at a moderate level, while the overall desirable conditions were at the highest level. The overall Priority Needs Index (PNI) was 0.372. The highest priority need was digital media, innovation, and technology development, followed by digital learning management, while the lowest priority need was digital curriculum development.

2. The developed model consisted of 5 components: principles, objectives, processes (including 5 aspects: digital curriculum development, digital learning management, digital measurement and evaluation, development of digital media and innovation, and technology-integrated supervision), evaluation, and success conditions. The overall evaluation of the model's accuracy and appropriateness was at the highest level.

3. The implementation results indicated that participants' post-test scores on knowledge and understanding were significantly higher than the pre-test scores at the .05 level of statistical significance. Teachers' abilities in digital-age learning management improved from a moderate level before implementation to a high level after implementation. Overall satisfaction with the model was at the highest level.

4. The evaluation of the model showed that the model's overall usefulness and feasibility were at the highest level.

Keywords: Academic Administration Model, Digital-Age Learning Management, Small-Sized Schools

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ทั้งนี้ได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม และ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม รศ.บุญช่วย ศิริเกษ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณค่าทางวิชาการ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร. สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ และ ผศ.ดร.ประยุทธ ชูสอน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้ดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.จุฑามาส ศรีจันทร์ นางแพวิภา ภูสงัด ดร.พงษ์ศักดิ์ บุญพรหม ดร.ภาวิไล บุญทองแพง และดร.มงกุฎ จ้านงค์นิต ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร.สุรพล บุญลือ นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์ นายธนพล นาเลาห์ ดร.ชัยญ์ธัน ธงชัยวัฒน์ธัน ดร.ประกิต สิงห์ทอง ดร.กิตติศักดิ์ แสนานุช ดร.กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์ ดร.ปิยณัฐ ณะบุตร นายธนพล คำพา ผศ.ดร.ศิษณพงศ์ ศรีจันทร์ ดร.บุลยาวิ ธิรคุณธน ดร.วรรณที ศรีโนนยาง ดร.สุริณี วัฒนศรีหานัง ดร.พรบุญญา อัญชลี ดร.เกศสุดา มิตรภูษาภรณ์ นางจันทร์แรม พรหมทา ดร.วิไลภรณ์ คำมัน และดร.สงกรานต์ อนุสรณ์ทร์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันและประเมินองค์ประกอบ ตัวชี้วัด และสนทนากลุ่ม

ขอขอบพระคุณ ดร.ญานิศา อยู่งาน ดร.ก้องณเรนทร์ พลชา ดร.วุฒิชัย ดานะ ดร.ปิยณัฐ ณะบุตร ดร.วารุณี ทีนา และดร.พิมพ์ไศษณัฐ สดเอี่ยม ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะและตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของวิทยานิพนธ์อย่างดียิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังยาวและคณะครูทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้รูปแบบและเก็บรวบรวมข้อมูลส่งผลให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ท้ายที่สุดนี้ขอขอบพระคุณครอบครัวอันเป็นที่รักยิ่ง ที่ให้การสนับสนุนทั้งด้านกำลังใจ ความเข้าใจ และเป็นแรงผลักดันสำคัญจนทำให้การดำเนินการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากดุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องแสดงความกตัญญูแด่ผู้มีพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้

กรรณิการ์ ณะสูตร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	จ
ABSTRACT	ช
กิตติกรรมประกาศ	ญ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฒ
สารบัญรูปภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	5
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	6
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	14
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	17
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	20
2.1.1 ความหมายการบริหารการศึกษา.....	20
2.1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา.....	21
2.2 แนวคิดการบริหารสถานศึกษา.....	22
2.2.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา.....	22
2.2.2 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา.....	23
2.2.3 ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา.....	24
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ.....	28
2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ	28
2.3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ	29
2.3.3 หลักการบริหารงานวิชาการ	31

2.3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ	32
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้	56
2.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้	56
2.4.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้	57
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	58
2.5.1 ความเป็นมาของยุคดิจิทัล	58
2.5.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	60
2.5.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	61
2.5.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	62
2.6 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)	94
2.6.1 ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)	94
2.6.2 องค์ประกอบของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)	94
2.6.3 ประโยชน์ของวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)	98
2.7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ	99
2.7.1 ความหมายของรูปแบบ	99
2.7.2 ความสำคัญของรูปแบบ	100
2.7.3 องค์ประกอบของรูปแบบ	101
2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	119
2.8.1 ความหมายการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)	119
2.8.2 ขั้นตอนการดำเนินการสนทนากลุ่ม	120
2.9 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	123
2.9.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	123
2.9.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	124
2.9.3 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น	125
2.10 แนวคิดเกี่ยวกับคู่มือ	126
2.10.1 ความหมายของคู่มือ	126
2.10.2 ความสำคัญของคู่มือ	127
2.10.3 องค์ประกอบของคู่มือ	128
2.10.4 ขั้นตอนการจัดทำคู่มือ	129
2.11 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	131
2.11.1 ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ Best Practice	131

2.11.2 ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)	132
2.11.3 แนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice).....	133
2.11.4 ขั้นตอนการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice).....	134
2.12 บริบทการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	135
2.12.1 ข้อมูลทั่วไปของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	135
2.12.2 สภาพปัญหาการบริหารจัดการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	136
2.12.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก	138
2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	140
2.13.1 งานวิจัยในประเทศ	140
2.13.2 งานวิจัยต่างประเทศ	145
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	148
3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	150
3.2 ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	165
3.3 ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	174
3.4 ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	182
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	186
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	186
4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	186

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	187
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	335
5.1 สรุปผล.....	335
5.2 อภิปรายผล	338
5.3 ข้อเสนอแนะ	351
บรรณานุกรม	352
ภาคผนวก	369
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ	370
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	375
ภาคผนวก ค คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	475
ภาคผนวก ง คู่มือการใช้รูปแบบ	519
ภาคผนวก จ หนังสือราชการ	568
ภาคผนวก ฉ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	622
ประวัติผู้เขียนคุณูปการ.....	624

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงการสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารงานวิชาการ.....	37
ตารางที่ 2.2 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	68
ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	83
ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	88
ตารางที่ 2.5 แสดงตารางวิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ.....	102
ตารางที่ 2.6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของหลักการ.....	105
ตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์.....	108
ตารางที่ 2.8 การสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ของกระบวนการ.....	111
ตารางที่ 2.9 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผล	115
ตารางที่ 2.10 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ.....	118
ตารางที่ 3.1 แสดงหน่วยที่ได้รับการสุมและกลุ่มตัวอย่างแยกตามเขตตรวจราชการ จังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและจำนวนโรงเรียน	159
ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาค้นคว้าองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	187
ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	191
ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลหลังการปรับแก้ไข	202
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมองค์ประกอบ ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายด้าน.....	206
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ.....	207

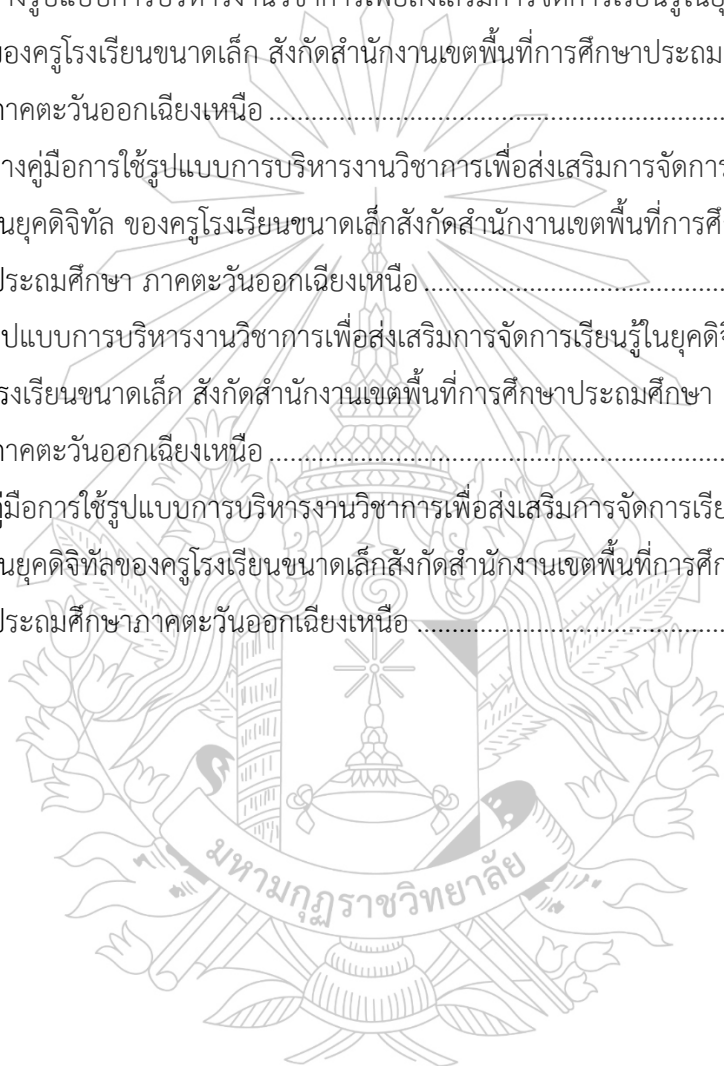
ตารางที่ 4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ	208
ตารางที่ 4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมองค์ประกอบ และตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ	209
ตารางที่ 4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ	211
ตารางที่ 4.9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสม ของตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ	212
ตารางที่ 4.10	ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	214
ตารางที่ 4.11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกโดยรวมและรายด้าน	216
ตารางที่ 4.12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ	217
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ	220
ตารางที่ 4.14	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ	223
ตารางที่ 4.15	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ	226
ตารางที่ 4.16	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ	229
ตารางที่ 4.17	แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	242

ตารางที่ 4.18	แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	245
ตารางที่ 4.19	แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล	248
ตารางที่ 4.20	แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล	250
ตารางที่ 4.21	แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	252
ตารางที่ 4.22	ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	255
ตารางที่ 4.23	ผลการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	257
ตารางที่ 4.24	บทสรุปการตรวจสอบยืนยันรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	277
ตารางที่ 4.25	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความถูกต้องและความเหมาะสม ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ	298
ตารางที่ 4.26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความถูกต้องและความเหมาะสม ของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ ..	308

ตารางที่ 4.27	แสดงคะแนน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูและผู้บริหารก่อนและหลังการใช้รูปแบบ.....	311
ตารางที่ 4.28	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบโดยรวมรายด้าน	312
ตารางที่ 4.29	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกรายข้อ.....	313
ตารางที่ 4.30	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ.....	315
ตารางที่ 4.31	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัลแนกรายข้อ.....	317
ตารางที่ 4.32	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ.....	319
ตารางที่ 4.33	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ	321
ตารางที่ 4.34	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออก เฉียงเหนือของกลุ่มเป้าหมาย.....	323
ตารางที่ 4.35	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน	327

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1	กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย..... 18
ภาพที่ 3.1	แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการและผลที่คาดหวัง..... 149
ภาพที่ 4.1	ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 274
ภาพที่ 4.2	ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 275
ภาพที่ 4.3	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 295
ภาพที่ 4.4	คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 297

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในศตวรรษที่ 21 โลกได้เข้าสู่ยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์ซึ่งถือเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและระบบการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลที่กลายเป็นปัจจัยสำคัญในการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน (อรทัย รุ่งวชิรา และคณะ, 2564 ; สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560) ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีล้ำสมัยอย่างไม่หยุดยั้งทำให้ทุกองค์การในโลกต่างแข่งขันเพื่อความเป็นสุดยอดผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงจำเป็นต้องบูรณาการองค์ความรู้เพื่อการผดุงอยู่ขององค์กรนั้น ๆ อย่างมีอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาในวัฏจักรที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการศึกษาเป็นหนึ่งในรากฐานสำคัญเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน ซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2565)

ดังนั้นในการเตรียมคนเข้าสู่สังคมยุคโลกาภิวัตน์ระบบการจัดการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่งและจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคมโลกสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (ไพโรจน์ ยิ่งยืน, 2564 ; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) ส่งผลให้สถานศึกษาได้รับผลกระทบจำเป็นต้องมีการพลิกโฉมระบบการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (ไพฑูรย์ สีนลรัตน์, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ที่กำหนดยุทธศาสตร์ให้สถานศึกษาและสถาบันการศึกษาต้องมีระบบบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพมีการปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 กำหนดภารกิจของสถานศึกษาให้มีความหลากหลายยิ่งขึ้นโดยกำหนดไว้ในมาตรา 15 ให้มีการจัดการศึกษาหลากหลายรูปแบบทั้งในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัยมาตรา 24-30 ว่าด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ กำหนดให้การพัฒนาผู้เรียนต้องสอดคล้องกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และเน้นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้เน้นย้ำถึงการกระจายอำนาจการบริหารจัดการไปยังสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการบริหารงาน ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ และบุคคลเพื่อเป้าหมาย

สูงสุดคือคุณภาพของผู้เรียน โรงเรียนจึงเป็นหน่วยงานสุดท้ายเป็นองค์กรที่สำคัญที่สุดในการบริหารจัดการเพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2553)

การบริหารการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลให้รูปแบบและวิธีการเรียนการสอนมีการปรับเปลี่ยนเพื่อเตรียมพร้อมนักเรียนสำหรับอนาคตที่เต็มไปด้วยความท้าทายเพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามที่กำหนดโดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีความทันต่อสถานการณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560) ซึ่งต้องเป็นการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนไปการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นเครื่องกระตุ้นการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างสรรค์นวัตกรรมและการวิจัยด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2565)

สถานศึกษาจึงต้องพลิกบทบาทเป็นหน่วยงานที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้ไปสู่การเป็น “องค์กรแห่งการเรียนรู้” ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบจำเป็นที่หลากหลายให้ครอบคลุมด้านทรัพยากรและกระบวนการบริหารที่เหมาะสมทำให้สถานศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการใหม่ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง (Napate et al., 2020) ในขณะเดียวกันการบริหารสถานศึกษายุคใหม่ต้องให้ความสำคัญและนำเทคโนโลยีไปประยุกต์ใช้ในการบริหารด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานงบประมาณ การบริหารกิจการ นักเรียน เป็นต้น เพื่อให้สถานศึกษาเกิดการพัฒนาไปข้างหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการจัดการเรียนรู้ที่ถือเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีแนวทางการบริหารงานเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู (Baglama et al., 2022) ซึ่งการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูนั้นนี้อาจเกิดขึ้นได้จากการเปลี่ยนแปลงในระดับห้องเรียนเพียงอย่างเดียวหากแต่ต้องอาศัยการบริหารงานวิชาการ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560)

การบริหารงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาเพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาคือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานตามที่กำหนดโดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้มีความทันต่อสถานการณ์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2560) ถือได้ว่าเป็นการบริหารกิจกรรมทุกประเภทในโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา การปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอน สื่อ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรมครู การนิเทศการศึกษา การเผยแพร่ งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐานสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นการบริหารสถานศึกษา โดยจัดกิจกรรมทุกอย่าง

ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553) จึงมีความสำคัญในการนำนโยบายทางการศึกษาไปสู่การปฏิบัติ ให้บรรลุเป้าหมายและมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (จิตติมา วรรณศรี, 2564) นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการยังทำหน้าที่ เป็นกลไกหลักในการกำหนดทิศทาง สนับสนุนและกำกับคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ของครู อย่างเป็นระบบเพื่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียน ในยุคดิจิทัล (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2560) และประเด็นสำคัญที่จะปฏิรูปการเรียนรู้คือครูซึ่งเป็นบุคคล ในการปฏิรูปการเรียนรู้เนื่องจากครูเป็นบุคคลด้านหน้าและเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียน (กนกอร สมปราชญ์, 2560)

การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนั้นมีสภาพเปลี่ยนแปลงไปจากการเรียนรู้ในยุคที่ผ่านมาอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากมีเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัย เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก ผู้เรียนจึงสามารถรับข้อมูล ข่าวสารได้ครั้งละเป็นจำนวนมากจากหลากหลายช่องทาง การเรียนรู้ถูกเปิดกว้าง ไม่จำกัดกรอบ อีกต่อไป ผู้เรียนสามารถเรียนได้อย่างอิสระตามความต้องการของตนเองไม่ว่าจะเป็นที่ไหนหรือ เมื่อไหร่ก็ตามการเรียนรู้จึงเกิดขึ้นได้อย่างก้าวกระโดด (ชัชชญา พิระธรณิศร์, 2563) รูปแบบ การจัดการเรียนรู้จึงต้องถูกปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองต่อสภาพบริบทของสังคมและความต้องการ ของผู้เรียน สร้างการเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงภายใต้ สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการดำรงชีวิตในโลกปัจจุบัน จัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกับการทำงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้และต่อยอดออกมาเป็นผลงานใหม่หรือนวัตกรรมได้ในอนาคต (มานะ สินธุวงษานนท์, 2562) ครูต้องเปลี่ยนจากเน้นการสอนของครูมาเป็นเน้นการเรียนรู้ ของนักเรียนทำหน้าที่สร้างแรงบันดาลใจสร้างความท้าทายความสนุกในการเรียนให้แก่ผู้เรียนโดยปรับ บทบาทจากครูผู้สอนเป็น Coach หรือผู้อำนวยการการเรียนรู้ ทำหน้าที่กระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนและมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) ครูจึงมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพ การเรียนรู้ของนักเรียนในยุคดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อดิจิทัลระบบการเรียนออนไลน์การเรียนรู้ ผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่หลากหลาย รวมถึงการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างทักษะ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์ (ศศิธดา แพงไทย, 2559)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 7,062 โรงเรียนและมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568) ซึ่งสภาพปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ประสบปัญหาคล้ายคลึง กันใน 4 ด้าน โดยเฉพาะด้านการบริหารวิชาการมีปัญหที่เด่นชัดที่สุดคือครูไม่ครบชั้นและจำนวน

ผู้เรียนในแต่ละชั้นมีจำนวนน้อยทำให้ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายได้ สังคมผู้เรียนคับแคบการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนไม่กว้างพอผู้เรียนจึงมีความจำกัดในการพัฒนาการเรียนรู้ที่ไม่สามารถเรียนรู้ได้ทุกเรื่องและจากการประเมินมาตรฐานการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กยังขาดคุณภาพจึงทำให้คุณภาพการศึกษาของผู้เรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานอย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2567) ได้สำรวจและพบสภาพปัญหาในโรงเรียนขนาดเล็กที่เหมือนกันในหลายปีที่ผ่านมา คือ 1) ด้านคุณภาพการศึกษา 2) ด้านการบริหารจัดการ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล ยิ่งไปกว่านั้น จากผลสรุปประเด็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566 - 2570) พบว่าประเด็นจุดอ่อนของการพัฒนานั้นมีหลายประเด็นและหนึ่งในนั้น คือจำนวนโรงเรียนขนาดเล็กที่มีมาก ส่วนใหญ่ขาดแคลนทรัพยากรที่จะสนับสนุนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจากข้อมูลดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดพันธกิจในการพัฒนาโรงเรียนในสังกัด จำนวน 5 ข้อ ซึ่งพบว่าเป้าประสงค์ข้อที่ 5 มีรายละเอียดสรุปได้ว่าผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ รวมทั้งจิตวิญญาณความเป็นครู (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2567) สอดคล้องกับ ศุภิสรา ทดลา (2566) ได้นำเสนอบทความเรื่องโรงเรียนขนาดเล็ก “ปัญหาหรือโอกาสของการจัดการศึกษา” พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญ โดยเฉพาะต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ รวมถึงปัญหาโรงเรียนที่ไม่มีผู้บริหาร และจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน ทั้งนี้ยังพบว่าปัญหาของครูที่สำคัญคือด้านการจัดการเรียนรู้ ถึงแม้ว่าสภาพปัจจุบันแม้ว่าจะมีนโยบายที่ชัดเจนในด้านการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้แต่ในทางปฏิบัติยังพบปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็ก ซึ่งข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระบุว่าโรงเรียนขนาดเล็กมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และเทคโนโลยี ครูต้องสอนหลายวิชา ขาดสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและยังพบว่าครูมีความเชี่ยวชาญและความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) อีกทั้งยังขาดทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การบรรยายเน้นครูเป็นศูนย์กลางไม่ยอมปรับตัวเปลี่ยนแปลง (ฉัตรชัย หวังมีจมี, 2560)

จากการศึกษาสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาพบว่าการบริหารงานวิชาการถือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาและเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียนหากสามารถ

พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กและสอดคล้องกับยุคดิจิทัลได้จะช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามเป้าหมายของแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 และถึงแม้จะมีการศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการและการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แต่ยังขาดรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่เป็นระบบที่จะสามารถนำไปใช้ได้จริงในยุคดิจิทัลในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก

ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ซึ่งจะนำไปสู่รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือว่าเป็นอย่างไร มีองค์ประกอบใดบ้างและแนวทางการดำเนินการเป็นอย่างไรนำไปสู่การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กในภูมิภาคต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

1.2.2 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

1.2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นอย่างไร

1.2.4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับใด

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 ประโยชน์ในเชิงวิชาการ

1.4.1.1 ได้องค์ความรู้ใหม่เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้จริง

1.4.1.2 ผู้บริหารสามารถนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้เป็นแนวปฏิบัติในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและสถานศึกษาต่อไป

1.4.2 ประโยชน์ด้านนโยบาย

1.4.2.1 ได้แนวทางรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนำไปเป็นแนวทางประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

1.4.2.2 ได้ประโยชน์ต่อการวางแผนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก และใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงให้กับงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานการศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดขอบเขตของการวิจัยตามระยะของการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยจากองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุปเป็นขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), วิริยยุทธ ชาตะกาญจน์ (2555), จิตติมา วรณศรี (2557), สัมมา ธนินิธย์ (2560), อธิระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561), ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), เพ็ญวรา ชูประวัตติ (2563) และจิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ (2565) ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบ

มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) การนิเทศการศึกษา

2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของจิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561), อีระ รุญเจริญ (2562), พิมพ์ดี เตชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข (2562), วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562), พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒน์ (2564), เอกราช โสมิตพิมานเวช (2567), Simmons (2010) และ Ally (2019) ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 2) การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ 3) การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล และ 4) การประเมินผลในยุคดิจิทัล

3) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ ของทิตินา แชนมณี (2556), สุธรรม ธรรมพัฒนานนท์ (2561), ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561), อีระ รุญเจริญ (2562), ทินกร บัวชู (2564) และณฤศม์ ขำนาญวงษ์ (2567) ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบ มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

1.5.2 ขอบเขตประชากร/กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ องค์ประกอบ ของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายละเอียดดังนี้

1.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบ มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.1.2 แหล่งข้อมูล ได้แก่

1.1.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2552), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), วีรยุทธ ชาตะกาญจน์ (2555), จิตติมา วรณศรี (2557), สัมมา รณธิ์ (2560), อีระภาพ เพชรมาลย์กุล (2561),

ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) และจิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา ไรจน์รัตนวานิชย์ (2565)

1.1.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของ จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561), ชีระ รุญเจริญ (2562), พิมพันธ์ เดชะคุปต์และเพยาร์ ยินดีสุข (2562), วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562), พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒนะ (2564), เอกราช โสมิตพิมานเวช (2567), Simmons (2010) และ Ally (2019)

1.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งได้จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการและองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1.1.3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1.1.3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

1.1.3.3 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

1.1.3.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

1.1.3.5 ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้นตอนที่ 1.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

รายละเอียดดังนี้

1.2.1 ขอบเขตเนื้อหา

องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง

1.2.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ขั้นตอนที่ 1.3 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายละเอียดดังนี้

1.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 5) ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7,062 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7,062 คน ครู จำนวน 25,191 คน รวม 32,253 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568)

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 380 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 190 คน และครูวิชาการ จำนวน 190 คน รวมทั้งหมด 380 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970) ที่มีความคลาดเคลื่อน .05 การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

1.3.3 ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 1.4 การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

รายละเอียดดังนี้

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

1.4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และครูวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน

1.4.3 ตัวแปรศึกษา

องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 2.1 ยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายละเอียดดังนี้

2.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ จากแหล่งข้อมูล 6 แหล่ง ดังนี้ ทิศนา ขัมมณี (2556), สุธรรม ธรรมทัศน์นันท์ (2561), ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561), ธีระ รุญเจริญ (2562), ทินกร บัวชู (2564) และณฤศม์ ชำนาญวงษ์ (2567) สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบได้ 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.1.2 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาระยะที่ 1 และผลการศึกษาค้นคว้าของรูปแบบมาเป็นข้อมูลในการยกร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1.3 นำร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.1.4 นำร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบยืนยันต่อไป

ขั้นตอนที่ 2.2 การตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายละเอียดดังนี้

2.2.1 ขอบเขตเนื้อหา

ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

ขั้นตอนที่ 2.3 การประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายละเอียดดังนี้

2.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน (ชุดเดิม) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ที่เข้าร่วมกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ความถูกต้องและความเหมาะสมของร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ขอบเขตเนื้อหา

3.1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.1.2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3.1.3 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนบ้านวังยาว กลุ่มคุณภาพการศึกษาภคธูณาแหม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา 6 คน รวม 7 คน โดยความสมัครใจ

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.3.2 ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3.3.3 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ระยะที่ 4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 4.1 การประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยการใช้แบบเจาะจง (Purposive Sampling)

4.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง กรอบทางความคิดที่สร้างขึ้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนครูโรงเรียนขนาดเล็กให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1.1 หลักการ หมายถึง แนวคิด ทฤษฎีสำคัญที่ยึดถือในกระบวนการดำเนินการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 วัตถุประสงค์ หมายถึง ข้อกำหนดที่ต้องการให้บรรลุหลังจากการดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3 กระบวนการ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ตามขั้นตอน วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการ PDCA เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

1.4 การวัดและประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม กระบวนการดำเนินงานให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานตามรูปแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

1.5 เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง ข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติตามที่ส่งเสริมให้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์มาใช้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาในยุคดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนดโครงสร้างหลักสูตร กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนในรูปแบบ วิธีการและกิจกรรมใหม่ ๆ ที่มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยพัฒนากิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือทำ มีความรู้ มีทักษะในการนำไปใช้ชีวิตจริงในปัจจุบันตามหลักสูตรกำหนด มีสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

2.3 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการในกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามและสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมินตามสภาพจริงรายบุคคล ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์

ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียน จากสถานศึกษาอื่น พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ใช้ข้อมูลการประเมินผล เพื่อการวางแผน ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการ ที่นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนให้มีทักษะในการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหา ความรู้ ส่งเสริมการสร้าง จัดหาพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการนำสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในห้องเรียน ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา

2.5 ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด การวางแผน นิเทศและดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้ หรือแสวงหาความรู้แหล่งความรู้ที่หลากหลาย ๆ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิธี การสอนและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัย และจัดทำรายงานผลการนิเทศและแจ้งให้ครูทราบ เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารในสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูผู้ได้รับคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายงานจากผู้บริหาร สถานศึกษาให้ทำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายวิชาการในสถานศึกษาซึ่งอยู่ในกลุ่มพื้นที่รับผิดชอบของเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน

6. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีจำนวน นักเรียนในระดับชั้นอนุบาล 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ไม่เกิน 120 คน

7. สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

8. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ความคาดหวังเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

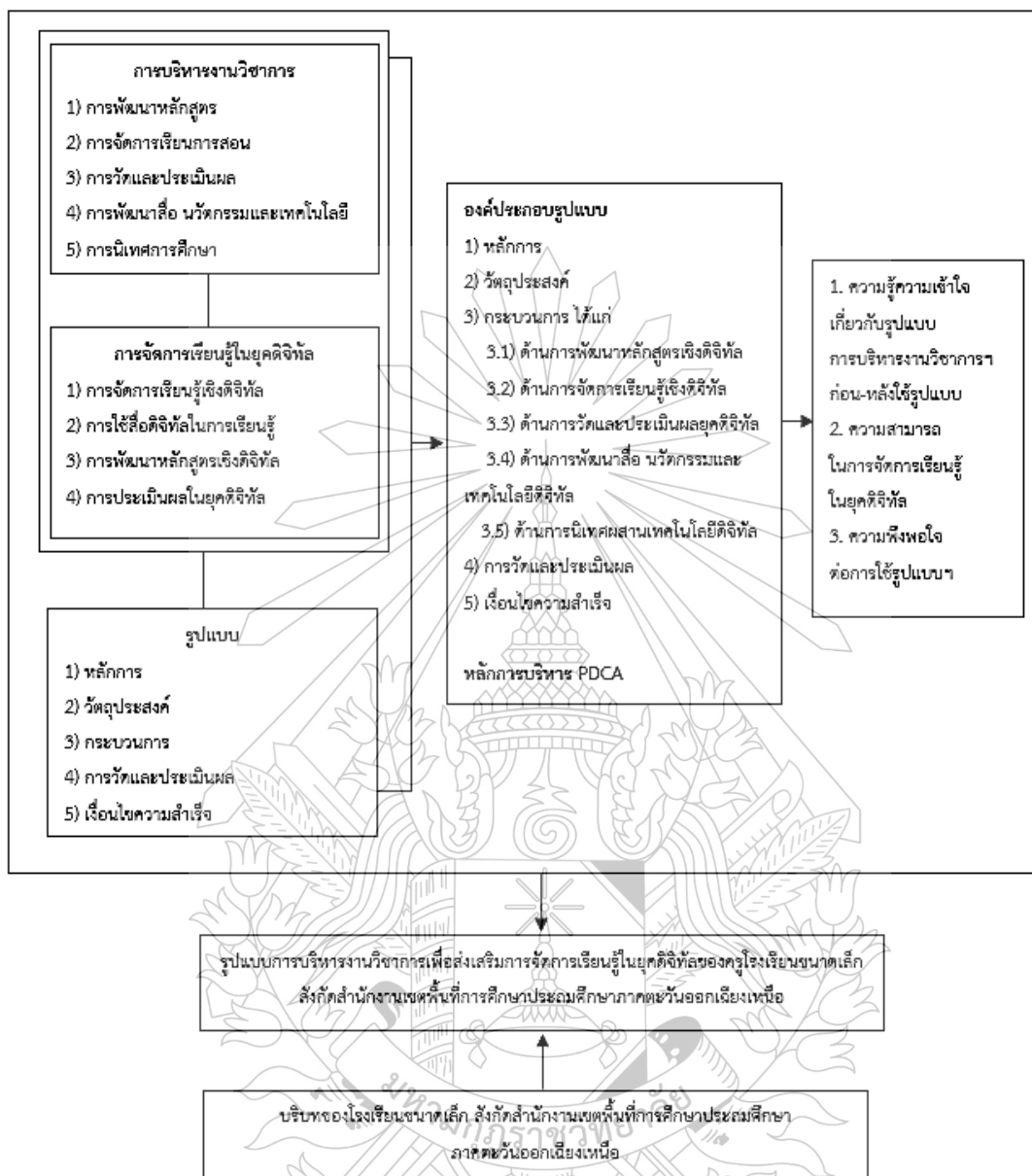
ผู้วิจัยได้ศึกษาขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยจากองค์ความรู้ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาสรุปเป็นขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1) แนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), วีรยุทธ ชาทะกาญจน์ (2555), จิตติมา วรณศรี (2557), สัมมา รัตนชัย (2560), อีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561), ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) และจิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวานิชย์ (2565) ผลการสังเคราะห์มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) การนิเทศการศึกษา

2) แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ จินณวัตร ปะโคทั้ง (2561), อีระ รุญเจริญ (2562), พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2562), สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562), วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562), พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒนะ (2564), เอกราช โสมจิตพิมานเวช (2567), Simmons (2010) และ Atty (2019) ผลการสังเคราะห์ มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 2) การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ 3) การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล และ 4) การประเมินผลในยุคดิจิทัล

3) แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบของ ทิศนา แหม่มณี (2556), สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561), ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561), อีระ รุญเจริญ (2562), ทินกร บัวชู (2564) และนฤวุฒิ ชำนาญวงษ์ (2567) ผลการสังเคราะห์ได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

จากแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 2.1.1 ความหมายการบริหารการศึกษา
 - 2.1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
- 2.2 แนวคิดการบริหารสถานศึกษา
 - 2.2.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา
 - 2.2.2 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา
 - 2.2.3 ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3.3 หลักการบริหารงานวิชาการ
 - 2.3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้
 - 2.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 2.4.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 - 2.5.1 ความเป็นมาของยุคดิจิทัล
 - 2.5.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 - 2.5.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 - 2.5.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
- 2.6 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA)
- 2.7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ
- 2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)
- 2.9 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.10 แนวคิดเกี่ยวกับคู่มือ

2.11 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

2.12 บริบทการบริหารโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

2.1.1 ความหมายการบริหารการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การดำเนินการของกลุ่มบุคคลในการบริหารจัดการในด้านวิชาการ งบประมาณ บุคลากร และการบริหาร ทัวไป โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการคืนอำนาจ การจัดการศึกษาให้ ประชาชน หลักการบริหารตนเอง หลักการตรวจสอบถ่วงดุลเพื่อพัฒนา สถานศึกษาให้สามารถพัฒนาคน ให้มีคุณภาพและอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาไว้ว่า หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความคิดความสามารถ และความเป็นคนดีซึ่งการจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม การวัดผล การจัดหาครุภัณฑ์ การสรรหาบุคลากรมาดำเนินการ หรือมาทำการสอนในสถาบันการศึกษา การปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานเหล่านี้รวมเรียกว่า “ภารกิจทางการบริหารการศึกษา” หรือ “งานบริหาร การศึกษา” นั่นเอง

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาไว้ว่า หมายถึง การดำเนินการของกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของผู้บริหารร่วมกับครูหรือบุคลากรใน โรงเรียน อธิการบดีหรือผู้บริหารร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือ กันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น

Hoy and Miskel (2013) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาไว้ว่า หมายถึง ระบบการทำงานเชิงสังคม ที่ประสานความร่วมมือระหว่างบุคคลภายในองค์กร เพื่อนำพาหน่วยงาน ทางการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้ โดยอาศัยโครงสร้าง กระบวนการ และความสัมพันธ์ เชิงพฤติกรรม

Fullan and Quinn (2018) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาไว้ว่า หมายถึง กระบวนการสร้างความสอดคล้อง เพื่อลดความสับสนในองค์กร และทำให้ครูและนักเรียนมีเป้าหมายที่ชัดเจนร่วมกัน

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษา หมายถึงการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านต่าง ๆ ทั้งวิชาการ งบประมาณ และบุคลากร ภายใต้หลักการ กระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการเรียนการสอน ในสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพ มีความรู้ คู่คุณธรรม และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษา ไว้ดังนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2552) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพต้องมีการบริหารจัดการศึกษาโดยมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทางการศึกษา ต้องอาศัยทรัพยากรทางการศึกษาและสามารถบริหารจัดการโดยผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษาและสามารถบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลบรรลุสำเร็จตามความมุ่งหมายได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน วิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบ เพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดีจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงานนักบริหารที่ดีต้องรู้จักบริหารงานนั้น จะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์เพราะว่าการดำเนินงานมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว

ปรีชญา เวสารัชช์ (2554) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นการบริหารจัดการที่มีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ ขั้นตอน กติกา และวิธีดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุนและมีกระบวนการประเมินผลการศึกษาเที่ยงตรงและเชื่อถือได้

Lunenburg (2010) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นการสร้าง สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ถ้าหากขาดการบริหารที่ดีแล้วนั้น ครูจะไม่สามารถทำหน้าที่สอนได้อย่างเต็มที่ และนักเรียนจะเสียโอกาสในการพัฒนา

Fullan and Quinn (2016) ได้เสนอความสำคัญของการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นมิติของความสอดคล้องกัน โดยการบริหารช่วยเชื่อมโยงนโยบายระดับสูงเข้าสู่การปฏิบัติในห้องเรียน ทำให้การปฏิรูปการศึกษาเกิดผลเป็นรูปธรรม

กล่าวโดยสรุป การบริหารการศึกษามีความสำคัญเพราะว่าการบริหารจัดการที่มีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่องนั้นจะส่งเสริมและเอื้อต่อการบริหารท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้และจะสามารถจัดการศึกษาได้คุณภาพตามที่ตั้งเป้าหมาย

2.2 แนวคิดการบริหารสถานศึกษา

2.2.1 ความหมายของการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2542) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าเป็นการบริหารการจัดการศึกษาแนวใหม่ที่มุ่งให้สังคมทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบการจัดการศึกษาต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีเครือข่ายแหล่งการเรียนรู้ โดยการให้สถานศึกษามีความคล่องตัวและตัดสินใจดำเนินงานในขอบเขตที่รับผิดชอบโดยให้ประชาชน องค์กรต่าง ๆ มีส่วนร่วมในเรื่องต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผน รูปแบบวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างเป็นระบบ การบริหารต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ทุกประการเพราะการบริหารนั้นมิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว แต่ยังต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องอีกหลายฝ่ายเข้ามาช่วย นักบริหารที่ดีจึงต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหาร และเลือกผู้ร่วมงานที่เหมาะสมเพื่อให้การบริหารสถานศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่วางได้

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) ได้ให้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าเป็นกระบวนการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของบุคคลและกลุ่มผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของงานที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบริหารยังถือเป็นศาสตร์ที่มีวิทยาการที่สามารถเรียนรู้ได้ และเป็นทั้งศิลป์ที่มีลักษณะเกี่ยวกับการปฏิบัติการประยุกต์ศาสตร์ต่าง ๆ เพื่อมาใช้ในการบริหาร

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2557) ได้ให้ความหมายการบริหารการศึกษาไว้ว่าเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้านนับตั้งแต่บุคลภาพ ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและคุณธรรมเพื่อให้มีค่านิยมตรง

กับความต้องการของสังคมโดยกระบวนการต่าง ๆ ที่อาศัยการควบคุมสิ่งแวดล้อมให้มีผลต่อบุคคล และอาศัยทรัพยากร ตลอดจน เทคนิคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

Hoy and Miskel (2001) ได้ความหมายการบริหารสถานศึกษาไว้ว่า เป็นกระบวนการที่มุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษา หมายถึงกระบวนการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารใช้องค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านศาสตร์และศิลป์ เพื่อวางแผน ตัดสินใจ จัดสรร ทรัพยากร และนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมาย โดยเน้นการมีส่วนร่วมของบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์บรรลุเป้าหมาย ตามที่วางไว้ได้

2.2.2 ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้
 ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ไว้ว่าเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องกำหนดแบบแผนวิธีการและขั้นตอนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานไว้อย่างมีระบบเพราะถ้าระบบการบริหารงานไม่ดีจะกระทบกระเทือนต่อส่วนอื่น ๆ ของหน่วยงาน นักบริหารที่ดีต้องรู้จักเลือกวิธีการบริหารที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพื่อที่จะให้ งานนั้นบรรลุจุดหมายที่วางไว้ การบริหารงานนั้นจะต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทุกประการเพราะว่า การดำเนินงานต่าง ๆ มิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียวแต่ยังมีผู้ร่วมงาน อีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ผู้ช่วยงานแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งใน ด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัดและความต้องการที่ไม่เหมือนกัน จึงเป็นหน้าที่ของผู้บริหาร ที่จะนำเอาเทคนิควิธีและกระบวนการบริหารที่เหมาะสมมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย ของสถานศึกษา

สมถวิล ศรีจันทร์วิโรจน์ (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษา ไว้ว่าการบริหารสถานศึกษามีความสำคัญเพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการศึกษา ภายในสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งเป็นการวางรากฐานชีวิตให้กับผู้เรียนได้ก้าวทัน ความเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกในปัจจุบัน เป็นการพัฒนาศาสนิกของสังคมให้มีความเจริญงอกงาม ในด้านต่าง ๆ ให้เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมโดยมุ่งไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมาย ของรัฐดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องวางแผนกำหนดวิธีการดำเนินงาน ขั้นตอนอย่างเป็นระบบ

สัมมา ธรณิธย์ (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาไว้ว่าเป็น กิจกรรมที่ต้องดำเนินการในการสนับสนุนและส่งเสริมแก่บุคลากรให้เกิดกระบวนการจัดการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่องเป็นระบบในการบริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงทุกกิจกรรมในการบริหาร

จัดการต้องเน้นให้เกิดคุณภาพตามเป้าหมายเป็นที่พอใจแก่ทุกฝ่ายมุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีพัฒนาการทางการศึกษาที่ต้องการ

สรุปได้ว่า การบริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเป็นพื้นฐานของการใช้ศาสตร์และศิลป์ที่ถูกต้องและเหมาะสมในการนำเอาทรัพยากรในสถานศึกษามาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดซึ่งการบริหารการศึกษาต้องได้รับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้เหมาะสมกับสถานการณ์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงานและมีประสิทธิภาพสูงสุด

2.2.3 ขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาดังนี้ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารสถานศึกษา ดังนี้

1. การบริหารวิชาการประกอบด้วย

1.1 การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

1.2 การวางแผนงานด้านวิชาการ

1.3 การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

1.4 การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

1.5 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

1.6 การวัดผลประเมินผลและดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

1.7 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

1.8 การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

1.9 การนิเทศการศึกษา

1.10 การแนะแนว

1.11 การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

1.12 การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

1.13 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา

และองค์กรอื่น

1.14 การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงานสถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

1.15 การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ
ของสถานศึกษา

1.16 การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

1.17 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2. การบริหารงบประมาณ ประกอบด้วย

2.1 การจัดทำแผนงบประมาณและคำขอตังงบประมาณเพื่อเสนอ
ต่อเลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 การจัดทำแผนปฏิบัติการใช้จ่ายเงินตามที่ได้รับจัดสรรงบประมาณ
จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง

2.3 การอนุมัติการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับจัดสรร

2.4 การขอโอนและขอเปลี่ยนแปลงงบประมาณ

2.5 การรายงานผลการเบิกจ่ายงบประมาณ

2.6 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้งบประมาณ

2.7 การตรวจสอบติดตามและรายงานการใช้องค์เงินจากงบประมาณ

2.8 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.9 การปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมายเกี่ยวกับกองทุน
เพื่อการศึกษา

2.10 การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.11 การวางแผนพัสดุ

2.12 การกำหนดรูปแบบรายการหรือคุณลักษณะเฉพาะของครุภัณฑ์หรือ
สิ่งก่อสร้างที่ใช้เงินงบประมาณเพื่อเสนอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.13 การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการจัดทำและจัดหาพัสดุ

2.14 การจัดหาพัสดุ

2.15 การควบคุมดูแลบำรุงรักษาและจำหน่ายพัสดุ

2.16 การจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สิน

2.17 การเบิกเงินจากคลัง

2.18 การรับเงินการเก็บรักษาเงินและการจ่ายเงิน

2.19 การนำเงินส่งคลัง

2.20 การจัดทำบัญชีการเงิน

2.21 การจัดทำรายงานทางการเงินและงบการเงิน

2.22 การจัดทำและจัดหาแบบพิมพ์บัญชีทะเบียนและรายงาน

3. การบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย

3.1 การวางแผนอัตรากำลัง

3.2 การจัดสรรอัตรากำลังข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

3.3 การสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง

3.4 การเปลี่ยนตำแหน่งให้สูงขึ้นการย้ายข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

3.5 การดำเนินการเกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน

3.6 การลาทุกประเภท

3.7 การประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.8 การดำเนินงานทางวินัยและการลงโทษ

3.9 การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

3.10 การรายงานการดำเนินงานทางวินัยและการลงโทษ

3.11 การอุทธรณ์และการร้องทุกข์

3.12 การออกจากราชการ

3.13 การจัดระบบและการจัดทำทะเบียนประวัติ

3.14 การจัดทำบัญชีรายชื่อและให้ความเห็นเกี่ยวกับการเสนอ

ขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

3.15 การส่งเสริมการประเมินวิทยฐานะ ข้าราชการครู และบุคลากร

ทางการศึกษา

3.16 การส่งเสริมและยกย่องเชิดชูเกียรติ

3.17 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ

3.18 การส่งเสริมวินัยคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับข้าราชการครู

และบุคลากร ทางการศึกษา

3.19 การริเริ่มส่งเสริมการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูและบุคลากร

ทางการศึกษา

3.20 การพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาการดำเนินงาน

ที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4. การบริหารงานทั่วไป ประกอบด้วย

- 4.1 การพัฒนาระบบและเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ
- 4.2 การประสานงานและพัฒนาเครือข่ายการศึกษา
- 4.3 การวางแผนการบริหารงานการศึกษา
- 4.4 งานวิจัยเพื่อพัฒนานโยบายและแผน
- 4.5 การจัดระบบการบริหารและพัฒนาองค์กร
- 4.6 การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน
- 4.7 งานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 4.8 การดำเนินงานธุรการ
- 4.9 การดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม
- 4.10 การจัดทำสำมะโนผู้เรียน
- 4.11 การรับนักเรียน
- 4.12 การเสนอความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดตั้งยุบรวมหรือเลิกสถานศึกษา
- 4.13 การประสานการจัดการศึกษาในระบบนอกระบบและตามอัธยาศัย
- 4.14 การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา
- 4.15 การทัศนศึกษา
- 4.16 งานกิจการนักเรียน
- 4.17 การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา
- 4.18 การส่งเสริมสนับสนุน และประสานการจัดการศึกษาของบุคคล
- 4.19 การประสานราชการกับส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น
- 4.20 การรายงานผลการปฏิบัติงาน
- 4.21 การจัดระบบการควบคุมภายในหน่วยงาน
- 4.22 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการลงโทษนักเรียน

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) ได้เสนอขอบข่ายการบริหารสถานศึกษาดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการ
2. การบริหารงานธุรการ
3. การบริหารงานบุคคล
4. การบริหารกิจการนักเรียน
5. การบริหารงานด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการสถานศึกษา เป็นภารกิจในการจัดการศึกษาตามหลักการและขอบข่ายภารกิจการบริหารจัดการสถานศึกษาตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กำหนดขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการศึกษา 4 ภารกิจหลัก ได้แก่ ภารกิจด้านวิชาการ ภารกิจด้านงบประมาณ ภารกิจด้านการบริหารงานบุคคลและภารกิจด้านการบริหารทั่วไป เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนที่มีความสามารถ และอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

2.3.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

ภาวิดา ธาธาศรีสุทธิ (2550) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง การบริหารงานหรือการดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่และภารกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึงการบริหารสถานศึกษาโดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

กมล ภูประเสริฐ (2553) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง กระบวนการบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งถือเป็นเป้าหมายสำคัญของภารกิจในสถานศึกษากระบวนการนี้ครอบคลุมการจัดการด้านหลักสูตรและการสอนการพัฒนาครูผู้สอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง เป็นกระบวนการหรือกิจกรรมการดำเนินงานทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนตลอดจนการประเมินผลให้ดียิ่งขึ้นเพื่อให้เป็นไปตามจุดหมายของการจัดการศึกษาและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากที่สุด

จิตติมา วรรณศรี (2557) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วยงานต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล การใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

สัมา รธนีย์ (2560) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง กระบวนการปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ของนักเรียนโดยมีการประสานงานของทุกคนในโรงเรียนร่วมกัน

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง กระบวนการดำเนินงานและการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมพัฒนานักเรียนต่าง ๆ เพื่อให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการว่าหมายถึง การดำเนินการของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ ทั้งในด้านการออกแบบหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการหมายถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครอบคลุมทั้งการพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผล ประเมินผล เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา

2.3.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้
ประเวศ วะสี (2543) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าการบริหารงานวิชาการควรให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพครูมีบทบาทเป็นผู้แนะแนวทางการเรียนรู้และควรเปิดโอกาสให้ชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมนอกจากนี้ผู้นำทางการศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการปฏิรูป การเรียนรู้ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี และผลักดันให้ครูทำงานร่วมกันโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก

ทศนี วงศ์เย็น (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้บริหารตระหนักและเห็นความสำคัญของงานวิชาการซึ่งเป็นงานหลักของสถานศึกษาเพราะความสำเร็จของสถานศึกษาส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

2. ทำให้ผู้บริหารและครูวางแผนพัฒนางานวิชาการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. ทำให้สถานศึกษาปรับปรุง และพัฒนางานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

4. ทำให้เกิดความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนในการพัฒนาการเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนและชุมชน

อัมภา บุญช่วย (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานด้านวิชาการเป็นหัวใจสำคัญหรือเรียกได้ว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษางานวิชาการจึงมิใช่เพียงให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้คิดเลขเก่งเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการดำรงชีวิตในสังคมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขงานวิชาการยังเน้นถึงการออกไปประกอบอาชีพได้ และเป็นงานที่รับผิดชอบต่อคุณภาพของพลเมืองที่จะออกไปช่วย พัฒนาประเทศในอนาคตด้วย

จิตติมา วรรณศรี (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารงานวิชาการถือเป็นงานหลักสำคัญของสถานศึกษา อันเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนเพื่อให้มีพฤติกรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข การบริหารวิชาการจึงประกอบด้วยงานสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวิจัยใน ชั้นเรียน รวมทั้งการดำเนินงานอื่น ๆ ที่ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียน เช่น การนิเทศ การแนะแนว การประกันคุณภาพ การศึกษาเป็นต้น ซึ่งยอมรับกันทั่วไปว่าความสำเร็จของการบริหารสถานศึกษา เป็นผลมาจากความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องตระหนัก และให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกแก่การดำเนินงานวิชาการให้เกิดประสิทธิผล

กระพรวงศึกษานิเทศ (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางของพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ ที่เน้นให้การบริหารงานวิชาการต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบคำนึงถึงหลักวิชาการ และให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

วิสา แสนเลิง และกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์ (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษามุ่งปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์และเกิดการเรียนรู้ ซึ่งคุณภาพของนักเรียนส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษา

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2565) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า การบริหารวิชาการเป็นหน้าที่สำคัญที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งสถานศึกษาทุกประเภทจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับงานวิชาการเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ มีคุณภาพ หรือมีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์

สรุปได้ว่า การบริหารวิชาการมีความสำคัญเพราะเป็นหัวใจหลักที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างนักเรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถและมี คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้รับการพัฒนารอบด้านจนเต็มศักยภาพโดยต้องอาศัยความร่วมมือของผู้บริหารและครูผู้สอนร่วมกัน จัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก

2.3.3 หลักการบริหารงานวิชาการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการโดยผู้วิจัยได้ วิเคราะห์ความสอดคล้องแล้วสรุปหลักการบริหารวิชาการ แบ่งเป็น 4 หลักการ ดังนี้ (จรูญี แก้วเอียน, 2556 ; ชุมศักดิ์ อินทร์รัช, 2559 ; เพ็ญวรา ชูประวัติ, 2563)

1. หลักการพัฒนาคูณภาพ (Quality Management) เป็นการบริหารงาน เพื่อนำไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ องค์ประกอบของคุณภาพที่เป็นตัวชี้วัด คือ ผลผลิตและ กระบวนการเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคลากรและผู้รับบริการได้รับความพึงพอใจ พัฒนาศักยภาพ เป็นที่ยอมรับของสังคมในระดับสากลมากขึ้นและการประเมินคุณภาพ

2. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) การปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการ การบริหารได้พัฒนาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยทุกคนในหน่วยงานมีส่วนร่วมเสนอแนะ ปรับปรุง และพัฒนา หลักการมีส่วนร่วมต้องการให้ทุกคนได้ร่วมกันทำงาน ซึ่งลักษณะของงานวิชาการ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย อาจดำเนินงานในรูปของคณะกรรมการวิชาการ ซึ่งจะมี เป้าหมายการทำงานร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาคูณภาพได้มากขึ้น การมีส่วนร่วมต้องเริ่มจาก การร่วมคิดร่วมทำและร่วมประเมินผล

3. หลักการ 3 องค์ประกอบ (3-Es) ได้แก่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัด

3.1 หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้ เป็นไปตามขั้นตอนและกระบวนการ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรในขณะดำเนินการก็สามารถ ปรับปรุงแก้ไขได้มีประสิทธิภาพเน้นไปที่กระบวนการ (Process) การใช้กลยุทธ์และเทคนิควิธีการ ต่าง ๆ ที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์มากที่สุด

3.2 หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ได้ผลผลิต (Outputs) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถมีทักษะเพิ่มขึ้น รวมทั้งการคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับ อย่างไรก็ตามมักใช้คำสองคำนี้ควบคู่กันคือมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

3.3 หลักประหยัด (Economy) หมายถึง การใช้เวลาน้อย การลงทุนน้อย การใช้ กำลังหรือแรงงานน้อย โดยไม่ต้องเพิ่มทรัพยากรทางการบริหาร แต่ได้ผลผลิตตามที่คาดหวัง ดังนั้นการลงทุนในวิชาการจึงต้องคำนึงถึงความประหยัดด้วยเช่นเดียวกัน ผู้บริหารจะใช้กลวิธีอย่างไร

การบริหารเพื่อพัฒนาคุณภาพโดยอาศัยความประหยัดบุคลากร ประหยัดงบประมาณ ประหยัดวัสดุและเทคโนโลยี และใช้เวลาน้อย

4. หลักความเป็นวิชาการ (Academic) หมายถึง ลักษณะที่ครอบคลุมเนื้อหาสาระของวิชาการ ได้แก่ หลักการพัฒนาหลักสูตร หลักการเรียน หลักการสอน หลักการวัดผลประเมินผล หลักการนิเทศการศึกษาและหลักการวิจัยเป็นด้านหลักการต่าง ๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญก่อให้เกิดความเป็นลักษณะของวิชาการที่ต้องอาศัยองค์ความรู้เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการต่าง ๆ งานวิชาการเป็นงานหลักสำหรับโรงเรียน เพราะเป็นงานที่ผู้บริหารจะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของโรงเรียนที่กำหนดไว้ มีความจำเป็นจะต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการงานวิชาการ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักการบริหารวิชาการเป็นแนวคิดสำคัญผู้บริหารสถานศึกษาใช้ในการบริหารสถานศึกษาโดยผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมหลักประสิทธิภาพ หลักประสิทธิผล หลักการประหยัด และหลักความเป็นวิชาการในการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์

2.3.4 ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ได้เสนอขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว

11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน

สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

รัฐชัชดาพร เวหะชาติ (2552) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. การพัฒนาแหล่งการเรียนรู้
7. การนิเทศการศึกษา
8. การแนะแนวการศึกษา
9. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
10. การส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน
11. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
12. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน

และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการดังนี้

1. การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีรายละเอียดของงาน ดังนี้ แผนปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน บันทึกการสอน
2. การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้การสอนในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีและสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนี้การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดผู้สอนเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอนและการฝึกงาน

3. การบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตรและโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่ การจัดสื่อ การเรียน การจัดห้องสมุด การนิเทศการสอนและการวัดและประเมินผล

วิริยยุทธ ชาตะกาญจน์ (2555) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้ การพัฒนาและบริหารหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการส่งเสริม ชุมชนให้เข้มแข็งทางวิชาการ

จิตติมา วรรณศรี (2557) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การวางแผนงานวิชาการ
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การพัฒนาสื่อและแหล่งเรียนรู้
4. การจัดการเรียนรู้
5. การวัดและประเมินผล
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
7. การนิเทศภายใน

สัมมา ธรณิย์ (2560) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการหลักสูตรและแผนการเรียนรู้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์และจัดทำ หลักสูตรการจัดทำแผนการเรียนรู้การวางแผนการดำเนินงานวิชาการ
2. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วยการจัดตารางสอน การกำหนดผู้สอน การ ดำเนินการสอน การจัดกิจกรรมตามหลักสูตรการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร
3. การจัดสื่อและวัสดุเพื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย การดำเนินการเกี่ยวกับการเกี่ยวกับวัสดุ อุปกรณ์สื่อ ห้องสมุด นวัตกรรม ตลอดจนเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน
4. การนิเทศและการพัฒนาการเรียนการสอน ประกอบด้วย การติดตาม การดำเนินการสอนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนการพัฒนาครูการประชุมทางวิชาการ
5. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน ประกอบด้วย การวัดและประเมินผล การเรียนของนักเรียนการประเมินผลการสอนของครูการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐาน การศึกษา

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. งานจัดและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. งานจัดและพัฒนากระบวนการเรียนการสอน
3. งานสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้

ปิยะพร เตียวอินทร์ (2562) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. การวัดและประเมินผล
3. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษา
4. การนิเทศการศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
6. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
7. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
8. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและสังคมได้การจัดการศึกษาที่ดีจึงควรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพชีวิตและสังคมของผู้เรียน หลักสูตรสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีความเหมาะสมทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ ดังนั้นการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำทางการศึกษาที่จะต้องดำเนินการพัฒนาและใช้หลักสูตรสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องมีความรู้ความเข้าใจตรงกันอย่างชัดเจนเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา รวมทั้งเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนและสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การจัดการเรียนการสอนหรือกระบวนการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่นักเรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ สร้างองค์ความรู้ และพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและศักยภาพตามที่มุ่งหวังในหลักสูตรสถานศึกษาผ่านวิธีการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นรูปแบบหรือวิธีการที่นักเรียนใช้ในการแสวงหาความรู้ สร้างความเข้าใจ หรือมีปฏิริยาสนองตอบต่อสิ่งต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ของการเรียนรู้ นักเรียนแต่ละคนอาจใช้วิธีการแตกต่างกันไปเพื่อช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความชอบ ความถนัด ภูมิหลัง สังคมวัฒนธรรม หรือพัฒนาการของแต่ละบุคคล โดยมีสื่อการเรียนรู้เป็นสื่อที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจ มีความเข้าใจ เกิดการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นในการพิจารณาว่านักเรียนเกิดคุณภาพการเรียนรู้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและมาตรฐานการเรียนรู้ ผลของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

จะสามารถแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนแล้ว ยังสามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาได้อีกด้วย

จิตสุภา สง่าแสง และนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ (2565) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีการวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียนและสังคมและการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษา
2. การจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการถ่ายทอดความรู้ การแนะแนวและการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม
3. สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้ ประกอบด้วย การจัดหาและพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ แหล่งข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนนักเรียนอย่างรอบด้านตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่วางไว้
4. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย การกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา การพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลและการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามตัวชี้วัดและตามสภาพจริง

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการที่นักวิชาการจำแนกไว้จะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 10 แหล่ง ดังนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553), วีรยุทธ ชาทะกาญจน์ (2555), จิตติมา วรรณศรี (2557), สัมมา รณิธย์ (2560), ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561), ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) และจิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์ (2565) ผู้วิจัยได้นำมาสรุปประเด็นสำคัญและสังเคราะห์เพื่อกำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงการสังเคราะห์ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ (ต่อ)

ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ	แหล่งข้อมูล												
	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน (2550)	รัฐสภาพร เวชชาติ (2552)	ปริญพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553)	วีรยุทธ ขวตะภาคุณ (2555)	จิตติมา วรณศรี (2557)	สันมา รธิชัย (2560)	ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561)	ปิยะพร เตียวอินทร์ (2562)	เพ็ญวรา ชูประวัตติ (2563)	จิตสุภา สว่างแสง และนันทิชา ไรจน์รัตนวานิชย์ (2565)	ความถี่	ร้อยละ	ผลการสังเคราะห์
12.การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา	✓	✓									2	20.00	
13.การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา	✓										1	10.00	
14.การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา	✓										1	10.00	
15. การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยี	✓	✓			✓	✓	✓	✓		✓	7	70.00	✓
รวม	17	12	3	4	7	5	3	8	3	4	66		

จากตารางที่ 2.1 ผลการสังเคราะห์ข้อบ่งชี้การบริหารงานวิชาการเมื่อพิจารณาความถี่ที่สังเคราะห์ได้และพิจารณาเล็กลงประกอบที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป สรุปได้ 5 ด้าน เรียงลำดับตามความถี่มากไปน้อย ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) การนิเทศการศึกษา

โดยมีรายละเอียดเนื้อหา ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญที่สุดต่อการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาบอกแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีอันเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตหลักสูตรเป็นข้อกำหนดว่าด้วยจุดมุ่งหมาย แนวทาง วิธีการ และเนื้อหาสาระในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ สมรรถนะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และพฤติกรรมตามที่กำหนดในจุดมุ่งหมายการศึกษา

1.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตร

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานต่างๆ ได้ให้ความหมายการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึงการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สามารถอยู่ร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีความสุข

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2555) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการจัดทำขั้นตอนทางการเรียนการสอนเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษาโดยมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2565) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่มีระบบเป็นเหตุเป็นผลในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้นหรือกระบวนการในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคมรวมทั้งมีการนำหลักสูตรไปใช้และการประเมินหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรควรดำเนินการแบบมีส่วนร่วม รับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต้องคำนึงถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับโดยผลที่ได้ในแต่ละขั้นตอนด้วยกระบวนการวิจัยจะนำไปสู่การดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปเริ่มตั้งแต่การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตร การยกร่างสร้างหลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร รวมไปถึงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร

Taba (1962) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

Good (1993) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิชาการพัฒนาหลักสูตรอย่างหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับโรงเรียนและการจัดการเรียนการสอนส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรหมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้ต่างไปจากเดิม

สรุปได้ว่าความหมายของการพัฒนาหลักสูตรหมายถึง กระบวนการดำเนินงานทางการเรียนการสอนเพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษา โดยมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

1.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้
จิตติมา วรณศรี (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. ความสำคัญต่อผู้เรียน หลักสูตรเป็นแผนดำเนินงานของสถานศึกษา ที่จะใช้เพื่อหล่อหลอม กล่อมเกลา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามทั้งด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์และด้านสังคม เป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข เป็นพลเมืองดีของสังคม เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ

2. ความสำคัญต่อครู หลักสูตรจะทำให้ครูรับรู้และเข้าใจตรงกัน ถึงจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา รวมทั้งหลักสูตรเป็นแนวปฏิบัติ ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน ช่วยให้ครูสามารถวางแผนจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา ผู้เรียนได้ตรงตามจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาทั้งด้านเนื้อหาสาระ แนวทางการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน แนวทางการวัดและประเมินผล การใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และพัฒนาการของผู้เรียนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3. ความสำคัญต่อสถานศึกษา หลักสูตรเป็นเสมือนพิมพ์เขียว ของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เป็นแผนหลักที่จะช่วยให้ทราบจุดมุ่งหมายและความคาดหวัง ของสถานศึกษาที่มีต่อผู้เรียนเป็นอย่างไร ผู้เรียนที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาจะมีลักษณะอย่างไร และสถานศึกษามีแนวทางดำเนินการจัดการศึกษาอย่างไร

4. ความสำคัญต่อผู้ปกครอง หลักสูตรจะช่วยให้ผู้ปกครองรับทราบถึง จุดมุ่งหมายและความคาดหวังว่า เมื่อจบการศึกษานักเรียนบุตรหลานจะมีลักษณะ มีคุณสมบัติเป็นอย่างไรบ้าง

สถานศึกษามีแนวทางจะพัฒนาผู้เรียนอย่างไร เพื่อประกอบการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในสถานศึกษาแห่งนั้น ๆ

Taba (1962) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันใหม่ที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมด ตั้งแต่จุดมุ่งหมายและวิธีการและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบกระเทือนทางด้านความคิดและความรู้สึกนึกคิดของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรคือการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเดิมให้มีความสอดคล้องและเกิดประโยชน์กับคุณภาพของผู้เรียน ครู สถานศึกษาและผู้ปกครอง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐาน หรือรูปแบบของหลักสูตร

1.3 แนวทางการพัฒนาหลักสูตร

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

อึ้ง บัวศรี (2542) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- ขั้นที่ 3 การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
- ขั้นที่ 4 การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา
- ขั้นที่ 5 การเลือกเนื้อหา
- ขั้นที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ขั้นที่ 7 การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้
- ขั้นที่ 8 การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
- ขั้นที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้
- ขั้นที่ 10 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

โสภา วงศ์นาคเพ็ชร (2553) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 สารระแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชน และท้องถิ่น

2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและประเมินสภาพสถานศึกษาเพื่อกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้ง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตร สถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยบูรณาการเนื้อหา สาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรให้เหมาะสม

5. นิเทศการใช้หลักสูตร

6. ติดตามและประเมินผลใช้หลักสูตร

7. ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชนและท้องถิ่น

2. วิเคราะห์สภาพแวดล้อม และประเมินสถานศึกษา เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายรวมทั้งคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน

3. จัดทำโครงสร้างหลักสูตร และสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตร สถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยพยายามบูรณาการ เนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกันและระหว่างกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

4. นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรให้เหมาะสม

5. นิเทศการใช้หลักสูตร

6. ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร

7. ปรับปรุงหลักสูตรตามความเหมาะสม

Taba (1962) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาความต้องการ และความจำเป็นต่าง ๆ ของสังคม

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่สังคมต้องการ

3. คัดเลือกเนื้อหาวิชาความรู้ที่ครูจะต้องมาสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ที่ตรงกับความต้องการและความจำเป็นของสังคม

4. จัดลำดับขั้นตอน แก้ไขปรับปรุงเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน ให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งนำมาเสริมเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอนให้สมบูรณ์และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

6. จัดระเบียบ จัดลำดับ ขั้นตอนและแก้ไข ปรับปรุงประสบการณ์ การเรียนรู้

7. กำหนดเนื้อหาสาระ หรือประสบการณ์ที่ต้องการประเมินได้ว่า มีการเรียนรู้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่รวมทั้งกำหนดเกณฑ์การประเมินผล และวิธีการประเมินผล

สรุปได้ว่า แนวทางในการพัฒนาหลักสูตร มี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การศึกษาข้อมูล พื้นฐาน 2) การร่างหลักสูตรโดยการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล 3) การตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร 4) การทดลองใช้หลักสูตร 5) การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรตามความเหมาะสมของบริบท

2. การจัดการเรียนการสอน

2.1 ความหมายการจัดการเรียนการสอน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ ดังนี้ ทิศนา ขัมมณี (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียน เป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับ มีการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม การเรียนรู้อย่างเต็มตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้สอนจะต้องปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นสำคัญและต้องคิด จัดเตรียมกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่จะเอื้อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงและยั่งยืนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพ ของตนเองอย่างเต็มที่

สมาลี จันทรชะลอ (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่า หมายถึง กระบวนการเรียนการสอนเป็นการดำเนินการหรือการจัดประสบการณ์โดยใช้กิจกรรม ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด การเรียนการสอน

จะเกิดประสิทธิภาพผู้สอนจะต้องจัดทำแผนการสอนเป็นอย่างดีและดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่เตรียมไว้

Bloom (1976) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าหมายถึง การเกิดเรียนรู้ในแต่ละครั้งจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น 3 ประการ จึงจะเรียกว่าเป็นการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางความรู้ ความคิด ความเข้าใจ (Cognitive domain)
2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective domain)
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเคลื่อนไหวของร่างกาย เพื่อให้เกิดทักษะและความชำนาญ (Psychomotor domain)

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนหมายถึงกระบวนการดำเนินการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนในรูปแบบวิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ บูรณาการสาระความรู้และทักษะอย่างสมดุล ส่งเสริมการเรียนรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือทำ มีความรู้ มีทักษะตามเป้าหมายของหลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน จัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2557) ให้ความสำคัญการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการพัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับดิจิทัลช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นว่าการเรียนรู้ดิจิทัลไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยี แต่เป็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน

ทิศนา ขัมมณี (2567) ให้ความสำคัญการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีตามวัตถุประสงค์แล้วยังสามารถช่วยจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้อีกด้วย

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2552) ได้ให้ความสำคัญการจัดการเรียนการสอนไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนในเรื่องที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของตนเองและได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี มีเป้าหมายหลักสูตรที่ชัดเจนและพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ

2.3 แนวทางการจัดการเรียนการสอน

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้
วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีประสบการณ์ตรงสัมพันธ์และเชื่อมโยงกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. ให้ผู้เรียนค้นพบตนเอง ค้นคว้า แสวงหาความรู้อย่างอิสระ
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้วิธีการเรียนรู้หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน
5. ให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ ได้คิดเป็น มีทักษะกระบวนการความคิด การจัดการและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
6. ใช้สื่อที่หลากหลายรวมทั้งภูมิปัญญาไทยมาประยุกต์ใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้
7. จัดกิจกรรมและเนื้อหาที่ผสมผสานความรู้ต่าง ๆ อย่างสมดุลในลักษณะของบูรณาการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบองค์รวมและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

กมล ภูประเสริฐ (2555) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. การรวบรวมรูปแบบการเรียนการสอน กระบวนการเรียนการสอน เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีลักษณะเน้นผู้เรียนสำคัญที่สุดหรือเน้นการปฏิบัติจริงของผู้เรียนในสภาพชีวิตจริง และช่วยพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
2. การร่วมกันวิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่สถานศึกษาจัดทำขึ้น ในหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วยอาจจะประกอบด้วยรูปแบบเทคนิคและกิจกรรมที่หลากหลาย แล้วแต่ความเหมาะสมที่จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มศักยภาพ
3. การกำหนดความต้องการในเรื่องการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนในหน่วยการเรียนรู้รายวิชานั้น เนื่องจากกิจกรรมจะมีลักษณะให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงสื่อการเรียนรู้จึงเป็นสื่อที่ผู้ใช้ปฏิบัติ ไม่ใช่สื่อที่ครูใช้สาธิตหรือใช้แสดงให้ดู

4. การวิเคราะห์และกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่เป็นไปตามสภาพจริง

5. การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคน

6. การเตรียมการในเรื่องการเรียนการสอน ต้องมีการจัดหา จัดทำ จัดห้องต่าง ๆ ให้พร้อมในการใช้รายการที่จะรู้ว่ามีสื่อหรือห้องนั้น ๆ ใช้ตามแผนการสอนของใครในเวลาใด เพื่อการจัดที่เหมาะสม

7. การเตรียมการเรื่องประเมินผลการเรียนจากการวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้รายภาค/รายปีของหน่วยการเรียนรู้

8. การติดตาม กำกับ และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเยี่ยมชมสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรม การประชุมปรึกษาหารือเป็นระยะพัฒนาผู้เรียนและการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะมีการส่งเสริมเพื่อการเรียนรู้และการแนะแนว

9. การแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอนโดยการนำผลการประเมินไปใช้

10. การร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนและการประเมินผลที่เกิดขึ้นซึ่งอาจทำได้โดยการประชุมปรึกษาหารือ

11. การรายงานผลการเรียนรู้ให้ผู้ปกครอง และการรายงานผลของสถานศึกษาโดยรวมให้หน่วยงานต้นสังกัดและสาธารณะได้ทราบ

12. การจัดระบบเก็บสิ่งที่รวบรวมและจัดทำขึ้นเป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกแก่การศึกษาและการใช้ประโยชน์

13. การประเมินจุดเด่น-จุดด้อยหรือข้อจำกัดของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมินต่อไป

14. การสร้างความภาคภูมิใจให้แก่บุคคลในสถานศึกษา ด้วยการให้เห็นระบบการดำเนินงานที่เกิดจากความร่วมมือของบุคลากรแต่ละคน ความก้าวหน้าของสถานศึกษาโดยรวมที่พัฒนาขึ้นกว่าจุดเด่น เพื่อให้บุคลากรมีกำลังใจและเกิดความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติงานให้ได้ผลอย่างดียิ่งโดยฝ่ายบริหารดำเนินการพัฒนาของฝ่ายบริหารเป็นตัวอย่างและเป็นแนวทางที่บุคลากรจะดำเนินการพัฒนางานตามฝ่ายบริหาร

15. การกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ

โสภณ วงศ์นาคเพ็ชร (2553) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามความสามารถและหน่วยการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ผู้สอนจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน

3. จัดให้มีสาระสนเทศการเรียนการสอนในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันหรือแบบอื่นๆ ตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาผู้สอนเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้เสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ตามสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการปฏิบัติจริง การส่งเสริมให้รักการอ่านและใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่าง ๆ ให้สมดุลกันปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะที่พึงประสงค์สอดคล้องกับเนื้อหาสาระกิจกรรมทั้งนี้ โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในกลุ่มสาระต่าง ๆ โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันเป็นแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกันหรือแบบอื่นๆ ตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

กล่าวได้ว่า แนวทางการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 8 ขั้นตอน ดังนี้

1) การเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงและประสบการณ์ตรง 3) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม 4) การบูรณาการองค์ความรู้และแหล่งเรียนรู้ 5) การพัฒนากระบวนการคิดและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 6) การจัดทำแผนการเรียนรู้และการประเมินตามสภาพจริง 7) การนิเทศ ติดตามและพัฒนาครูผู้สอน 8) การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา

3. การวัดและประเมินผล

3.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผล ไว้ดังนี้
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ให้ความหมายไว้ว่า
การวัดและประเมินผล หมายถึงการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาตาม
หลักสูตรสถานศึกษาโดยให้สอดคล้องกับนโยบายระดับประเทศจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไป
ตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษามีการประเมินผลการเรียนทุกชั้นมีการพัฒนา
เครื่องมือในการวัดและประเมินผล

กมล ภูประเสริฐ (2553) ให้ความหมายไว้ว่าการวัดและประเมินผลหมายถึง
การประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษาโดยภาพรวม ประกอบด้วยการประเมินผลก่อน
การดำเนินงานประเมินผลระหว่างการดำเนินงานและการประเมินผลหลังการดำเนินงานในแต่ละ
ขั้นตอนกำหนดวิธีและเครื่องมือในการประเมินผลในช่วงเวลาที่เหมาะสม

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ให้ความหมายไว้ว่าการวัดและประเมินผล
หมายถึงกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของหรือบุคคลตามความมุ่งหมาย
และเปรียบเทียบ ลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ ส่วนการประเมินผล
เป็นการพิจารณาตัดสิน เกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำ

จิตติมา วรณศรี (2557) ให้ความหมายไว้ว่าการวัดและประเมินผลหมายถึง
กระบวนการที่ต้องดำเนินควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนเพื่อสะท้อนประสิทธิผลการจัดการศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาซึ่งการวัดผลเป็นกระบวนการ
ที่สัมพันธ์เนื่องกับการประเมินผลกล่าวคือการวัดผลจะต้องมีเครื่องมือเพื่อใช้วัดพฤติกรรมหรือ
สิ่งใด ๆ ที่ต้องการวัดทำให้ได้ผลการวัดซึ่งเป็นข้อมูลเชิงปริมาณ แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์การประเมิน
ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อประเมินผลโดยตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่าน หรือจัดอยู่ในระดับใดตามเกณฑ์
การประเมิน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล หมายถึงกระบวนการตัดสินตามเกณฑ์ที่กำหนด
ไว้ทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัยและด้านทักษะพิสัย โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลายเพื่อวัดคุณภาพ
ผู้เรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาโดยจัดทำ
เอกสารหลักฐานการศึกษาตามระเบียบการวัดและประเมินผล มีการพัฒนาเครื่องมือ
ในการวัดประเมินผล การส่งเสริมให้มีการจัดระบบสารสนเทศ ด้านการวัดผลประเมินผล
และเทียบโอนผลการเรียน

3.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

চারী মন্সিরী (2552) ได้ให้ความสำคัญการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นกระบวนการหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์และแนวทางที่ต้องการซึ่งจำเป็นต้องมีการกระทำอย่างเป็นระบบและระเบียบแบบแผนที่ชัดเจนจึงต้องมีการทดสอบวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบุคคลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้ให้ความสำคัญการวัดและประเมินผลไว้ว่าการวัดและประเมินผลเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียนโดยไม่เพียงแต่เป็นการวัดความรู้ แต่ยังเป็นการสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการ (2557) ได้ให้ความสำคัญการวัดและประเมินผลไว้ว่าการวัดและประเมินผลที่มีคุณภาพจะสามารถสะท้อนสภาพจริงให้ผู้สอนทราบถึงผลการจัดการเรียนการสอนของตนและพัฒนาการของผู้เรียนเพื่อผู้สอนจะได้นำไปกำหนดเป้าหมายและวิธีการพัฒนาผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ต้นสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการประเมินซึ่งสะท้อนผลและสภาพความสำเร็จเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมาย นำไปใช้ในการวางแผน กำหนดทิศทางการพัฒนาผู้เรียนระยะต่อไป ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและมีความเหมาะสมกับระดับความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียนในระยะเวลาที่ผ่านมา นอกจากนี้ผู้เรียนและผู้ปกครอง จะได้ทราบความก้าวหน้าในการเรียน จุดเด่น จุดด้อย ของตัวผู้เรียนเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงส่งเสริมและพัฒนาตนเอง

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลมีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์สะท้อนผลการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะต่าง ๆ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

3.3 แนวทางการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) ได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

1. กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
2. จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการสอบ
3. พยายามส่งเสริมครูอาจารย์ให้มีความรู้ทางการวัดและการประเมินผล
4. การจัดตารางการสอบ ห้องสอบและระเบียบในการสอบและคุมสอบ

5. การประเมินผลการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้เสนอแนวทางการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผน การวัดผลและประเมินผลแต่ละวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สารการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน
4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลหมายถึง กระบวนการดำเนินการในการวัดคุณภาพผู้เรียน โดยการกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษา ส่งเสริมครูให้มีความรู้และพัฒนาเครื่องมือวัดและการประเมินผล มุ่งเน้นประเมิน ตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงาน จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นและพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดนโยบาย ระเบียบและแนวปฏิบัติด้านการวัดและประเมินผล 2) การส่งเสริมและพัฒนาครูด้านการวัดและประเมินผล 3) การจัดเตรียมทรัพยากรและการบริหารจัดการด้านการสอบ 4) การดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง และ 5) การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาและปรับปรุงการศึกษา

4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

4.1 ความหมายของสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไว้ดังนี้

กิดานันท์ มะลิทอง (2545) กล่าวว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง สิ่งที่จะช่วยให้การเรียนรู้ซึ่งสอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) กล่าวว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีหมายถึง สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะ ประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดอย่างไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ ตลอดจนสร้างคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีหมายถึงสิ่งที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนช่วยสร้างความเข้าใจได้ชัดเจนขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้นตลอดจนจำได้นาน สื่อการเรียนการสอนแบ่งได้เป็นสื่อประเภทวัสดุ เช่น ของจริง รูปภาพ หนังสือ

สรุปได้ว่า สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึงเครื่องมือในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นในการเรียนในรูปแบบของสื่อธรรมชาติและสื่อที่มนุษย์สร้างขึ้น

4.2 ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงาน ได้เสนอความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ว่าเป็นกำหนดการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาไว้ว่าสื่อมีบทบาทสำคัญเพราะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยสื่อทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและเพิ่มพูนทักษะประสบการณ์ให้ผู้เรียน

โสภ วรรณาคเพ็ชร (2553) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ว่าสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ควรมีหลากหลายทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งสื่อจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนคิด ชวน ติดตาม เข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้ อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา

Kimbrough and Nunnery (1998) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีไว้ว่าเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้ที่ครูผู้สอนและผู้เรียนเป็นผู้ใช้เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีนั้นมีความสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในการเรียนรู้ในเนื้อหานั้น ๆ ได้อย่างมีความหมายและยังช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

4.3 แนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไว้ดังนี้

สำนักงานปฎิรูปการศึกษา (2545) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้ 2 ประการ คือ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม

2. จัดหา จัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและนักเรียน
อย่างเพียงพอและหลากหลาย

โสภา วงศ์นาคเพ็ชร (2553) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้
2. ส่งเสริมให้ครูผลิตและพัฒนา
3. จัดหาเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน
4. ประสานความร่วมมือกับองค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น
ในการจัดหาสื่อและพัฒนาการใช้สื่อ
5. การประเมินผลการใช้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้ว่า สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ของครู อาจารย์
บรรลุผลโดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลาย เหมาะสมและเพียงพอให้ครู อาจารย์
ได้เลือกพัฒนาและใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างได้ผล สื่อและเทคโนโลยีนั้นควรเน้นตั้งแต่
การจัดทำจัดหาจากท้องถิ่นไปจนถึงสื่อที่ทันสมัยเป็นสากล การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
เพื่อการศึกษา สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกเพิ่มพูน
ทักษะประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพ
ทางการคิด ได้แก่ การคิดอย่างไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณตลอดจน
สร้างคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ
เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม

1. ศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการจั
การเรียนการสอนและการบริหารงานวิชาการ
2. ส่งเสริมให้ผู้สอนผลิตและพัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน
3. จัดหาสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอนและการพัฒนางานด้านวิชาการ
4. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนาและการใช้สื่อ นวัตกรรม
และเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร
หน่วยงานและสถาบัน

5. การประเมินผลการพัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สรุปได้ว่า แนวทางในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน
ดังนี้ 1) การศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยี 2) การส่งเสริมให้ครูผลิตและ

พัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี 3) การจัดหาและพัฒนาสื่ออย่างเพียงพอและหลากหลาย
4) การประสานความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย 5) การใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผู้เรียน
อย่างรอบด้าน และ 6) การประเมินผลการใช้สื่อและเทคโนโลยี

5. การนิเทศการศึกษา

5.1 ความหมายของการนิเทศการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษา ไว้ดังนี้

จิตติมา วรรณศรี (2557) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันผู้บริหารหรือผู้นิเทศกับครูเพื่อดูแลช่วยเหลือ ให้คำแนะนำแก่ครูในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและส่งเสริมความก้าวหน้าของวิชาชีพของครู

ชุมศักดิ์ อินทร์รัช (2559) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการจัดกิจกรรมอันนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่พึงประสงค์และเป็นการแสดงถึงกิจกรรมการนิเทศที่เป็นไปในทางการให้คำปรึกษาช่วยเหลือปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในการประกันคุณภาพ

Good (1993) ได้ให้ความหมายการนิเทศการศึกษา หมายถึงความพยายามที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษา การปรับปรุง ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพทางการศึกษาช่วยในการพัฒนาครู

สรุปได้ว่า การนิเทศทางการศึกษา หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด การวางแผนนิเทศและดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้แหล่งความรู้ที่หลากหลาย ๆ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัยและจัดทำรายงานผลกรณิเทศและแจ้งให้ครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

5.2 ความสำคัญของการนิเทศการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

ชาญชัย อาจิณสมภาร (2542) กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาเป็นการให้บริการทางวิชาการเกี่ยวข้องกับการนิเทศและการให้บริการแก่ครูจำนวนมากที่มีความสามารถแตกต่างกัน

2. การนิเทศการศึกษาเป็นความเจริญงอกงามของครูเพื่อปรับปรุง ฝึกฝน อยู่เสมอ ในขณะที่ทำงานในสถานการณจริง

3. การนิเทศการศึกษาเป็นการช่วยเหลือครูในการเตรียมการสอนเพราะครูต้องปฏิบัติงานในกิจกรรมต่าง ๆ กัน และต้องเผชิญกับภาวะที่ค่อนข้างหนักของครู

4. การนิเทศการศึกษา มีความจำเป็นต่อการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย อยู่เสมอ จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมทำให้เกิดการพัฒนาทางการศึกษาทั้งทางทฤษฎีและทางปฏิบัติ ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิเคราะห์ จากการอภิปรายและจากข้อค้นพบของการวิจัย มีความจำเป็นต่อการเจริญเติบโต

5. การนิเทศการศึกษาจำเป็นอย่างยิ่งต่อภาวะผู้นำทางวิชาการแบบประชาธิปไตย การนิเทศ การศึกษาสามารถใช้ประโยชน์ในทางสร้างสรรค์และยังเป็นการรวมพลังของทุกคนที่ร่วมอยู่ใน กระบวนการทางการศึกษา

สุทธนู ศรีไสย์ (2545) กล่าวถึงความสำคัญของการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. การนิเทศการศึกษาช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเอง ถ้าครูยังมีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ในห้องเรียน ครูจะเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ได้สมบูรณ์แบบและมีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานทุกด้าน

2. การนิเทศการศึกษาจะสนับสนุนให้ครูสามารถประเมินผลการทำงานได้ด้วยตนเองครูสามารถมองเห็นด้วยตนเองว่าตนเองจะประสบผลสำเร็จในการสอนได้มากน้อยเพียงใด

3. การนิเทศช่วยครูได้เปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันครูแต่ละคนสามารถสังเกตการสอนของครูคนเพื่อปรับปรุงการสอนของตนและมีการแลกเปลี่ยนการสอนและวิธีการใหม่ ๆ จากครูคนอื่น ๆ มาทดลองใช้ร่วมกันเป็นวิธีการช่วยเหลือให้การสนับสนุนแก่ครูคนอื่น ๆ ด้วย

4. การนิเทศการศึกษาช่วยกระตุ้นครูใหม่ให้มีการวางแผนจัดทำจุดมุ่งหมายและแนวปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน ครูแต่ละคนสามารถให้ความช่วยเหลือเพื่อนครูด้วยกันเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาการสอนอย่างกว้าง ๆ ภายในสถานศึกษา การวางแผน หรือให้บริหารเสริมวิชาการ การพัฒนาหลักสูตรและกระตุ้นให้ครูทำงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติของครูกับกลุ่มและชี้ให้เห็นความสามารถในการควบคุมและจัดการความน่าเชื่อถือและเป็นวิชาการของครู

5. การนิเทศเป็นกระบวนการที่ทำทลายความสามารถของครูให้มีความคิดเชิงนามธรรม สูงขึ้นในขณะปฏิบัติงานครูจะได้รับข้อมูลย้อนกลับเป็นผลจากการประเมินข้อมูลเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นข้อดีและข้อเสียของการปฏิบัติงานรวมทั้งแนวคิดหลายแนวทางที่จะใช้เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพราะการนิเทศการศึกษาเป็นกระบวนการมุ่งให้เกิดการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้

ความสามารถมีความชำนาญเพิ่มพูนศักยภาพในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับบริบททางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

5.3 แนวทางการนิเทศการศึกษา

นักวิชาการ นักการศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ได้เสนอแนวทางในการพัฒนาการนิเทศการศึกษาไว้ดังนี้

วัชร เล่าเรียนดี (2553) ได้เสนอแนวทางการนิเทศการศึกษาดังนี้

1. การวางแผน ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ
2. เลือกประเด็นหรือเรื่องที่น่าสนใจจะปรับปรุงและพัฒนา
3. นำเสนอโครงการพัฒนาและขั้นตอนการปฏิบัติ
4. ให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้จากเอกสารต่าง ๆ และจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับเทคนิคการสังเกตการสอนในชั้นเรียนและความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนและนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สนใจ

5. จัดทำแผนการนิเทศ กำหนดวัน เวลาที่จะสังเกตการสอน ประชุมปรึกษาหารือ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์

6. ดำเนินการตามแผนโดยครูและผู้นิเทศ
7. สรุปและประเมินผล ปรับปรุงและพัฒนารายงานผลสำเร็จ

ศูนย์พัฒนาการนิเทศและเร่งรัดคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2556) ได้เสนอแนวทางการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. การวางแผนนิเทศ
2. การดำเนินการนิเทศ
3. การสรุปผลการนิเทศ
4. การรายงานผลการนิเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้เสนอแนวทางการนิเทศการศึกษา ดังนี้

1. จัดระบบการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษา
2. ดำเนินการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายและเหมาะสมกับสถานศึกษา

3. ประเมินผลการจัดระบบและกระบวนการนิเทศในสถานศึกษา

4. ติดตาม ประสานงานกับเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศงานวิชาการและการเรียนการสอนของสถานศึกษา

5. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษากับสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่าย การนิเทศการศึกษภายในเขตพื้นที่การศึกษา

กล่าวได้ว่าแนวทางการนิเทศการศึกษา ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวางแผนการนิเทศอย่างเป็นระบบและมีส่วนร่วม 2) การดำเนินการนิเทศอย่างหลากหลายและเหมาะสม 3) การพัฒนาความรู้และทักษะของครู 4) การติดตาม ประเมินผลและสรุปผลการนิเทศ 5) การรายงานผลและการประสานความร่วมมือ และ 6) การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้

2.4.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศศิธร เวียงวะลัย (2556) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้หมายถึง ตัวจักรในการสอนให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถและเกิดทักษะชีวิตตามจุดประสงค์ของการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2557) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของผู้สอน

ทิตินา แคมมณี (2561) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึงขั้นตอนที่ครูดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิธีนั้น

กุลิสรา จิตรขญาวณิช (2565) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ในการดำเนินงานของผู้สอนตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนสิ้นสุดการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถมีคุณธรรมจริยธรรมและเกิดทักษะหรือสมรรถนะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

Hough and Duncan (1970) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และมีความผาสุก

Smith and Lynch (2010) ได้ให้ความหมายว่าการจัดการเรียนรู้หมายถึง ความสามารถในการออกแบบกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุตามผลการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึงการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หรือการจัดมวลงประสบกการณในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้นักเรียนเกิดผลลัษการเรียนรูที่พึงประสงคตามหลักสูตร

2.4.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. การเรียนรู้การพัฒนาความรู้ ความสามารถเผชิญหน้าในสถานการณ์ที่หลากหลายที่ไม่ได้คาดคิดว่าจะเกิดขึ้นและความสามารถในการทำงานเป็นทีม

3. การเรียนรู้เพื่อการตัดสินใจถูกต้อง มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อการทำงานของตน

กุลิสรา จิตรขญาณิช (2565) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามในการจัดการเรียนรู้ แต่ละครั้งโดยทั่วไป ครูครูผู้สอนจะกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนรู้เอาไว้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ที่ดีขึ้นหรือต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์สังคมและสติปัญญา

2. ช่วยทำให้จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษาบรรลุผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้การกำหนดจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับการศึกษาของ สังคมไทยอาจจะมีทั้งความเหมือนกันและต่างกัน แต่ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาในแต่ละระดับจะกำหนดไว้อย่างไร สิ่งที่สำคัญที่จะทำให้อุดมการณ์ของการศึกษาบรรลุผลก็คือการจัดการเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีประสิทธิภาพจะส่งผลทำให้การศึกษามีคุณภาพ

3. ช่วยเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถที่จะนำไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขซึ่งทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่สถานศึกษาควรจัดให้กับผู้เรียนมีหลายทักษะด้วยกันเช่น ทักษะกระบวนการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการใช้เทคโนโลยี เป็นต้น

4. ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีคุณธรรม จริยธรรมทำให้ผู้เรียนเป็นคนที่สามารถแยกแยะชั่วถูกผิดออกอย่างมีเหตุผล มีหลักยึดปฏิบัติในการใช้ชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องดีงามและทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์

5. ทำให้ผู้เรียนรู้จักเอาตัวรอด เนื่องจากการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างองค์ความรู้พัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญาที่ชาญฉลาดรวมทั้งพัฒนา ทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนและยังสามารถช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในการดำรงชีวิตให้มีความสุขในสังคม

6. ช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน

7. กระบวนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปสู่การสร้างเสริมอาชีพ หรือรายได้ให้กับผู้เรียนและยังสามารถพัฒนาผู้เรียนให้น้องค์ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ไปใช้พัฒนาดตนเอง สังคมและประเทศชาติให้มีความก้าวหน้าได้

Hough and Duncan (1970) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเรียนรู้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม
2. การเรียนรู้เป็นผลจากการฝึกฝน
3. การเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรจนเป็นนิสัยมิใช่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมชั่วคราว
4. การเรียนรู้ไม่อาจสังเกตได้โดยตรงแต่ทราบจากการกระทำที่เป็นผลจากการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญของการจัดการศึกษาที่เน้นการพัฒนาให้นักเรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตรโดยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเรียนรู้อย่างมีความหมายและคุณค่าสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่และนำไปใช้ในชีวิจริงได้

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

นับตั้งแต่เริ่มมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาวิถีชีวิตและการเรียนรู้ของผู้คนทั่วโลกถูกเชื่อมโยงให้เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การเรียนการสอนมีความทันสมัยมากขึ้น ครูยุคใหม่ต้องรู้จักใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายเพื่อเป็นตัวกลางสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสีสันดึงดูดใจเปิดโลกการเรียนรู้ที่กว้างไกลให้กับผู้เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่และต้องคำนึงว่าจะนำมาใช้อย่างไรให้เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นเทคโนโลยีสารสนเทศหรือการสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงถึงกันได้ทั่วทุกมุมโลกในเวลาอันรวดเร็ว (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562)

2.5.1 ความเป็นมาของยุคดิจิทัล

เกียรติกดิ์ ลำพองชาติ (2563) ได้กล่าวถึงที่มาและความสำคัญของโลกยุคดิจิทัลไว้ว่านับตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน โลกมีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มีพัฒนาเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ออกมามากมาย ทั้งระบบคอมพิวเตอร์ เครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้มนุษย์มีความสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น รวมไปถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ในแต่ละยุคสมัย ก็ได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยสามารถแบ่งวิวัฒนาการของการพัฒนาโลกยุคดิจิทัลเป็น 4 ยุค ดังนี้

1. Digital 1.0 ยุคของการเปิดโลกอินเทอร์เน็ต ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนของพฤติกรรม การใช้ชีวิตของคนในสังคมก็ได้ เพราะหลายสิ่งได้เริ่มปรับบทบาทให้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น มีการจัดทำเว็บไซต์ Website ของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ เพื่อใช้ในการเผยแพร่ข้อมูลสารต่าง ๆ สู่สาธารณะ มีการส่งจดหมายทางอีเมล E-mail แทนการส่งจดหมายทางไปรษณีย์ สามารถเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ บน โลกได้สะดวกรวดเร็ว เปลี่ยนวิถีชีวิตจากโลกออฟไลน์เป็นโลกออนไลน์ มากขึ้นช่วยให้การดำเนินชีวิตรวมไปถึงกิจกรรมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจหรืออื่น ๆ มีความสะดวกขึ้น

2. Digital 2.0 ยุคของ Social Media เมื่ออินเทอร์เน็ตได้เข้ามาสู่สังคมเป็น วงกว้างคนในสังคมได้มีการปรับตัวและให้การใช้งานอินเทอร์เน็ตเข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันมากขึ้น มีการพัฒนาแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้สื่อสาร ส่งผลเกิดการผสมผสานผนวกเข้ากับการทำ ธุรกิจ อีกทั้งนักธุรกิจได้มีการมองว่า Social Media คือตัวเชื่อมต่อระหว่างธุรกิจและผู้บริโภคช่วยให้ ผู้บริโภคได้เห็นและรู้จักแบรนด์รวมไปถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนออีกด้วย ทั้งนี้เครื่องมือ Social Media สามารถเป็นอำนาจต่อรองของผู้บริโภคในการเลือกรับสินค้าและบริการ

3. Digital 3.0 ยุคแห่งข้อมูลและ Big data เกิดจากพฤติกรรมของผู้บริโภค ในยุค Digital 2.0 และ 3.0 ส่งผลให้ข้อมูลต่าง ๆ มีมากขึ้น เกิดเป็นการขยายข้อมูลอย่างกว้างขวาง แพลตฟอร์มทางธุรกิจแต่ละชนิดก็ได้มีการขยายออกไปเป็นมุมกว้าง และได้มีการนำข้อมูลเหล่านั้น มาปรับใช้กับธุรกิจมากขึ้นจากการประมวลวิเคราะห์เกี่ยวกับความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนี้ Big data สามารถนำมาวิเคราะห์ ต่อยอด คิดค้น และนำมาพัฒนาเป็น Application เพื่ออำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้งานผ่านสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นต้น

4. Digital 4.0 ยุคปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างครบครัน และมี AI เข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้น และคาดว่าจะมากขึ้นอีกในอนาคตอันใกล้ เทคโนโลยีในยุค Digital 1.0-3.0 เสมือนเป็นจุดเริ่มต้นและได้มีการพัฒนามาเรื่อย ๆ เป็นการเพิ่มศักยภาพในการประติษฐ์ของมนุษย์ เพื่อข้ามขีดจำกัดต่าง ๆ รวมถึงเป็นการสร้างสรรค์และพัฒนาสิ่งใหม่ หรือจะเรียกยุคนี้ว่ายุค Machine to Machine เช่น เราสามารถเปิด-ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้านของตัวเองโดยผ่านแอปพลิเคชัน เป็นต้น โลกยุคดิจิทัลเป็นยุคของการพัฒนาเทคโนโลยีไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้งาน แทนเครื่องมือแบบเดิม และการพัฒนาเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาใช้เชื่อมโยงเครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมโยงข้อมูลทั่วโลกได้อย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัดและ มีการพัฒนาแอปพลิเคชันขึ้นใหม่ในหลากหลายรูปแบบมาใช้ประโยชน์ในการทำงานให้เป็นไปด้วย ความสะดวกรวดเร็วมีประสิทธิภาพ ทั้งในการผลิต การอุตสาหกรรม การค้า การลงทุนการบริหาร จัดการและการบริการ เป็นต้น

ดังนั้นกล่าวได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์และสื่อออนไลน์มาใช้นำมาพัฒนาคุณภาพในการพัฒนาสารสนเทศและนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.2 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล สื่อและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากทางการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 หรือยุคใหม่ ยุค 4.0 การจัดการเรียนการสอนของครูจึงต้องปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัยและทันต่อสังคมโลก มีนักวิชาการ นักการศึกษาได้อธิบายถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้

วิรัช ปันท์ศิริโรจน์ (2559) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หรือ Education 4.0 คือการเรียนการสอนที่สอนให้นักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งบนโลกนี้มาบูรณาการเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ มาตอบสนองความต้องการของสังคม

วิจารณ์ พานิช (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลหรือการศึกษา Thailand 4.0 คือการสร้างนวัตกรรมในทุกงาน ทุก Sector ทุกระดับสังคม คนทุกคนทุกอายุเป็นทำงานด้วยความรู้" (Knowledge worker) มีการเรียนรู้ ณ ทุกจุดของชีวิตทุกคนมีทักษะการเรียนรู้ (learning skill) แต่ละคนเป็นเจ้าของรัฐจัดอำนวยความสะดวกโดยจัด e-Learning Tools ให้เป็นการเรียนรู้แบบ "ประชาธิปไตย" โดยประชาชนของประชาชนเพื่อประชาชนเพื่อประเทศไทย 4.0 และใช้ความริเริ่มสร้างสรรค์ ส่วนนวัตกรรมเพื่อ Creative Economy & Creative Society รัฐต้องเปลี่ยนบทบาทจาก Command & Control เป็น Empowerment เพื่อเปลี่ยนเศรษฐกิจและสังคมแบบ Disruptive Change

รักชิต สุทธิพงษ์ (2560) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือ ยุคแห่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ครูและผู้เรียนจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้มากขึ้นและพัฒนาทักษะการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลาและงบประมาณทำให้ครูและผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาซึ่งในที่นี้เรียกว่า Application Technology เป็นเรื่องที่สำคัญที่ครูและผู้เรียนในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องรู้และพัฒนาตนเองให้มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกนถน์ บางท่าไม้ (2561) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลคือการศึกษาที่ทุกระดับจำเป็นต้องได้รับการปฏิรูปเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วการศึกษาหรือหลักสูตรในยุคใหม่ ควรมีเป้าหมายหลักเพื่อผลิตโดยครูต้องฝึกให้ผู้เรียน

ใช้ทักษะการคิดมากกว่าการใช้ความจำ ไม่เน้นการสอน/การเรียนรู้แบบท่องจำ ไม่เน้นการสอบเพื่อให้ได้คะแนนสูง ๆ ครูผู้สอนควรเลิกการบรรยายเป็นสำคัญแต่ควรให้ผู้เรียนได้คิดวิเคราะห์และใช้สถานการณ์ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ (Problem Base Learning) และใช้การเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

จตติ เพชรสังคุณ (2567) ได้ให้ความหมายไว้ว่าการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล คือการปรับกระบวนการเรียนการสอนให้เข้ากับความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและสังคม ในยุคปัจจุบันโดยมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้และเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการใช้ชีวิตและทำงาน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล หมายถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความยืดหยุ่น มีการบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและรู้เท่าทันโลกหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนรู้ การแก้ปัญหา เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ

2.5.3 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้
วิจารณ์ พานิช (2557) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ว่า การพัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับดิจิทัลช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะ การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกัน และความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นว่า การเรียนรู้ดิจิทัลไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยีแต่เป็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของยุค

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562) ได้ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอ ทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทุกที่และตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น เป็นโลกที่อินเทอร์เน็ต เป็นทุกสรรพสิ่ง (Internet of things) อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมโยง อุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่จำนวนมหาศาล (Big Data) ผ่านการวิเคราะห์ ประมวลผลอย่างรวดเร็วทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการทำงาน

ทศนา แหมมณี (2567) ให้ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ว่า นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์แล้ว ยังสามารถช่วยจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้อีกด้วย

สรุปได้ว่า ความสำเร็จของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีความสำคัญในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถที่จะก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ ทักษะและคุณภาพที่จะสามารถดำรงชีวิตในโลกในอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ

2.5.4 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้ จินฉัตร ปะโคทั้ง (2561) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. การสร้างประสบการณ์เรียนรู้ ให้มีประสบการณ์เรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัล โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกวิชาที่ชอบและบูรณาการวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงได้
2. บริหารจัดการข้อมูลการเรียนรู้การสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาสื่อดิจิทัลทั้งในส่วนของผู้สอนและผู้เรียนโดยพัฒนาเนื้อหาวิชาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น
3. พัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการใช้สื่อดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้และปรับรูปแบบการประเมินผลแบบใหม่ตามสมรรถนะที่แตกต่างกันของผู้เรียน

ธีระ รุญเจริญ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัลจะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. เน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. มีทักษะดิจิทัล สามารถเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี
3. ใช้ระบบเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็ว สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้ได้มากและรวดเร็ว
4. เน้นการหาทางออกหรือการแก้ปัญหาโดยการคิดเชิงนวัตกรรม
5. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
6. ใช้หลักการบูรณาการศาสตร์ที่อุบัติขึ้นใหม่
7. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

8. การเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน

9. การศึกษากลับด้าน (Flipped Education)

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ การจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้และพัฒนาเด็กในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงไป อย่างรวดเร็ว โดยสรุปได้ 7 ประการ เรียกสั้น ๆ ว่า “7C” ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร (C1: Curriculum Construction) การพัฒนา หลักสูตรหรือการสร้างหลักสูตรมีความสำคัญและความจำเป็นของความก้าวหน้าทางการศึกษา ครูในยุคดิจิทัลนั้นต้องเข้าใจธรรมชาติของหลักสูตรในประเด็นเกี่ยวกับความหมายระดับหลักสูตร องค์ประกอบตลอดจนกระบวนการพัฒนาหลักสูตร

2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง (C2: Co-Child-Oriented Instructional Management) ครูมีหน้าที่จัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญต้องเน้นให้ผู้เรียน ได้คิดวิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์ แก้ปัญหาเป็นมีความตระหนักมีจิตสำนึกและสามารถนำความรู้ ไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

3. การนำนวัตกรรมไปใช้ (C3: Classroom Innovation Implementation) ครูในยุคดิจิทัลต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติด้วยความตระหนักและ เน้นคุณค่าสามารถเลือกนวัตกรรมการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตลอดจนต้องสามารถ นำนวัตกรรมการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ไปสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยผ่านการทำวิจัยใน ระดับต่าง ๆ

4. การประเมินการเรียนรู้ (C4: Classroom Learning Assessment) ครูในยุคดิจิทัลต้องรู้ เข้าใจ สามารถปฏิบัติการประเมินการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี โดยการเรียนรู้เข้าใจ การเลือก การสร้างและการใช้เครื่องมือประเมินการเรียนรู้หลากหลายประเภท เพื่อรู้ผลการเรียนรู้ ของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้เป็นไปตามเป้าหมายตามตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้

5. การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (C5: Classroom Action Research Skills) ครูในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนเพื่อสร้าง นวัตกรรมการเรียนรู้ประเภทต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นฐานจากการจัดการเรียนรู้

6. การจัดการชั้นเรียน (C6: Classroom Management) ครูในยุคดิจิทัล ต้องควรรู้ เข้าใจปฏิบัติอย่างตระหนักและเห็นคุณค่าของการจัดการชั้นเรียนอันเป็นปัจจัยสำคัญ ของการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้เชิงบวก เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกหรือจัดการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. การพัฒนาคุณลักษณะนิสัย (C7: Character Development)

ครูมีหน้าที่ต้องช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเก่ง ดีและมีสุข เป็นผู้มีความสำเร็จอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม มีสุขภาพกายและใจดี ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้

1. ครูมีบทบาทในการจัดทำหลักสูตรที่เป็นการออกแบบการเรียนรู้ (Learning Design) ให้มีสถานการณ์ที่ผู้เรียนต้องใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์ดิจิทัลต่างๆ และเป็นสถานการณ์ที่มีลักษณะบูรณาการตามมาตรฐานการเรียนรู้
2. ครูมีการออกแบบการเรียนรู้โดยการใช้ AI เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. ครูมีการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีสถานการณ์ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อีกทั้งทำหน้าที่โค้ช ให้คำชี้แนะให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดบูรณาการคุณธรรมจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกิจกรรมการเรียนรู้
4. ครูผู้สอนใช้ AI มาสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและชัดเจน
5. ครูมุ่งเน้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ เป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้แต่จะต้องเหมาะสมกับบริบทของการจัดการเรียนรู้
6. ครูมีการสร้างนวัตกรรม เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรมได้
7. ครูมีการประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนบนพื้นฐานแนวคิดการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (assessment for learning) และใช้การประเมินเพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นศักยภาพของผู้เรียน (assessment for improvement)
8. ครูใช้แนวทางการประเมินที่เสริมพลังตามสภาพจริงมีความหลากหลายในวิธีการประเมินและผู้ประเมิน มีความยืดหยุ่นในเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน และเป็นเกณฑ์ที่สามารถปรับเปลี่ยน หรือยกระดับความสำเร็จในการเรียนรู้ได้

พงษ์พัชรินทร์ พุฒวนะ (2564) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญคือครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุน ให้ผู้เรียนพัฒนาตนได้เต็มศักยภาพโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย

2. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นผู้ช่วย คือผู้สอนต้องฝึกนิสัยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รักการค้นคว้าและการปรับเปลี่ยนความคิดได้ตามเหตุและผล

3. ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสารสนเทศและการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

4. ผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนรู้อย่างเท่าทันกับสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. ผู้สอนต้องสร้างสมรรถนะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนคือความสามารถด้านไอทีที่จำเป็นให้มีความรู้ ทักษะ ความคิดการสื่อสารเพื่อให้สามารถอยู่ได้ในสภาวะการดำรงชีวิตและการทำงานภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

6. พัฒนาผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับบทบาทใหม่ ๆ ในสังคมโลกาภิวัตน์ ให้เตรียมตนเองตลอดเวลา

แม้ว่าการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะเข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างมากแต่การอบรมสั่งสอนของครูผู้สอนในด้านคุณธรรม จริยธรรมจะต้องมีควบคู่กันไปตลอดเวลาในการช่วยเตรียมให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการปรับตัวเพื่อการดำรงชีวิตอยู่อย่างเหมาะสมกับลักษณะที่เป็นไปในสังคมแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพราะความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วและล้ำสมัยเร็วเช่นกัน

เอกราช โฆษิตพิมานเวช (2567) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางผู้เรียนมีบทบาท actively ในการเรียนรู้ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายผู้เรียนเลือกวิธีการ

2. การเข้าถึงเนื้อหาได้ทุกที่ทุกเวลาเข้าถึงเนื้อหาได้หลากหลายเข้าถึงเนื้อหาได้ฟรี

3. การเรียนรู้แบบผสมผสานการเรียนรู้แบบออนไลน์และออฟไลน์ผสมผสานการเรียนรู้แบบทฤษฎีและปฏิบัติผสมผสานการเรียนรู้แบบรู้ตัวและไม่รู้ตัว

4. การวัดผลและประเมินผลแบบองค์รวมวัดผลและประเมินผลแบบยืดหยุ่นวัดผลและประเมินผลแบบทันที

5. ทักษะที่จำเป็นเช่นทักษะการคิดวิเคราะห์ทักษะการแก้ปัญหาทักษะการสื่อสารทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการใช้เทคโนโลยี

Simmons (2010) กล่าวถึงได้กล่าวถึงองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัลดังนี้

1. การจัดการชั้นเรียน (Classroom management) เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นห้องเรียนที่ใช้ความรู้สึกลดอดภัย มีกฎระเบียบกฎเกณฑ์ที่ใช้ร่วมกัน

2. การทำให้บทเรียนมีความสอดคล้องกับชีวิตจริง (Making content relevant) การเรียนการสอนในยุคนี้นั้นทำได้ยากกว่าในอดีตที่ผ่านมาเพราะนักเรียนสามารถรับข้อมูลข่าวสารได้จากหลายแหล่งทั้งจากโทรทัศน์ คอมพิวเตอร์หรือจากเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งโรงเรียนอาจจะล่าช้ากว่าเสียอีก ดังนั้นสิ่งที่ท้าทายครูในยุคนี้คือการทำให้บทเรียนมีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนผูกพันกับการเรียนในโรงเรียน

3. การพัฒนาการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียน (Critical thinking) เพื่อพัฒนากอบวิชาการศึกษาที่นักเรียนสามารถจะนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตครูจะต้องวางแผนบทเรียนและใช้ยุทธศาสตร์การสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดขั้นสูง (Higher-order thinking) ที่แม้จะจบการศึกษาสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคมได้

4. การใช้เทคโนโลยี (Technology) ซึ่งมีวิวัฒนาการใหม่ ๆ ในแต่ละปีที่ผ่านมาแม้แต่เทคโนโลยีทางการศึกษา ครูจะต้องตามให้ทันกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เหล่านั้น ทั้งนี้ก็เพื่อการเรียนรู้ ของนักเรียนและเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

5. ความเป็นสากล (Globalization) เนื่องจากความเป็นโลกเดียวกันและการพัฒนาของเทคโนโลยีทำให้การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมเกิดขึ้นเพียงไม่กี่นาที ครูจึงจะต้องมีความสามารถในการพัฒนาให้เด็กเข้าใจในเรื่องโลกผ่านเนื้อหาในสาขาวิชาที่สอนเพื่อให้ผู้เรียนกลายเป็นผู้นำแห่งอนาคตที่มีคุณภาพ

6. ความร่วมมือของผู้เรียน (Collaboration) เนื่องจากการศึกษาในศตวรรษนี้ยังขึ้นอยู่กับ การทดสอบมาตรฐานและพันธะรับผิดชอบของครู (Standardized tests and teacher accountability) ครูยังคงต้องคำนึงถึงมาตรฐานทางการศึกษาของรัฐขณะเดียวกันครูจะต้องเน้นหลักความร่วมมือ หรือหลักการทำงานเป็นทีมเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม

7. การพัฒนาวิชาชีพ (Professional development) ครูถือเป็นอาชีพที่จะหยุดการเรียนรู้ ไม่ได้จะต้องมีการเรียนรู้อยู่ตลอดเวลาจะต้องมีการปรับยุทธศาสตร์การสอน และใช้เทคโนโลยีอยู่เสมอ ต้องเกาะติดกับสถานการณ์ใหม่ ๆ จะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพตนเองจากการทำวิจัยจากการสัมมนาหรือจากการอบรม

Ally (2019) ได้เสนอองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ยุคดิจิทัล ในลักษณะของคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับครูยุคดิจิทัลในอนาคตโดยการสัมภาษณ์ นักวิชาการทางการศึกษาจาก 6 ประเทศสามารถสรุป ออกมาเป็นคุณลักษณะสำคัญสำหรับครูยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ความสามารถทั่วไป (General) เป็นความสามารถพื้นฐานที่ครูต้องมีเพื่อใช้ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนเช่น ความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาที่สอนและความสามารถในการทำงานร่วมกับครูคนอื่น ๆ เป็นต้น

2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Use digital technology) ในยุคดิจิทัลครูต้องสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล มาสนับสนุนการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนที่มีความหลากหลายประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ให้ตอบสนองต่อความต้องการและการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล (Develop digital learning resources) ครูจำเป็นต้องพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและเชื่อมโยงกับเนื้อหา รายวิชาที่จะจัดการสอนร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียน

4. การเลือกสรรแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลให้เหมาะสม (Re-mix digital learning resources) ครูมีหน้าที่คัดเลือกแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมประยุกต์ใช้แหล่งเรียนรู้ทางการศึกษาที่มีให้เหมาะสมกับหลักสูตรเนื้อหาในรายวิชาที่สอนเพื่อตอบสนองต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละบุคคล

5. การสื่อสาร (Communication) ครูต้องนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เป็นเครื่องมือในการ สื่อสารสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนโดยเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนและใช้ภาษาที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้ง่าย

6. การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (Facilitate learning) เป็นหน้าที่หลักของครูในยุคดิจิทัลที่ต้องอำนวยความสะดวกผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ โดยทำหน้าที่เป็นโค้ชกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ คิดสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายทั้งการตั้งคำถาม

7. การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกันการสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีและการสร้างแรงบันดาลใจเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงครูได้ง่าย เพื่อให้ครูช่วยเป็นที่ปรึกษา แก้ปัญหาให้กับผู้เรียนและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนได้อย่างเต็มที่ตามความถนัดของผู้เรียน

8. การประเมินผลการเรียนรู้ (Assess learning) ครูต้องสะท้อนผลให้ผู้เรียน ได้รับรู้ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเองโดยเลือกใช้รูปแบบหรือเครื่องมือดิจิทัลในการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายและให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ

9. การเป็นแบบอย่างที่ดี (Personal characteristics) ครูในยุคดิจิทัลจะต้องมีคุณลักษณะที่เหมาะสมมีการประพฤติปฏิบัติตนที่ดีเป็นแบบอย่างต่อผู้เรียนได้ต้องรู้จักเปิดใจ ยอมรับเทคโนโลยีใหม่ ๆ เป็นนักเรียนรู้ตลอดชีวิตและความยืดหยุ่นสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับ ยุคดิจิทัลที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิดของนักวิชาการ นักการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังนี้ จินฉนวนตร ปะโคทั้ง (2561), อีระ รุญเจริญ (2562), พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข (2562), วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562), พงษ์พัชรินทร์ พุฒวันนะ (2564), เอกราช โสมจิตพิมานเวช (2567), Simmons (2010) และ Ally (2019) ผู้วิจัยนำมาสรุปประเด็นสำคัญ และสังเคราะห์เพื่อจัดองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 แสดงการสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	แหล่งข้อมูล										
	1. จินณวัตร ปะโคตัง (2561)	2. อธิระ รุญเจริญ (2562)	3. พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข (2562)	4. วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562)	5. พงษ์พัชรินทร์ พุฒินนะ (2564)	6. เอกกราช โสเชิตพิณนเวช (2567)	7. Simmons (2010)	8. Ally (2019)	ความถี่	ร้อยละ	ผลการวิเคราะห์
1.การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	8	100	✓
2.การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓	✓			6	75.00	✓
3.การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	7	87.50	✓
4.การสร้างนวัตกรรมในการเรียนรู้		✓	✓	✓					3	37.50	
5.การประเมินผลในยุคดิจิทัล			✓	✓		✓		✓	4	50.00	✓
6.การจัดการชั้นเรียน			✓				✓	✓	3	37.50	
7.การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้							✓	✓	2	25.00	

จากตารางที่ 2.2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล เมื่อพิจารณาเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบดังนี้

- 1) การจัดการกระบวนการเรียนรู้ผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล มีความถี่เท่ากับ 8 คิดเป็นร้อยละ 100
- 2) การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ มีความถี่เท่ากับ 7 คิดเป็นร้อยละ 87.50
- 3) การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเชิงดิจิทัล มีความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 75.00
- 4) การประเมินผลในยุคดิจิทัล มีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 50.00

ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ได้จากการสังเคราะห์ประกอบด้วย 1) การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 2) การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ 3) การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล และ 4) การประเมินผลในยุคดิจิทัล มีรายละเอียดดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ดังนี้

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2545) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึงการนำเครื่องคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการสอนเป็นสื่อการสอน ด้านการสร้างระบบการเก็บข้อมูลและในการจัดเก็บสถิติต่าง ๆ เช่น ระบบการลงทะเบียนรายวิชาการตัดเกรด การแจ้งผลการเรียนแต่ละรายวิชา หรือแต่ละภาคเรียน ระเบียบสะสม ประวัตินักเรียน การสืบค้นข้อมูลทางด้านวิชาการต่าง ๆ โดยที่ผู้สอนและผู้เรียนสามารถป้อนข้อมูลค้นหาข้อมูลและรับทราบผลผ่านระบบคอมพิวเตอร์ได้ด้วยตนเอง

สงบ ลักษณะ (2552) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึงการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี (Learning by Technology) การเรียนรู้ความรู้ใหม่ ๆ และฝึกทักษะความสามารถบางประการโดยใช้สื่อเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ

Redecker (2017) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึงการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Digital Pedagogy) คือการนำสื่อและอุปกรณ์ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยการใช้เป็นสื่อกระตุ้นผู้เรียนให้มีปฏิสัมพันธ์กับครูส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยตนเองและใช้เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลที่ผู้เรียนสามารถติดตามและดูความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้

Giarla (2018) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึงการจัดการเรียนรู้รูปแบบใหม่ภายใต้กระแสแห่งพัฒนาการด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการที่ผสมผสานการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนการสอนแบบปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ก้าวไกลเกิดทั้งประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพทางการเรียนรู้มากยิ่งขึ้นซึ่งรูปแบบดังกล่าวนี้เรียกว่า “การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)” เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผสมผสานโมดูล (Module) การเรียนการสอนหลายรูปแบบเข้าด้วยกันเป็นลักษณะของการผสมผสานการเรียนรู้ทางไกล (Distance Learning) ผ่านระบบเครือข่าย Online ร่วมกับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนั่งฟังการบรรยายในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมและถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้แบบดิจิทัล

สรุปได้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ฐานเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึงการดำเนินการจัดกิจกรรมที่มีการประยุกต์การจัดการเรียนรู้แบบใหม่ มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์และ

ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสร้างกิจกรรม นวัตกรรมที่ส่งต่อให้ผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

1.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2557) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ว่าการพัฒนาทักษะการเรียนรู้สำหรับดิจิทัลช่วยพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร การทำงานร่วมกันและความคิดสร้างสรรค์โดยเน้นว่าการเรียนรู้ดิจิทัลไม่ใช่เพียงการใช้เทคโนโลยีแต่เป็นการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของยุค

กิตติชัย สุธาสิโนบล (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ว่าการเรียนรู้ที่ใช้เทคโนโลยีหรือแบบดิจิทัลจะช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจแนวคิดพื้นฐานทางการศึกษาได้อย่างรวดเร็วและครบถ้วน สามารถเชื่อมโยงหลักการ ทฤษฎีและการประยุกต์หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลาทุกสถานที่ถือเป็นคุณค่าและคุณภาพของการจัดการศึกษาได้อย่างแท้จริงในโลกไร้พรมแดน

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2562) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ว่ายุคดิจิทัลเป็นยุคที่เทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้าทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพ เสียง หรือคลิปวิดีโอ ทำให้ทุกคน สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วทุกที่และตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูล ปริมาณมหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้นเป็นโลกที่อินเทอร์เน็ตเป็นทุกสรรพสิ่ง (Internet of things) อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่สามารถเชื่อมโยงอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้สามารถเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่จำนวนมาก (Big Data) ผ่านการวิเคราะห์ประมวลผลอย่างรวดเร็ว ทำให้มีความสะดวกรวดเร็วในการใช้งานในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในปัจจุบัน

Oliva and Gordon (2013) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลไว้ว่า คุณค่าของการเรียนรู้แบบดิจิทัลจะสามารถช่วยให้ผู้สอนจัดการเวลาที่ดีขึ้นโดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยระบบดิจิทัลให้ความคิดเห็นอย่างรวดเร็วแก่อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับว่าผู้เรียนกำลังขอความคิดเห็นเพื่อให้ครูสามารถให้คำแนะนำเพิ่มเติมและคำตอบสำหรับคำถามทั่วไปไม่ว่าจะทางออนไลน์หรือในตัวการทำงานอัตโนมัติจะช่วยลดหรือกำจัดการจัดเกรดเป็นประจำช่วยให้ทีมหลักสูตรสามารถใช้เวลาเรียนกับผู้เรียนได้มากขึ้นผู้สอนสามารถกระจายความรู้อย่างกว้างขวาง แพลตฟอร์มดิจิทัลช่วยให้ผู้สอนสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากขึ้นโดยมีเนื้อหามากกว่าหลักสูตรในมหาวิทยาลัยผู้สอนสามารถ

เผยแพร่ความคิดใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็วสัมผัสคนอื่น ๆ และส่งผลกระทบต่อชีวิตมากขึ้นผู้สอนมีส่วนร่วมกับผู้อื่นทั่วโลกโดยการสนทนาอย่างไร้พรมแดนส่งผลให้เกิดประสบการณ์ในการสอนที่ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลมีความสำคัญต่อการช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงองค์ความรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การทำงานร่วมกันและการสร้างสรรค์ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้สอนจัดการเรียนรู้ ติดตามและให้ข้อเสนอแนะได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัล

1.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลที่ครอบคลุมถึงการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

กิดานันท์ มะลิทอง (2548) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ (Analysis) โดยทำการวิเคราะห์ใน 3 ส่วน ได้แก่

1.1 การวิเคราะห์ความจำเป็น (Needs Analysis) เพื่อค้นหาว่ามีความจำเป็นที่ต้องจัดระบบการเรียนการสอนในเรื่องนั้นหรือไม่อาจใช้วัตถุประสงค์เป็นตัวหลักหรืออาจค้นหาอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นต้น

1.2 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Task Analysis) เป็นการวิเคราะห์การเรียนการสอนว่าเป็นลักษณะใดมีเพียงเฉพาะเนื้อหา (Knowledge) หรือเป็นการปฏิบัติ (Procedures) หรืออาจมีทั้งสองอย่างรวมกัน

1.3 การวิเคราะห์การสอนเป็นการวิเคราะห์ว่าจะทำการสอนอย่างไรมีลำดับขั้นตอนอย่างไรใช้รูปแบบการสอนใดหรือใช้สื่อประกอบการสอนอย่างไรเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. การออกแบบ (Design) คือการออกแบบในระบบการสอนเป็นการระบุวิธีการสอนโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ในข้อที่ 1 มาใช้เพื่อตัดสินใจว่าการสอนอย่างไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ได้แก่

2.1 วัตถุประสงค์ในการสอนคืออะไร

2.2 ตัวบ่งชี้ที่กำหนดให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คืออะไร

2.3 ต้องใช้วิธีการและกลยุทธ์ใดบ้างในการจัดการเรียนการสอน

2.4 เนื้อหาบทเรียนควรมีอะไรบ้าง มีวิธีการนำเสนอเนื้อหาอย่างไร

2.5 ควรใช้สื่อและเทคโนโลยีใดบ้างมาช่วยเสริมการเรียนรู้

2.6 มีวิธีการสื่อสารผ่านเนื้อหาอย่างไรที่จะให้ผลคุ้มค่าที่สุด

2.7 มีวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างไร

3. การพัฒนา (Development) เป็นขั้นตอนของการผลิตและการใช้ ซึ่งเป็นกระบวนการของการพัฒนา โดยต้องประสานงานอย่างใกล้ชิดกับนักเทคโนโลยีการศึกษาในการผลิตสื่อ ทั้งวัสดุ อุปกรณ์เพื่อใช้ในการสอนตามท้อออกแบบไว้ รวมทั้งประสานงานกับผู้สอนเพื่อวางแผน และเขียนแผนการสอน คู่มือการสอน แบบทดสอบ แบบประเมิน โดยผู้ออกแบบต้องตรวจสอบว่าสิ่งที่ผลิตมานั้นมีคุณภาพดีและสามารถใช้ในการสอนและการเรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

4. การดำเนินการ (Implementation) เป็นขั้นตอนของการนำระบบการสอนที่ออกแบบไว้มาใช้ในสภาพการเรียนรู้จริงของการเรียนการสอนในขั้นนี้ผู้ออกแบบควรจะอธิบายวิธีการใช้ ระบบการสอนที่ออกแบบไว้แก่ผู้สอนอย่างละเอียดพร้อมจัดทำคู่มือประกอบด้วย เพื่อให้ผู้สอนสามารถดำเนินการสอนได้อย่างราบรื่น

5. การประเมิน (Evaluation) เมื่อดำเนินการสอนไปแล้วขั้นสุดท้ายคือการประเมิน ระบบการสอนว่ามีปัญหาอุปสรรคใดบ้างในขั้นตอนต่าง ๆ ที่ได้ออกแบบไว้ทั้งหมด การประเมินนั้น

ชุดวิวัฒน์ สุวดีพิงค์และอุบล ทองปัญญา (2562) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน
2. มีกลยุทธ์การเรียนการสอนหรือสื่อเทคโนโลยีใดช่วยในการจัดการเรียนการสอนนั้นได้

3. มีวิธีการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
สุรศักดิ์ ปาเฮ (2560) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ในลักษณะของการออกแบบระบบการสอน (Instructional Design) เพื่อมาใช้ในการจัดระบบการเรียนรู้ให้บังเกิดผลสำเร็จในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วยหลักพื้นฐานสำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. ผู้เรียน (Learners or Trainees) โดยการพิจารณาลักษณะของผู้เรียนเพื่อการออกแบบ โปรแกรมการสอนที่เหมาะสม

2. วัตถุประสงค์ (Objectives) โดยการตั้งวัตถุประสงค์ว่าต้องการจะให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สิ่งใดบ้างในการสอนนั้น

3. วิธีการและกิจกรรม (Methods and Activities) โดยกำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อตัดสินว่าเรียนรู้นั้นประสบผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

4. การประเมินผล (Evaluation) โดยกำหนดวิธีการประเมินผลเพื่อตัดสินว่าเรียนรู้นั้นประสบผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์ ผู้เรียนและความต้องการ 2) กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดและผลลัพธ์การเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียน เกิดขึ้นอย่างชัดเจน 3) การออกแบบกิจกรรมและเลือกเทคโนโลยีดิจิทัล 4) การพัฒนาและจัดเตรียม สื่อการเรียนรู้ และทรัพยากรดิจิทัลต่าง ๆ เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ 5) การดำเนินการจัดการเรียนรู้ นำแผนการจัดการเรียนรู้และเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้จริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเรียนรู้ จากการปฏิบัติการวัดและประเมินผลและ 6) ประเมินผลการเรียนรู้ กระบวนการจัดกิจกรรมและ ประสิทธิภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ต่อไป

2. การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้

2.1 ความหมายของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Redecker (2017) ได้ให้ความหมายการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ (Empowering Learning) คือ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะที่จำเป็นให้กับผู้เรียน โดยอนุญาตให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความต้องการบนเส้นทางของตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

Fanreza (2018) ได้ให้ความหมายการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่าการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้หมายถึง การรู้จักเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายทั้งสื่อรูปแบบเดิมและสื่อดิจิทัลเพื่อให้เกิดประโยชน์กับการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด

White (2015) ได้ให้ความหมายการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่าหมายถึง การเลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลให้เหมาะสม สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพคือสามารถ ระบุและเข้าใจ ขอบเขตของซอฟต์แวร์ (แอปพลิเคชัน โปรแกรม โซเชียลมีเดีย และบริการต่าง ๆ) และฮาร์ดแวร์ (อุปกรณ์พิเศษหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัยในห้องเรียนสมาร์ตโฟน) อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัล อย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ มีความสามารถในการประเมินข้อมูลอย่างมีวิจารณญาณและแก้ไขปัญหาในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเพื่อไปสู่เป้าหมายที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล

2.2 ความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว (2567) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่า การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล

เป็นประเด็นที่มีความสำคัญและได้รับความสนใจอย่างมากในปัจจุบันและทักษะการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัวและใช้งานเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและรู้เท่าทันความสามารถในการค้นหาและประเมินข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และความสามารถในการทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์นอกจากนี้ยังรวมถึงทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่เน้นการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องการคิดเชิงวิพากษ์และการแก้ไขปัญหาในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกดิจิทัล

Kirkman (2017) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่า สื่อดิจิทัลเป็นตัวช่วยสำคัญของผู้สอนเพราะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการทางวิทยาศาสตร์ ส่งเสริมการเรียนรู้แบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ การพัฒนาทักษะการสื่อสารส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการทำงานร่วมกันของผู้เรียน โดยสิ่งที่ผู้สอนควรพิจารณาในการเลือกใช้สื่อดิจิทัล

Reyna et al. (2018) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ว่าการใช้สื่อดิจิทัลกับการจัดการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบทั้งรูปแบบข้อความ เช่น ใบความรู้ รูปแบบเสียง เช่น เทปรูปแบบวิดิทัศน์และคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมต่าง ๆ ซึ่งสื่อดิจิทัลก็คือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ที่ทำให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านอินเทอร์เน็ตประหยัดเวลาและงบประมาณในการเตรียมสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบัน สื่อดิจิทัลก็มีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น เช่น เว็บไซต์ พ็อดคาสต์ บล็อก วิดิทัศน์ เกม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ วิดิโอคอลและแอปพลิเคชัน เป็นต้น

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้นั้นใช้เพื่อส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เข้าถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายมีประสิทธิภาพและเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง

2.3 ขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ณัฐกร สงคราม (2553) กล่าวว่าขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้คือขั้นตอนการออกแบบเป็นการใช้ ผลลัพธ์จากขั้นตอน การวิเคราะห์ เพื่อวางแผนกลยุทธ์สำหรับพัฒนาสื่อการเรียนการสอนโดยจะต้อง เริ่มจากการระบุ วัตถุประสงค์จากนั้นจึงกำหนดกลยุทธ์ของการเรียนการสอนและออกแบบโครงสร้างของสื่อ

ฐาปณีย์ ธรรมเมธา (2564) กล่าวว่าขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้เป็นการใช้กระบวนการและแหล่งทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน ประกอบด้วย

1. การใช้สื่อ (media utilization) เป็นระบบของการใช้สื่อ แหล่งทรัพยากร เพื่อการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการตามผ่านการออกแบบการสอน

2. การแพร่กระจายนวัตกรรม (diffusion of innovations) เป็นกระบวนการสื่อ ความหมายรวมถึงการวางยุทธศาสตร์หรือจุดประสงค์ให้เกิดการยอมรับ นวัตกรรม

3. วิธีการนำไปใช้และการจัดการ (implementation and institutionalization) เป็นการใช้สื่อการสอนหรือยุทธศาสตร์ในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่อง และใช้นวัตกรรมการศึกษาเป็นประจำในองค์กร

4. นโยบายหลักการและกฎระเบียบข้อบังคับ (policies and regulations) เป็น กฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมที่ส่งผลต่อการแพร่กระจายและการใช้เทคโนโลยีการศึกษา

มะยูริย์ พิทยาเสนีย์และคณะ (2563) กล่าวว่าขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การจัดการเรียนการสอนบนเว็บไซต์
2. การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่ม เช่น Facebook
3. การจัดการเรียนการสอนออนไลน์ เช่น Google Classroom, Edmodo, Mooc, Moodle

4. การบันทึกข้อมูลบนคลาวด์เทคโนโลยีคลาวด์ เช่น Google Drive
5. โปรแกรมคำนวณทางสถิติ เช่น SPSS
6. การประเมินผลการเรียนการสอนในสภาพแวดล้อมดิจิทัล
7. กลยุทธ์การสอนในสภาพแวดล้อมดิจิทัล
8. การคิดเชิงคำนวณเพื่อแก้ไขปัญหาในสภาพแวดล้อมดิจิทัล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การวิเคราะห์และออกแบบการเรียนรู้ดิจิทัล 2) การใช้สื่อและแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อการเรียนรู้ 3) การดำเนินการและการจัดการนวัตกรรมดิจิทัล 4) กลยุทธ์และกระบวนการเรียนรู้ดิจิทัล 5) การวัดและประเมินผลดิจิทัล และ 6) นโยบายและกฎระเบียบด้านเทคโนโลยีการศึกษา

3. การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

3.1 ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเชิงดิจิทัล ดังนี้ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การพยายาม วางโครงการที่จะช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือการพัฒนาหลักสูตรและ การสอนระบบโครงสร้างของการจัดโปรแกรมการสอนการกำหนดจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระ

การปรับปรุงตำรา แบบเรียน คู่มือครูและสื่อการเรียนต่าง ๆ การวัดและการประเมินผลการใช้หลักสูตรการปรับปรุงแก้ไขและการให้การอบรมผู้ใช้หลักสูตรให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาหลักสูตรและการสอน รวมทั้งการบริการและการบริหารหลักสูตร

ศิวะลักษณ์ มหาชัย และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2565) กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การจัดทำหลักสูตร การปรับปรุง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคล และสภาพสังคม

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2565) กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการที่มีระบบเป็นเหตุเป็นผลในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้นหรือกระบวนการในการจัดทำหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลและสภาพสังคมรวมทั้งมีการนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรควรดำเนินการแบบมีส่วนร่วมรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องคำนึงถึงกระบวนการพัฒนาหลักสูตรในขั้นตอนต่าง ๆ ที่มีขั้นตอนต่อเนื่องกันตามลำดับ โดยผลที่ได้ในแต่ละขั้นตอนด้วยกระบวนการวิจัยจะนำไปสู่การดำเนินงานในขั้นตอนต่อไปเริ่มตั้งแต่การศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาหลักสูตรการยกร่างสร้างหลักสูตรการทดลองใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตรรวมไปถึงการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพที่ดีที่สุด

Taba (1962) กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรหมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดหมายการจัดเนื้อหาวิชาการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลอื่นๆ เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายอันใหม่ที่วางไว้การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งระบบหรือเปลี่ยนแปลงทั้งหมดทั้งจุดหมายและวิธีการและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิดและความรู้สึกของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายส่วนการปรับปรุงหลักสูตรหมายถึงการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วนโดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวความคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลหมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการจัดทำ ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมโดยมีกระบวนการในการดำเนินการดังนี้การกำหนดจุดหมาย การจัดเนื้อหา การเลือกสื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ไปจนถึงการนำหลักสูตรไปใช้จริง การติดตามและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและใช้กระบวนการวิจัยเพื่อให้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพสูงสุดและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

3.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเชิงดิจิทัล ดังนี้

กิตติชัย สุธาสีโนบล (2562) กล่าวว่าโลกยุคดิจิทัลกับการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษาซึ่งเปรียบเสมือนเข็มทิศหรือแผนที่ที่จะใช้ในการนำทางในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้บรรลุตามความมุ่งหวังอย่างมีประสิทธิภาพหลักสูตรที่ดีต้องมีความชัดเจนสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของสังคมพัฒนาผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางในการพัฒนาปัญญาของคนในประเทศชาติ ซึ่งต้องใช้ความร่วมมือกันของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นครอบครัวโรงเรียนสถาบันการศึกษาและทุกภาคส่วนในชุมชนในลักษณะชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อให้ได้หลักสูตรที่ดีและมีประสิทธิภาพสามารถออกแบบการเรียนรู้ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างเต็มภาคภูมิ

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2565) กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรที่ดีนั้นจะต้องรู้ถึงปัญหาสภาพของปัญหาก่อนแล้วจึงระดมความคิดในการแก้ไขปัญหาลงสู่หลักสูตรที่ดีต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมในปัจจุบันมีความหมายต่อชีวิตของผู้เรียน ยึดหยุ่นได้ตามความเหมาะสมและสร้างขึ้นด้วยความร่วมมือกันของผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องหลายฝ่ายเพื่อให้หลักสูตรที่ผ่านการพัฒนานั้นมีคุณภาพในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการกำหนดจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขึ้นตอนหนึ่งเพราะจะบอกถึงความมุ่งหวังว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและความรู้ความสามารถในลักษณะใดรวมทั้งยังเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้รวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน นักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องพิจารณากำหนดจุดประสงค์อย่างรอบคอบกำหนดอย่างชัดเจนและเหมาะสมสอดคล้องกับปรัชญาและค่านิยมของสังคมสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียนตลอดจนมีความสมดุลระหว่างความรู้และทักษะหรือระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ

ศิวะลักษณ์ มหาชัย และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2565) กล่าวว่าหลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญของการจัดการศึกษาเพราะเป็นสิ่งที่กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ หลักสูตรที่ดีต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอเพื่อให้มีเนื้อหาสาระที่เท่าทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยีและการเมือง

พงษ์ศักดิ์ น้อยเจริญ (2564) กล่าวว่าคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของหลักสูตรคือหลักสูตรต้องมีความเป็นพลวัตและปรับเปลี่ยนไปตามความต้องการและความเปลี่ยนแปลงของสังคมจากคุณสมบัติดังกล่าวการพัฒนาหลักสูตรจึงเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

ที่สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้นการจัดการศึกษาให้สนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงเป็นสิ่งจำเป็นและการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในลักษณะของการพัฒนาหลักสูตรเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลมีความสำคัญซึ่งเนื่องจากเป็นกระบวนการ ดำเนินการเพื่อออกแบบปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อให้หลักสูตรเกิดประสิทธิภาพ สูงสุดและบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา

3.3 ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลกล่าวคือการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรตามลำดับ ขั้นตอนโดยมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในบางขั้นตอนหรือทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่รวดเร็วและ สามารถสรุปได้ทันต่อสถานการณ์เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนต่อไป เช่น การใช้ google form การใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ โดยมีนักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอน ของการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

สังต์ อุทรานันท์ (2532) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

1. จัดวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อการพัฒนาหลักสูตร
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
3. การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระและประสบการณ์
4. การกำหนดมาตรการวัดและประเมินผล
5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2552) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร ไว้ 3 ระบบ โดยเริ่มต้นจากระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำหลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมิน หลักสูตร ซึ่งแต่ละระบบมีรายละเอียดและขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ระบบการร่างหลักสูตร ประกอบด้วย การกำหนดหลักสูตรเพื่อตอบสนองสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองหลังจากนั้นกำหนดรูปแบบ หลักสูตร ได้แก่ การกำหนดหลักการ โครงสร้าง องค์ประกอบหลักสูตร วัตถุประสงค์ เนื้อหา ประสบการณ์การเรียนรู้และการประเมินผลหลังจากนั้นดำเนินการตรวจสอบคุณภาพหลักสูตร โดยผ่านผู้เชี่ยวชาญและมีการทดลองนำร่อง พร้อมทั้งรวบรวมผลการวิจัยและปรับแก้หลักสูตร ก่อนนำไปใช้

2. ระบบการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การขออนุมัติหลักสูตร จาก หน่วยงานหรือกระทรวงดำเนินการวางแผนการใช้หลักสูตรเริ่มจากการประชาสัมพันธ์หลักสูตร

การเตรียมความพร้อมของบุคลากร จัดงบประมาณและวัสดุหลักสูตร บริหารสนับสนุน จัดเตรียมอาคารสถานที่ ระบบบริหารและจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการและติดตามผลการใช้

3. ระบบการประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การประเมินผล การใช้หลักสูตร ทั้งการประเมินย่อย การประเมินระบบหลักสูตร ระบบการบริหาร และผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หลังจากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานข้อมูล ตามลำดับ

ธำรง บัวศรี (2542) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

- ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
- ขั้นที่ 2 การกำหนดจุดหมายของหลักสูตร
- ขั้นที่ 3 การกำหนดรูปแบบและโครงสร้างของหลักสูตร
- ขั้นที่ 4 การกำหนดจุดประสงค์ของวิชา
- ขั้นที่ 5 การเลือกเนื้อหา
- ขั้นที่ 6 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ขั้นที่ 7 การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้
- ขั้นที่ 8 การกำหนดยุทธศาสตร์การเรียนการสอน
- ขั้นที่ 9 การประเมินผลการเรียนรู้
- ขั้นที่ 10 การจัดทำวัสดุหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเชิงดิจิทัลคือการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการวิเคราะห์บริบท สภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน สังคมและข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนาหลักสูตรโดยอาจใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น Google Forms หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ มี 6 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 2) การออกแบบโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหา 3) การพัฒนาสื่อ วัสดุและเทคโนโลยีการเรียนรู้ 4) การนำหลักสูตรไปใช้ 5) การวัดและประเมินผลหลักสูตร และ 6) การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมดิจิทัลต่อไป

4. การประเมินผลในยุคดิจิทัล

4.1. ความหมายของการประเมินผลในยุคดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่และมารุต พัฒนา (2562) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ว่าการประเมินการเรียนรู้ในลักษณะ Digital Learning ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ดิจิทัลมาสนับสนุนการวัดและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนบนพื้นฐานแนวคิดการประเมิน

เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (assessment for learning) ใช้การประเมินเป็นสิ่งกระตุ้นศักยภาพของผู้เรียน (assessment for improvement) ไม่ใช่ประเมิน เพื่อตัดสินผู้เรียน (assessment for judgment)

Ally (2019) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ว่า การประเมินผล การเรียนรู้ (Assess learning) ที่เป็ณคุณลักษณะที่จำเป็นในยุคดิจิทัลในอนาคตจะต้องสะท้อนผล ให้ผู้เรียนได้รับรู้ถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของตนเอง โดยเลือกใช้รูปแบบหรือเครื่องมือดิจิทัลในการวัด และประเมินผลที่หลากหลายและให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ

Redecker (2017) ความหมายของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการวัดและประเมินผล (Digital Assessment) คือความสามารถในการใช้ เครื่องมือดิจิทัลในการสร้างการประเมินทั้งแบบระหว่างเรียนและแบบประเมินผล รวมสรุปเพื่อใช้ ตรวจสอบหลักฐานการเรียนรู้และพัฒนาการของผู้เรียนที่เกิดจากการจัดการเรียนรู้และนำผลที่ได้ไป วางแผนปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูต่อไป

สรุปได้ว่า การประเมินผลในยุคดิจิทัล หมายถึงการใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี หรือซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมและหลากหลายติดตามและสะท้อนผลพัฒนาการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาการเรียนรู้รายบุคคลโดยมุ่งเน้นการประเมินเพื่อการพัฒนา ด้วยการบูรณาการเครื่องมือประเมินและใช้ข้อมูลการประเมินผลเพื่อการวางแผน ปรับปรุง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ความสำคัญของการประเมินผลในยุคดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานต่าง ๆ ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผล ในยุคดิจิทัล ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้ให้ความสำคัญการประเมินผลยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการศึกษาและการเรียนรู้ของนักเรียน โดยไม่เพียงแต่เป็นการวัดความรู้ แต่ยังเป็นการสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสร้างสรรค์

จตุภูมิ เขตจัตุรัส (2560) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ ว่าการประเมินผลการเรียนรู้เป็นทั้งเป้าหมายและลักษณะสำคัญของกระบวนการรวบรวม และเรียบเรียงข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน จากพฤติกรรมเดิมสู่พฤติกรรมใหม่อย่างเป็นระบบซึ่งต้องเชื่อมโยงกับกระบวนการจัดประสบการณ์ เรียนรู้ สำหรับใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับไปยัง ผู้เรียนเกี่ยวกับความก้าวหน้า จุดเด่น จุดด้อย ใช้ตัดสินประสิทธิภาพในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของหลักสูตร การประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับการจัดประสบการณ์เรียนรู้ในปัจจุบันที่เรียกว่าการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ควรคำนึงถึงเป้าหมายของการพัฒนาเป็นสำคัญ

มูลนิธิสานอนาคตการศึกษา คอนเน็กซ์อีดี (2564) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ว่า การประเมินผลการเรียนรู้ดิจิทัลนั้นควรยึดหลักการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในระหว่างกระบวนการประเมินที่เสริมพลังตามสภาพจริงหรือเรียกว่า Empowerment Evaluation เป็นการประเมินที่ให้ความสำคัญกับการนำผลการประเมินมาพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ควรประเมินให้ครอบคลุมทั้งด้านกระบวนการเรียนรู้หรือที่เรียกว่า Process assessment ผลการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า Product assessment และความก้าวหน้าทางการเรียนรู้หรือที่เรียกว่า Progress assessment แล้วนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลต่อไปการประเมินผลการเรียนรู้จะเน้นการให้ผู้เรียนประเมินตนเองมากขึ้น ผู้เรียนได้สะท้อนความคิดและถอดบทเรียนนำไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การประเมินผลการเรียนรู้ดิจิทัล จึงควรให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ทักษะในการประเมินตนเองมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป การประเมินผลในยุคดิจิทัล มีความสำคัญเป็นการประเมินผลช่วยตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนในเนื้อหาที่เรียน ทำให้ครูสามารถปรับปรุงวิธีการสอนให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะที่จำเป็น ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมีความพยายามมากขึ้นและช่วยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ที่ชัดเจน

4.3 ขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัล

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงาน ได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัลดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้

1. ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน

2. สร้างและนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. วัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริงอย่างถูกต้อง

4. นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

นันทิรัตน์ อีระพันธุ์ และคณะ (2554) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัลไว้ดังนี้

1. การใช้งานคอมพิวเตอร์พื้นฐานและอุปกรณ์จำเป็นรวมทั้งแก้ไขปัญหาเบื้องต้นและการบำรุงรักษา

2. การใช้ซอฟต์แวร์ชุดโปรแกรมสำนักงานและเครื่องมือต่าง ๆ

3. สามารถใช้อินเทอร์เน็ตและโปรแกรมบนเครือข่ายรวมถึงแหล่งข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. จัดการข้อมูลและสารสนเทศ

5. การประยุกต์ใช้งานเทคโนโลยีในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการคิดขั้นสูงและมีความคิดสร้างสรรค์

6. การใช้มีเดียที่หลากหลายในการสร้างชิ้นงาน เพื่อให้ผู้เรียนจัดสรรและวิเคราะห์ข้อมูล

7. การใช้สื่อที่เปิดกว้างและมีความยืดหยุ่นในการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย ในการสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน

8. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการประเมินกระบวนการเรียนการสอนและใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

9. การใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เทคโนโลยีในการจัดเก็บและเชื่อมต่อข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนและเพื่อนร่วมงาน

พงษ์พัชรินทร์ พุฒณะ (2564) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัลดังนี้

1. ให้ผู้เรียนทราบผลการประเมินและข้อมูลย้อนกลับ (feedback) อย่างรวดเร็ว

2. สนับสนุนการวัดและประเมินเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน (assessment) บนพื้นฐานแนวคิดการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

3. สนับสนุนการประเมินการเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย

4. เลือกเวลาและสถานที่ในการให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างเหมาะสม การให้ข้อมูลย้อนกลับที่ดีจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาขึ้นนั้นผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนผลการเรียนรู้จุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุงและที่สำคัญคือการชี้แนะแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของผู้เรียนรายบุคคล

สรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมินผลในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การออกแบบการวัดและประเมินผล 2) การใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลในการประเมินผล 3) การจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการประเมินผล 4) การให้ข้อมูลย้อนกลับและพัฒนาผู้เรียน และ 5) การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยการบูรณาการสังเคราะห์จากองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ ซึ่งมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน

3) การวัดและประเมินผล 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี และ 5) การนิเทศการศึกษา และองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ซึ่งมี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 2) การใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ 3) การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล และ 4) การประเมินผลในยุคดิจิทัล โดยพิจารณาความสอดคล้องของแนวคิดบทบาทหน้าที่ของการปฏิบัติงาน ได้องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จำนวน 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล และสังเคราะห์นิยามศัพท์เฉพาะขององค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล รายละเอียดดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการ	การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	ลักษณะการผสาน (Integration)	นิยามศัพท์
1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการ ดำเนินงานเพื่อปรับปรุง หลักสูตรให้ดีขึ้นให้ เหมาะสมกับผู้เรียนและ สถานศึกษาโดยมีส่วน ร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง กำหนดจุดมุ่งหมายที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนด โครงสร้าง หลักสูตร กำหนดเนื้อหา การเรียนการสอน กำหนดกิจกรรมการ เรียนรู้การวัดและ ประเมินผล กำหนดการ ทดลองใช้หลักสูตร	1. การพัฒนา หลักสูตรเชิง ดิจิทัล หมายถึง กระบวนการ ดำเนินการเพื่อ ปรับปรุงหรือ พัฒนาหลักสูตรให้ มีความเหมาะสม กับผู้เรียนและ บริบทของ สถานศึกษาโดยใช้ เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาช่วยในการ ดำเนินการใน ขั้นตอนต่าง ๆ	บูรณาการเนื้อหา บทบาทหน้าที่ ทางการบริหารงาน วิชาการด้านการ พัฒนาหลักสูตรเข้า กับการพัฒนา หลักสูตรเชิงดิจิทัล	1. การพัฒนาหลักสูตร เชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงาน เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ ดีขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียน และสถานศึกษาในยุค ดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้ามาช่วยในการ ดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนด โครงสร้าง หลักสูตร กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการ	การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	ลักษณะการผสมผสาน (Integration)	นิยามศัพท์
กำหนดการประเมิน หลักสูตรและการปรับปรุง แก้ไขหลักสูตร	เพื่อให้หลักสูตรเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด และบรรลุเป้าหมาย ทางการศึกษา		การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรโดยการมีส่วน ร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. การจัดการเรียน การสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินการ จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน ในรูปแบบ วิธีการและ กิจกรรมต่าง ๆ บูรณาการ สาระความรู้และทักษะ อย่างสมดุล ส่งเสริม การเรียนรู้ที่สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในชีวิต ประจำวันได้โดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือ ทำ มีความรู้ มีทักษะ ตามเป้าหมายของ หลักสูตรกำหนด สอดคล้องกับความถนัด และความสนใจของ ผู้เรียน จัดทำวิจัยในชั้น เรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพ ผู้เรียน จัดบรรยากาศและ	2. การจัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล หมายถึง การดำเนินการ จัดกิจกรรมที่มี การรูปแบบวิธีการ เรียนรู้ใหม่ ๆ ที่ สอดคล้องกับยุค ดิจิทัล จัดกิจกรรมที่มี ความยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดยใช้ เทคโนโลยีมาใช้ พัฒนากิจกรรมที่ ส่งผลให้ผู้เรียนมี ความรู้ ทักษะใน การนำไปใช้ในสังคม ปัจจุบันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	บูรณาการเนื้อหา บทบาทหน้าที่ ทางการบริหารงาน วิชาการด้าน การจัดการเรียน การสอนเข้ากับ จัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล	2. การจัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนิน การจัดประสบการณ์ให้ ผู้เรียนในรูปแบบ วิธีการและกิจกรรม ใหม่ ๆ ที่มีความ ยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดย ใช้เทคโนโลยีมาใช้ พัฒนากิจกรรมโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลง มือทำมีความรู้ มีทักษะ ในการนำไปใช้ชีวิตจริง ในปัจจุบันตาม หลักสูตรกำหนด มี สอดคล้องกับความ ถนัดและความสนใจ ของผู้เรียนจัดทำวิจัย ในชั้นเรียนเพื่อพัฒนา ศักยภาพผู้เรียน จัด บรรยากาศ

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการ	การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	ลักษณะการผสาน (Integration)	นิยามศัพท์
สิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ได้อย่างเต็ม ศักยภาพ			และสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อ การเรียนรู้ได้ อย่างเต็มศักยภาพ
3. การวัดและ ประเมินผล หมายถึง กระบวนการ ดำเนินการในการวัด คุณภาพผู้เรียน โดยการ กำหนดระเบียบแนว ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัด และประเมินผล การศึกษาของ สถานศึกษา ส่งเสริมครู ให้มีความรู้และพัฒนา เครื่องมือวัดและการ ประเมินผล มุ่งเน้น ประเมิน ตามสภาพจริง จากกระบวนการปฏิบัติ และผลงาน จัดให้มีการ เทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผล การเรียนรู้จาก สถานศึกษาอื่นและ พัฒนาเครื่องมือวัดและ ประเมินผลให้ได้ มาตรฐาน	3. การประเมินผล ในยุคดิจิทัล หมายถึง การใช้ เครื่องมือ เทคโนโลยีหรือ ซอฟต์แวร์ที่ เหมาะสมและ หลากหลาย ติดตามและ สะท้อนผลการ พัฒนาการของ ผู้เรียนเพื่อส่งเสริม ศักยภาพและ พัฒนาการเรียนรู้ รายบุคคลโดย มุ่งเน้น และ	บูรณาการเนื้อหา บทบาทหน้าที่ ทางการบริหารงาน วิชาการด้านการวัด และประเมินผลเข้า กับการประเมินผล การเรียนรู้ในยุค ดิจิทัล	3. การวัดและประเมินผล ยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการใน กำหนดระเบียบแนว ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการศึกษาของ สถานศึกษาการติดตาม และสะท้อนพัฒนาการ ของผู้เรียนมุ่งเน้นประเมิน ตามสภาพจริงรายบุคคล ใช้เครื่องมือเทคโนโลยี หรือซอฟต์แวร์ที่เหมาะสม และหลากหลายมีการ เทียบโอนความรู้ทักษะ ประสบการณ์และผล การเรียนรู้จากสถานศึกษา อื่น พัฒนาเครื่องมือวัด และประเมินผลให้ได้ มาตรฐานใช้ข้อมูล การประเมินผลเพื่อ การวางแผน ปรับปรุงการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นิยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการ	การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	ลักษณะการผสาน (Integration)	นิยามศัพท์
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยี หมายถึง กระบวนการที่ นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการมาใช้ในการ สนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น โดยมีการวิเคราะห์ความ จำเป็นในการใช้สื่อและ เทคโนโลยี ส่งเสริมการ สร้างพัฒนาสื่อนวัตกรรม ในการเรียนการสอน สนับสนุนในการจัดหา สื่อและเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ไปใช้ในห้องเรียน การ ประเมินผลการ พัฒนาการใช้สื่อ นวัตกรรมและการนำผล การประเมินไปใช้ในการ พัฒนา	4. การใช้สื่อดิจิทัล ในการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการ ในการนำ เทคโนโลยีดิจิทัลใน ปัจจุบันมาใช้ในการ พัฒนาผู้เรียนให้มี ทักษะในการ เลือกใช้สื่อและ เครื่องมือดิจิทัล อย่างเหมาะสมและ สร้างสรรค์ เพื่อ แสวงหาความรู้ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ผ่านแพลตฟอร์ม ออนไลน์มี ความสามารถใน การประเมินข้อมูล อย่างมีวิจารณญาณ และแก้ไขปัญหาใน บริบทที่เปลี่ยน แปลงอย่างรวดเร็ว เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ แตกต่างกันของ แต่ละบุคคล	บูรณาการเนื้อหา บทบาทหน้าที่ ทางการบริหารงาน วิชาการด้าน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเข้ากับ การใช้สื่อดิจิทัลใน การเรียนรู้	4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่ นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการและเทคโนโลยี ดิจิทัลมาใช้ในการ การสนับสนุนการจัดการ เรียนรู้ให้ผู้เรียนให้มี ทักษะในการเลือกใช้สื่อ และเครื่องมือดิจิทัลอย่าง เหมาะสมและสร้างสรรค์ เพื่อแสวงหาความรู้ ส่งเสริมการสร้าง จัดหา พัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริม การนำสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ใน ห้องเรียน ประเมินผล การใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัล และนำ ผลการประเมินไปใช้ในการ การพัฒนา

ตารางที่ 2.3 การสังเคราะห์นัยามศัพท์การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ การบริหารงานวิชาการ	การจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัล	ลักษณะการผสาน (Integration)	นัยามศัพท์
5. การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการ ส่งเสริม สนับสนุน ให้ ความช่วยเหลือส่งเสริมครู ได้รับพัฒนาปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียน การสอนทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียน การสอนและเพื่อสร้าง ผู้เรียนที่มีคุณภาพตาม หลักสูตรกำหนด การ วางแผนนิเทศและ ดำเนินการนิเทศอย่างเป็น ระบบร่วมกันระหว่างผู้ นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้หรือ แสวงหาความรู้แหล่ง ความรู้ที่หลากหลาย ๆ และจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับ วิธีการสอนและนวัตกรรม ใหม่ๆ ที่ทันสมัย และ จัดทำรายงานผลการนิเทศ และแจ้งให้ครูทราบเพื่อ นำไปใช้ในการพัฒนาการ จัดการเรียนรู้		บูรณาการเนื้อหา บทบาทหน้าที่ ทางการบริหารงาน วิชาการเข้ากับการ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในปัจจุบัน	5. การนิเทศผสมผสาน เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความ ช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับ พัฒนาปรับปรุง กระบวนการจัดการเรียน การสอนทำให้เกิด ประสิทธิภาพในการเรียน การสอนและเพื่อสร้าง ผู้เรียนที่มีคุณภาพตาม หลักสูตรกำหนดการ วางแผนนิเทศและดำเนิน การนิเทศอย่างเป็นระบบ ร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและ ผู้รับการนิเทศพัฒนา ให้ความรู้หรือแสวงหา ความรู้แหล่งความรู้ที่ หลากหลาย ๆ และจัด กิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับวิธีการสอนและ นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ทันสมัย และจัดทำราย งานผลการนิเทศและแจ้งให้ ครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยใช้กรอบนิยามศัพท์เฉพาะของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ได้จากการบูรณาการเป็นข้อมูลในการสังเคราะห์ตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล รายละเอียด ดังปรากฏตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	กระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาในยุคดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์กำหนด โครงสร้างหลักสูตร กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง	1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน
		1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
		1.3 โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
		1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
		1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง
		1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง
		1.7 โรงเรียนมีการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
2. ด้านการจัด การเรียนรู้เชิงดิจิทัล	กระบวนการดำเนินการจัด ประสบการณ์ให้ผู้เรียนใน รูปแบบ วิธีการและกิจกรรม ใหม่ ๆ ที่มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยี มาพัฒนากิจกรรมโดยเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือทำ มีความรู้ มีทักษะในการ นำไปใช้ชีวิตจริงในปัจจุบัน ตามหลักสูตรกำหนดมี สอดคล้องกับความถนัดและ ความสนใจของผู้เรียน จัดทำ วิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนา ศักยภาพผู้เรียน จัดบรรยากาศและ สิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการ เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ	2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ
		2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการ สอนวิธีต่างๆ
		2.3 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนา ทักษะการคิดวิเคราะห์และ การแก้ปัญหา
		2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่ง พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
		2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้ เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและ ปลอดภัย
		2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ ประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ใน สื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ
		2.7 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ บูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วย การเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
		2.8 ครูมีการจัดสอนซ่อมเสริมและ กิจกรรมเสริมศักยภาพตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียน
		2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัด กิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน

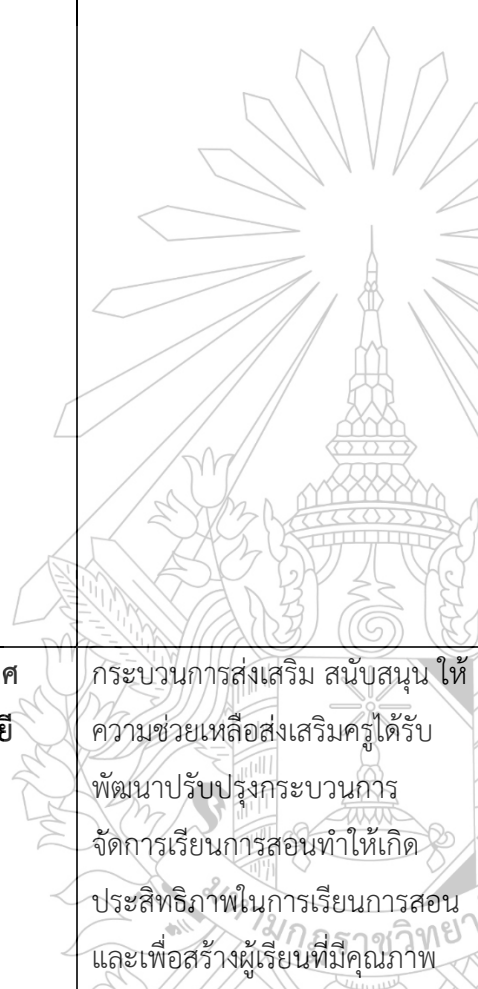
ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
2. ด้านการจัด การเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่น ๆ
		2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการวัดและ ประเมินผลยุคดิจิทัล	กระบวนการในกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลการศึกษาของ สถานศึกษา การติดตามและ สะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมิน ตามสภาพจริง รายบุคคล ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ที่ เหมาะสมและหลากหลายมี การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียน จากสถานศึกษาอื่น พัฒนา เครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้ มาตรฐานใช้ข้อมูลการประเมินผล เพื่อการวางแผน ปรับปรุงการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนว ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร ที่ชัดเจน
		3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือ พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชา ที่ตนเองรับผิดชอบ
		3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสม กับบริบทแต่ละรายวิชา
		3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพ จริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)		3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
		3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
		3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
		3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	กระบวนการที่นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้มีทักษะในการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความรู้ ส่งเสริมการสร้าง จัดหาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในห้องเรียน ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา	4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
		4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ
		4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 2.4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
		4.5 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินคุณภาพสื่อและนวัตกรรมในการเรียนการสอน
		4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
		4.7 โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการใช้สื่อเทคโนโลยี
5. ด้านการนิเทศผลงานเทคโนโลยีดิจิทัล	กระบวนกรส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด การวางแผนนิเทศและดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้แหล่งความรู้ที่หลากหลายและ	4.8 โรงเรียนมีระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
		5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
		5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
		5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook

ตารางที่ 2.4 การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามศัพท์	ตัวชี้วัด
5. ด้านการนิเทศ ผสมเทคโนโลยี ดิจิทัล (ต่อ)	จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้ เกี่ยวกับวิธีการสอนและ นวัตกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัย และ จัดทำรายงานผลการนิเทศและ แจ้งให้ครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการ พัฒนาการจัดการเรียนรู้	5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้ เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่ หลากหลาย
		5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหา ความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่าน โปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอป พลิเคชัน
		5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับ การนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
		5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผล การนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ 5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการ นิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 2.4 ผู้วิจัยได้ร่างกรอบตัวชี้วัดของแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. ด้านพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด
2. ด้านจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด
5. ด้านการนิเทศผสมเทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 8 ตัวชี้วัด

รวมตัวชี้วัดที่ได้ จำนวน 42 ตัวชี้วัด ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปตรวจสอบยืนยันกับผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปใช้สร้างเป็นกรอบข้อคำถามในแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพความต้องการ และความต้องการจำเป็นต่อไป

2.6 แนวคิดวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA)

การบริหารงานด้วยวงจรคุณภาพ (PDCA) ตามแนวคิดของเดมมิงปัจจุบันจัดเป็นกระบวนการสากลที่ทุกคนทราบกันดี และถือเป็นเครื่องมือการบริหารที่จัดเป็นแกนรวมของการบริหาร ที่หลากหลายบนพื้นฐานเดียวกันผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของเดมมิงจากนักวิชาการ นักการศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศที่ได้กล่าวถึงวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ไว้ดังนี้

2.6.1 ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพ PDCA ดังนี้

ปิยดา ดิลกปริชา (2546) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) หมายถึง กระบวนการที่เดมมิง (Edward Deming) คิดค้นขึ้น เพื่อพัฒนาเทคนิคการบริหารงานให้เกิดคุณภาพในโรงงานอุตสาหกรรมของประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 เดมมิงคือผู้เชี่ยวชาญชาวอเมริกันในด้านการควบคุมคุณภาพเชิงสถิติ (Statistical Quality Control: SQC) ประเทศญี่ปุ่นเชิญไปเป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาระบบอุตสาหกรรมของประเทศ

พิเชษฐ์ หลั่งทรัพย์ (2546) ได้ให้ความหมายของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) หมายถึงวงจรการบริหารที่ใช้ในการบริหารการวางแผนและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการปรับปรุงต่อเนื่อง เพราะทำให้ทุกคนรู้จักวางแผนก่อนจะนำไปปฏิบัติงาน และเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วก็รู้จักตรวจสอบหาจุดบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม วงจรบริหาร PDCA หรือบางครั้งก็เรียกว่าวงจรเดมมิง หรือวงจรชีวฮาร์ท ประกอบด้วยขั้นตอนสำหรับการบริหารและการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องวงจร PDCA ได้นำมาใช้ในส่วนราชการ ธุรกิจส่วนตัวและการทำงานให้บริษัทหรือโรงงานอุตสาหกรรม เช่น การออกแบบ การผลิตการจำหน่ายและการวิเคราะห์ตลาดเพื่อการปรับปรุงคุณภาพของสินค้าให้ดีขึ้นต่อไป

สรุปได้ว่า วงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) หมายถึงกระบวนการบริหารงาน หรือการจัดระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพได้มาตรฐานตรงตามเป้าหมายกำหนด

2.6.2 องค์ประกอบของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษาและหน่วยงานทางราชการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2550) ได้เสนอองค์ประกอบของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) เป็นการคิดเตรียมการไว้ล่วงหน้าเพื่อจะทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงานผู้รับผิดชอบระยะเวลาและทรัพยากรที่จะต้องใช้ เพื่อทำงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ ดังนี้

1.1 การกำหนดเป้าหมายเป็นการแสดงถึงคุณลักษณะหรือคุณภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาซึ่งควรระบุให้ชัดเจนและใช้เป็นหลักหรือทิศทางในการดำเนินงาน

1.2 การจัดอันดับความสำคัญของเป้าหมายจะช่วยให้การวางแผนมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพราะจะทำให้ทราบว่าเป้าหมายใดสำคัญมากน้อยกว่ากันเพียงใดเพื่อกำหนดกิจกรรมบุคลากร ทรัพยากรและช่วงเวลาที่ดำเนินการในการพัฒนาเป้าหมายนั้น ๆ ให้เหมาะสม

1.3 กำหนดแนวทางดำเนินงานหรือวิธีปฏิบัติงานโดยคิดโครงการหรือกิจกรรมที่จำให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการรวมทั้งกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จหรือตัวชี้วัดให้มีความชัดเจนด้วย

1.4 การกำหนดระยะเวลาจะช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพราะผู้ปฏิบัติจะได้ทราบว่างานใดควรดำเนินการให้เสร็จเมื่อไร ต้องเร่งดำเนินการก่อนหรือหลังและยังเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารหรือผู้ที่มีหน้าที่กำกับดูแลและได้ติดตามงานได้ว่ามีความก้าวหน้าตามแผนเพียงใด

1.5 การกำหนดงบประมาณ ควรคิดงบประมาณที่จะต้องใช้ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมตามแผนอย่างรอบคอบเพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายโดยมีการใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่า

1.6 การกำหนดผู้รับผิดชอบเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้แผนดังกล่าวสามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงควรกำหนดไว้ให้ชัดเจนว่าใครรับผิดชอบในเรื่องใด

2. การปฏิบัติตามแผน (Do) เมื่อวางแผนการปฏิบัติงานและบุคลากรร่วมกันดำเนินการตามแผนที่จัดทำไว้แล้วสิ่งที่จะดำเนินการต่อไป ดังนี้

2.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกคนทำงานอย่างมีความสุข

2.2 จัดสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนทรัพยากรเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 กำกับ ติดตาม (Monitoring) ทั้งระดับรายบุคคล รายกลุ่ม รายหมวด รายฝ่ายเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมให้มีการดำเนินงานตามแผน

2.4 ให้การนิเทศในระหว่างการปฏิบัติงานผู้บริหารต้องกำกับและติดตามว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือแผนที่กำหนดไว้หรือมีปัญหาหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามแผนหรือมีปัญหาจะได้ให้การนิเทศเพื่อปรับปรุงแก้ไขการกำกับและติดตามการปฏิบัติงานผู้บริหารอาจทำได้

โดยสอบถามผู้ปฏิบัติงานหรือให้รายงานความก้าวหน้าของการทำงานเป็นระยะ ๆ อาจรายงานปากเปล่าหรือจัดทำรายงานเสนอเพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล/กลุ่ม/หมวด/ฝ่าย

3. การตรวจสอบประเมินผล (Check) เป็นกลไกสำคัญที่กระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลย้อนกลับที่จะสะท้อนให้เห็นถึงการดำเนินงานที่ผ่านมาว่าบรรลุเป้าหมาย กำหนดไว้เพียงใดต้องปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใดบ้าง ควรมีการตรวจสอบประเมินผลเป็นระยะ ๆ เพื่อพิจารณาว่าการดำเนินการเป็นไปในทิศทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใดมีจุดอ่อนจุดแข็งประการใดมีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือมาตรฐานและตัวบ่งชี้ที่กำหนดมากที่สุด

4. การพัฒนาปรับปรุง (Act) เมื่อบุคลากรแต่ละคนแต่ละฝ่ายมีการประเมินผล สำเร็จเรียบร้อยแล้วก็ให้รวบรวมผลการประเมินมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลผลในภาพรวมแล้ว นำเสนอผลการประเมินต่อผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนางานของตนเองต่อไป

4.1 ในระหว่างการดำเนินงานและมีการตรวจสอบประเมินผล ผู้บริหาร และบุคลากรสามารถนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการทำงานของตนเองและปรับปรุงแผน การดำเนินงานได้เลยเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามแผนและเป้าหมายที่กำหนดไว้

4.2 การวางแผนในระยะต่อไป ควรมีการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ต้อง ปรับปรุงหาสาเหตุของปัญหาและแนวทางแก้ไขโดยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อนำไป พัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษาของสถานศึกษาต่อไป

4.3 การดำเนินงานประเมินผลของสถานศึกษาไม่ได้สิ้นสุดเพียงแค่ทำ การประเมินตนเองเพียงครั้งเดียวแล้วหยุดเลยแต่ตั้งทำตลอดเวลาผลการประเมินที่จัดทำเสร็จแล้วถือเป็นข้อมูลที่แสดงถึงสภาพการดำเนินงานในขณะนั้นต้องมีการตรวจใหม่ว่าการดำเนินงานในช่วงต่อไป สอดคล้องกับเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของสถานศึกษาอย่างไรการพัฒนาปรับปรุงตนเอง จึงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554) องค์ประกอบของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA)ดังนี้

P คือ Plan หมายถึงการวางแผนโดยเลือกปัญหาและตั้งเป้าหมายร่วมกัน ทั้งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงาน

D คือ Do หมายถึงการนำแผนหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่ได้กำหนดไว้ร่วมกันไปใช้ ในการแก้ไขปัญหาร่วมกันเป็นการนำแผนแก้ปัญหาลงสู่การปฏิบัติ

C คือ Check หมายถึงการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยนำข้อมูลก่อนการดำเนินงานและหลังการดำเนินงานมาเปรียบเทียบกัน

A คือ Act หมายถึงปรับปรุงการดำเนินการให้เหมาะสม

ทรงพล เจริญคำ (2562) กล่าวว่ากระบวนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ โดยใช้วงจรคุณภาพเดมมิงมี 4 ขั้นตอน คือขั้นตอนการวางแผน ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผน ขั้นตอนการตรวจสอบประเมินผลและขั้นตอนพัฒนาปรับปรุงต่อมามีการใช้ตัวอักษรย่อ P D C และ A ซึ่งมาจากคำว่า Plan, Do, Check และ Action ซึ่งอธิบายได้ ดังนี้

1. การวางแผน (Plan) หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบ ครอบคลุมถึงการกำหนดหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน การวางแผน การจัดลำดับความสำคัญของเป้าหมาย กำหนดการดำเนินงาน กำหนดระยะเวลาการดำเนินงาน กำหนดผู้รับผิดชอบผู้ดำเนินการและกำหนดงบประมาณที่จะใช้ในการเขียนแผน อาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของลักษณะการดำเนินงาน การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตและช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

2. การปฏิบัติตามแผน (Do) หมายถึง การดำเนินการตามแผนประกอบด้วย การมีโครงสร้างรองรับการดำเนินการเช่นคณะกรรมการหน่วยงานของคณะมีวิธีการดำเนินการ เช่น มีการประชุมของคณะกรรมการ มีการจัดการเรียนการสอน มีการแสดงความจำนงขอรับนักศึกษาไปยังทบวงมหาวิทยาลัยและมีผลของการดำเนินการ เช่น รายนามนักศึกษาที่รับในแต่ละปี

3. การตรวจสอบประเมินผล (Check) หมายถึง การประเมินแผนประกอบด้วย การประเมินโครงสร้างที่รองรับ การดำเนินการการประเมินขั้นตอนการดำเนินงานและการประเมินผลของการดำเนินงานตามแผนที่ได้ตั้งไว้โดยในการประเมินดังกล่าว สามารถทำได้เองโดยคณะกรรมการที่รับผิดชอบแผนการดำเนินงานนั้น ๆ เป็นลักษณะของการประเมินตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องตั้งคณะกรรมการอีกชุดมาประเมินแผนหรือจำเป็นต้องคิดเครื่องมือหรือแบบประเมินที่ยุ่งยากซับซ้อน

4. การพัฒนาปรับปรุง (Act) หมายถึง การนำผลการประเมินมาพัฒนาแผน ประกอบด้วย การนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ว่ามีโครงสร้างขั้นตอนการปฏิบัติงานใดที่ควรปรับปรุงพัฒนา สิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดีขึ้นไปอีกและยังสังเคราะห์รูปแบบการดำเนินการใหม่ที่เหมาะสมสำหรับการดำเนินการในปีต่อไป

Deming (2004) กล่าวว่า การจัดการอย่างมีคุณภาพเป็นกระบวนการที่ดำเนินการต่อเนื่องเพื่อให้เกิดผลผลิตและบริการที่มีคุณภาพขึ้น โดยหลักการที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ (PDCA) หรือวงจรเดมมิง ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

Plan คือ กำหนดสาเหตุของปัญหา จากนั้นวางแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงหรือทดสอบเพื่อการปรับปรุงให้ดีขึ้น

Do คือ การปฏิบัติตามแผนหรือทดลองปฏิบัติเป็นการนำร่องในส่วนย่อย

Check คือ ตรวจสอบเพื่อทราบว่าบรรลุผลตามแผนหรือหากมีสิ่งใดที่ทำผิดพลาดหรือได้เรียนรู้อะไรมาแล้วบ้าง

Act คือ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง หากบรรลุผลเป็นที่น่าพอใจหรือหากผลการปฏิบัติไม่เป็นไปตามแผนให้ทำซ้ำวงจรโดยใช้การเรียนรู้จากการกระทำในวงจรที่ได้ปฏิบัติไปแล้ว แม้ว่าวงจรคุณภาพจะเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องแต่สามารถเริ่มต้นจากขั้นตอนใดก็ได้ขึ้นอยู่กับปัญหาและขั้นตอนการทำงานหรือจะเริ่มจากการตรวจสอบสภาพความต้องการเปรียบเทียบกับสภาพที่เป็นจริงจะทำให้ได้ข้อสรุปว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรในการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนไปตามเป้าหมายที่วางไว้

สรุปได้ว่าวงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA) หมายถึง ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพและเป็นการดำเนินงานที่เป็นไปอย่างมีระบบโดยมีเป้าหมายให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย

1. Plan คือขั้นตอนการวางแผน การวางแผนงานจากวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น
2. Do ขั้นตอนการปฏิบัติ การปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนงานที่ได้เขียนไว้อย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง
3. Check ขั้นตอนการตรวจสอบการตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด
4. Action ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมและปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงาน การปรับปรุงแก้ไข ส่วนที่มีปัญหาหรือถ้าไม่มีปัญหาใด ๆ ก็ยอมรับแนวทางการปฏิบัติตามแผนงานที่ได้ผลสำเร็จเพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

2.6.3 ประโยชน์ของวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA)

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของวงจรคุณภาพ PDCA ที่หลากหลาย ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ (2554) กล่าวถึงจุดหมายที่แท้ของวงจรคุณภาพ (PDCA) ว่าเป็นกิจกรรมพื้นฐานในการบริหารคุณภาพนั้นมิใช่เพียงแค่การปรับแก้ผลลัพธ์ที่เบี่ยงเบนออกไปจากเกณฑ์มาตรฐานให้กลับมาอยู่ในเกณฑ์ที่ต้องการเท่านั้น แต่เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงในแต่ละรอบของ PDCA อย่างต่อเนื่องเป็นระบบและมีการวางแผน PDCA ที่มีวนได้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ

วิฑูรย์ สิมะโชคติ (2542) ได้กล่าวสรุปว่าวงจรคุณภาพเดมมิง (PDCA) ช่วยให้เกิดการปรับปรุงงานและการควบคุมอย่างเป็นระบบทำให้ผลลัพธ์ของงานสูงขึ้นเรื่อย ๆ และสร้างความน่าเชื่อถือในคุณภาพงาน

สรุปได้ว่า วงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติการ การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไขการบริหารงาน โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ถือเป็นกระบวนการบริหารพื้นฐานที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบกระบวนการบริหารภายในสถานศึกษาให้มีความเหมาะสมตามบริบทของตนเอง โดยผู้วิจัยจะใช้แนวคิดการบริหารด้วยวงจรคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) นี้ เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.7 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ

2.7.1 ความหมายของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความหมายของรูปแบบไว้ดังนี้
เกษม ตรีตระกูล (2559) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง สิ่งที่สร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการถ่ายทอดแนวคิดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ ของสิ่งที่ต้องการนำเสนอหรือที่ศึกษาเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจและใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการได้

ทิตินา แคมมณี (2551) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง รูปธรรมของความคิดที่เป็นนามธรรม ซึ่งบุคคลแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเช่นเป็นคำอธิบายเป็นแผนผัง ไดอะแกรมหรือแผนภาพเพื่อช่วยให้ตนเองและบุคคลอื่นสามารถเข้าใจได้ชัดเจนขึ้น

บุญชม ศรีสะอาด (2553) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง โครงสร้างที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ผู้วิจัยสามารถใช้รูปแบบอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ หรือตัวแปรต่าง ๆ ที่มีในปรากฏการณ์ธรรมชาติหรือในระบบต่าง ๆ อธิบายลำดับขั้นตอนขององค์ประกอบหรือกิจกรรมในระบบ

รัตน์ บัวสนธ์ (2555) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง ภาพร่างที่แสดงองค์ประกอบขั้นตอนการดำเนินงานของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรืออีกความหมายหนึ่งคือภาพย่อของทฤษฎีหนึ่ง ๆ ที่เขียนออกมาลักษณะของรูปธรรมเพื่อให้ง่ายแก่ความเข้าใจ

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2560) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง กรอบความคิดทางด้านหลักการ วิธีการดำเนินงานและเกณฑ์ต่าง ๆ ของระบบ ที่สามารถยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

จิรวุฒน์ นิจนตร (2560) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง โครงสร้างหรือความสัมพันธ์เชิงเหตุผล แบบย่อส่วนของปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้อธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าใจง่ายและมองเห็นเป็นรูปธรรม

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์ (2564) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึง โครงสร้างจำลองที่แสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ที่ถูกกำหนดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถเทียบเคียงหรือนำไปใช้เป็นตัวแบบในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน รวมถึงการอธิบายหรือการแสดงองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ง่ายขึ้น

Good (1993) ได้เสนอความหมายของรูปแบบหมายถึงแบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่างเพื่อการเลียนแบบเป็นแผนภูมิหรือรูปภาพสามมิติ ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลักการ หรือแนวคิดเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันซึ่งรวมกันเป็นตัวย่อยประกอบและเป็นสัญลักษณ์ทางระบบสังคม

สรุปได้ว่ารูปแบบหมายถึง แบบจำลองโครงสร้างของการดำเนินงานที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการและความเชื่อต่าง ๆ โดยแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบสำคัญต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างใช้เป็นแนวทางในดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

2.7.2 ความสำคัญของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ดังนี้

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ (2562) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า เป็นเสมือนแผนที่นำทางที่ช่วยบูรณาการระหว่าง วิธีการสอนและสภาพแวดล้อม ซึ่งรูปแบบช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุม เป็นผู้อำนวยความสะดวกในนิเวศการเรียนรู้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2566) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่าเป็นการช่วยสร้างมาตรฐานและแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ ที่สามารถนำไปปรับใช้ในบริบทที่หลากหลายได้ ช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานสามารถบริหารจัดการระบบนิเวศการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกัน

Joyce et al. (2015) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า เป็นเครื่องมือในการสร้างสภาพแวดล้อม ความสำคัญนั้นจะอยู่ที่ความสามารถในการเปลี่ยนแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ซับซ้อนให้กลายเป็นโครงสร้างที่จับต้องได้ ช่วยให้ครูและผู้ออกแบบการเรียนรู้สามารถสร้างสถานการณ์ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายเฉพาะเจาะจงได้

Goodyear (2015) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า เป็น โครงสร้างการออกแบบเพื่อสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ โดยระบุว่ารูปแบบช่วยให้ผู้บริหารมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง 3 มิติ คือ มิติกายภาพ มิติสังคมและมิติกิจกรรม ซึ่งจำเป็นต่อการขับเคลื่อนการเรียนรู้เชิงรุก

Peterson (1989) ได้เสนอความสำคัญของรูปแบบไว้ว่า เป็นเข็มทิศเชิงระบบที่ช่วยให้โรงเรียนเปลี่ยนผ่านจากระบบเดิมไปสู่ระบบนิเวศที่ยืดหยุ่น รูปแบบช่วยลดความสับสนของบุคลากรในช่วงเปลี่ยนผ่านสู่การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

กล่าวโดยสรุปได้ รูปแบบมีความสำคัญเพราะว่าเป็นโครงสร้างทางความคิดที่ช่วยเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ในระบบนิเวศการเรียนรู้อย่างเป็นภาพรวมเป็นกลไกในการบริหารจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเป็นมาตรฐานในการดำเนินงานที่ช่วยให้สามารถตรวจสอบ ประเมินผลและพัฒนาระบบการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.7.3 องค์ประกอบของรูปแบบ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบไว้ดังนี้

ทิตนา แคมมณี (2556) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) เนื้อหาของรูปแบบ 4) กระบวนการของรูปแบบ และ 5) การวัดและประเมินผลของรูปแบบ

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัดดูประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายหรือเป้าหมาย 2) ทฤษฎีหลักการ ปรัชญาหรือแนวคิด 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) การจัดระบบ

ธีระ รุญเจริญ (2562) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัดดูประสงค์ 3) ระบบและกลไก 4) วิธีดำเนินการ 5) แนวทางการประเมินผล และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

ทินกร บัวชู (2564) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัดดูประสงค์ 3) องค์ประกอบหลัก และ 4) ปัจจัยความสำเร็จ

นฤตติ ชำนาญวงษ์ (2567) ได้เสนอองค์ประกอบของรูปแบบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัดดูประสงค์ 3) วิธีดำเนินการ 4) การประเมินผลและ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ จำนวน 6 แนวคิด ได้แก่ แนวคิดของ 1) ทิตนา แคมมณี (2556) 2) สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2561) 3) ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) 4) ธีระ รุญเจริญ (2562) 5) ทินกร บัวชู (2564) และ 6) นฤตติ ชำนาญวงษ์ (2567) สามารถนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบที่สอดคล้องกันผลปรากฏ ดังตารางที่ 2.5

ตารางที่ 2.5 แสดงตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบ

องค์ประกอบของรูปแบบ	แหล่งข้อมูล								ผลการวิเคราะห์
	1. ทัศนภาพ (2556)	2. สวรรค์ ธรรมทัศน์ (2561)	3. ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561)	4. ชีวะ จุฑาเจริญ (2562)	5. ทินกร บัวชู (2564)	6. นฤดิ ขำนาญวงษ์ (2567)	ความถี่	ร้อยละ	
1. หลักการ/ ทฤษฎีหลักการ ปรัชญาหรือแนวคิด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100	✓
2. จุดมุ่งหมาย/ วัตถุประสงค์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	6	100	✓
3. เนื้อหา	✓	✓					2	33.33	
4. กระบวนการ/กิจกรรมการพัฒนา/ วิธีดำเนินการ	✓	✓	✓	✓		✓	5	83.33	✓
5. การวัดและ การประเมินผล		✓	✓	✓	✓		4	66.67	✓
6. การจัดระบบ/ระบบและกลไก			✓	✓			2	33.33	
7. เงื่อนไขความสำเร็จ				✓	✓	✓	3	50.00	✓
8. องค์ประกอบหลัก					✓		1	16.67	

จากตารางที่ 2.5 ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบได้องค์ประกอบ 8 องค์ประกอบและพิจารณาเลือกความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปหรือร้อยละ 50 ขึ้นไป ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบได้ 5 องค์ประกอบ ซึ่งลำดับตามความถี่ที่มีค่ามากไปน้อยดังนี้

- 1) หลักการ มีความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 100
- 2) วัตถุประสงค์ มีความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 100
- 3) กระบวนการ มีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 83.33
- 4) การวัดและประเมินผล มีความถี่เท่ากับ 4 คิดเป็นร้อยละ 66.67
- 5) เงื่อนไขความสำเร็จ มีความถี่เท่ากับ 3 คิดเป็นร้อยละ 50.00

มีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

1.1 ความหมายของหลักการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของหลักการไว้ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้ให้ความหมายของหลักการ หมายถึงกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ใช้เป็นจุดยืนในการพัฒนารูปแบบ เพื่อให้รูปแบบนั้นมีเหตุผลรองรับและมีความน่าเชื่อถือทางวิชาการ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (2554) ได้ให้ความหมายของหลักการ หมายถึงสาระสำคัญที่ยึดถือเป็นแนวปฏิบัติ

ทิตนา แคมมณี (2555) ได้ให้ความหมายของหลักการ หมายถึงแนวคิดพื้นฐาน ทฤษฎี หรือความเชื่อที่เป็นที่มาของรูปแบบ ซึ่งจะช่วยอธิบายว่าทำไมต้องทำเช่นนั้นและทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดทิศทางในการออกแบบองค์ประกอบส่วนอื่น ๆ

จิระเกียรติ ประสานธนกุล (2563) ได้ให้ความหมายของหลักการ คือการออกแบบรูปแบบบนฐานแนวคิด ทฤษฎี ปรัชญาและหลักการที่สอดคล้อง สัมพันธ์กับรูปแบบที่ต้องการเพื่อให้การดำเนินงานของรูปแบบเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าหลักการหมายถึงการระบุแนวคิด ทฤษฎีสำคัญที่ยึดถือในกระบวนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

1.2 ความสำคัญของหลักการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักการ ไว้ดังนี้

สมาน อัครภูมิ (2551) กล่าวถึงความสำคัญของหลักการไว้ว่า เพื่อดำเนินงานของรูปแบบนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้ออกแบบรูปแบบต้องกำหนดว่าจะออกแบบรูปแบบนั้น ๆ บนฐานความคิดของทฤษฎี และหลักการใดบ้าง

ธีระ รุญเจริญ (2550) กล่าวถึงความสำคัญของหลักการไว้ว่า เพื่อให้การดำเนินงานของรูปแบบเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้ออกแบบรูปแบบต้องกำหนดว่าจะออกแบบรูปแบบนั้น ๆ บนฐานคิดของทฤษฎีและหลักการใดบ้าง เช่น หลักร่วมกันรับผิดชอบ ซึ่งหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมกันรับผิดชอบ เป็นต้น

ทิตนา แคมมณี (2560) กล่าวถึงความสำคัญของหลักการไว้ว่าเป็นส่วนที่สร้างความน่าเชื่อถือให้กับรูปแบบ เพราะแสดงให้เห็นว่ารูปแบบนั้นได้ผ่านการกลั่นกรองมาจากทฤษฎีหรือผลการวิจัยที่ยอมรับได้ ไม่ใช่เกิดจากการคาดเดาและยังใช้เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบคุณภาพหรือประเมินผลความสำเร็จของรูปแบบได้อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป หลักการมีความสำคัญเพราะว่าเป็นรากฐานที่มั่นคงและเป็นเข็มทิศในการกำหนดทิศทางของรูปแบบ ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือทางวิชาการเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกองค์ประกอบต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องเป็นเอกภาพและช่วยให้ผู้ที่นำรูปแบบไปใช้มีความเข้าใจที่ตรงกัน

1.3 ตัวชี้วัดของหลักการ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอตัวชี้วัดของหลักการไว้ ดังนี้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้เสนอตัวชี้วัดของหลักการไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มีความทันสมัย สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
2. สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

ทิตินา แคมมณี (2560) ได้เสนอตัวชี้วัดของหลักการไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีหรือผลงานวิจัยที่เชื่อถือได้
2. มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่คลุมเครือ

Saylor et al. (1981) ได้เสนอตัวชี้วัดของหลักการไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มีความถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชาการ
2. ครอบคลุมขอบข่ายงานหรือเนื้อหาที่จำเป็น
3. เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน

Keeves (1997) ได้เสนอตัวชี้วัดของหลักการไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มีการกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะที่ชัดเจน
2. มีความสัมพันธ์เชิงตรรกะระหว่างองค์ประกอบต่างๆ
3. สามารถอธิบายปรากฏการณ์หรือทำนายผลที่จะเกิดขึ้นได้

Omstein and Hunkins (2018) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของหลักการไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มีความสมดุลระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ
2. มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้เรียนและสังคม
3. มีความต่อเนื่องของเนื้อหาและกระบวนการ

จากการศึกษาตัวชี้วัดของหลักการ จากนักวิชาการ นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สรุปตัวชี้วัดของหลักการ ปรากฏดังตารางที่ 2.6

ตารางที่ 2.6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของหลักการ

ตัวชี้วัดของหลักการ	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554)	ทีศนา แซมเมณี (2560)	Saylor et al. (1981)	Keeves (1997)	Ornstein & Hunkins (2018)	
1. ความถูกต้องและน่าเชื่อถือตามหลักวิชาการ		✓	✓	✓	✓	4
2. ความชัดเจนและสอดคล้องของเนื้อหา		✓	✓	✓	✓	4
3. ความทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา	✓		✓		✓	3
4. ความเป็นไปได้และความสมดุลในการปฏิบัติ	✓			✓	✓	3

จากตารางที่ 2.6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดหลักการ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ตัวชี้วัดของหลักการ โดยเลือกตัวชี้วัดที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ได้ 4 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ความถูกต้องและน่าเชื่อถือตามหลักวิชาการ

ตัวชี้วัดที่ 2 ความชัดเจนและสอดคล้องของเนื้อหา

ตัวชี้วัดที่ 3 ความทันสมัยและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา

ตัวชี้วัดที่ 4 ความเป็นไปได้และความสมดุลในการปฏิบัติ

2. วัตถุประสงค์

2.1 ความหมายของวัตถุประสงค์

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ไว้ว่าหมายถึงเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายปลายทางของการปฏิบัติงานที่ต้องการให้บรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นเครื่องกำหนดทิศทางในการดำเนินงาน การบริหารจัดการ ตลอดจนเป็นเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลความสำเร็จของการจัดการศึกษาหรือการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2551) ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ไว้ว่าหมายถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้น หรือสิ่งที่ต้องจัดให้ปรากฏ วัตถุประสงค์ของการประเมินจึงเป็นสิ่งที่ต้องการทำให้ปรากฏในการประเมิน ซึ่งได้แก่ “การตัดสิน คุณค่า” ของสิ่งที่จะประเมิน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ไว้ว่าหมายถึงผลที่ประสงค์ให้บรรลุ

จิระเกียรติ ประสานธนกุล (2563) ได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ไว้ว่าหมายถึงเป้าหมายในการออกแบบรูปแบบเพื่อสร้างความชัดเจนถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะกำหนดให้ครอบคลุมงานทั้งหมดที่องค์การกำลังดำเนินการอยู่หรือเป็นเพียงส่วนหนึ่งของงานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ที่จะดำเนินการหรือผลผลิตที่ต้องการให้เกิดขึ้นก็ได้

สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ หมายถึงการข้อกำหนดที่ต้องการให้บรรลุหลังจากการดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ความสำคัญของวัตถุประสงค์

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความสำคัญของวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้เสนอความสำคัญของวัตถุประสงค์ไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานมองเห็นเป้าหมายร่วมกัน ช่วยลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน เป็นแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาอย่างคุ้มค่าและที่สำคัญคือเป็นเกณฑ์หลักในการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานว่าประสบความสำเร็จตามที่ตั้งหวังหรือไม่

สมคิด บางโม (2554) ได้เสนอความสำคัญของวัตถุประสงค์ไว้ว่าเป็นตัวกำหนดทิศทางของการดำเนินงานทั้งหมด ทำให้ทราบว่าจะต้องทำอะไร ทำเพื่ออะไร ซึ่งจะช่วยให้การวางแผนงานมีความรัดกุม ป้องกันการปฏิบัติงานที่ไร้ทิศทาง และใช้เป็นมาตรฐานในการควบคุมงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พสุ เดชะรินทร์ (2563) ได้เสนอความสำคัญของวัตถุประสงค์ไว้ว่าเป็นเสมือนสะพานเชื่อมระหว่าง วิสัยทัศน์ กับการลงมือทำจริง โดยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยกำหนดน้ำหนักการลงทุนและการจัดสรรทรัพยากรขององค์กรเพื่อให้มั่นใจว่าทุกทรัพยากรถูกใช้ไปเพื่อขับเคลื่อนกลยุทธ์อย่างแท้จริง

Robbins and Coulter (2012) ได้เสนอความสำคัญของวัตถุประสงค์ไว้ว่าเป็นรากฐานของการวางแผน เนื่องจากวัตถุประสงค์จะช่วยกำหนดทิศทางในการตัดสินใจของผู้บริหารในทุก ๆ ด้าน ช่วยสร้างแนวร่วมในการทำงานของบุคลากรและเป็นเกณฑ์มาตรฐานในการวัดผลการปฏิบัติงานขององค์กร

กล่าวโดยสรุป วัตถุประสงค์ มีความสำคัญเพราะว่าเป็นเครื่องมือเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนองค์กรโดยทำหน้าที่สร้างระเบียบการทำงานของทุกคนให้สอดคล้องกัน ป้องกันการทำงานที่หลุดกรอบ และเปิดโอกาสให้ทีมงานมีความยืดหยุ่นในการหาวิธีการทำงานใหม่ ๆ ภายใต้เป้าหมายเดียวกัน

1.3 ตัวชี้วัดของวัดคุณภาพ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ ดังนี้
เนตร์พัฒนา ยาวีราช (2560) ได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ความชัดเจนเข้าใจง่ายและไม่ซับซ้อน
2. ความสามารถในการวัดผลได้ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ
3. ความสอดคล้องกับเป้าหมายและกลยุทธ์ระดับองค์กร
4. มีความท้าทายแต่สามารถบรรลุผลได้

สมคิด บางโม (2562) ได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ตั้งอยู่บนรากฐานของความเป็นจริง
2. สามารถประเมินความสำเร็จออกมาเป็นตัวเลขหรือเชิงปริมาณได้ชัดเจน
3. มีการระบุสิ่งที่ต้องการบรรลุไว้อย่างเจาะจง
4. มีความสอดคล้องกับทรัพยากรและสถานการณ์ปัจจุบัน
5. มีการระบุระยะเวลาที่แน่นอนในการดำเนินงาน

สมยศ นาวิการ (2563) ได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ระบุผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการอย่างชัดเจน
2. สามารถวัดผลออกมาเป็นตัวเลขหรือเชิงปริมาณได้
3. มีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่แน่นอน
4. มีความท้าทายความสามารถแต่ยังอยู่ในวิสัยที่สามารถบรรลุผลสำเร็จได้

Robbins and Coulter (2012) ได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ว่า ประกอบด้วย

1. มุ่งเน้นที่ผลลัพธ์มากกว่าการกระทำ
2. สามารถวัดผลและประเมินเป็นเชิงปริมาณได้
3. มีการระบุระยะเวลาที่ชัดเจน
4. มีความท้าทายแต่สามารถบรรลุผลได้จริง
5. ถูกจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร
6. มีการสื่อสารถ่ายทอดให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับทราบอย่างทั่วถึง

Creswell (2014) ได้เสนอตัวชี้วัดของวัดคุณภาพไว้ว่า ประกอบด้วย

1. การใช้คำกริยาที่แสดงเจตจำนงชัดเจน
2. การระบุตัวแปรหลักที่ศึกษาอย่างครบถ้วน
3. การระบุกลุ่มตัวอย่างหรือประชากรเป้าหมาย
4. การระบุบริบทหรือพื้นที่ในการศึกษาอย่างเจาะจง

จากการศึกษาตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์จากนักวิชาการ นักการศึกษาทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สรุปตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ ปรากฏดัง ตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์

ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	เนตรพัฒน์ ยาวีระ (2560)	สมคิด บางโม (2562)	สมยศ นาวิการ (2563)	Robbins and Coulter (2012)	Creswell (2014)	
1. ความชัดเจน เข้าใจง่าย และระบุเจาะจง	✓	✓	✓	✓	✓	5
2. สามารถวัดผลได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ	✓	✓	✓	✓		4
3. มีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนและแน่นอน		✓	✓	✓	✓	4
4. มีความท้าทายแต่สามารถบรรลุผลได้จริง	✓		✓	✓	✓	4
5. ความสอดคล้องกับเป้าหมาย ทรัพยากร และสถานการณ์	✓	✓	✓			3

จากตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดวัตถุประสงค์ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ตัวชี้วัดของวัตถุประสงค์ จากนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยเลือกตัวชี้วัดที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ได้ 5 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ความชัดเจน เข้าใจง่าย และระบุเจาะจง

ตัวชี้วัดที่ 2 สามารถวัดผลได้ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

ตัวชี้วัดที่ 3 มีกรอบระยะเวลาที่ชัดเจนและแน่นอน

ตัวชี้วัดที่ 4 มีความท้าทายแต่สามารถบรรลุผลได้จริง

ตัวชี้วัดที่ 5 ความสอดคล้องกับเป้าหมาย ทรัพยากร และสถานการณ์

3. กระบวนการ

3.1 ความหมายของกระบวนการ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความหมายของกระบวนการไว้ดังนี้

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545) ได้ให้ความหมายของกระบวนการไว้ว่า หมายถึงกระบวนการดำเนินงาน จะต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับเป็นการตัดสินใจล่วงหน้า

ว่าจะทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด โดยใคร นอกจากจะเป็นการลดความไม่แน่นอนแล้ว ยังทำให้สมาชิกในองค์กรมีความมั่นใจในการทำงาน ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพ การจัดลำดับการทำงานที่ดีไม่ควรมีลักษณะตายตัว ต้องยืดหยุ่นได้ตามสถานการณ์ อาจมีการปรับปรุงแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนลำดับการทำงานได้เสมอ ส่งผลให้ การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิผลมากขึ้นด้วย

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้ความหมายของกระบวนการไว้ว่าหมายถึงกลไกและวิธีการดำเนินงาน ที่ระบุความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ภายในรูปแบบ โดยอาศัยวงจรการบริหารหรือขั้นตอนที่เป็นระบบเพื่อให้การขับเคลื่อนรูปแบบในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

ทิตินา แคมมณี (2564) ได้ให้ความหมายของกระบวนการไว้ว่าหมายถึงลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่จัดไว้อย่างเป็นระบบเพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เกี่ยวข้องต้องทำอะไร ในบทบาทใดและมีขั้นตอนอย่างไร เพื่อเปลี่ยนมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรมให้ปรากฏเป็นรูปธรรมที่สามารถตรวจสอบและอธิบายได้อย่างชัดเจน

จิระเกียรติ ประสานชนกุล (2563) ได้ให้ความหมายของกระบวนการไว้ว่าหมายถึงการกำหนดขั้นตอนในการนำรูปแบบไปใช้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบรวมถึงวิธีการดำเนินงานของรูปแบบ คือการกำหนดภารกิจ กระบวนการ วิธีการกิจกรรมและอื่น ๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

Joyce et al. (2015) ได้ให้ความหมายของกระบวนการไว้ว่าหมายถึงลำดับกิจกรรมและโครงสร้างการดำเนินงาน ที่ระบุบทบาทหน้าที่และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ปฏิบัติงาน เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายเฉพาะเจาะจงของรูปแบบนั้น ๆ

สรุปได้ว่า กระบวนการหมายถึงการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ตามขั้นตอนวิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบที่แสดงถึงกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

3.2 ความสำคัญของกระบวนการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอความสำคัญของกระบวนการไว้ดังนี้

สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา (2566) ได้เสนอความสำคัญของกระบวนการไว้ว่าเป็นการสร้างกระบวนการที่ตอบสนองต่อพลวัต ในระบบนิเวศการเรียนรู้ วิธีการดำเนินการที่ชัดเจนช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้อย่างมีระบบ ลดความสับสนในการบูรณาการนวัตกรรมและทำให้การเรียนรู้เชิงรุกเกิดขึ้นได้อย่างเป็นวงจรต่อเนื่อง

ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง (2567) ได้เสนอความสำคัญของกระบวนการไว้ว่าเป็นกลไกการเปลี่ยนผ่านจากแนวคิดสู่สมรรถนะการมีขั้นตอนที่ระบุบทบาทอย่างชัดเจนช่วยให้

ผู้ปฏิบัติงานสามารถเปลี่ยนผ่านจากการจัดการเรียนรู้แบบเดิมไปสู่การสร้างสมรรถนะเชิงรุกได้จริง ทำให้รูปแบบไม่ติดกับดักเพียงแค่เอกสารแผนงาน แต่ส่งผลถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยตรง

Hattie and Donoghue (2024) ได้เสนอความสำคัญของกระบวนการไว้ว่าเป็นการทำให้การบริหารจัดการปรากฏภาพขึ้นได้ เพราะเมื่อขั้นตอนชัดเจนจะช่วยให้เกิดการให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างผู้บริหารและบุคลากรได้ถูกต้องตามระยะการพัฒนา ทำให้เกิดการปรับปรุงกระบวนการบริหารได้อย่างรวดเร็ว

Fullan and Quinn (2025) ได้เสนอความสำคัญของกระบวนการไว้ว่าเป็นการสร้างแรงขับเคลื่อนร่วมการมีลำดับขั้นตอนปฏิบัติที่ไม่ซับซ้อนแต่ทรงพลังจะช่วยป้องกันสภาวะล่าในการทำงานของบุคลากรและช่วยให้การขับเคลื่อนระบบนิเวศการเรียนรู้ในระยะยาวมีความยั่งยืนมากกว่าการสั่งการเป็นครั้งคราว

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การกระบวนการมีความสำคัญเพราะว่าเป็นกลไกเชื่อมโยงทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง ช่วยให้บุคลากรปรับตัวรับนวัตกรรมได้อย่างเป็นระบบ การมีขั้นตอนที่ชัดเจนยังเอื้อต่อการประเมินและให้ข้อมูลย้อนกลับที่รวดเร็ว ซึ่งช่วยป้องกันความเหลื่อมล้ำของผู้ปฏิบัติงาน ส่งผลให้การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนและการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงในองค์กรเกิดความยั่งยืนอย่างแท้จริง

3.3 ตัวชี้วัดของกระบวนการ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ ดังนี้

มารุต พัฒนา (2566) ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ว่าประกอบด้วย

1. ความชัดเจนและเป็นลำดับขั้นของการปฏิบัติงาน
2. ระดับการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องในแต่ละระยะ
3. ความยืดหยุ่นในการปรับประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบท
4. การมีระบบนิเทศติดตาม
5. การให้ข้อมูลย้อนกลับอย่างต่อเนื่องระหว่างกระบวนการปฏิบัติงาน

สิริกร กาญจนสุนทร (2567) ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ว่าประกอบด้วย

1. ความเที่ยงตรงในการนำรูปแบบไปปฏิบัติตามที่ได้ออกแบบไว้
2. ความเหมาะสมของการบริหารจัดการเวลาและทรัพยากรที่สนับสนุนการทำงาน
3. การเกิดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างปฏิบัติ
4. การบรรลุเป้าหมายระยะสั้นในแต่ละขั้นตอนที่กำหนด

Damschroder et al. (2022) ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ว่าประกอบด้วย

1. บรรยากาศองค์กรที่เอื้อต่อการนำรูปแบบไปปฏิบัติ
2. ความพร้อมด้านทรัพยากรและศักยภาพของผู้นำการเปลี่ยนแปลง

3. การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

4. กระบวนการสะท้อนผลและประเมินการทำงานอย่างเป็นวงจร

Fixsen and Blase (2023) ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ว่าประกอบด้วย

1. ความพร้อมก่อนการนำไปใช้ของผู้ปฏิบัติงาน

2. การมีโครงสร้างสนับสนุนการทำงานเชิงระบบ

3. การประเมินความก้าวหน้าเพื่อพัฒนา

4. การยอมรับและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ใช้งาน

Meyers (2024) ได้เสนอตัวชี้วัดของกระบวนการไว้ว่าประกอบด้วย

1. คุณภาพของการสื่อสารและสร้างความเข้าใจก่อนเริ่มกระบวนการ

2. ความก้าวหน้าของการดำเนินงานตามกรอบเวลา

3. ความสามารถในการแก้ปัญหาและก้าวข้ามอุปสรรคระหว่างการทำงาน

4. การบันทึกและรวบรวมข้อมูลเพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติอย่างเป็นระบบ

จากการศึกษาตัวชี้วัดของกระบวนการ จากนักวิชาการและนักการศึกษา
ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สรุปตัวชี้วัดของกระบวนการ ผลปรากฏ
ดังตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของกระบวนการ

ตัวชี้วัดของกระบวนการ	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	มารุต พัฒนา (2566)	สิริกร กาญจนสุนทร (2567)	Damschroder et al. (2022)	Fixsen and Blase (2023)	Meyers (2024)	
1. ความพร้อม โครงสร้างสนับสนุนและการบริหารจัดการทรัพยากร		✓	✓	✓	✓	4
2. ความเที่ยงตรง ความชัดเจนและความก้าวหน้าในการปฏิบัติ	✓	✓			✓	4
3. การมีส่วนร่วม การยอมรับและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	✓		✓		✓	3

ตารางที่ 2.8 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของกระบวนการ (ต่อ)

ตัวชี้วัดของกระบวนการ	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	มารุต พัฒนา (2566)	สิริกร กาญจนสุนทร (2567)	Damschroder et al. (2022)	Fixsen and Blase (2023)	Meyers (2024)	
4. ความยืดหยุ่นและการปรับประยุกต์เพื่อแก้ปัญหา	✓				✓	2
5. การนิเทศติดตาม การประเมินสะท้อนผล และการให้ข้อมูลย้อนกลับ	✓		✓	✓	✓	4

จากตารางที่ 2.8 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดกระบวนการ ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์ ตัวชี้วัดของกระบวนการ จากนักวิชาการ นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเลือกตัวชี้วัดที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป ได้ 4 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ความพร้อม โครงสร้างสนับสนุนและการบริหารจัดการทรัพยากร

ตัวชี้วัดที่ 2 ความเที่ยงตรง ความชัดเจนและความก้าวหน้าในการปฏิบัติ

ตัวชี้วัดที่ 3 การมีส่วนร่วม การยอมรับและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ 4 การนิเทศติดตาม การประเมินสะท้อนผลและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

4. การวัดและประเมินผล

4.1 ความหมายของการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความหมายการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้
 สมาน อัครภูมิ (2551) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า
 หมายถึงการกำหนดแนวทางและเครื่องมือในการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
 และการประเมินการดำเนินงานตามรูปแบบว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่เพื่อประโยชน์
 ในการตรวจสอบว่ารูปแบบทำหน้าที่ตามที่ออกแบบไว้มากน้อยเพียงใดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์
 หรือไม่เพียงใดตลอดจนการกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบต่อเนื่องไปได้

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่า
 หมายถึงการกำหนดแนวทางและเครื่องมือการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบว่ารูปแบบทำหน้าที่ได้ตามที่ออกแบบไว้มากน้อยเพียงใดและเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพียงใดตลอดจนการกำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบต่อเนื่องต่อไป

จิระเกียรติ ประสานธนกุล (2563) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่าหมายถึงการกำหนดแนวทางและเครื่องมือการประเมินผลรูปแบบตามวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของรูปแบบว่าเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใดเพื่อตรวจสอบว่ารูปแบบได้ทำหน้าที่ตามที่ออกแบบไว้มากน้อยเพียงใด

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลหมายถึงการตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม กระบวนการดำเนินงานให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานตามรูปแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4.2 ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้ สมบูรณ์ ดันยะ (2555) ได้เสนอความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้สรุปได้ดังต่อไปนี้ คือ

1. ช่วยชี้ให้เห็นว่าจุดมุ่งหมายของการดำเนินงานนั้นเหมาะสมและเป็นไปได้เพียงใด
 2. ทำให้ทราบว่า การดำเนินงานนั้นบรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือไม่
 3. ช่วยกระตุ้นให้มีการเร่งรัด ปรับปรุงและดำเนินงาน
 4. ช่วยให้เห็นข้อบกพร่องในการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนซึ่งจะเป็นหลักในการปรับปรุงการดำเนินงาน
 5. ช่วยควบคุมการดำเนินงานให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการลดความสูญเปล่าในการใช้ทรัพยากร
 6. ช่วยให้ข้อสนเทศ (Information) แก่ผู้บริหารในการดำเนินงาน
 7. เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินงานครั้งต่อไป
- กมลวรรณ ตรีประภากร (2566) ได้เสนอความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่ช่วยบริหารจัดการความเสี่ยงและนวัตกรรมในสถานศึกษาเนื่องจากการพัฒนารูปแบบใหม่ ๆ มักมีความไม่แน่นอนการประเมินจึงทำหน้าที่เป็นจุดตรวจสอบที่ช่วยให้ผู้บริหารระบุได้ว่าองค์ประกอบใดของรูปแบบที่ใช้ได้จริงและองค์ประกอบใดที่ต้องได้รับการปรับปรุงเพื่อลดความสูญเสียด้านทรัพยากรและเวลา

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2567) ได้เสนอความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยสร้างความรับผิดชอบเชิงพิสูจน์ในยุคที่สถานศึกษาต้องเผชิญกับการตรวจสอบจากสังคมสูงขึ้น แนวทางการประเมินที่ชัดเจนจะช่วยเปลี่ยนการบริหารแบบลองผิดลองถูกไปสู่การบริหารที่ยึดโยงกับหลักฐานทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความน่าเชื่อถือและนำไปปฏิบัติได้จริง

Mertens (2023) ได้เสนอความสำคัญของการวัดและประเมินผลไว้ว่าเป็นกลไกการเปลี่ยนแปลงทางสังคม โดยระบุว่าการประเมินรูปแบบที่มีความสำคัญจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสะท้อนคิดของคนในองค์กรนำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและแนวคิดที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาในระดับโครงสร้าง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลมีความสำคัญเพราะว่าเป็นเครื่องมือบริหารจัดการนวัตกรรมที่ลดความเสี่ยงจากการลองผิดลองถูก ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือผ่านหลักฐานเชิงประจักษ์และการตรวจสอบความรับผิดชอบและเป็นกลไกกระตุ้นการสะท้อนคิดในการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3 ตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผล

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้
รัตนะ บัวสนธ์ (2552) ได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ความเหมาะสม
2. ความเป็นไปได้
3. ความมีประสิทธิภาพ

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556) ได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ด้านบริบท
2. ด้านปัจจัยนำเข้า
3. ด้านกระบวนการ
4. ด้านผลผลิต

Fullan and Quinn (2023) ได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ความสอดคล้องเชิงระบบ
2. การเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการทำงานของครูและบุคลากร
3. ผลลัพธ์เชิงสมรรถนะของผู้เรียนที่เกิดขึ้นจริงจากการใช้รูปแบบ

Stufflebeam and Coryn (2023) ได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ว่า

ประกอบด้วย

1. ความยั่งยืน
2. ความสามารถในการขยายผล
3. ความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Scherer et al. (2024) ได้เสนอตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ความพร้อมเชิงสมรรถนะของระบบและโครงสร้างพื้นฐาน
2. ทักษะและการยอมรับของบุคลากร
3. ความถูกต้องแม่นยำในการนำไปปฏิบัติ

จากการศึกษาตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผล จากนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สรุปตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผลปรากฏดังตารางที่ 2.9

ตารางที่ 2.9 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผล

ตัวชี้วัดของการวัดและประเมินผล	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	รัตน์ บัวสนธ์ (2552)	ศิริชัย กาญจนวาสี (2556)	Fullan and Quinn (2023)	Stufflebeam and Coryn (2023)	Scherer et al. (2024)	
1. บริบทและสภาพแวดล้อม		✓	✓		✓	3
2. ปัจจัยนำเข้าและทรัพยากร	✓	✓			✓	3
3. กระบวนการและการปฏิบัติ	✓	✓	✓		✓	4
4. ผลผลิตและสมรรถนะ	✓	✓	✓			3
5. ความยั่งยืนและการขยายผล				✓		1
6. ความรับผิดชอบและการยอมรับ				✓	✓	2

จากตารางที่ 2.9 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดการวัดและประเมินผลจากนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาเลือกตัวชี้วัดที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปได้ 4 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ด้านบริบทและสภาพแวดล้อม

ตัวชี้วัดที่ 2 ปัจจัยนำเข้าและทรัพยากร

ตัวชี้วัดที่ 3 กระบวนการและการปฏิบัติ

ตัวชี้วัดที่ 4 ผลผลิตและสมรรถนะ

5. เงื่อนไขความสำเร็จ

5.1 ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จ

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ดังนี้
 ทิศนา แคมมณี (2557) ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่า หมายถึงข้อกำหนดหรือปัจจัยปัจจัยเกื้อหนุนต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องมีหรือต้องเตรียมการไว้ เพื่อให้การนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ปฏิบัติจริงนั้นเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

นันทกานต์ จิรังกรณ์ (2563) ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าหมายถึงส่วนที่อธิบายถึงสิ่งที่ต้องคำนึงถึงและสิ่งที่ควรปฏิบัติเพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2566) ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่า หมายถึงสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนโดยเป็นกลุ่มของปัจจัยหรือสถานการณ์ที่จำเป็นต้องจัดให้มีขึ้นในสถานศึกษาเพื่อให้รูปแบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นสามารถเคลื่อนย้ายจากมโนทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างสิ้นไหลและเกิดความเสถียรในระยะยาว

Scherer et al. (2024) ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขความสำเร็จว่า หมายถึงความพร้อมเชิงสมรรถนะของระบบซึ่งครอบคลุมถึงทัศนคติของบุคลากรการสนับสนุนจากระดับบริหารและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงหากขาดความสอดคล้องของปัจจัยเหล่านี้ รูปแบบที่พัฒนาขึ้นจะล้มเหลวในขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ

สรุปได้ว่า เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึงข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติตามที่ส่งเสริมให้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป

5.2 ความสำคัญของเงื่อนไขความสำเร็จ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความสำคัญของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ ดังนี้
 ทิศนา แคมมณี (2557) ได้เสนอความสำคัญของเงื่อนไขความสำเร็จว่าการนำรูปแบบไปใช้ไว้ว่าเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้นำรูปแบบไปใช้ทราบถึงข้อจำกัดหรือสิ่งที่ต้องจัดเตรียมให้พร้อมก่อนการปฏิบัติจริงหากขาดการระบุเงื่อนไขความสำเร็จที่ชัดเจนรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอาจไม่สามารถส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพได้ตามที่คาดหวังไว้

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2566) ได้เสนอความสำคัญของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าเป็นสะพานเชื่อมระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติซึ่งช่วยลดช่องว่างและอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นในสถานศึกษาทำให้การขับเคลื่อนรูปแบบการบริหารมีความต่อเนื่องและเกิดความเสถียรในเชิงระบบ

Scherer et al. (2024) ได้เสนอความสำคัญของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าเป็นการประกันคุณภาพการนำไปใช้เพื่อให้มั่นใจว่ารูปแบบถูกนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ดั้งเดิมและสามารถรับมือกับความซับซ้อนของเทคโนโลยีหรือสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เงื่อนไขความสำเร็จมีความสำคัญเพราะเป็นการสร้างความพร้อมและลดความเสี่ยงในการปฏิบัติงานโดยทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดทิศทางการเตรียมทรัพยากรและบุคลากรเพื่อเป็นหลักประกันว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นจะถูกนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องยั่งยืนและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง

5.3 ตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ ดังนี้
บุญชม ศรีสะอาด (2560) ได้เสนอตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสภาพปัญหา
2. ความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ
3. ทัศนคติที่ดีของผู้เกี่ยวข้อง
4. การเตรียมความพร้อมก่อนการนำไปใช้จริง

สุกัญญา เข้มช้อย (2565) ได้เสนอตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่า ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำและผู้ตาม
2. โครงสร้างองค์กรที่ยืดหยุ่น
3. ความพร้อมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
4. วัฒนธรรมการทำงานที่เน้นการเรียนรู้

Rogers (2003) ได้เสนอตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าประกอบด้วย

1. ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ
2. ความสอดคล้องกับความเชื่อและค่านิยม
3. ความซับซ้อนในการใช้งาน
4. การทดลองใช้ได้
5. การสังเกตเห็นผลลัพธ์ได้ชัดเจน

Fixsen et al. (2005) ได้เสนอตัวบ่งชี้ของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าประกอบด้วย

1. การพัฒนาทักษะบุคลากร
2. การสนับสนุนจากผู้บริหาร
3. ระบบการนิเทศติดตามผล

Fullan and Quinn (2007) ได้เสนอตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จไว้ว่าประกอบด้วย

1. ความชัดเจนของเป้าหมาย
2. ความพร้อมของทรัพยากร
3. ความซับซ้อนของรูปแบบ
4. ความร่วมมือของบุคลากร

จากการศึกษาตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ จากนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์สรุปตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ ปรากฏดังตารางที่ 2.10

ตารางที่ 2.10 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ

ตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ	นักวิชาการ/นักการศึกษา					ความถี่
	บุญชม ศรีสะอาด (2560)	สฤณีญา แซ่มะน้อย (2565)	Rogers (2003)	Fixsen et al. (2005)	Fullan and Quinn (2007)	
1. ความชัดเจนและความสอดคล้องของเป้าหมาย	✓	✓	✓	✓	✓	4
2. การสนับสนุนจากผู้บริหารและนโยบาย		✓		✓		2
3. ความพร้อมของทรัพยากรและเทคโนโลยี	✓	✓			✓	3
4. สมรรถนะและการพัฒนาทักษะบุคลากร	✓			✓	✓	3
5. ความง่ายและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ	✓	✓	✓	✓	✓	4
6. ระบบการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล			✓	✓		2

จากตารางที่ 2.10 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดของเงื่อนไขความสำเร็จ จากนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ พิจารณาเลือกตัวชี้วัดที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปได้ 5 ตัวชี้วัด ดังนี้

ตัวชี้วัดที่ 1 ความชัดเจนและความสอดคล้องของเป้าหมาย

ตัวชี้วัดที่ 2 ความพร้อมของทรัพยากรและเทคโนโลยี

ตัวชี้วัดที่ 3 สมรรถนะและการพัฒนาทักษะบุคลากร

ตัวชี้วัดที่ 4 ทักษะ ทักษะ ทักษะ และการมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดที่ 5 ความง่ายและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ

2.8 แนวคิดเกี่ยวกับการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2.8.1 ความหมายการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายการสนทนากลุ่ม ไว้ดังนี้

วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว (2562) ได้ให้ความหมายการสนทนากลุ่มไว้ว่าหมายถึงรูปแบบการสัมภาษณ์ชนิดหนึ่งที่ใช้สำหรับผู้ที่ถูกสัมภาษณ์กลุ่มเล็ก ๆ มักใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลในกรณีที่ต้องการได้ข้อมูล จากการพิจารณากลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหา ผู้ที่นำมาใช้ในการทำสนทนากลุ่มจะเป็นบุคคลที่ผู้ศึกษาคาดว่าจะเป็นผู้ที่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาได้เป็นอย่างดีโดยปกติจะใช้ผู้เข้าร่วมสนทนาประมาณ 8-12 คน หากจำนวนน้อยกว่า 8 คนจะถือว่ากลุ่มตัวอย่างยังไม่เป็นตัวแทน แต่ถ้าใช้มากกว่า 12 คน จะทำให้เกิดปัญหายุ่งยากในการดำเนินการ

มนัสนันท์ เกิดเอี่ยม (2565) ได้ให้ความหมายการสนทนากลุ่มไว้ว่าหมายถึงเทคนิควิธีการวิจัยที่ต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดี สร้างความสัมพันธ์ความเป็นกันเองและความเป็นเอกภาพในกลุ่มข้อพิจารณาในการปฏิบัติและระยะเวลาที่ใช้ในการจัดสนทนากลุ่มอาจเป็นข้อจำกัดในการพยายามที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธีนี้ อย่างไรก็ตามในการสนทนากลุ่มต้องการผู้มีความรู้ความสามารถประสบการณ์และความชำนาญ ต้องอาศัยความร่วมมือภายในกลุ่มมากกว่าการศึกษารูปแบบอื่น ๆ ตลอดจนการจัดการสนทนากลุ่มยังเป็นการสร้างเสริมกำลังใจแก่ผู้ร่วมสนทนาด้วย

เกษมสิงห์ เพื่องฟู (2551) ได้ให้ความหมายการสนทนากลุ่มไว้ว่าหมายถึงการจัดให้มีกลุ่มคนที่เป็นผู้รู้มีลักษณะทางเศรษฐกิจสังคมอาชีพหรือคุณลักษณะภูมิหลังต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันที่สุดและคาดว่าเป็นกลุ่มที่สามารถตอบประเด็นคำถามที่นักวิจัยสนใจได้ดีที่สุดมีสมาชิกที่เข้าร่วมกลุ่มมีจำนวน 7-8 คน เป็นกลุ่มที่มีลักษณะโต้ตอบและโต้แย้งกันดีที่สุดก่อให้เกิดการสนทนาที่เปิดกว้างที่จะให้ทุกคนไม่อายคนวิพากษ์วิจารณ์ได้ดีที่สุดส่วนในกรณีที่มีสมาชิก 9-12 คน ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่วงสนทนาอาจจะมีการแบ่งกลุ่มย่อยหันหน้าเข้าสนทนากันเองแต่ในกรณีนี้อาจจะลำบากในการนั่งสนทนาเป็นกลุ่มและยากต่อการสรุปประเด็นปัญหาหรือวิเคราะห์ข้อมูล

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การสนทนากลุ่มหมายถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสนทนาของผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นบุคคลที่สามารถให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการศึกษาได้โดยจัดให้มีกลุ่มสนทนาประมาณ 7-12 คน ซึ่งกลุ่มที่จะมีลักษณะโต้ตอบโต้แย้งกันดีที่สุดคือ 7-8 คนและจะต้องมีผู้ดำเนินการสนทนา (Moderator) เป็นผู้คอยจุดประเด็นในการสนทนาเพื่อชักจูงให้กลุ่มเกิดแนวคิดและแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นหรือแนวทางการสนทนาอย่างกว้างขวางละเอียดลึกซึ้งและรอบด้าน

2.8.2 ขั้นตอนการดำเนินการสนทนากลุ่ม

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการดำเนินการสนทนากลุ่มไว้ดังนี้
ชาย โพธิ์สีตา (2547) ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. กำหนดปัญหาการวิจัยหรือประเด็นที่จะอภิปรายกลุ่ม
2. กำหนดกรอบการเลือกตัวอย่าง
3. กำหนดผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม
4. สร้างทดสอบแนวคำตอบ
5. เลือกกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ทรงคุณวุฒิ
6. จัดการสนทนากลุ่ม
7. จัดระเบียบข้อมูล
8. วิเคราะห์ข้อมูล
9. เขียนรายงาน

รัตน์ บัวสนธิ์ (2551) ได้เสนอขั้นตอนการสนทนากลุ่ม ดังนี้

1. ผู้ร่วมสนทนาหรือสมาชิกที่ได้รับตามคุณสมบัติ หรือตามตัวแปรที่สอดคล้องกับเงื่อนไขตามที่ผู้วิจัยต้องการ
2. ผู้จัดบันทึกและผู้ให้บริการทั่วไปเป็นบุคคลที่ทำหน้าที่จะบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสนทนาทั้งข้อมูลที่เป็นคำพูดของสมาชิกในกลุ่มสนทนาทุกคำพูดเท่าที่จะจดได้ทันและข้อมูลที่ไม่ใช่คำพูดแต่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นขณะสนทนา เช่น อากัปกริยาท่าทางการแสดงสีหน้าของผู้สนทนาเมื่อทำการโต้ตอบหรือการนั่งเงียบเป็นต้นข้อมูลดังกล่าวจะช่วยในการตีความสรุปรายงานวิจัยต่อไปทั้งนี้ในการจัดบันทึกผู้จัดบันทึกจะต้องใส่ชื่อสมาชิกที่ผู้พูดหรือผู้แสดงอากัปกริยา ดังกล่าวด้วยเพื่อป้องกันการลืมผู้จัดบันทึกยังอาจช่วยเตือนพิธีกรกรณีลืมประเด็นคำถามบางประเด็นตลอดจนการช่วยให้พิธีกรแจกคำถามได้ทั่วถึงกับสมาชิกทุกคน
3. ผู้ให้บริการทั่วไป เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ ในการสนทนา เพื่อให้การดำเนินการสนทนาเป็นไปอย่างราบรื่นโดยไม่ติดขัดเช่นการให้บริการน้ำดื่มกาแฟขนมหรือของขบเคี้ยวการบันทึกเทปและการเปลี่ยนเทปบันทึกรวมทั้งการป้องกันบุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การสนทนาเข้ามารบกวนขัดจังหวะการสนทนา

เก็จนก เอื้องศรี (2562) ได้เสนอขั้นตอนการสนทนา ดังนี้

1. ขั้นตอนการเตรียมการสนทนากลุ่ม

ในการจัดการสนทนากลุ่มควรมีการเตรียมการที่สำคัญ ดังนี้

- 1.1 การกำหนดประเด็นหรือตัวแปรที่จะศึกษา เมื่อผู้วิจัยกำหนดเรื่องที่จะศึกษาวิจัยแล้ว จะต้องกำหนดประเด็นหรือตัวแปรที่จะศึกษา ซึ่งมีความจำเป็นที่ต้องศึกษาวรรณกรรม

ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นหรือตัวแปรที่จะต้องทำความเข้าใจ รวมทั้งศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับปรากฏการณ์หรือบริบทที่ต้องการศึกษา เพื่อนำมาสร้างแนวคำถามหรือกรอบคำถามในการสนทนากลุ่ม โดยนำคำถามที่ร่างไว้มาเรียบเรียงเป็นประเด็นย่อย ๆ จัดลำดับไว้ประเด็นคำถามที่เหมาะสมควรอยู่ระหว่าง 3-6 ประเด็น สำหรับรายละเอียดในการจัดทำแนวคำถามในการสนทนากลุ่มจะกล่าวถึงในหัวเรื่องต่อไป

1.2 การกำหนดและคัดเลือกผู้เข้าร่วมสนทนาหรือผู้ให้ข้อมูลจะต้องเป็นผู้มีประสบการณ์หรือมีข้อมูลในประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการและยังต้องมีคุณสมบัติสำคัญ ๆ ที่คล้ายคลึงกัน (homogenous group) เพื่อช่วยให้ผู้ร่วมสนทนา รู้สึกสะดวกใจในการสนทนาและกลุ่มสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่น ขนาดของกลุ่มควรมีจำนวน 7-8 คน ซึ่งเป็นขนาดของกลุ่มที่สามารถอภิปรายตอบโต้กันได้ดีที่สุดเป็นขนาดของกลุ่มที่ช่วยทำให้การสนทนาที่มีลักษณะเปิดกว้างเหมาะสมในการจัดประเด็นคำถามซึ่งหากกลุ่มใหญ่เกินไปก็จะทำให้การควบคุมกลุ่มเป็นไปได้ยากหรือกลุ่มเล็กเกินไปก็อาจมีบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความเห็นของกลุ่มได้

1.3 การกำหนดบุคลากรในการจัดการสนทนากลุ่มควรประกอบด้วย (1) ผู้ดำเนินการ (moderator) เป็นผู้นำการสนทนาให้เป็นไปตามประเด็นหรือแนวคำถามที่ตั้งไว้เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจน ลึกซึ้งและตรงประเด็นผู้ดำเนินการจะต้องรู้และมีความเข้าใจในประเด็นปัญหาวิจัยทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และวิธีการควบคุมประเด็นในการสนทนาดังนั้นการที่นักวิจัยสามารถเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มได้เองจะทำให้ดำเนินการได้ตรงประเด็นและค้นหาข้อมูลได้ลึกซึ้งแต่หากนักวิจัยไม่ได้เป็นผู้ดำเนินการเองอาจเลือกผู้ดำเนินการที่มีประสบการณ์ในการเป็นผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มและต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นวิจัยอย่างชัดเจน (2) ผู้จดบันทึกคำสนทนา (note taker) เป็นผู้จดบันทึกการสนทนาโดยจดทุกคำพูดและจดอาการกิริยาท่าทางของผู้ร่วมสนทนา รวมทั้งเขียนผังการนั่งของสมาชิกให้ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม และ (3) เจ้าหน้าที่บริการทั่วไปเป็นผู้คอยดูแลเอื้ออำนวยความสะดวก บริการน้ำดื่ม ขนม บันทึกรูปภาพ และดูแลไม่ให้เกิดการรบกวนสมาชิกในกลุ่ม

1.4 การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการบันทึกเสียง ซึ่งได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง หรือ MP3 หรือ MP 4 โดยจะต้องบันทึกเสียงไว้ตลอดการสนทนา การบันทึกเสียงจะช่วยเก็บข้อมูลรายละเอียดของการสนทนาคำตอบที่เกิดจากการถกเถียงและแลกเปลี่ยนประเด็นปัญหา การบันทึกเสียงที่ดีคือการใช้เครื่องบันทึก 2 เครื่องเพื่อป้องกันการสูญหายและจะทำให้เสียงมีความชัดเจน

1.5 การกำหนดสถานที่จัดสนทนากลุ่มควรเป็นสถานที่ที่สมาชิกทุกคนรู้จัก มีความเป็นส่วนตัว เงียบ ไม่มีเสียงรบกวน อากาศถ่ายเทได้สะดวก และไม่ถูกรบกวนจากสิ่งต่าง ๆ ที่จะมีผลกระทบกับการสนทนากลุ่มและข้อมูลที่จะได้จากผู้เข้าร่วมสนทนา

1.6 การจัดเตรียมของกำนัลหรือของที่ระลึกให้แก่ผู้เข้าร่วมสนทนา เป็นการแสดงความขอบคุณผู้เข้าร่วมสนทนาที่เสียสละเวลามาร่วมสนทนากลุ่มและเพื่อเป็นของที่ระลึกในการเตรียมของกำนัลหรือของที่ระลึกต้องคำนึงถึงความเหมาะสม ในบางกรณีอาจต้องให้เป็นค่าตอบแทนและค่าพาหนะสำหรับผู้เข้าร่วมสนทนาที่มีค่าใช้จ่าย หรือค่าเสียเวลา แต่ในบางกรณี โดยเฉพาะหากเป็นกรณีสนทนากลุ่มในชุมชนและเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับชุมชนหรือการพัฒนาชุมชน นักวิจัยหลายคนอาจเลือกการให้ของที่ระลึกมากกว่าการให้เป็นค่าตอบแทน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบท และการพิจารณาความเหมาะสมของนักวิจัยด้วย

1.7 การกำหนดระยะเวลาในการสนทนากลุ่ม ระยะเวลาในการสนทนากลุ่ม ควรใช้เวลาไม่เกิน 2 ชั่วโมงซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สมาชิกจะไม่เหนื่อยล้าเกินไป เวลาอาจจะมากหรือน้อยกว่านี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของกลุ่มแต่ละกลุ่มซึ่งอาจมีความแตกต่างกันทั้งในด้านอายุ ประสบการณ์ หรือประเด็นที่สนทนาหรือผู้เข้าร่วมกลุ่มที่มีความพร้อมแตกต่างกัน

2. ขั้นตอนการดำเนินการสนทนากลุ่ม

การดำเนินการสนทนากลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพควรมีการดำเนินการดังนี้

2.1 ผู้ดำเนินการต้องเริ่มต้นในการสร้างสัมพันธภาพทั้งระหว่างดำเนินการกับผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มและผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดบรรยากาศที่ใกล้ชิดเป็นกันเอง โดยขอให้สมาชิกได้แนะนำตนเองซึ่งทำให้ผู้เข้าร่วมการสนทนารู้จักกันเองและผู้ดำเนินการจะได้มีข้อมูลพื้นฐานของผู้เข้าร่วมสนทนาเพิ่มเติม

2.2 ผู้ดำเนินการอธิบายวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการสนทนากลุ่ม ตลอดจนกระบวนการและวิธีที่จะดำเนินการสนทนากลุ่ม การรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูล สิทธิของผู้ร่วมสนทนากลุ่มและสอบถามความสนใจในการร่วมสนทนา

2.3 การร่วมกันกำหนดและปฏิบัติตามกติกาในการสนทนาเช่น การพูดทีละคนการแสดงความคิดเห็นได้แม้จะมีความเห็นที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ

2.4 การขออนุญาตบันทึกเทประหว่างการสนทนากลุ่มจากผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

2.5 การเริ่มต้นการสนทนาด้วยคำถามนำ ซึ่งอาจเรียกว่าเป็นคำถามย่อย ก่อนเข้าสู่การสนทนา (small talk) เป็นประเด็นการสนทนาในเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่จะนำผู้เข้าร่วมสนทนาเข้าสู่เรื่องราวที่จะสนทนา ควรเป็นคำถามที่ไม่ทำให้ผู้เข้าร่วมสนทนารู้สึกอึดอัดเป็นการสร้างความคุ้นเคย แต่ควรเป็นประเด็นซึ่งสามารถจะเชื่อมโยงไปสู่ประเด็นหลักได้

2.6 เมื่อเข้าสู่ประเด็นหลัก ผู้ดำเนินการจะขอให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม อภิปรายอย่างอิสระเกี่ยวกับพฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาโดยผู้ดำเนินการใช้คำถามที่เตรียมไว้ ทั้งคำถามหลัก คำถามรองและคำถามตะล่อมกล่อมเกล่า ซึ่งอาจใช้คำพูด การถาม เพื่อแสดงความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มนำเสนอ ทั้งนี้ผู้ดำเนินการอาจใช้กลยุทธ์

การเอื้ออำนวยกลุ่มที่หลากหลาย เช่นการกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มได้พูดคุยกันเอง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นการพูดกับผู้ดำเนินการกลุ่มเท่านั้น การให้กำลังใจบุคคลที่เขินอายหรือไม่กล้าพูด และพยายามลดบทบาทของผู้ที่ครอบงำกลุ่มโดยใช้ทั้งคำพูดและภาษาท่าทางโดยอาจดำเนินการ ดังนี้เปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่น ๆ พูดหรือเข้าไปแทรกแซงอย่างสุภาพหรือหาโอกาสที่จะหยุด และให้คำแนะนำว่า ประเด็นดังกล่าวจะคุยกันในรายละเอียดในช่วงหน้า รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มพูดเพื่อเป็นการสนับสนุนพฤติกรรมและให้การเสริมแรงสมาชิกคนอื่น ๆ ในกรณีการใช้คำถามแบบเจาะลึกควรทำโดยไม่เป็นการชี้นำผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

2.7 บางครั้งอาจเกิดความขัดแย้ง ผู้ดำเนินการต้องมีวิธีการและสามารถจัดการกับความขัดแย้งในกลุ่มควบคุมหรือตัดประเด็นที่คาดว่าจะนำไปสู่ความขัดแย้งและให้โอกาสแก่สมาชิกที่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น โดยต้องแสดงความเป็นกลางในประเด็นที่ผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเห็นแตกต่างกันหรือมีความขัดแย้งกัน

2.8 ผู้ดำเนินการไม่แสดงตัวว่าเป็นผู้รู้ดีในประเด็นที่สนทนาและไม่เข้าไปแก้ไขความรู้ความเข้าใจของสมาชิกหากสมาชิกขอให้แสดงความคิดเห็น ควรหลีกเลี่ยงการเสนอความเห็นอย่างสุภาพ

2.9 ผู้ดำเนินการควรใช้การตั้งประเด็นเพื่อให้เกิดการโต้เถียงอภิปราย เพื่อให้เกิดการอภิปรายอย่างกว้างขวางนอกจากนี้ประเด็นคำถามที่ใช้ อาจมีการปรับเปลี่ยนหรือการจัดลำดับของหัวข้อใหม่ได้

ระยะการจบการสนทนากลุ่มผู้ดำเนินการสนทนากลุ่มใช้คำถามเพื่อการสรุปการสนทนาและกล่าวขอบคุณในความร่วมมือของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มทุกคนมีการมอบของที่ระลึกและขอความอนุเคราะห์ในการเข้าร่วมสนทนาอีกครั้งหากผู้วิจัยพิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการนัดหมายเพิ่มเติม

สรุปได้ว่าขั้นตอนในการสนทนากลุ่ม เริ่มต้นจากการกำหนดวัตถุประสงค์ สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิ นัดหมายการสนทนา ดำเนินการสนทนากลุ่ม จัดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์และวิเคราะห์สรุปรายงานข้อมูลจากการสนทนา

2.9 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.9.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2558) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่าหมายถึง กระบวนการที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบหรือองค์กรให้บรรลุเป้าหมาย

ที่วางไว้โดยกำหนดแนวทางแก้ไขสิ่งที่ต้องการจำเป็นแล้วหาช่องว่างระหว่างสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นเพื่อแก้ไข จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อกำหนดแนวทางต่อไปซึ่งจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการต่อไป

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2560) ได้ให้ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น ไว้ดังนี้ การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาและวิจัยทางการศึกษา ที่ได้รับความยอมรับและนิยมนำมาใช้อย่างต่อเนื่องเพราะเป็นแนวทางเทคนิคที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน โดยเพิ่มเติมการศึกษาสภาพจากการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยตัวแปรเพียงจากสภาพจริงของตัวแปรไปสู่การเพิ่มการศึกษาสภาพที่คาดหวังแล้วให้ค่าความต้องการจำเป็น ดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทำให้เกิดคุณค่าของผลวิจัยได้มากขึ้นสารสนเทศวิจัยจากกระบวนการเทคนิคดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างมากต่อนักบริหารระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานให้สามารถทราบทั้งระดับการดำเนินการในปัจจุบัน ระดับที่คาดหวังที่จะได้รับและค่าลำดับความสำคัญของตัวแปรที่สนใจของกลุ่มตัวอย่างวิจัย ทำให้สามารถนำไปใช้ประกอบการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น

ศิริเดช สุขิวะ (2567) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า หมายถึงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อระบุจุดวิกฤตที่ต้องได้รับการแก้ไขหรือพัฒนา ในสถานศึกษาโดยมุ่งเน้นการค้นหาคำจำกัดความที่ชัดเจนของการบรรลุเป้าหมายและนำผลมาใช้ในการออกแบบรูปแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อความต้องการของครูและผู้เรียนในระบบนิเวศการเรียนรู้

Darlene (2007) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่า หมายถึง กระบวนการเพื่อจะศึกษาช่องว่างสมรรถนะ (Performance gap) โดยที่การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นตัวกำหนดสิ่งที่จะพัฒนาวิชาชีพซึ่งเกี่ยวข้องกับความรู้ ทักษะและสมรรถนะ โดยอธิบายความหมายของความต้องการจำเป็นเน้นการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลจากบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากโครงการ

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึงกระบวนการประมาณการอย่างเป็นระบบเพื่อบ่งชี้ปัญหาหรือสิ่งซึ่งหน่วยงานหรือบุคคลต้องการเพื่อไปสู่การเลือกวิธีการแก้ปัญหาหรือการสนองตอบที่ตรงประเด็นซึ่งเป็นการดำเนินการอย่างเป็นระบบรวบรวมข้อมูลอย่างเจาะจงช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการพัฒนาหรือตอบสนองให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.9.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้ สุวิมล ว่องวาณิช (2562) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็นกลไกที่ช่วยให้ผู้บริหารและผู้วิจัยสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้อย่างถูกต้อง

ท่ามกลางทรัพยากรที่มีจำกัดทำให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและป้องกันการลงทุนในสิ่งที่ไม่ได้เป็นความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา

ศิริเดช สุชีวะ (2567) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็นการสร้างหลักฐานเชิงประจักษ์สำหรับการวางแผนกลยุทธ์และการพัฒนานวัตกรรม การประเมินความต้องการจำเป็นช่วยให้รูปแบบการบริหารที่พัฒนาขึ้นมีความสมเหตุสมผลและตอบสนองต่อพลวัตของระบบนิเวศการเรียนรู้ที่มีความต้องการเฉพาะเจาะจงในแต่ละบริบท

Kaufman et al. (2003) ได้เสนอความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สร้างหลักประกันความสำเร็จให้กับองค์กรช่วยให้องค์กรเปลี่ยนผ่านจากการทำงานแบบตั้งรับเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าไปสู่การทำงานแบบเชิงรุกที่มุ่งเน้นการสร้างผลลัพธ์ให้บรรลุตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนและกระบวนการที่มีข้อมูลสะท้อนสภาพปัจจุบันที่เป็นจริงและนำไปสู่การวางแผนเพื่อพัฒนาในการพัฒนาบริหารขององค์กรให้เกิดผลตามสภาพที่พึงประสงค์เป็นไปตามแผนที่วางไว้

2.9.3 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้ สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
2. กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น
3. กำหนดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน
4. ออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1 กำหนดผู้เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.2 กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.3 กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น
 - 4.4 กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
 - 4.5 กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
 - 4.6 กำหนดแนวทางเพื่อจัดการความต้องการจำเป็น
5. การจัดลำดับความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

ทรงสิริ วชิรานนท์ และอรุณี อรุณเรือง (2559) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น
2. การกำหนดขอบเขตของการประเมินความต้องการจำเป็น

3. การกำหนดวิธีการของการประเมินความต้องการจำเป็น
4. การจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็น
5. การรายงานผลการประเมินความต้องการจำเป็น
6. การใช้ผลของการประเมินความต้องการจำเป็น

ธนภุต อึ้งน้อย (2563) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น มี 2 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1. ขั้นประเมินความต้องการจำเป็น
2. ขั้นการจัดเรียงความต้องการจำเป็น

Kaufman et al. (2003) ได้เสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning)
2. การระบุสภาพ (Identifying Status)
3. การวิเคราะห์ช่องว่าง (Gap Analysis)
4. การจัดลำดับความสำคัญ (Prioritization)

กล่าวโดยสรุปได้ว่าขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินความต้องการจำเป็น 2) การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น 3) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น 4) การจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และ 5) การนำผลการประเมินความต้องการจำเป็นไปใช้ต่อไป

2.10 แนวคิดเกี่ยวกับคู่มือ

2.10.1 ความหมายของคู่มือ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่าหมายถึง สมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพื่อใช้ประกอบตำราเพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาหรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมในเรื่องนั้นให้บรรลุผลสำเร็จและเหมาะสม

วิเชียร วิทย์อุดม (2560) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่าหมายถึง เครื่องมือที่ช่วยในการสื่อสารภายในองค์กรที่รวบรวมเอากระบวนการและขั้นตอนของการทำงานที่สำคัญไว้ด้วยกัน เพื่อลดความผิดพลาดและใช้เป็นมาตรฐานในการฝึกอบรมบุคลากรใหม่

เพชรดาว นิลสว่าง (2566) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่าหมายถึง เอกสารแนวทาง ที่ให้ความรู้ในเรื่องของการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีรายละเอียดที่เป็นแนวปฏิบัติตามวิธีการ ที่นำเสนออย่างละเอียดง่ายต่อการรับรู้และสามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติได้

อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา (2562) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่าหมายถึง เอกสารแสดง เส้นทาง การปฏิบัติงานตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดสิ้นสุดของกระบวนการโดยระบุขั้นตอน และรายละเอียดของกระบวนการต่าง ๆ มีกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องแนวทางแก้ปัญหาที่มีข้อแนะนำ และปฏิบัติงานเพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติงานบทวิเคราะห์วิจารณ์ยกตัวอย่างในกรณีศึกษา และเสนอแนะแนวทางที่ปฏิบัติจริงมาแล้ว

Siek (2014) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่าหมายถึง เอกสารอ้างอิงเชิงระบบ ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือผู้ใช้งานในการทำความเข้าใจลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานและกฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายหรือแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า คู่มือ หมายถึงเอกสารที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยมี รายละเอียดที่เป็นแนวปฏิบัติอย่างละเอียดผู้อ่านสามารถศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเองและสามารถ นำความรู้ที่ได้รับไปใช้เป็นแนวทางดำเนินกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้

2.10.2 ความสำคัญของคู่มือ

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอความสำคัญของคู่มือไว้ ดังนี้

วิเชียร วิทย์อุดม (2560) ได้เสนอความสำคัญของคู่มือไว้ว่า เป็นกลไกสำคัญ ในการควบคุมคุณภาพของงานช่วยให้ผู้บริหารสามารถติดตามและตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินงาน ได้ง่ายขึ้นอีกทั้งยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของงานและประหยัดเวลาในการสอนงานซ้ำ ๆ ทำให้องค์กร ดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องแม้มีการเปลี่ยนตัวบุคลากร

สุวิมล ว่องวานิช (2561) ได้เสนอความสำคัญของคู่มือไว้ว่า เป็นส่วนประกอบสำคัญ ของการพัฒนาวัฒนธรรม เพราะคู่มือทำหน้าที่เป็นพิมพ์เขียวทางการปฏิบัติที่ช่วยให้การนำผลการวิจัย ไปขยายผลสามารถทำได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ โดยครูหรือบุคลากรอื่นสามารถนำไปใช้ซ้ำได้ โดยไม่บิดเบือนไปจากรูปแบบเดิม

Lannon and Gurak (2014) ได้เสนอความสำคัญของคู่มือไว้ว่า เป็นสะพานเชื่อม ความรู้ระหว่างผู้เชี่ยวชาญและผู้ใช้งานช่วยลดช่องว่างของการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนและ สร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติงานโดยเฉพาะในกระบวนการที่ซับซ้อนหรือมีความเสี่ยงสูง

Brumm (2015) ได้เสนอความสำคัญของคู่มือไว้ว่า เป็นหลักฐานอ้างอิงที่สำคัญในระบบประกันคุณภาพซึ่งช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กรและเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงกระบวนการทำงานให้ดียิ่งขึ้นในอนาคต

กล่าวโดยสรุปว่า คู่มือมีความสำคัญเพราะว่าเป็นเครื่องมือที่เป็นทั้งมาตรฐานในการปฏิบัติงานและคลังความรู้ที่ช่วยให้การสื่อสารในองค์กรมีประสิทธิภาพลดความเสี่ยงในการทำงานผิดพลาด สร้างความมั่นใจให้กับผู้ปฏิบัติงานและเป็นหลักประกันว่านวัตกรรมหรือระบบงานจะถูกนำไปใช้อย่างถูกต้องและต่อเนื่องอย่างยั่งยืน

2.10.3 องค์ประกอบของคู่มือ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนองค์ประกอบของคู่มือไว้ดังนี้

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ได้เสนองค์ประกอบของคู่มือไว้ว่า ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คำแนะนำขั้นต้น เป็นการกล่าวถึงความเป็นมาและข้อปฏิบัติเบื้องต้นของการใช้รูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน
2. สาระสำคัญเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียนและรูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน
3. วิธีดำเนินการเป็นส่วนที่อธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบและวิธีการปฏิบัติตามรูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน
4. แนวทางการดำเนินการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาเป็นส่วนที่เสนอแนะแนวทางการพัฒนาตามรูปแบบการพัฒนาครูและผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน

วิเชียร วิทย์อุดม (2560) ได้เสนองค์ประกอบของคู่มือไว้ว่า ประกอบด้วย

1. นโยบายและวัตถุประสงค์
2. โครงสร้างหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. วิธีการปฏิบัติที่เป็นรายละเอียดทีละขั้นตอน
4. มาตรฐานคุณภาพ ที่ใช้เป็นเกณฑ์ตัดสินผลงาน
5. ภาคผนวก เช่น ตัวอย่างเอกสารหรือข้อควรระวัง

สุวิมล ว่องวานิช (2561) ได้เสนองค์ประกอบของคู่มือไว้ว่า ประกอบด้วย

1. หลักการและเหตุผลของนวัตกรรม
2. จุดประสงค์ของการนำไปใช้
3. โครงสร้างเนื้อหาหรือกิจกรรม
4. สื่อและอุปกรณ์สนับสนุน
5. แนวทางการวัดและประเมินผล

6. เงื่อนไขความสำเร็จหรือปัจจัยความสำเร็จในการใช้นวัตกรรมนั้น ๆ

Anderson (2011) ได้เสนอองค์ประกอบของคู่มือไว้ว่า ประกอบด้วย

1. ส่วนหน้า เช่น สารบัญ และวิธีการใช้คู่มือ
2. ส่วนเนื้อหา ประกอบด้วย คำแนะนำขั้นตอนและภาพประกอบ
3. ส่วนสนับสนุน เช่น การแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
4. ดัชนีเพื่อการสืบค้นข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

กล่าวสรุปได้ว่า องค์ประกอบของคู่มือประกอบด้วย

1. ส่วนนำ เป็นส่วนที่สร้างความเข้าใจพื้นฐาน ประกอบด้วย ชื่อคู่มือ วัตถุประสงค์ ขอบเขตการใช้งาน คำจำกัดความหรือนิยามศัพท์ และคำแนะนำในการใช้คู่มือ เพื่อให้ผู้ใช้เห็นภาพรวมและเจตนารมณ์ของคู่มือนั้นๆ

2. ส่วนเนื้อหาและขั้นตอนการปฏิบัติ เป็นส่วนหัวใจสำคัญที่ระบุลำดับกิจกรรมหรือวิธีการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนโดยมีการใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจง่าย มีแผนภูมิสายงาน และภาพประกอบเพื่อช่วยในการตัดสินใจและลงมือปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

3. ส่วนสนับสนุนและทรัพยากร เป็นส่วนที่ช่วยให้การปฏิบัติงานสมบูรณ์ขึ้น ประกอบด้วย รายการสื่อ อุปกรณ์สนับสนุน แนวทางการวัดและประเมินผล ข้อควรระวังและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น

4. ส่วนอ้างอิงและภาคผนวก เป็นส่วนสำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติมและรวบรวมหลักฐานอ้างอิง ประกอบด้วย อภิธานศัพท์ ดัชนีคำค้น ตัวอย่างแบบฟอร์ม หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งานและการสืบค้นข้อมูลในเชิงลึก

2.10.4 ขั้นตอนการจัดทำคู่มือ

นักวิชาการและนักการศึกษาได้เสนอขั้นตอนการจัดทำของคู่มือไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำ

คู่มือไว้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน
2. การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล
3. สาระการเรียนรู้การเขียนความเรียงขั้นสูง
4. การจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ CAS (Creativity Action Service)
5. ขอบข่ายเนื้อหาสาระการจัดการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

วลัยวัลล์ พุ่มพิงพุท (2554) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำคู่มือไว้ว่าคู่มือที่ดีนั้นต้องเน้นการวางแผนเตรียมข้อมูลจากเอกสาร ตำราและคู่มือในแต่ละขั้นตอนการเขียนคู่มือนั้น

จะต้องเน้นการปฏิบัติเป็นสำคัญ ส่วนวิธีการจัดกิจกรรมต้องเขียนให้ละเอียดใช้ภาษาที่ผู้อ่านได้รับความรู้ความเข้าใจมีความชัดเจนทำความเข้าใจได้ด้วยตนเองสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ง่าย มีเนื้อหาที่ละเอียดครอบคลุมตามลำดับมีภาพประกอบและมีการทดลองนำไปปฏิบัติซึ่งช่วยให้เกิดทักษะและความเข้าใจยิ่งขึ้น

พิเศษ ปันรัตน์ (2556) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำคู่มือไว้ดังนี้

1. กำหนดหัวข้อเรื่องที่จะทำ คำนว้า จัดหา รวบรวม และศึกษารายละเอียด

เอกสาร ที่เกี่ยวข้อง

2. จัดทำกระบวนการ/ขั้นตอนงาน (Work Flow)
3. เขียนรายละเอียดในแต่ละกระบวนการ/ขั้นตอนงาน
4. ทดสอบ
5. ปรับปรุง เผยแพร่ ใช้งานจริง
6. ประเมิน ปรับปรุง พัฒนาให้เป็นปัจจุบันและใช้เป็นมาตรฐาน

ปรีชา ช่างขวัญยืน (2559) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำคู่มือไว้ว่า คู่มือนั้นจะต้องเป็นแนวปฏิบัติเป็นสำคัญส่วนวิธีการจัดกิจกรรมนั้นจะต้องเขียนให้ละเอียดที่สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนได้ และควรแสดงแผนภาพ แผนภูมิ แผนผัง เพื่อช่วยให้ครูปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ง่าย การเขียนคู่มือผู้อ่านได้รับความรู้ทางภาษาเขียนแต่ไม่มีโอกาสซักถามผู้เขียนในประเด็นที่สงสัยได้ คู่มือจึงต้องมีความชัดเจนและมีรายละเอียดครอบคลุมประเด็นที่น่าสงสัยไว้ทั้งหมดเพื่อที่ผู้อ่านจะได้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนการเขียนคู่มือครอบคลุมประเด็นดังนี้

1. ควรระบุให้ชัดเจนว่า คู่มือนั้นเป็นคู่มือสำหรับใคร ใครเป็นผู้ใช้
2. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน ต้องการให้ผู้ใช้ได้อะไรบ้าง
3. คู่มือควรมีส่วนช่วยผู้ใช้อย่างไร มีประโยชน์อะไรบ้าง
4. ควรมีส่วนที่ให้หลักการหรือความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ใช้ในการใช้เครื่องมือ เพื่อให้การใช้ คู่มือมีประสิทธิภาพสูงสุด
5. มีส่วนที่แนะนำให้ผู้ใช้เกี่ยวกับการเตรียมตัว เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งที่จำเป็นตามคู่มือแนะนำ

6. ควรมีส่วนให้คำแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

7. เนื้อหาสาระควรมีความถูกต้อง สามารถช่วยให้ผู้ใช้คู่มือทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ ได้แก่
 - 7.1. มีข้อมูลรายละเอียดที่เพียงพอจะช่วยให้ผู้สามารถในการทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ
 - 7.2. ต้องเรียงลำดับขั้นตอนอย่างเหมาะสมจึงจะช่วยให้ผู้ใช้ทำสิ่งนั้นได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว ประหยัด

7.3. สามารถใช้ภาษาสื่อให้ผู้เข้าใจตรงกับผู้เขียน ไม่คลุมเครือหรือทำให้เกิดการเข้าใจผิดใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายหากสิ่งใดยุ่งยากซับซ้อนควรใช้เทคนิคอื่น ๆ เช่น ภาพ ตาราง การยกตัวอย่าง การใช้สีจำแนก เป็นต้น

7.4. ควรแนะนำเคล็ดลับ หรือเทคนิควิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้ผู้ใช้กระทำสิ่งนั้น ๆ ได้ซึ่ง ข้อมูลนี้จะมาจากประสบการณ์ของผู้เขียน

7.5. ควรมีคำถามหรือกิจกรรมให้ผู้ใช้อำมือทำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจจากการอ่านหรือปฏิบัติตามขั้นตอนที่เสนอแนะ

8. ควรใช้เทคนิคต่าง ๆ ในการช่วยให้ผู้ใช้อำมือได้สะดวก เช่น การจัดรูปเล่ม ขนาด การเลือกตัวอักษร ขนาดตัวอักษร การใช้ตัวคำ การใช้สี การใช้ภาพ การใช้การตีกรอบเน้นข้อความ บางตอน เป็นต้น

9. ควรใช้แหล่งอ้างอิงที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นบรรณานุกรม รายชื่อชมรม รายชื่อสื่อ รายชื่อสถาบัน รายชื่อบุคคลสำคัญ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป การจัดทำคู่มือจะต้องมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายมีแนวทางที่เป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีเนื้อหาถูกต้อง เทียงตรง กิจกรรม กระบวนการมีความละเอียดสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ได้ ครอบคลุมมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

2.11 แนวคิดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

2.11.1 ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ Best Practice

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้ให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้ เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2553) ได้ให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศว่า หมายถึง วิธีการปฏิบัติที่บุคคลหรือหน่วยงานได้ค้นพบ สร้างสรรค์ หรือพัฒนาขึ้น และได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเมื่อนำมาใช้ปฏิบัติจริง จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีที่สุด นำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

วิจารณ์ พานิช (2555) ได้ให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศว่า หมายถึงวิธีการทำงานที่ดีที่สุดในแต่ละเรื่องซึ่งสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกหน่วยงานจากหลายช่องทางทั้งตัวผู้นำผู้ร่วมงาน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือภาวะปัญหาและการริเริ่มสร้างสรรค์พัฒนาที่มีขั้นตอนเมื่อมีวิธีการทำงานที่ดีที่ต้องผ่านการเล่าเรื่องที่เป็นการทำงานของตนเองมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะของการแลกเปลี่ยนข้ามสายงาน ข้ามหน่วยงานโดยเกิดขึ้นในระดับบุคคลระดับกลุ่มคนและระดับหน่วยงานย่อย Best Practice ที่ได้ควรมีการบันทึก เขียนรายงานเพื่อการศึกษาพัฒนาและเผยแพร่ได้ซึ่งจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง

วโรช ไชยวงศ์ (2558) ได้ให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศว่า หมายถึง แนวดำเนินการโดยประสานผลักดันและให้ความสำคัญในด้านภาวะผู้นำ ด้านการวางแผน ด้านความสัมพันธ์กับลูกค้าผู้ส่งมอบ สังคมและชุมชน ด้านการผลิตและการสนับสนุนการผลิตและด้านการบริการที่สามารถเชื่อมโยงและหล่อหลอมเข้ากับกระบวนการหลักขององค์กรซึ่งอาศัยการวัดเปรียบเทียบสมรรถนะ (Benchmarking) อยู่โดยตลอด ทั้งยังคำนึงผลลัพธ์ทางคุณภาพ การบริการความยืดหยุ่น คล่องตัวการพัฒนาและนวัตกรรม ต้นทุนและความสามารถในการแข่งขัน ส่วนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศของสถานศึกษาคือวิธีการทำงานใหม่ ๆ ที่สถานศึกษาเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงในการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาซึ่งนำไปสู่การบรรลุผลลัพธ์ที่ตอบสนองความคาดหวังของชุมชน ผู้ปกครองและเป้าหมายของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จและก้าวสู่ความเป็นเลิศ

Camp (1989) ได้ให้ความหมายของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศว่า หมายถึง แนวทาง เทคนิคหรือวิธีการปฏิบัติงานที่ดีที่สุดเท่าที่มีการค้นพบในขณะนั้นซึ่งเมื่อนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรแล้วจะส่งผลให้การดำเนินงานบรรลุผลสัมฤทธิ์และนำไปสู่ความเป็นเลิศได้

กล่าวโดยสรุป วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ หมายถึงแนวทางหรือวิธีการทำงานที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเป็น “วิธีที่ดีที่สุด” ในการบรรลุเป้าหมายโดยมีลักษณะสำคัญคือสามารถสร้างผลสัมฤทธิ์สูงสุด มีหลักฐานความสำเร็จรองรับ เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพและสามารถบันทึก ถ่ายทอด หรือเผยแพร่เพื่อการเรียนรู้และนำไปประยุกต์ใช้ได้

2.11.2 ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

นักวิชาการและนักการศึกษา ได้ให้ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ไว้ดังนี้

เอกชัย กิสุขพันธ์ (2553) ได้เสนอความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศไว้ว่าเป็นกลไกที่ช่วยในการแก้ปัญหาเชิงรุก วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศจะทำหน้าที่เป็นต้นแบบแนวคิดที่ช่วยให้ผู้บริหรมองเห็นทางออกของปัญหาที่ซับซ้อนได้ชัดเจนขึ้น โดยไม่ต้องอาศัยการคาดเดาแต่ใช้ฐานข้อมูลจากความสำเร็จที่มีอยู่จริงมาเป็นตัวตั้ง

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2561) ได้ให้ความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้ ปฏิบัติงานที่เป็นเลิศมีความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครูและการบริหารสถานศึกษา เพราะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน การปรับปรุงกระบวนการทำงาน และการสร้างขวัญกำลังใจในองค์กร อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการเผยแพร่องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนทางการศึกษา

สุกัญญา แหม่มซ้อย (2567) ได้เสนอความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศไว้ว่าเป็นเครื่องมือในการสร้างความเชื่อมั่นเชิงวิชาชีพการที่สถานศึกษามีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศจะช่วยสร้าง

ภาพลักษณ์ที่เป็นผู้นำด้านนวัตกรรมและเป็นแรงจูงใจให้บุคลากรเกิดความภาคภูมิใจในผลงานนำไปสู่ความผูกพันและบรรยากาศการทำงานที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศ

Sallis (2022) ได้เสนอความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศไว้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องซึ่งช่วยให้องค์กรก้าวข้ามขีดจำกัดเดิม ๆ ไปสู่การสร้างนวัตกรรมที่ตอบโจทย์โลกยุคใหม่

Stone (2024) ได้เสนอความสำคัญของวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศไว้ว่าเป็นคลังปัญญาขององค์กรที่ช่วยรักษาความต่อเนื่องของการบริหารจัดการ แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลหรือผู้นำแต่วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศจะยังคงอยู่เป็นมรดกทางกระบวนการที่ทำให้สถานศึกษาเดินหน้าต่อไปได้อย่างมั่นคง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศมีความสำคัญเพราะเป็นแนวทางหรือเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาคุณภาพงานของหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพสูงสุดช่วยถ่ายทอดและขยายผลความสำเร็จให้ผู้อื่นนำไปปรับใช้ได้ เป็นกลไกในการยกระดับมาตรฐานการทำงานเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน และนำไปสู่นวัตกรรมและความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

2.11.3 แนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

นักวิชาการ นักการศึกษาได้เสนอแนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ไว้ดังนี้

ธเนศ ขำเกิด (2555) ได้เสนอแนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. วิธีปฏิบัตินั้น ดำเนินการบรรลุผลได้สอดคล้องกับความคาดหวังของชุมชนหรือผู้ปกครองที่มีต่อสถานศึกษา หรือเป็นวิธีปฏิบัติที่สร้างความพึงพอใจให้กับทุกคนในสถานศึกษาได้
2. วิธีปฏิบัตินั้น ผ่านกระบวนการนำไปใช้อย่างเป็นวงจรจนเห็นผลอย่างชัดเจน ทำให้เกิดคุณภาพสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ วิธีปฏิบัตินั้นมีกระบวนการ PDCA จนเห็นแนวโน้มของตัวชี้วัดความสำเร็จที่ดีขึ้น
3. สถานศึกษาสามารถบอกเล่าถึงวิธีปฏิบัตินั้นได้ว่า “ทำอะไร” (what) “ทำอย่างไร” (how) และ “ทำไมจึงทำ หรือ ทำไมจึงไม่ทำ” (why)
4. ผลลัพธ์จากวิธีปฏิบัตินั้นเป็นไปตามองค์ประกอบข้อกำหนดของการพัฒนาคุณภาพเชิงระบบ
5. วิธีปฏิบัตินั้นสามารถระบุได้ว่าเกิดจากปัจจัยสำคัญที่ชัดเจนและปัจจัยนั้นก่อให้เกิดการปฏิบัติที่ต่อเนื่องและยั่งยืน
6. วิธีปฏิบัตินั้นใช้กระบวนการจัดการความรู้ (KM) เช่นการเล่าเรื่อง (Storytelling) ในการถอดบทเรียนจากการดำเนินการ

จิณณวัตร ปะโคทั้ง (2567) ได้เสนอแนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. ความสอดคล้องเชิงบริบท
2. การวัดผลเชิงประจักษ์
3. ความยั่งยืน
4. การขยายผลได้

Sallis (2022) ได้เสนอแนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศไว้ดังนี้

1. ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
2. การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง
3. การทำงานเป็นทีม

กล่าวโดยสรุปได้ว่าแนวทางการพิจารณาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เป็นกระบวนการในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสามารถบอกวิธีการปฏิบัติได้

2.11.4 ขั้นตอนการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

นักวิชาการ นักการศึกษา ได้เสนอขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ดังนี้

วจิรา เดชารัตน์ (2551) ได้เสนอขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมายเชิงเนื้อหา
2. การศึกษาพื้นฐานของประเด็นปัญหา
3. การวางแผนหาแนวทางและกำหนดรูปแบบ ตัวแบบในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูลตามแผนแนวทางที่กำหนด
5. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลในอดีตหรือกับองค์กรอื่นหรือผลในปัจจุบัน
6. การแก้ไขปรับปรุง
7. นำไปทดลองปฏิบัติซ้ำจนกว่าจะได้คำตอบหรือแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ปัญหาหรือดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ได้จริง

การแก้ปัญหาหรือดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ได้จริง

8. จัดระบบข้อมูลและบันทึกองค์ความรู้ที่ได้
9. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างการเรียนรู้

รัตนะ บัวสนธ์ (2565) ได้เสนอขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลหรือการยอมรับ
2. การรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการที่หลากหลายทั้งการสัมภาษณ์และตรวจสอบเอกสาร
3. การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงเปรียบเทียบ
4. การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเพื่อให้แน่ใจว่าแนวปฏิบัติที่สกัดมานั้น

ถูกต้องตามความเป็นจริง

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2566) ได้เสนอขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. การคัดกรองต้นแบบโดยใช้เกณฑ์ความโดดเด่นของผลงาน
2. การเจาะลึกกระบวนการเพื่อศึกษาที่มาและแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน
3. การวิเคราะห์องค์ประกอบความสำเร็จ
4. การสังเคราะห์เป็นต้นแบบเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการนำไปขยายผล

Sallis (2022) ได้เสนอขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ ไว้ดังนี้

1. การระบุหัวข้อ
2. การแสวงหาต้นแบบ
3. การเข้าถึงและเก็บข้อมูล
4. การปรับปรุงยุค

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ประกอบด้วยขั้นตอน 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การวางแผนและดำเนินการตามแผนที่วางไว้ 3) การประเมินผล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล 5) การเปรียบเทียบข้อมูล และ 6) การบันทึกองค์ความรู้

2.12 บริบทการบริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.12.1 ข้อมูลทั่วไปของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในประเทศไทย ปี 2562 พบว่ามีโรงเรียน 15,158 โรงเรียน มีนักเรียนทั้งหมด 981,831 คน มีครูทั้งหมด 103,079 คน แบ่งเป็นโรงเรียนขนาดเล็กในภาคเหนือ 3,659 โรงเรียน หรือ 24% มีนักเรียน 211,460 คน มีครู 23,490 คน ภาคกลาง 2,550 โรงเรียน หรือ 17% มีนักเรียน 177,092 คน ครู 17,942 คน ภาคใต้ 1,718 โรงเรียน หรือ 11% มีนักเรียน 123,863 คน มีครู 13,157 คน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 7,231 โรงเรียน หรือ 48% มีนักเรียน 469,416 คน และมีครู 48,490 คน นอกจากนั้น ยังพบว่า มีโรงเรียนขนาดเล็กที่ไม่มีนักเรียน แต่ยังไม่สามารถยุบเลิกได้ จำนวนทั้งสิ้น 305 โรงเรียน แบ่งเป็น ภาคเหนือ 169 โรงเรียน ภาคกลาง 24 โรงเรียน ภาคใต้ 25 โรงเรียน และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 87 โรงเรียน (Bangkok Biz News, 2562)

ข้อมูลโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งครอบคลุมพื้นที่ 20 จังหวัด ได้แก่ กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บึงกาฬ บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย หนองบัวลำภู อำนาจเจริญ อุดรธานี อุบลราชธานี จำแนกเป็นสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 3 เขต จังหวัดขอนแก่น จำนวน 5 เขต จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 3 เขต จังหวัดนครพนม จำนวน 2 เขต จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 7 เขต จังหวัดบึงกาฬ จำนวน 1 เขต จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 4 เขต จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 3 เขต จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 1 เขต จังหวัดยโสธร จำนวน 2 เขต จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3 เขต จังหวัดเลย จำนวน 3 เขต จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 4 เขต จังหวัดสกลนคร จำนวน 3 เขต จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 3 เขต จังหวัดหนองคาย จำนวน 2 เขต จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 2 เขต จังหวัดอำนาจเจริญ จำนวน 1 เขต จังหวัดอุดรธานี จำนวน 4 เขต จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 5 เขต (ออนไลน์, 2568)

2.12.2 สภาพปัญหาการบริหารจัดการของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากเดิมประเทศไทยมีนโยบายที่มุ่งเน้นการกระจายการศึกษาทั่วประเทศทำให้เพิ่มจำนวนโรงเรียนกระจายไปอยู่พื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับปริมาณเด็กในชุมชนมากขึ้น ในขณะที่โรงเรียนในเมืองหรือชุมชนขนาดใหญ่ รัฐสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอาคารสถานที่ รวมถึงบุคลากรทางการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่พร้อมมากกว่าในชุมชนขนาดเล็กทำให้ผู้ปกครองนิยมและมีความต้องการส่งบุตรหลานไปโรงเรียนในเมืองมากขึ้น ผลที่ตามมาคือโรงเรียนมีขนาดเล็กและเล็กลงเรื่อย ๆ เพิ่มขึ้น และส่งผลให้การจัดการศึกษาไม่สามารถสะท้อนคุณภาพและประสิทธิภาพได้ อีกทั้งการบริหารจัดการไม่คุ้มทุนที่จะใช้ทรัพยากรในการพัฒนาเด็กที่มีจำนวนน้อย จึงกลายเป็นประเด็นที่สำคัญของระบบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประกอบกับมติของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2562 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) เห็นชอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการควบรวมโรงเรียนขนาดเล็กที่มีระยะห่างจากโรงเรียนในสังกัดในตำบลเดียวกันน้อยกว่า 6 กิโลเมตร ให้บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เพิ่มสูงขึ้นเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและลดภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณด้านบุคลากร และการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กตามความหมายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกล่าวไว้ว่าสถานศึกษาที่มีนักเรียนไม่เกิน 120 คน โดยโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 29,117 แห่งทั่วประเทศ มีโรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 120 คนหรือเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 14,660 แห่ง (ร้อยละ 50.35) จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 6.5 ล้านคนจะเป็นนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กประมาณ 963,432 คน ข้อมูลจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.) (The 101. Word, 2567) กล่าวว่า นักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาจำนวน 696,721 คน (ร้อยละ 73.50) รองลงมาเป็นนักเรียนระดับปฐมวัยจำนวน 215,182 คน (ร้อยละ 22.70) จากข้อมูลดังกล่าวพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฐมวัยถึงระดับประถมศึกษา หากเราส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กให้

เด็กที่เรียนในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาสามารถอ่านออก เขียนได้ คิดเลขเป็น จะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การเรียนรู้ขั้นสูงต่อไปได้ดี นอกจากนี้ยังพบว่าโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนประมาณ 1,100 แห่ง ก็ไม่สามารถยุบหรือควบรวมได้เพราะอยู่ในพื้นที่ห่างไกล อยู่บนภูเขา เกาะ หรืออาศัยในพื้นที่เสี่ยงภัยที่ไม่สามารถออกนอกพื้นที่ได้และเป็นนักเรียนที่มีฐานะยากจนพิเศษคือครอบครัวมีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 31.2 ของนักเรียนทั้งหมดในโรงเรียนดังกล่าว ซึ่งมีจำนวนมากกว่า 2 เท่าของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนทั่วไปที่มีนักเรียนยากจนที่มีจำนวน ร้อยละ 15

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ได้เสนอสภาพปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อการจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ปีงบประมาณ 2562-2565 ดังนี้

1. ปัญหาด้านคุณภาพการจัดการศึกษาค่อนข้างต่ำดังจะเห็นได้จากผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบ 2 พบว่าโรงเรียนขนาดเล็กนักเรียนต่ำกว่า 300 คน มีจำนวนร้อยละ 2 อยู่ในระดับปรับปรุงร้อยละ 60 7.91 อยู่ในระดับพอใช้และร้อยละ 29.99 อยู่ในระดับดีและเมื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กในทุกช่วงชั้นให้ทุกพื้นที่มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำกว่านักเรียนในโรงเรียนขนาดอื่น

2. ปัญหาด้านการบริหารจัดการสภาพบริบทของการคมนาคมที่ผ่านมาไม่ค่อยสะดวกรัฐบาลจึงจำเป็นต้องจัดตั้งโรงเรียนให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประชากรที่อาศัยอยู่แต่ปัจจุบันความจำเป็นดังกล่าวได้ลดลงเนื่องจากการคมนาคมสะดวกขึ้นประกอบกับประชากรมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องจึงส่งผลการทำให้โรงเรียนขนาด ปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้อัตราส่วนครูต่อนักเรียน และนักเรียนต่อห้องเรียนต่ำกว่ามาตรฐาน ค่าใช้จ่ายต่อนักเรียน 1 คนสูงกว่าโรงเรียนขนาดอื่นๆ นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กจำนวนหนึ่งอยู่ในพื้นที่ลักษณะพิเศษอยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญอยู่บนภูเขาสูงบนเกาะนักเรียนมีปัญหาในการเดินทางนอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ส่วนใหญ่ขาดทักษะในการบริหารจัดการโรงเรียนและปัญหาอีกประการหนึ่งคือการอพยพเคลื่อนย้ายของประชากรวัยเรียนที่ย้ายติดตามผู้ปกครองไปรับจ้างทำงานต่างถิ่นทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง

3. ปัญหาด้านการเรียนการสอนพบว่าครูส่วนใหญ่ขาดทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสภาพที่ครูไม่ครบชั้นและมีจำนวนนักเรียนน้อยในแต่ละชั้นครูสอนไม่เต็มเวลาเต็มความสามารถมีภารกิจอื่นที่นอกเหนือจากการสอนเป็นจำนวนมากหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ไม่ค่อยสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนสื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้มีจำนวนจำกัดซึ่งสาเหตุมาจากได้รับงบประมาณน้อยคือเทคโนโลยีและสื่อสารมีใช้อย่างจำกัดและมีอยู่ก็ไม่สามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็กประชากรมีฐานะยากจนทำให้ไม่มีศักยภาพในการระดมทรัพยากรเพื่อนำมาช่วยสนับสนุนการจัดการศึกษาให้กับโรงเรียน

5. ปัญหาที่เด่นอีกประการหนึ่งของโรงเรียนขนาดเล็กคือการขาดแคลนครูทั้ง ๆ ที่อัตราส่วนครูต่อนักเรียนของทั้งประเทศก็ไม่ต่างจากอัตราส่วนของประเทศที่พัฒนาแล้วทั้งหลาย จำนวนครูไม่ครบชั้นครูไม่ครบตามรายวิชาเอกต้องใช้ครูอย่างหนึ่งไปสอนอีกอย่างหนึ่งมีปัญหาครูย้ายออกบ่อยครูขาดขวัญและกำลังใจและครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ดาวรรณ ถวิลการ (2560) ได้กล่าวในรายงานการศึกษารูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไว้ว่าโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีโรงเรียนขนาดเล็กจำนวนมากที่สุดในประเทศและมีโรงเรียนขนาดเล็กที่มีผลการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับต่ำจำนวนหลายโรงเรียนภายใต้บริบททางความคิด ความเชื่อ ค่านิยมด้านการศึกษาที่มีความแตกต่างจากภาคอื่น ๆ นอกจากนี้โรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังมีข้อจำกัดในสภาพเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่าโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในชุมชนหมู่บ้านที่มีสภาพเศรษฐกิจไม่ค่อยดีและหากครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างดีก็ส่งลูกหลานไปเรียนในเมือง ดังนั้นโรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จึงเป็นโรงเรียนในชนบทที่จะต้องพัฒนาและบริหารจัดการท่ามกลางความขาดแคลนทรัพยากร ทางการศึกษาในหลาย ๆ มิติที่อาจมีความแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็กในบริบทของภูมิภาคอื่น ๆ

2.12.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก

โรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีแนวโน้มที่จะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกปีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้จัดกลุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก ออกเป็น 3 ประเภท (คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา, 2559) ประกอบด้วย 1) โรงเรียนที่มีความต้องการจำเป็นคงอยู่ 2) โรงเรียนที่มีการควรวรรณโรงเรียน และ 3) โรงเรียนที่มีการบริหารโดยชุมชนมีส่วนร่วมซึ่งโรงเรียนขนาดเล็กเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาที่สำคัญโดยเฉพาะต้นทุนในการจัดการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ การขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการศึกษา รวมถึงปัญหาโรงเรียนที่ไม่มีผู้บริหาร ขาดแคลนครูที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางและจำนวนครูไม่ครบชั้นเรียน ซึ่งครูและผู้บริหารมีส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ส่งผลให้โรงเรียนขนาดเล็กไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเท่าเทียมกับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้

คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา (2559) ได้สรุปปัญหาที่ส่งผลให้โรงเรียนไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพเท่ากับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ได้ ประกอบด้วย 1) โรงเรียนขนาดเล็กจะได้รับการจัดสรรงบประมาณค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาจากรัฐบาลโดยคิดเป็นรายหัวนักเรียน น้อยกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีจำนวนนักเรียนจำนวนมากว่า ทำให้โรงเรียนขนาดเล็กขาดทรัพยากรทางการศึกษา หรืออุปกรณ์เพื่อการศึกษาทำให้

ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนลดลง 2) โรงเรียนขนาดเล็กมีครูไม่ครบชั้นเรียนและไม่ครบทุกสาขา รายวิชา เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดสัดส่วนครูจำนวน 1 คน ต่อนักเรียน 20 คน ซึ่งสัดส่วนนี้ทำให้เกิดปัญหาในการจัดสรรครูให้กับโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อย และ 3) โรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่อยู่ในชุมชนขนาดเล็กและประชากรมีฐานะยากจนทำให้ขาดทรัพยากรเพื่อนำมาช่วยในการจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานของตนเองปัญหาจากที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลให้เกิดปัญหาที่สำคัญ 2 ด้าน คือด้านการบริหารจัดการและด้านการเรียนการสอน ซึ่งการบริหารจัดการโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่อยู่ห่างไกลความเจริญทำให้เกิดอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

สุเทพ ชิตยวงษ์ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพฐ.)เปิดเผยว่า ในวันที่ 7 ส.ค.2562 ในการประชุมวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ เพื่อมอบนโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศ (ผอ.สพท.) โดยได้กำชับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ปีงบประมาณ 2562-2565 ทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) จัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง 2) สร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา 3) พัฒนาคุณภาพผู้เรียน 4) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา และ 5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายและแนวทางในการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก 5 รูปแบบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562) ดังนี้ 1) รูปแบบที่ 1 การยุบเลิกสถานศึกษาหรือการควบรวมกับโรงเรียนใกล้เคียง (โรงเรียนแม่เหล็ก Magnet School) 2) รูปแบบที่ 2 การจัดการเรียนการสอนแบบคละชั้นเรียน 3) รูปแบบที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (DLTV/DLIT) 4) รูปแบบที่ 4 การบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กที่เป็นเอกเทศ และ 5) รูปแบบที่ 5 การจัดการเรียนการสอนแบบโรงเรียนเครือข่ายความร่วมมือ (รวมกันเฉพาะกิจ) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายแนวทางมาตรการการดำเนินงานและพัฒนาคุณภาพการศึกษาตลอดจนรูปแบบการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลการปฏิบัติงานในระดับพื้นที่อย่างจริงจังของการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กโดยยึดหลักการกระจายอำนาจการพิจารณาและการตัดสินใจในระดับพื้นที่ที่สำคัญ

จากการดำเนินงานและปัญหาการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็กข้างต้นทำให้สามารถสะท้อนภาพอนาคตหรือทางเลือกของโรงเรียนขนาดเล็กได้ว่า โรงเรียนขนาดเล็กต้องสร้างจุดเด่นหรือจุดแข็งของตนเองที่สะท้อนรากเหง้าความเป็นตัวตนหรือท้องถิ่นของตนเองเพื่อให้สามารถเรียนรู้วิถีชีวิต ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมที่มีความสำคัญ อาศัยการจัดการศึกษาแบบบูรณาการและการบริหารสถานศึกษา ผสมผสานให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สร้างโอกาสในการศึกษากับทุกคนในชุมชนโดยใช้ชุมชนเป็นฐานในการพัฒนาโรงเรียนให้มี

ประสิทธิภาพครูต้องจัดการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนสามารถเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ได้ตลอดเวลา สามารถออกแบบการบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีคุณภาพอีกทั้งมีการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักสูตรสถานศึกษา นักเรียนและผู้ปกครอง ชุมชนต้องสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทางการศึกษา ทุกคนสามารถเรียนรู้ร่วมกันได้ตลอดชีวิต หากสามารถจัดการศึกษาได้บรรลุจุดมุ่งหมายข้างต้นการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็กนั้นก็จะสามารถเติบโตไปตามบริบทของชุมชนนั้น ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบริบทการบริหารโรงเรียนขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้น มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบายเพื่อนำสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพได้ซึ่งสอดคล้องกับการทำวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2.13 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.13.1 งานวิจัยในประเทศ

ญาดา วิวัฒนาทร (2562) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบ เพื่อสร้างและประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียน ในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า

- 1) การศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยพบว่าประกอบด้วย 5 องค์ประกอบคือ องค์ประกอบที่ 1 หลักสูตร มีองค์ประกอบย่อย คือ หลักการจุดหมายเป้าหมาย การประเมินผลการเรียนรู้การเทียบโอนเทียบระดับและภาคีเครือข่าย องค์ประกอบที่ 2 วิธีการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบย่อย คือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญและหลากหลายกิจกรรมพัฒนาทักษะ องค์ประกอบที่ 3 การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้เพื่อการศึกษา มีองค์ประกอบย่อยคือ สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีที่ทันสมัย และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายองค์ประกอบที่ 4 การพัฒนาครู/ผู้สอนมีองค์ประกอบย่อย คือ สมรรถนะของผู้สอนการพัฒนาผู้สอนและการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนและองค์ประกอบที่ 5 การประกันคุณภาพการศึกษามีองค์ประกอบย่อยคือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้และด้านบริหารจัดการ
- 2) การสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือองค์ประกอบด้านหลักสูตร องค์ประกอบด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีและแหล่งการเรียนรู้เพื่อการศึกษา องค์ประกอบด้านการพัฒนาครู/ผู้สอนและ องค์ประกอบด้านการประกันคุณภาพการศึกษา 3) การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อรรถพร ไชยชาญ (2562) การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาสภาพพื้นฐานเกี่ยวกับ ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) เพื่อพัฒนารูปแบบ และ 3) เพื่อตรวจสอบผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับสอนของครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงใต้ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เมื่อพิจารณาตามความต้องการจำเป็นพบว่าความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างทักษะ การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มากที่สุด โดยเรียงลำดับตามคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้ ด้านทักษะการจัด การเรียนการสอน ทักษะความเป็นผู้นำมีคุณธรรมจริยธรรม ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะการพัฒนา หลักสูตรและรายวิชา ทักษะด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้วิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนและ ทักษะด้านการจัดการชั้นเรียนเพื่อการสร้างบรรยากาศเชิงบวก 2) รูปแบบการเสริมสร้างทักษะ การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย “คู่มือการพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูประถมศึกษาครูประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงใต้” โดยแบ่งเป็น 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ครูเพื่อศิษย์ คิดเป็น เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หน่วยที่ 2 ครูผู้สร้างมุ่งพัฒนา หน่วยที่ 3 ปรับการเรียน เปลี่ยนการสอนแบบ 4.0 และหน่วยที่ 4 PLC สิ่งดี ๆ สู่การพัฒนา ซึ่งมีความสอดคล้องและมีความเหมาะสมเป็นไปในระดับมาก 3) ผลการใช้ รูปแบบการพัฒนา พบว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดหนองเกตุใหญ่ครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำนวน 25 คน มีระดับความพึงพอใจ ในเชิงประจักษ์อยู่ในระดับมากและจากการประเมินการรายงานประสบการณ์ของครูผู้สอน มีผลการรายงานที่ดีมีพัฒนาการในด้านทักษะการจัดการเรียนการสอนที่ดีขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบ

อำพรพรรณ เนียมคำ (2565) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียน การสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียน

การสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดกรุงเทพมหานคร ดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ 1) ศึกษารูปแบบโดยการสังเคราะห์เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี และศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดี (Good practice) จาก 3 โรงเรียน 2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบโดยทดลองใช้ที่โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดกรุงเทพมหานคร การดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด จากจำนวน 6 ขั้นตอน ได้แก่ หลักสูตรการศึกษา การพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียน การนิเทศการศึกษา การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สื่อเทคโนโลยี การนิเทศการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สื่อ เทคโนโลยี ของแหล่งเรียนรู้และการวัดผลประเมินผลการเรียน 2) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ พบว่าระดับความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านและระดับความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$) 3) ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดกรุงเทพมหานครพบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนระยะก่อนและหลังการทดลอง พบว่าระดับชั้นประถมศึกษา 4 ค่าเฉลี่ยก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 6.14$) และหลังการทดลอง ($\bar{X} = 11.02$) และค่า $t = 35.82$ ระดับชั้นประถมศึกษา 5 ค่าเฉลี่ย ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 5.58$) และหลังการทดลอง ($\bar{X} = 10.13$) และค่า $t = 29.72$ และระดับชั้นประถมศึกษา 6 ค่าเฉลี่ย ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 7.16$) และหลังก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 10.19$) และค่า $t = 31.80$

ชานนท์ คำปิวทา (2565) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัศึกษามี 3 องค์ประกอบ คือองค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และองค์ประกอบที่ 3 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา และรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สดใส ศรีสวัสดิ์ (2565) ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือองค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม โดยภาพรวมพบว่ามีความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ทดลองใช้และประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด

พิชชาพร อุ่นศิริ (2566) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพัฒนา 2) ศึกษาองค์ประกอบและสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ และ 4) ประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาด ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาด มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) หลักการ (2) วัตถุประสงค์ (3) องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู ได้แก่ 1) ผู้นำการบริหารและวิชาการ 2) ทำงานเป็นทีม 3) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 5) ระบบดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการ และ 6) การวิจัยและพัฒนา (4) กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ (Analyze) ขั้นวางแผนการจัดการเรียนรู้ (Plan) ขั้นเปิดชั้นเรียนและการสังเกตชั้นเรียน (Teaching and Observation) ขั้นสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา (Reflect) และขั้นสรุป แก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อเนื่อง (Revise) (5) การวัดและประเมินผล และ (6) เงื่อนไขความสำเร็จ ผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู โรงเรียนวัดรางกำหยาด พบว่า 1) คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาด มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูมีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ผลงาน/ชิ้นงานของนักเรียนโรงเรียนวัดรางกำหยาดมีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาดด้านความถูกต้อง ด้านความเป็นประโยชน์ ด้านความเหมาะสมและด้านความเป็นไปได้ มีผลประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ยุพา ดินาริ (2566) ได้ศึกษาพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนบ้านบุญนาคน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูล

พื้นฐานโดยสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สํารวจสภาพและความต้องการของครู 19 คน สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบ โดยยกร่างรูปแบบผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบก่อนนำไปใช้จริง 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบโดยใช้การปฏิบัติจริงกับครูโรงเรียนบ้านบุญนาคน จำนวน 19 คน และทดสอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และ 4) ประเมินรูปแบบ โดยประเมินความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความถูกต้อง และสะท้อนผลการใช้รูปแบบ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานพบว่าครูต้องการได้รับการพัฒนาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (คิดเป็นร้อยละ 68.42) และเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนจากผู้เชี่ยวชาญภายนอก (คิดเป็นร้อยละ 63.16) 2) รูปแบบมี 7 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขอบข่าย การบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอน กระบวนการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ การประเมินผลและปัจจัยความสำเร็จ และผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ารูปแบบโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการใช้รูปแบบพบว่าครูมีความสามารถในการออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และการประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุกอยู่ในระดับดีขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 4) รูปแบบมีความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

กขพร สีกาเรียน (2567) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น 2) สร้างและตรวจสอบยืนยันความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น 3) ประเมินความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและผลการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา โดยภาพรวมเท่ากับ 0.347 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการจัดการเรียนการสอนด้านการพัฒนาครูด้านการประเมินผลและด้านการบริหารหลักสูตร 2) ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดและ

3) ผลการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ ในสถานศึกษาภาพรวมมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

ชัยชนะ นาทองไชย (2567) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา แนวใหม่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาแนวใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ในภาพรวมสภาพและความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลางและสภาพ ที่ควรจะเป็นอยู่ในระดับมากที่สุด 2) รูปแบบการบริหารงานวิชาการแนวใหม่ของสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน คือด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศ การศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาโดยขับเคลื่อนด้วยองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหาร 4 ขั้นตอน คือการวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม 3) รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี ความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 4) หลังการทดลองใช้รูปแบบพบว่ามี ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

2.13.2 งานวิจัยต่างประเทศ

McCarthy (1997) ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับผู้บริหาร เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานวิชาการในเรื่องสังเกตการณ์การสอนการวัดผลและ ประเมินผลการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ บุคลากรทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบ และเอาใจใส่การบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

Brophy (2006) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ประถมศึกษาเมืองฮาร์ทฟอด ประเทศสหรัฐอเมริกาผลการศึกษาพบว่าปัญหาที่พบมากที่สุด ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ทางการศึกษาทั้งนี้เพราะครูมีงานในหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากการสอนมีเวลาที่จะเตรียมทำสื่อ น้อยและไม่มีความชำนาญเรื่องจัดหาสื่อจากคอมพิวเตอร์

Sturtz (2008) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการปฏิบัติการสอนของครูและ ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการปฏิบัติการสอน ของครูและความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการสังเกตการสอน การสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การสอนของครูมีการเตรียมแผนการสอน มีการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรม

การสอน มีการเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นอกจากนี้ครูยังมีการวางแผนสำหรับการเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้นและครูยังเน้นการปรับปรุงโครงสร้างการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

David (2009) ได้ทำการศึกษาพบว่า การปรับปรุงงานวิชาการของครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งนี้เพราะการปฏิบัติที่ดีที่สุดของครูด้านการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การให้ความเสมอภาคทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เป็นต้น โดยครูต้องพัฒนาและหาวิธีที่ดีที่สุดเพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพในการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตน

Wakelyn (2009) ได้ทำการศึกษาพบว่า การปรับปรุงการทำงานวิชาการของครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นทั้งนี้เพราะการปฏิบัติที่ดีที่สุดของครูในด้านการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การให้ความเสมอภาคทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เป็นต้น โดยครูต้องพัฒนาความเสมอภาคทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เป็นต้น โดยครูต้องพัฒนาและหาวิธีที่ดีที่สุดเพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพในการเรียนการสอนในชั้นเรียนตนเอง

Fox (2011) ได้สำรวจระดับความเข้าใจทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนโดยใช้กรณีศึกษา ผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนยังไม่สามารถดำเนินการสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ให้นักเรียนได้อย่างเต็มที่เนื่องจากครูและนักเรียนยังมีข้อจำกัดในการรับรู้และทำความเข้าใจเรื่องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และถึงแม้ผู้บริหารโรงเรียนจะมีความเข้าใจเรื่องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มากกว่าแต่ไม่สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมปัจจุบันให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ นักวิจัยเสนอแนะให้มีการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 พร้อมกับการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางด้านการทดสอบและกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงต้องมาจากความร่วมมือและทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย

Ghavifekr and Rosdy (2015) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องมุมมองการเรียนการสอนแบบบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและองค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพของการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสอนในโรงเรียนรัฐบาลในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ผลการศึกษาพบว่า การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศมีประสิทธิภาพอย่างมากสำหรับครูและนักเรียนและการเตรียมความพร้อมของครูในด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นหนึ่งในปัจจัยความสำเร็จของการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังพบว่าโปรแกรมการฝึกอบรมพัฒนาวิชาชีพสำหรับครูยังมีบทบาทสำคัญในการยกระดับการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของนักเรียนสำหรับการศึกษาในอนาคตนั้นมีความจำเป็นต้องพิจารณาด้านอื่น ๆ ของการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากมุมมองของผู้บริหารเกี่ยวกับ การวางแผนกลยุทธ์และการกำหนดนโยบาย

Watamura (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน มีการอภิปรายสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยยืนยันว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีการวิจัยด้านสติปัญญาของผู้เรียนและสรุปว่านักเรียนสามารถเพิ่มพูนความคิดในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้นเมื่อใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนักเรียนที่ถูกสอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะจะได้ความรู้ที่แยกเป็นส่วน ๆ นักเรียนไม่สามารถบูรณาการเป็นองค์ความรู้และรักษาความรู้นั้นได้จากการศึกษาเปรียบเทียบชั้นเรียนที่สอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางกับชั้นเรียนที่สอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะพบว่า นักเรียนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันชั้นเรียนที่เรียนโดยการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ที่กว้างกว่าและสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่างานวิชาการคือหัวใจสำคัญของการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน โดยงานวิชาการนั้นเป็นตัวบ่งชี้การกำหนดปริมาณงานของโรงเรียนรวมถึงทิศทางในการวางแผนกระบวนการทำงานของครู การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตรงตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ ซึ่งการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับกระบวนการพัฒนางานวิชาการที่มีประสิทธิภาพผ่านกระบวนการวงจรคุณภาพเต็มมิ่ง PDCA ดังนั้นรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นอกจากจะใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแล้ว ยังสามารถใช้เป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพงานวิชาการซึ่งจะสามารถยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาชาติได้

จากการศึกษาบทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวผู้วิจัยสามารถนำมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยและเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยการวิจัยและพัฒนา (Research and Development : R&D) เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4) เพื่อประเมินรูปแบบ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งการดำเนินการวิจัย ออกเป็น 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรากฏดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แสดงระยะการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการและผลที่คาดหวัง

3.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็น
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน
ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ องค์ประกอบ
ของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และสังเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ผลการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล
2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ
นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.1.2 แหล่งข้อมูล

1.1.2.1 แนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายการบริหารวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550), รุ่งชัดดาพร เวหะชาติ (2552), ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553),
วิรัช ชาติภาณุจัน (2555), จิตมา วรณศรี (2557), สัมมา รณิธย์ (2560), อธิระภาพ เพชรมาลัยกุล (2561),
ปิยะพร เขียวอินทร์ (2562), เพ็ญวรา ชูประวัติ (2563) และจิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์
(2565)

1.1.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของจิณณวัตร ปะโคทั้ง (2561),
อธิระ รุญเจริญ (2562), พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียวาร์ ยินดีสุข (2562), วิชัย วงษ์ใหญ่ (2562),
พงษ์พัชรินทร์ พุฒวัฒน์ (2564), เอกราช โสมิทธิพินานเวช (2567), Simmons (2010) และ
Ally (2019)

1.1.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหาร
งานวิชาการและองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ได้ 5 องค์ประกอบดังนี้

1.1.3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1.1.3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

1.1.3.3 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

1.1.3.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

1.1.3.5 ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้นตอนที่ 1.2 การตรวจสอบยืนยันและประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.2.1 การตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.2.1.1 ขอบเขตเนื้อหา

องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2.1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติเป็น นักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศิษยานุศิษย์และครู ดังนี้

- 1) รศ.ดร. สุรพล บุญลือ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 2) นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 3) นายธนพล นาเลาห์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 4) ดร. ชัยญ์ธนัน ธงชัยวัฒน์ธนัน ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 5) ดร. ประกิต สิงห์ทอง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิเศษ โรงเรียนบ้านวังแท่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา
- 6) ดร. กิตติศักดิ์ เสนานุช ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิเศษ โรงเรียนเมืองเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา
- 7) ดร. กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิเศษโรงเรียนอนุบาลเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

8) ดร. ปิยณัฐ ชนะบุตร ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการจัดการศึกษา

9) นายดนุพล คำพา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนาข้าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านครูผู้สอน

1.2.1.3 ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.2.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

เพื่อตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ และตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2) การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและองค์ประกอบของรูปแบบเพื่อกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์และวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2) ผู้วิจัยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและองค์ประกอบของรูปแบบและตัวชี้วัด

2.3) ผู้วิจัยสร้างแบบสัมภาษณ์ตามขอบเขตของเนื้อหาที่สร้างขึ้น นำเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและทำการปรับปรุงแก้ไขดังนี้ ให้ตรวจสอบคำศัพท์ที่ใช้ให้ตรงกันในแต่ละประเด็นของข้อคำถาม ปรับรูปประโยคให้เป็นลักษณะของโครงสร้างประโยคในลักษณะเดียวกัน ตรวจสอบการเรียงลำดับหัวข้อให้สอดคล้องกับหัวข้อหลักแต่ละด้าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์

2.4) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (IOC) โดยที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา จำนวน 5 ท่าน ที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารการศึกษา ด้านการบริหารสถานศึกษาและด้านการวิจัย ดังนี้

- 1) ผศ. ดร. จุฑามาส ศรีจันทร์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
- 2) นางแพรวภา ภูสงัด ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
- 3) ดร. พงษ์ศักดิ์ บุญพรหม ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา
- 4) ดร. มงกุฎ จำนงค์นิต ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัววิทยายน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา
- 5) ดร. ภาวีไล บุญทองแพ่ง ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย

2.5) นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ (IOC) (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) ซึ่งผลค่าดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

2.6) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

1.2.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างไปผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน (ชุดเดิม)
- 2) ผู้วิจัยประสานติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน และนัดหมายวันเวลาเพื่อขอสัมภาษณ์
- 3) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย

1.2.1.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากสัมภาษณ์เพื่อตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัด ตามลำดับดังนี้

1) การจัดกระทำข้อมูล

1.1) ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้รับกลับคืนมาผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2) วิเคราะห์ข้อมูลผลการสัมภาษณ์โดยการสังเคราะห์เนื้อหาและนำข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์โดยการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.2.1.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การคำนวณความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

1.2.2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดำเนินการดังนี้

1.2.2.1 ขอบเขตเนื้อหา

องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 5 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) การจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) การวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) การนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล

1.2.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2.2.3 ตัวแปรศึกษา

ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1.2.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ลักษณะของเครื่องมือ

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมินมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประเมิน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2) การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเพื่อกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์และวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสม

2.2) ผู้วิจัยกำหนดประเด็นการประเมินความเหมาะสมเกี่ยวกับ องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

2.3) ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความเหมาะสมตามขอบเขตของเนื้อหาที่ศึกษาและนำเสนอกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและดำเนินการปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น ให้ตรวจสอบคำศัพท์ที่ใช้ให้ตรงกันในแต่ละประเด็นของข้อคำถาม ปรับรูปประโยคให้เป็นลักษณะของโครงสร้างประโยคในลักษณะเดียวกัน ตรวจสอบการเรียงลำดับหัวข้อให้สอดคล้องกับหัวข้อหลักแต่ละด้าน เพื่อให้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบมีความสมบูรณ์และตรงตามวัตถุประสงค์

2.4) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบประเมินความเหมาะสมตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วนำแบบประเมินความเหมาะสมที่สร้างขึ้นนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน (ชุดเดิม) เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความเหมาะสมของ องค์ประกอบและตัวชี้วัด โดยที่มีเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความสอดคล้อง ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามเนื้อหา/วัตถุประสงค์

2.5) นำผลที่ได้จากการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) ซึ่งผลค่าดัชนีความสอดคล้องข้อคำถามมีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00

2.6) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

1.2.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน
- 2) ผู้วิจัยประสานติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน และนัดหมายวันเวลาเพื่อขอส่งแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และกำหนดวันที่ขอรับคืน
- 3) ผู้วิจัยทำการเก็บแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลคืนตามวันเวลาที่ได้นัดหมาย

1.2.2.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลตามลำดับ ดังนี้

1) การจัดกระทำข้อมูล

1.1) ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ได้รับกลับคืนมาผู้ทรงคุณวุฒิ

1.2) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึงมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2.2.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 1.3 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

สภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7,062 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7,062 คน ครู จำนวน 25,191 คน รวม 32,253 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568)

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 380 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 190 คน และครูวิชาการ จำนวน 190 คน รวมทั้งหมด 380 คน กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970) ที่มีความคลาดเคลื่อน .05

การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ใช้เขตตรวจราชการเป็นหน่วยในการสุ่มโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งมีทั้งหมด 5 เขตตรวจราชการ ได้แก่ เขตตรวจราชการที่ 10 เขตตรวจราชการที่ 11 เขตตรวจราชการที่ 12 เขตตรวจราชการที่ 13 เขตตรวจราชการที่ 14

2) ใช้จังหวัดในเขตตรวจราชการเป็นหน่วยในการสุ่มโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ของเขตตรวจราชการ 5 เขต ได้แก่ 10 จังหวัด ดังนี้ 1) เขตตรวจราชการที่ 10 ได้กลุ่มตัวอย่างคือจังหวัดหนองคาย และจังหวัดอุดรธานี 2) เขตตรวจราชการที่ 11 ได้กลุ่มตัวอย่างคือจังหวัดนครพนม และจังหวัดสกลนคร 3) เขตตรวจราชการที่ 12 ได้กลุ่มตัวอย่างคือจังหวัดร้อยเอ็ดและจังหวัดขอนแก่น 4) เขตตรวจราชการที่ 13 ได้กลุ่มตัวอย่างคือจังหวัดชัยภูมิและจังหวัดสุรินทร์ และ 5) เขตตรวจราชการที่ 14 ได้กลุ่มตัวอย่างคือจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดอุบลราชธานี

3) ใช้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่มโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากของจังหวัดทั้งหมด 10 จังหวัด จังหวัดละ 1 แห่ง จะได้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 10 แห่ง ดังนี้ 1) สพป.หนองคาย เขต 1 2) สพป.อุดรธานี เขต 2 3) สพป. นครพนม เขต 2 4) สพป.สกลนคร เขต 1 5) สพป.ร้อยเอ็ด เขต 3 6) สพป.ขอนแก่น เขต 4 7) สพป. ชัยภูมิ เขต 3 8) สพป. สุรินทร์ เขต 2 9) สพป. ศรีสะเกษ เขต 2 10) สพป.อุบลราชธานี เขต 1

4) ใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 10 แห่ง ได้โรงเรียนทั้งหมดจำนวน 190 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้หนึ่งโรงเรียนมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 คน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการส่งแบบสอบถามและได้ความคิดเห็นในแง่มุมที่หลากหลาย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ จำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 380 คน โดยกำหนดสัดส่วนการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงหน่วยที่ได้รับการสุ่มและกลุ่มตัวอย่างแยกตามเขตตรวจราชการ จังหวัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและจำนวนโรงเรียน

เขตตรวจราชการ	จังหวัด	สพป.	จำนวน รร.	กลุ่มตัวอย่าง		
				ผอ.	ครู	รวม
เขตตรวจราชการที่ 10	หนองคาย	หนองคาย เขต 1	15	15	15	30
	อุดรธานี	อุดรธานี เขต 2	18	18	18	36
เขตตรวจราชการที่ 11	นครพนม	นครพนม เขต 2	17	17	17	34
	สกลนคร	สกลนคร เขต 1	14	14	14	28
เขตตรวจราชการที่ 12	ร้อยเอ็ด	ร้อยเอ็ด เขต 3	21	21	21	42
	ขอนแก่น	ขอนแก่น เขต 4	18	18	18	36
เขตตรวจราชการที่ 13	ชัยภูมิ	ชัยภูมิ เขต 3	19	19	19	38
	สุรินทร์	สุรินทร์ เขต 2	19	19	19	38
เขตตรวจราชการที่ 14	ศรีสะเกษ	ศรีสะเกษเขต 2	27	27	27	54
	อุบลราชธานี	อุบลราชธานี เขต 1	22	22	22	44
รวม			190	190	190	380

1.3.3 ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการนิเทศ ผสานเทคโนโลยีดิจิทัล

1.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.4.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) กำหนดประเด็นหลักในการสร้างแบบสอบถามจากกรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยมาสร้างเป็นข้อคำถาม

2) จัดทำร่างแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำดังนี้ ควรจัดรูปร่างของแบบสอบถามให้ชัดเจนในแต่ละช่อง ตรวจสอบการพิมพ์อักษรที่มีขนาดเดียวกัน ตรวจสอบประเด็นข้อคำถามให้ครบถ้วน การเรียงลำดับตัวเลขให้ตรงกับคำชี้แจง จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา

4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน (ชุดเดิม) ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) โดยได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.80-1.00

5) นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน ครูวิชาการ

จำนวน 15 คน แล้วนำแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินเป็นรายข้อและค่าความเชื่อมั่นดังนี้

5.1) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ตามวิธี Item total Correlation Coefficient (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.25-0.91 ไว้ใช้ซึ่งแต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.25-0.91

5.2) วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้เกณฑ์ที่กำหนดคือตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

6) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามหลังทดลองใช้อีกครั้ง แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

1.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 190 แห่ง พร้อมแนบลิงก์ Google Form และ QR-Code แบบสอบถามโดยส่งทางไปรษณีย์และขอความอนุเคราะห์โรงเรียนดำเนินการและส่งแบบสอบถามกลับให้ผู้วิจัย จำนวน 2 ฉบับ ต่อ 1 โรงเรียนรวม จำนวน 380 ฉบับ

1.3.5.2 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับกลับคืนมาแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

1.3.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามตามลำดับ ดังนี้

1.3.6.1 การจัดกระทำข้อมูล

1) ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

3) วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนด เกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

คะแนนเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึงสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับน้อยที่สุด

4) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็นโดยการคำนวณ $PNI_{modified}$

1.3.6.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$)

1.3.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)
2) หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยวิธีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation Coefficient)

3) การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

4) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Need Assessment) ได้นำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น

1.3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ขั้นตอนที่ 1.4 การศึกษาสถานศึกษาต้นแบบที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

1.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

1.4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แก่ โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนละ 1 คน และครูวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน โดยกำหนดคุณสมบัติของโรงเรียนดังนี้

- 1) เป็นสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) มีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ใน 4 รายวิชาหรือวิชาใดวิชาหนึ่งสูงกว่าระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง 3 ปีซ้อนหลัง
- 3) สถานศึกษาได้รับรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ด้านวิชาการ หรือเป็นโรงเรียนขนาดเล็กต้นแบบในการบริหารงานวิชาการในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ระหว่างระยะเวลา 3 ปีซ้อนหลัง ดังนี้

- 3.1) โรงเรียนบ้านห้วยหินหาน้ำอ้อมพรหมมานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
- 3.2) โรงเรียนบ้านเม่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
- 3.3) โรงเรียนโรงเรียนบ้านวังหินเก่าค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

1.4.3 ตัวแปรศึกษา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้

แบบสัมภาษณ์เพื่อศึกษาโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) สำหรับการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง (Semi-structured Interview) แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4.4.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสัมภาษณ์ ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์จากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง
2) สร้างแบบสัมภาษณ์จากข้อมูลที่ได้จากการศึกษาความต้องการจำเป็นการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและการศึกษาสถานศึกษาด้านแบบที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practices) แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไข
ดังนี้ ควรใช้คำถามที่เป็นปรักภาณ์ที่สอดคล้องกับนิยามศัพท์ ควรปรับข้อคำถามให้เป็นปลายเปิด ไม่เป็นคำถามที่ชี้นำคำตอบจนเกินไป ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แบบสัมภาษณ์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3) นำเครื่องมือเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

4) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.4.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างเพื่อขอความอนุเคราะห์ เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4.5.2 ผู้วิจัยติดต่อประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนัดหมาย วัน เวลาและสถานที่ในการเข้าสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4.5.3 ดำเนินการสัมภาษณ์ในประเด็นที่กำหนดจากแบบสัมภาษณ์ ณ สถานที่ตามวัน เวลา ที่กำหนด

1.4.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์แนวทางการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาสรุปประเด็นและนำเสนอโดยการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis)

1.4.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

3.2 ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.1.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการดังนี้

2.1.1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ จาก 6 แหล่ง ดังนี้ ทิศนา ขัมมณี (2556), สุธรรม ธรรมทัศน์านนท์ (2561), ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561), ธีระ รุญเจริญ (2562), ทินกร บัวชู (2564) และนฤภูมิ ชำนาญวงษ์ (2567) สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบได้ 5 ส่วน ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.1.1.2 ผู้วิจัยนำผลจากการศึกษาระยะที่ 1 และผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบมาเป็นข้อมูลในการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.1.1.3 นำร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและการใช้ภาษาและปรับปรุง แก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.1.1.4 จัดพิมพ์ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันต่อไป

2.1.2 การยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการดังนี้

2.1.2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิด การจัดทำคู่มือของ นฤมล ฤทธิกาญจน์ (2563), อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา (2562) และ เดชา ตาละนิก (2562)

2.1.2.2 กำหนดองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้คู่มือและบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ส่วนที่ 2 หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขความสำเร็จ

2.1.2.3 นำร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาดังนี้ ควรเลือกใช้คำที่กระชับและเข้าใจง่าย หลีกเลี่ยง การใช้ศัพท์เทคนิคที่ซับซ้อนหรือไม่จำเป็น เนื้อหาในร่างคู่มือควรครอบคลุมทุกขั้นตอนที่สำคัญ จัดรายละเอียดในแต่ละส่วนให้ชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.1.2.4 จัดพิมพ์ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันต่อไป

ขั้นตอนที่ 2.2 การตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันโดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติ ดังนี้

2.2.2.1 ผศ.ดร.ชิษณพวงศ์ ศรีจันทร์ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา

2.2.2.2 ดร.บุสยาวิ ธีรคุณธน ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

2.2.2.3 ดร.วรรณทิ ศรีโนนยาง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

2.2.2.4 ดร.สุรณี วัฒนศรีทานัง ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา

2.2.2.5 ดร.พรบุญญา อัญชลี ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านน้ำคิ้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

2.2.2.6 ดร.เกศสุตา มิตรภูษามรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านวังบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

2.2.2.7 นางจันทร์แรม พรหมทา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านนากกงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

2.2.2.8 ดร.วิไลภรณ์ คำมัน ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการจัดการศึกษา

2.2.2.9 ดร.สงกรานต์ อนุสุเรนทร์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยเหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการสอน

2.2.3 ตัวแปรที่ศึกษา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้

แบบบันทึกกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

2.2.4.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จากเอกสารตำรา (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2) สร้างแบบบันทึกจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนั้นควรจัดเรียงลำดับของประเด็นในการสนทนากลุ่มตามลำดับขั้นตอนของรูปแบบ ให้สอดคล้องกับรายละเอียดในแต่ละส่วนให้ชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แบบบันทึกกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบบันทึกการสนทนากลุ่มเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1:00 ทุกข้อ

5) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6) จัดพิมพ์แบบบันทึกกิจกรรมการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ฉบับสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยมีขั้นตอนดังนี้

1) ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างเพื่อเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในการขอความอนุเคราะห์เข้าร่วมการสนทนากลุ่ม

2) ผู้วิจัยส่งหนังสือถึงผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อขอเชิญเข้าร่วมการสนทนากลุ่มพร้อมกับเอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิก่อนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน เอกสารประกอบการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย

2.1) โครงร่างดัชนีชี้วัด

2.2) ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3) แบบบันทึกการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) ผู้วิจัยประสานผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้งเพื่อแจ้งและยืนยันการให้ความอนุเคราะห์ร่วมสนทนากลุ่มทางโทรศัพท์ รวมทั้งเตรียมสถานที่และบุคลากรในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

4) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม มีขั้นตอนดังนี้

4.1) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสนทนากลุ่ม

4.2) สร้างประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3) จัดเตรียมนัดหมายการสนทนากลุ่มและนัดหมายผู้ที่ทำหน้าที่สนับสนุนในการจัดกิจกรรม

2.4) ดำเนินการสนทนากลุ่มโดยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ร่วมสนทนา

2.5) จัดบันทึกข้อมูลที่ได้รับการวิพากษ์โดยผู้วิจัยนำประเด็นขึ้นมาให้พิจารณา เพื่อให้ข้อสรุปความเหมาะสมของสิ่งที่ประเมินและผู้ทรงคุณวุฒิร่วมกันตรวจสอบยืนยันในประเด็นที่นำเสนอ

3) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล เนื้อหาจากประเด็นการสนทนากลุ่มและสรุปประเด็นเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำไปประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมต่อไป

2.5.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยมีขั้นตอนดังนี้

1) การจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็น

2) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากประเด็นการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหา (Content Analysis) โดยการนำข้อเสนอแนะต่าง ๆ และฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) จัดทำรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมต่อไป

2.5.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ขั้นตอนที่ 2.3 การประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน (ชุดเดิม) ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งทำหน้าที่ประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.3.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้

1) แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2) แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 ฉบับ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.3.4.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ศึกษากรอบแนวคิดในการสร้างแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) สร้างแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3) นำแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ควรปรับตัวอักษรให้มีขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน และควรเรียงระดับการประเมินให้สอดคล้องกับคำอธิบายที่ระบุไว้ในส่วนหน้าของแบบประเมิน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 ทุกข้อ

5) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ

6) จัดพิมพ์แบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เข้าร่วมประชุมการกลุ่มสนทนา ดังนี้

2.3.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีล้านช้าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความถูกต้องและ

ความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.5.2 ผู้วิจัยนำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยวิทยาเขตศรีล้านช้างไปส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิพร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลาในการรับเครื่องมือในการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือกลับคืนซึ่งได้ครบตามจำนวนที่กำหนด คือ 9 ฉบับ

2.3.5.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน เพื่อนำไปดำเนินการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2.3.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

2.3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3.6.2 แปลความหมายของความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในแต่ละด้าน โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงมีความถูกต้อง/เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ในการตัดสินผลการประเมินค่าที่ยอมรับได้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1.00 ถือว่าผ่านการประเมิน

2.3.7 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2.3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.3 ระยะที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.1 ขอบเขตเนื้อหา

ขอบเขตเนื้อหา ได้แก่

3.3.1.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.3.1.2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3.3.1.3 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.3.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนบ้านวังยาว เป็นโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มคุณภาพการศึกษาากดู่नाแหม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 1 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 6 คน โดยความสมัครใจ ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนที่ใช้ในการทดลองรูปแบบโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากเกณฑ์ ได้แก่ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีบริบทสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยมีความพร้อมด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ผู้บริหารและครูมีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง และสามารถให้ความร่วมมือในการดำเนินการและติดตามผลได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงของการนำรูปแบบไปใช้ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก

3.3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

3.3.3.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.3.3.2 ความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3.3.3.3 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

3.3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.4.1 คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลักษณะเป็นเอกสารประกอบการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการตรวจสอบยืนยันด้วยการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) และทำการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน และทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำได้คู่มือฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการทดลองต่อไป

3.3.4.2 แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

1) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนการใช้รูปแบบและหลังการใช้รูปแบบมีลักษณะเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ครอบคลุมประเด็นการบริหารงานวิชาการทั้ง 5 องค์ประกอบ

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1) กำหนดจุดประสงค์ในการวัดให้ครอบคลุม โดยกำหนดให้เป็นเครื่องมือในการประเมินนิเทศน์เกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของกลุ่มเป้าหมายก่อนและหลังการใช้รูปแบบ

2.2) ศึกษาตำรา เอกสารที่เกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบ จุดมุ่งหมายของแบบทดสอบ องค์ประกอบของแบบทดสอบ วิธีการเขียนแบบทดสอบ วิธีการให้คะแนน และศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำมากำหนดเนื้อหาสำหรับสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ

2.3) สร้างแบบทดสอบตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งใช้ทดสอบก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ซึ่งเป็นชุดเดียวกันแต่สลับข้อคำถาม จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

2.4) ร่างแบบทดสอบให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ควรเลือกใช้ข้อคำถามที่กระชับเข้าใจง่าย จัดเรียงข้อสอบให้สอดคล้องกับรายละเอียดในแต่ละส่วนให้ชัดเจน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.5) นำแบบทดสอบเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) ตรวจสอบและหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00

2.6) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็กใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งได้ข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) อยู่ระหว่าง 0.43-0.76 อำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

2.7) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบทดสอบอีกครั้งก่อนนำไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3.3.4.3 แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

1) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึงมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึงมีการปฏิบัติในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึงมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึงมีการปฏิบัติในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึงมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบประเมิน

2.2) สร้างแบบประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3) เสนอแบบประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ควรเลือกใช้ข้อความที่ชัดเจนแสดงให้เห็นลักษณะของพฤติกรรมรายข้อที่ไม่ซับซ้อน แยกพฤติกรรมออกเป็นรายข้อละหนึ่งพฤติกรรมชัดเจน ปรับตารางในแบบประเมินให้มีขนาดเท่ากันและให้มีคำอธิบายหัวตารางทุกหน้า ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แบบประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความถูกต้องและสมบูรณ์ในการนำไปใช้

2.4) นำแบบประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการแก้ไข เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถาม เป็นรายข้อแล้ว พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00

2.5) จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการประเมินต่อไป

3.3.4.4 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1) ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างแบบประเมิน

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) เสนอแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้ ปรับใช้อักษรที่มีขนาดเท่ากัน ควรจัดเรียงข้อคำถามให้เป็นตามลำดับขั้นตอน

ของการใช้รูปแบบซึ่งผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ได้รับการแก้ไข เสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามเป็นรายข้อแล้ว พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.80-1.00

5) จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ประเมินในขั้นตอนต่อไป

3.3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับโรงเรียนกลุ่มเป้าหมายเพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้เวลาในการทดลองกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 10 สัปดาห์ มีขั้นตอนดังนี้

3.3.5.1 ขออนุญาตราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนบ้านวังยาว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มคุณภาพการศึกษาภาคภูวนาแหม อำเภอมือง จังหวัดเลย จำนวน 1 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 6 คน รวมทั้งหมด 7 คน

3.3.5.2 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อชี้แจงสร้างความรู้ความเข้าใจในประเด็นที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ พร้อมทั้งมอบคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยเป็นวิทยากรให้ความรู้เกี่ยวกับการดำเนินการตามรูปแบบ มีประเด็นสำคัญที่ชี้แจง ได้แก่

1) ความสำคัญและความจำเป็นของรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3.5.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปทดสอบกลุ่มเป้าหมายในวันประชุมเชิงปฏิบัติการ

3.3.5.4 กลุ่มเป้าหมายดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 12 มกราคม 2569 ถึง 28 มีนาคม 2569 จำนวน 10 สัปดาห์

3.3.5.5 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปทดสอบผู้เข้ารับการทดลองหลังการทดลอง สิ้นสุด ตามวัน เวลา ที่นัดหมายกับผู้เข้ารับการทดลอง

3.3.5.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปให้กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หลังการทดลอง สิ้นสุด ตามวัน เวลา ที่นัดหมายกับผู้เข้ารับการทดลอง

3.3.5.7 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการทดสอบก่อนการใช้รูปแบบและหลังการใช้รูปแบบเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.3.6 การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์ดังนี้

3.3.6.1 การประเมินความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ตามแบบประเมินโดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ให้ค่าคะแนนข้อละ 1 คะแนน จำนวน 30 ข้อ นำข้อมูลผลการประเมิน

ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเพื่อหาความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติด้วยค่าสถิติที (t-test) แบบไม่อิสระ (t-test for dependent)

3.3.6.2 การประเมินความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลผลโดยใช้ช่วงคะแนนตามแนวคิดของเบสท์ (Best, 1981) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00 หมายถึง มีความสามารถในระดับสูง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67 หมายถึง มีความสามารถในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33 หมายถึง มีความสามารถในระดับต่ำ

3.3.6.3 การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารสถานศึกษาและครู โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3.3.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.3.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

1) การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

2) ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR-20)

3.3.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4 ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยดำเนินการประเมินรูปแบบด้านความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการดังนี้

3.4.1 ขอบเขตเนื้อหา

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คัดเลือกจากผู้มีคุณสมบัติเป็นนักวิชาการ ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาพิเศษและครู ดังนี้

- 1) รศ.ดร.สุรพล บุญลือ ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา
- 2) นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 3) ดร.วรรณทิ ศรีโนนยาง ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 4) ดร. ญาณิศา อยู่งาน ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารการศึกษา
- 5) ดร.ก้องณเรนทร์ พลชา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยทรายคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารสถานศึกษา

6) ดร.วุฒิชัย ดานะ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ โรงเรียนเจียรนวนนท์อุทิศ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านการบริหารสถานศึกษา

7) ดร.ปิยณัฐ ธนะบุตร ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการจัดการศึกษา

8) ดร.วารุณี ทีนา ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการนิเทศการจัดการศึกษา

9) ดร.พิมพ์ไศยรักษ์ สดเอี่ยม ตำแหน่งครู วิทยาลัยครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านโนนสว่างวังเย็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน

3.4.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.4.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เอกสารสรุปผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2) แบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 2 ข้อประเด็นการประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert type) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

5 คะแนน หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.4.4.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1) ผู้วิจัยนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการสร้างแบบประเมิน

2) จัดทำร่างแบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3) นำแบบประเมินเสนออาจารย์อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมและการใช้ภาษาและดำเนินการแก้ไขดังนี้ ให้ปรับขนาดของตัวหนังสือให้ชัดเจน ตรวจสอบจำนวนข้อและองค์ประกอบที่ต้องประเมินให้ครบถ้วนและปรับปรุงแบบประเมินตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4) นำแบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ได้รับการแก้ไขเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (ชุดเดิม) เพื่อตรวจสอบหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.08-1.00

5) จัดทำแบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.4.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.4.5.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้างเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมแบบแบบประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปยังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางไปรษณีย์และทาง Google Form

พร้อมทั้งนัดหมายวัน เวลา ในการขอเก็บแบบประเมินกลับคืน ซึ่งเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนที่กำหนด คือ 9 ฉบับ

3.4.5.2 ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึงมีความเป็นประโยชน์/ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

ในการตัดสินผลการตรวจสอบ ถ้าค่าเฉลี่ย 3.51 ขึ้นไป และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1 ถือว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้

3.4.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.4.7.1 สถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

การค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม (IOC: Index of item Objective Congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

3.4.7.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยลำดับการนำเสนอ ดังนี้

- 4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมายต่าง ๆ ดังนี้

$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
D	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
L	แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
$PNI_{modified}$	แทน ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

4.2 ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเป็น 4 ระยะ ตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 4 การประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่ง ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเชิงประจักษ์ที่สะท้อนบริบทการดำเนินงานจริงของสถานศึกษา อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็กในยุคดิจิทัล ผลปรากฏดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้การสังเคราะห์เอกสารจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน
	1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)	1.3 โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา วิธีการ วัตและประเมินผลสอดคล้องกับวิสัยทัศน์
	1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
	1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง
	1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง
	1.7 โรงเรียนมีการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
	2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ
	2.3 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหา
	2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
	2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย
	2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ
	2.7 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
	2.8 ครูมีการจัดสอนซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมศักยภาพตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน
	2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)	2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่น ๆ
	2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน
	3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ
	3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
	3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
	3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
	3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
	3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
	3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
	4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยียุคดิจิทัล (ต่อ)	4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม
	4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้
	4.5 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินคุณภาพสื่อและนวัตกรรมในการเรียนการสอน
	4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
	4.7 โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการใช้สื่อเทคโนโลยี
	4.8 โรงเรียนมีระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล	5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
	5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
	5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook
	5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย
	5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน
	5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
	5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
	5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

จากตาราง 4.1 พบว่าผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มี 5 ด้าน 42 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัด 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มี 11 ตัวชี้วัด 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด และ 5) ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไปตรวจสอบยืนยันและทำการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลในขั้นตอนที่ 1.2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 1.2 การตรวจสอบยืนยันและการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบยืนยันและการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลโดยดำเนินการเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ดำเนินการตรวจสอบยืนยันผลการตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 ท่าน ตอนที่ 2 ดำเนินการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ผลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องปรากฏดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล		
1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครูผู้ปกครองและชุมชน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจการสร้างหลักสูตรมีส่วนร่วมระหว่างครูผู้ปกครองและชุมชน

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)		
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 คนที่ 5 และคนที่ 9 เห็นควรให้แก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา...”	1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
1.3 โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 9 เห็นควรให้แก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวิสัยทัศน์...”	1.3 โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา วิธีการวัดและประเมินผล สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)		
1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 คนที่ 5 และคนที่ 4 เห็นควรให้แก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ...”	1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ
1.7 โรงเรียนมีการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 5 เห็นควรให้แก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล...”	1.7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล		
2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 4 เห็นควรให้แก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning...”	2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 4 เห็นควรแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการ สอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ...”	2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ
2.3 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และ การแก้ปัญหา	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 3 เห็นควรแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูจัด กิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะ สำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การ แก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการ ใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ...”	2.3 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่ง พัฒนาสมรรถนะสำคัญที่ สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และ อื่น ๆ
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่ง พัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	2.4 ครูใช้กระบวนการ เรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะใน ศตวรรษที่ 21 (3R8C)
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่าง เหมาะสมและปลอดภัย	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 4 เห็นควรแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครู ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ ทางดิจิทัล (Digital Literacy...”	2.5 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ
2.7 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 4 เห็นควรแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูทำหน้าที่พี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน...”	2.7 ครูทำหน้าที่พี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
2.8 ครูมีการจัดสอนซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมศักยภาพตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 5 เห็นควรแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล...”	2.8 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล
2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 และคนที่ 5 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ...”	2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 4 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)...”	2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 4 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้ เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล...”	2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้ เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล		
3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 และคนที่ 4 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร...”	3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 เห็นควรให้แก้ไขข้อความดังนี้ “...โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล...”	3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)		
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 เห็นควรให้ปรับแก้ไข ข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่นเช่น สถานศึกษาอื่นสถานประกอบการและอื่น ๆ...”	3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล		
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงเดิม	4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ
4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูจัดหาสื่อ/สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม...”	4.3 ครูจัดหาสื่อ/สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, คนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ...”	4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
4.5 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินคุณภาพสื่อและนวัตกรรมในการเรียนการสอน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล...”	4.5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนา...”	4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนา
4.7 โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการใช้สื่อเทคโนโลยี	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, คนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้นำข้อ 4.7 รวมกับข้อ 4.8 เป็นข้อ 4.7	4.7 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล
4.8 โรงเรียนมีระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7, คนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้นำข้อ 4.7 รวมกับข้อ 4.8 เป็นข้อ 4.7	

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล		
5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเห็นควรให้คงเดิม	5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเห็นควรให้คงเดิม	5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเห็นควรให้คงเดิม	5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อนวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อนวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ...”	5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อนวัตกรรมใหม่ ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวชี้วัด	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
5. ด้านการนิเทศผสานเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 8 และคนที่ 9 เห็นควรให้ปรับแก้ไขข้อความสรุปได้ดังนี้ “...โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook OBEC content center และอื่น ๆ แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook OBEC content center และอื่น ๆ...”	5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook OBEC content center และอื่น ๆ
5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เห็นควรให้คงเดิม	5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เห็นควรให้คงเดิม	5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เห็นควรให้คงเดิม	5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.2 ผลการตรวจสอบยืนยันขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของผู้ทรงคุณวุฒิสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จากเดิมมี 7 ตัวชี้วัด ให้คงไว้ทุกตัวชี้วัด และมีการปรับแก้ข้อความบางข้อ

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จากเดิมมี 11 ตัวชี้วัด ให้คงไว้ทุกตัวชี้วัด และมีการปรับแก้ข้อความบางข้อ

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จากเดิมมี 8 ตัวชี้วัด ให้คงไว้ทุกตัวชี้วัด และมีการปรับแก้ข้อความบางข้อ

4. ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล จากเดิมมี 8 ตัวชี้วัด มีการตัดออก 1 ตัวชี้วัด คงเหลือ 8 ตัวชี้วัด

5. ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล จากเดิมมี 8 ตัวชี้วัด ให้คงไว้ทุกตัวชี้วัด
ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แนะนำได้ตัวชี้วัดทั้งหมด 41 ตัวชี้วัด ปรากฏดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหลังการปรับแก้ไข

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตร โดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน
	1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้น พัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
	1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
	1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
	1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง
	1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ
	1.7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหลังการปรับแก้ไข (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)	2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active Learning
	2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ
	2.3 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ
	2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
	2.5 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy)
	2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของสื่อออนไลน์ได้
	2.7 ครูทำหน้าที่พี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
	2.8 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล
	2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ
	2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
	2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร
	3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนานตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหลังการปรับแก้ไข(ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
3. ด้านการวัดและประเมินผล ยุคดิจิทัล (ต่อ)	3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
	3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
	3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
	3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
	3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
	3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล	4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
	4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ
	4.3 ครูจัดหาสื่อ/สร้างนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม
	4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ
	4.5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหลังการปรับแก้ไข (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)	4.6 ครุณาผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนา
	4.7 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล	5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
	5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
	5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook
	5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อนวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่นการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ
	5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook OBEC content center และอื่น ๆ ,
	5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
	5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
	5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.3 พบว่าองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ทั้งหมดมี 5 ด้าน 41 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1)ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัด 2)ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มี 11 ตัวชี้วัด 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัดและ 5) ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด

ผู้วิจัยได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลแล้วจึงนำองค์ประกอบและตัวชี้วัดดังกล่าวไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมต่อไป ผลปรากฏดังตารางที่ 4.4

2) ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยทำการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ใช้แบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert type) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยจำแนกเป็นรายด้าน รายข้อและแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลปรากฏดังตารางที่ 4.4 -4.9

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายด้าน

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	4.71	0.46	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	4.69	0.47	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	4.60	0.49	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.73	0.45	มากที่สุด
5. ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล	4.69	0.46	มากที่สุด
รวม	4.68	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 องค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.45) รองลงมาคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.46) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.49) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกเป็นรายชื่อ

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล			
1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน	4.89	0.33	มากที่สุด
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.67	0.50	มากที่สุด
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	4.78	0.44	มากที่สุด
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด
1.5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	4.67	0.50	มากที่สุด
1.6 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด
1.7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	4.56	0.53	มากที่สุด
รวม	4.71	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D.= 0.33) รองลงมาคือ ข้อ 1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 1.7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.53) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกเป็นรายชื่อ

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล			
2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning	4.44	0.53	มาก
2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
2.3 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่ สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษ ที่ 21 (3R8C)	4.56	0.53	มากที่สุด
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความ ฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยี อย่างเหมาะสมและปลอดภัย	4.78	0.44	มากที่สุด
2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือ ของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ	4.89	0.33	มากที่สุด
2.7 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้อง กับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับ ผู้เรียน	4.67	0.50	มากที่สุด
2.8 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความ ถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล	4.78	0.44	มากที่สุด
2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริม ศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และ แพลตฟอร์มอื่น ๆ	4.44	0.53	มาก
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)การพัฒนา ผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงามน่าอยู่ น่าเรียนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด
รวม	4.69	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 4.6 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 2.6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.89$, S.D.= 0.33) รองลงมา ข้อ 2.2 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ ข้อ 2.3 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ ข้อ 2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย ข้อ 2.8 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ข้อ 2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.78$, S.D.= 0.44) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning ข้อ 2.9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D.= 0.53) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล			
3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	4.67	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล			
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ	4.44	0.53	มาก
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.33	0.50	มาก
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	4.22	0.44	มาก
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการ ประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	4.67	0.50	มากที่สุด
3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บ รวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	4.89	0.33	มากที่สุด
3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จาก แหล่งอื่นเช่นสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
รวม	4.60	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 3.7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($\bar{X} = 4.89$, S.D.= 0.33) รองลงมาคือ ข้อ 3.6 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ และข้อที่ 3.8 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอน ผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่นเช่นสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.78$, S.D.= 0.44)

และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.22$, S.D.= 0.44) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกเป็นรายชื่อ

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล			
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.33	0.50	มาก
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	4.56	0.53	มากที่สุด
4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	4.89	0.33	มากที่สุด
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
4.5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด
4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด
4.7 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด
รวม	4.73	0.45	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D.= 0.45) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม ข้อที่ 4.5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และข้อที่ 4.7 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์

เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.89, S.D.= 0.33) 2) รองลงมาคือข้อ 4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ และข้อที่ 4.6 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.78, S.D.= 0.44) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.33, S.D.= 0.50) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกเป็นรายข้อ

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล			
5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	4.89	0.33	มากที่สุด
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	4.56	0.53	มากที่สุด
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	4.44	0.53	มาก
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัดออนไลน์อบรมและอื่น ๆ	4.56	0.53	มากที่สุด
5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด
5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	4.67	0.50	มากที่สุด
5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเหมาะสมของตัวชี้วัด การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

องค์ประกอบและตัวชี้วัด	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
5. ด้านการนิเทศสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล			
5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	4.89	0.33	มากที่สุด
รวม	4.68	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.9 ด้านการนิเทศสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.47) เพื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ และข้อ 5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.33) รองลงมาคือข้อ 5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ และข้อ 5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.44) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ผ่านการประเมินความเหมาะสมตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป ไปสร้างแบบสอบถามสำหรับศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในขั้นตอนที่ 1.3 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 1.3 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่มีผลการประเมินความเหมาะสมผ่านเกณฑ์ที่กำหนดมาสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น กำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน ดำเนินการแจกแบบสอบถามโรงเรียนทั้งหมด จำนวน 190 โรงเรียน ผู้วิจัยใช้หนึ่งโรงเรียนมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 2 คน เพื่อให้เกิดความสะดวกในการส่งแบบสอบถามและได้ความคิดเห็นในแง่มุมที่หลากหลาย คือ ผู้บริหาร

สถานศึกษา จำนวน 1 คน และครูวิชาการ จำนวน 1 คน รวมทั้งหมด 380 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ส่งแบบสอบถามคืน จำนวน 349 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.84 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 2 ตอน ปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างส่งกลับมาให้ผู้วิจัย โดยใช้ข้อมูลจากส่วนที่ 1 ของแบบสอบถามหลังจากที่ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วได้จัดกระทำข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่และคำนวณค่าร้อยละจากข้อมูลที่ได้รับ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 ค่าความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน) n=380	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	88	23.15
หญิง	261	68.69
รวม	349	91.84
2. อายุ		
ต่ำกว่า 40 ปี	119	31.32
40-50 ปี	186	48.95
51-60 ปี	44	11.57
รวม	349	91.84
3. วุฒิการศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	154	40.53
ปริญญาโท	179	47.10
ปริญญาเอก	16	4.21
รวม	349	91.84
4. ตำแหน่งงาน		
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	175	46.05
ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ	174	45.79
รวม	349	91.84

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 380 คน มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 349 คน คิดเป็นร้อยละ 91.84 จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 68.69 เพศชาย จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 23.15 จำแนกตามอายุ ส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 31.32 อายุระหว่าง 40-50 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 48.95 และอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็น ร้อยละ 11.57 จำแนกตามวุฒิการศึกษาสูงสุดส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 47.10 ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 154 คน คิดเป็น ร้อยละ 40.53 และในระดับปริญญาเอก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.21 จำแนกตามตำแหน่งงานเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 46.05 และตำแหน่งครูวิชาการ จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 45.79 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนที่ 2 โดยจัดกระทำข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละด้านองค์ประกอบและตัวชี้วัดแล้วนำผลที่ได้ไปทำการศึกษาคัดชั้นความต้องการจำเป็นและลำดับความต้องการจำเป็นโดยจำแนกเป็นโดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.11 - 4.16

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกโดยรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1. ด้านการพัฒนา หลักสูตรเชิงดิจิทัล	3.43	0.53	ปานกลาง	4.47	0.60	มาก	0.302	5
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล	3.23	0.42	ปานกลาง	4.52	0.55	มากที่สุด	0.399	2
3. ด้านการวัดและ ประเมินผลยุคดิจิทัล	3.34	0.50	ปานกลาง	4.52	0.57	มากที่สุด	0.354	4
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัล	3.20	0.40	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	0.408	1
5. ด้านการนิเทศงาน เทคโนโลยีดิจิทัล	3.32	0.47	ปานกลาง	4.60	0.53	มากที่สุด	0.385	3
รวม	3.30	0.47	ปานกลาง	4.53	0.56	มากที่สุด	0.372	

จากตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 0.47) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ($\bar{x} = 3.43$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 0.50) และด้านที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.40) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.56) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.55) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60) ตามลำดับ

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.372 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุดคือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.408$) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.399$) และต่ำสุดคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.302$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่ พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1.โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครูผู้ปกครองและชุมชน	3.40	0.49	ปานกลาง	4.44	0.65	มาก	0.307	5
2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.44	0.51	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	0.309	4

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ
ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการพัฒนาหลักสูตร เชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
3. โรงเรียนกำหนด โครงสร้างหลักสูตรและ สาระการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	3.46	0.63	ปานกลาง	4.59	0.53	มากที่สุด	0.326	2
4.โรงเรียนกำหนด จุดมุ่งหมายและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้สอดคล้องเหมาะสมกับ ผู้เรียนในยุคดิจิทัล	3.50	0.52	ปานกลาง	4.54	0.56	มากที่สุด	0.323	3
5.โรงเรียนมีการทดลอง ใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้ จริง	3.43	0.51	ปานกลาง	4.34	0.64	มาก	0.241	7
6.โรงเรียนประเมิน หลักสูตรโดยใช้ความ ร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่าน แพลตฟอร์มหรือแอป พลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	3.45	0.51	ปานกลาง	4.38	0.61	มาก	0.271	6

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการพัฒนา หลักสูตรเชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
7.โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	3.37	0.49	ปานกลาง	4.50	0.56	มาก	0.336	1
รวม	3.34	0.53	ปานกลาง	4.47	0.60	มาก	0.302	

จากตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.53) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.52) รองลงมาคือข้อ 3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.63) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.49)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.53) รองลงมาคือข้อ 4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.56) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.64)

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.302 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุดคือข้อ 7 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.336$) รองลงมาคือข้อ 3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้

สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($PNI_{\text{modified}} = 0.326$) และข้อที่มีค่าความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือข้อที่ 5 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง ($PNI_{\text{modified}} = 0.241$)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และ ค่าความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการจัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ การดำเนินงาน		
1. ครูจัดการเรียนรู้โดย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตาม แนวคิด Active learning	3.25	0.43	ปานกลาง	4.56	0.52	มากที่สุด	0.404	5
2.ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ	3.29	0.46	ปานกลาง	4.51	0.58	มากที่สุด	0.370	8
3. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่ง พัฒนาสมรรถนะสำคัญที่ สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ	3.20	0.40	ปานกลาง	4.54	0.52	มากที่สุด	0.416	2
4.ครูใช้กระบวนการ เรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะ ในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	3.20	0.40	ปานกลาง	4.47	0.57	มาก	0.394	7

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ(ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนรู้ เชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
5.ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	3.21	0.41	ปานกลาง	4.54	0.56	มากที่สุด	0.413	3
6.ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ	3.32	0.47	ปานกลาง	4.50	0.53	มาก	0.359	9
7.ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน	3.20	0.40	ปานกลาง	4.54	0.56	มากที่สุด	0.416	2
8.ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล	3.20	0.40	ปานกลาง	4.54	0.54	มากที่สุด	0.417	1

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
9.ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ	3.20	0.40	ปานกลาง	4.47	0.60	มาก	0.395	6
10.ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	3.20	0.40	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	0.404	5
11.ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่น่าเรียนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	3.26	0.44	ปานกลาง	4.59	0.51	มากที่สุด	0.408	4
รวม	3.23	0.42	ปานกลาง	4.52	0.55	มากที่สุด	0.399	

จากตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.42) พิจารณาเป็นข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.47) รองลงมาคือข้อ 2 ครูใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.46) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.40)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.55) พิจารณาเป็นข้อพบว่าข้อที่มามีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือข้อ 11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงามน่าอยู่ น่าเรียนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือข้อ 1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active Learning ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.52) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือข้อ 9 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนเช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.60)

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.399 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุดคือข้อ 8 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ($PNI_{\text{modified}} = 0.417$) รองลงมาคือข้อ 7 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.416$) และข้อ 3 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ ($PNI_{\text{modified}} = 0.416$) และมีค่าความต้องการจำเป็นต่ำสุดคือข้อ 6 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ ($PNI_{\text{modified}} = 0.359$)

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1.โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	3.24	0.43	ปานกลาง	4.53	0.53	มากที่สุด	0.398	3

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการวัดและ ประเมินผลยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
2.โรงเรียนส่งเสริมครู อบรมหรือพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับการวัดและ ประเมินผลให้สอดคล้อง กับรายวิชาที่ตนเอง รับผิดชอบ	3.53	0.50	มาก	4.64	0.51	มากที่สุด	0.314	6
3.ครูใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับบริบทแต่ละ รายวิชา	3.19	0.39	ปานกลาง	4.58	0.50	มากที่สุด	0.438	1
4.ครูประเมินผลผู้เรียน ตามสภาพจริง Authentic Assessment อย่างต่อเนื่อง	3.34	0.62	ปานกลาง	4.62	0.50	มากที่สุด	0.385	4
5.ครูใช้การประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย การประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และ การประเมินสรุปผล (Summative assessment)	3.24	0.43	ปานกลาง	4.57	0.52	มากที่สุด	0.409	2

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการวัดและ ประเมินผลยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
6.ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	3.30	0.46	ปานกลาง	4.50	0.60	มาก	0.364	5
7.โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	3.48	0.50	ปานกลาง	4.32	0.65	มาก	0.242	8
8.โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่นๆ	3.38	0.55	ปานกลาง	4.40	0.64	มาก	0.300	7
รวม	3.34	0.50	ปานกลาง	4.52	0.57	มากที่สุด	0.354	

จากตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ของด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = 0.50) พิจารณาเป็นข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2 โรงเรียนส่งเสริมครอบครัวหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือ ข้อ 7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = 0.50) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 3.19$, S.D. = 0.39)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.57) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2 โรงเรียนส่งเสริมครอบครัวหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.51) รองลงมาคือตัวชี้วัดที่ 4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.50) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.65)

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.399 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุด คือ ข้อ 3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา ($PNI_{\text{modified}} = 0.438$) รองลงมาคือข้อ 5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment) ($PNI_{\text{modified}} = 0.409$) และมีค่าต่ำสุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($PNI_{\text{modified}} = 0.242$)

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
1.ครูวิเคราะห์ความจำเป็น ในการใช้สื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลที่ สอดคล้องกับบริบทแต่ละ รายวิชา	3.27	0.44	ปานกลาง	4.48	0.57	มาก	0.373	7

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
2.ครูได้รับการส่งเสริมใน การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่ ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	3.28	0.45	ปานกลาง	4.57	0.59	มาก ที่สุด	0.395	5
3.ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลให้ มีความสอดคล้องกับ หลักสูตร จุดประสงค์ การเรียนรู้ เนื้อหาให้ ถูกต้องและเหมาะสม	3.17	0.37	ปานกลาง	4.50	0.53	มาก	0.422	3
4.ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลในการ จัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และ อื่น ๆ	3.13	0.34	ปานกลาง	4.54	0.54	มาก ที่สุด	0.449	1
5.โรงเรียนมีระบบ การประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัล	3.12	0.32	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	0.442	2

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในยุคดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
6.ครูนำผลการประเมิน สื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัล	3.20	0.40	ปานกลาง	4.47	0.55	มาก	0.396	4
7.โรงเรียนสนับสนุนด้าน งบประมาณและ อุปกรณ์เทคโนโลยี ดิจิทัล	3.22	0.41	ปานกลาง	4.45	0.61	มาก	0.383	6
รวม	3.20	0.40	ปานกลาง	4.50	0.57	มาก	0.408	

จากตารางที่ 4.15 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นของด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = 0.40) พิจารณาเป็นข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือข้อ 1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = 0.44) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.32)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.57) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.59) รองลงมาคือข้อ 4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.54) และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.61)

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.408 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุด คือ ข้อ 4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ ($PNI_{\text{modified}} = 0.449$) รองลงมาคือข้อ 5 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($PNI_{\text{modified}} = 0.442$) และค่าความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ข้อ 1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา ($PNI_{\text{modified}} = 0.373$)

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการนิเทศสถาน เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
1.โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	3.38	0.48	ปานกลาง	4.59	0.53	มากที่สุด	0.361	8
2.โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	3.37	0.48	ปานกลาง	4.60	0.52	มากที่สุด	0.368	6
3.โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	3.33	0.47	ปานกลาง	4.58	0.57	มากที่สุด	0.375	5

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการนิเทศสาน เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการ ดำเนินงาน		
4.โรงเรียนส่งเสริมครูให้ มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการ สอนและสื่อ นวัตกรรม ใหม่ๆ ในรูปแบบที่ หลากหลาย เช่นผ่าน การอบรมจากหน่วยงาน ต้นสังกัดออนไลน์อบรม และอื่น ๆ	3.28	0.45	ปานกลาง	4.59	0.56	มากที่สุด	0.401	2
5.โรงเรียนส่งเสริมครูให้ แสวงหาความรู้เข้าถึง แหล่งความรู้ผ่าน โปรแกรม แพลตฟอร์ม หรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และ อื่น ๆ	3.33	0.47	ปานกลาง	4.66	0.50	มากที่สุด	0.400	3
6.โรงเรียนจัดการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครู ผู้รับการนิเทศด้วย กระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	3.36	0.48	ปานกลาง	4.60	0.53	มากที่สุด	0.366	7

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการนิเทศงาน เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการดำเนินงาน		
7.โรงเรียนสรุปและ ประเมินผลการนิเทศให้ ครูผู้รับการนิเทศทราบ	3.25	0.43	ปานกลาง	4.63	0.51	มากที่สุด	0.423	1
8.ครูผู้รับการนิเทศนำ ผลสรุปการนิเทศไป พัฒนาการจัดการเรียนรู้ ให้มีประสิทธิภาพ	3.30	0.46	ปานกลาง	4.58	0.52	มากที่สุด	0.389	4
รวม	3.32	0.47	ปานกลาง	4.60	0.53	มากที่สุด	0.385	

จากตารางที่ 4.16 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และค่าความต้องการจำเป็น ของด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล ปรากฏดังนี้

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 0.47) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่าง ผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ ($\bar{X} = 3.38$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ ข้อ 2 โรงเรียน จัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.48) และค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = 0.43)

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.53) พิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึง แหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.50) รองลงมา คือ ข้อ 7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครู ผู้รับการนิเทศทราบ ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.51) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8 ครูผู้รับการนิเทศ นำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.52)

ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.408 พิจารณาลำดับความต้องการจำเป็นข้อที่มีค่าสูงสุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ (PNI_{modified} = 0.423) รองลงมา คือ ข้อ 4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อนวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัดออนไลน์อบรมและอื่น ๆ (PNI_{modified} = 0.401) และค่าความต้องการจำเป็นต่ำสุด คือ ข้อ 1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ (PNI_{modified} = 0.361)

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าความต้องการจำเป็นไปพิจารณาคำดัชนีความต้องการจำเป็นที่มีค่าสูงสุดเพื่อกำหนดลำดับองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ต้องการพัฒนาและกำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์เชิงประจักษ์ ความสอดคล้องกับประเด็นความต้องการจำเป็นที่มีค่าสูงและความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก ในขั้นตอนที่ 1.4 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 1.4 ผลการศึกษสถานศึกษาด้านแบบที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practices)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาคำความต้องการจำเป็นมากำหนดกรอบในการศึกษาโรงเรียนที่มีรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยนำมาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์โรงเรียนที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับค่าความต้องการจำเป็นและสอดคล้องกับองค์ประกอบของรูปแบบที่ผู้วิจัยได้จากการสังเคราะห์ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ซึ่งผู้วิจัยเรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็น (PNI) จากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล (PNI_{modified} = 0.408) ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (PNI_{modified} = 0.399) ลำดับที่ 3 ด้านการนิเทศผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล (PNI_{modified} = 0.385) ลำดับที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (PNI_{modified} = 0.354) และลำดับที่ 5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (PNI_{modified} = 0.302) ตามลำดับ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูวิชาการของโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติเป็นเลิศในการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก กำหนดคุณสมบัติคือ 1) เป็นสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) มีผลคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ใน 4 รายวิชาหรือวิชาใดวิชาหนึ่งสูงกว่าระดับประเทศอย่างต่อเนื่อง 3 ปีซ้อนหลังและ 3) สถานศึกษาได้รับรางวัลทรงคุณค่า สพฐ. (OBEC AWARDS) ด้านวิชาการหรือเป็นโรงเรียนขนาดเล็กต้นแบบในการบริหารงานวิชาการในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระหว่างระยะเวลา 3 ปี

ย้อนหลัง จำนวน 3 โรงเรียน โดยกำหนดเป็นผู้บริหาร จำนวน 1 คน และครูวิชาการ จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้

1. โรงเรียนบ้านห้วยหินชาน้ำอ้อมพรหมมานุสรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
2. โรงเรียนบ้านเม่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
3. โรงเรียนโรงเรียนบ้านวังหินเก่าค้อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2

ผลการสัมภาษณ์แนวทางในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

1. หลักการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนที่ 1 หลักการ สรุปได้ดังนี้

โรงเรียน 1

“...เป็นรูปแบบการบริหารรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก บนแนวความคิดการจัดการเรียนรู้ฐานเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก ที่ช่วยให้ครูทำงานง่ายขึ้นและนักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความหมาย ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมให้ครูเข้าถึงสื่อและวิธีการใหม่ ๆ ได้ง่าย...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีจะช่วยลดช่องว่างของโรงเรียนชนบทและเกิดความทั่วถึง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมกระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...เป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลร่วมกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้หลักการ ดังนี้

1. เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมตามบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก
2. ส่งเสริมกระตุ้นให้ครูใช้สื่อและวิธีการสอนดิจิทัลได้ง่าย ลดภาระงานครูด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มเวลาจัดการเรียนรู้
3. สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2. วัตถุประสงค์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ สรุปได้ดังนี้

โรงเรียน 1

“...เพื่อส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของนักเรียนและโรงเรียน ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูได้สอดคล้องกับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไปสู่การปฏิบัติที่เกิดผลชัดเจนทั้งกับผู้เรียนและครูผู้สอน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างเป็นระบบ...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...เพื่อเป็นการเสริมสร้างทักษะในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...เพื่อเป็นการส่งเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับในยุคปัจจุบัน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้วัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

3. กระบวนการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งใช้ข้อมูลจากคำดัชนีความต้องการจำเป็นในการกำหนดประเด็นการสัมภาษณ์ในส่วนที่ 3 กระบวนการ สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

โรงเรียน 1

“...สำรวจความพร้อมของครูและสนับสนุนอุปกรณ์พื้นฐานในการใช้จัดกิจกรรม ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...วางแผนในการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยีเพิ่มเติม...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยี...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...ส่งเสริมให้จัดกิจกรรม PLC เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการจัดการเรียนรู้...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัลสรุปได้ดังนี้

1. สนับสนุนทรัพยากรพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้
2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพครูด้านเทคโนโลยี
3. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี
4. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและบริบทผู้เรียน

3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

โรงเรียน 1

“...วางแผนการเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามแนวคิด Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...ออกแบบการสอนและการจัดกิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้เทคโนโลยีด้วยตนเอง...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...สร้างความตระหนักในการจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นทักษะในศตวรรษที่ 21 และทักษะทางเทคโนโลยี...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...ส่งเสริมให้ครูได้ใช้วิธีการสอนแบบใหม่ๆ เช่น PBL การสอนแบบโครงงานควบคู่กับการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...ส่งเสริมให้ใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมเช่น แพลตฟอร์มต่างๆ ในการสร้าง
ชิ้นงานหรือนวัตกรรม...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องเหมาะสมกับปัจจุบัน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. วางแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์
2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีโดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
3. เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และทักษะดิจิทัลของผู้เรียน
4. ผลักดันให้ครูใช้วิธีสอนสมัยใหม่ เช่น PBL และการสอนแบบโครงงานร่วมกับ
5. สนับสนุนให้ครูใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสร้างสรรค์ชิ้นงานและนวัตกรรมของ
6. ปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

เทคโนโลยี

ผู้เรียน

3.3 ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

โรงเรียน 1

“...ใช้หลักการนิเทศที่เป็นระบบมีการสะท้อนผลที่ชัดเจนนำข้อมูลไปใช้ได้ ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหาและการวัดผลประเมินผลที่
สอดคล้องกัน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการนิเทศ เช่น Google meet ติดตามการทำงานของ
ครู...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดกิจกรรมช่วยเหลือกันและกันแบบ coaching เพื่อเป็นการเรียนเปลี่ยนเรียนรู้
ได้ทันเวลาเมื่อเกิดปัญหาระหว่างการจัดการเรียนรู้อัน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...ใช้การนิเทศแบบมีส่วนร่วมของครู ด้วยการลงเยี่ยมชั้นเรียนจริงได้พบปะ พูดคุยกับผู้เรียนจริงได้รับรู้ในสถานการณ์จริง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดให้มีการรวบรวมผลงานดีเด่นหรือ Best practice ในแต่ละชั้นเรียน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการนิเทศสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. จัดระบบการนิเทศอย่างเป็นระบบ พร้อมขั้นตอนชัดเจนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงจริง

2. บูรณาการเทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น การประชุมออนไลน์ การติดตามงานผ่านแพลตฟอร์ม

3. ส่งเสริมการนิเทศแบบใหม่ๆ เช่น Coaching นิเทศแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้เห็นสถานการณ์ในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู

4. ส่งเสริมให้มี Best Practice เพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

3.4 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

โรงเรียน 1

“...ส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือแบบประเมินออนไลน์...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...ใช้ Google form ในการเก็บข้อมูลง่ายต่อการสรุปผล...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...จัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดทำข้อสอบกลางของโรงเรียนแบบออนไลน์เพื่อเป็นคลังความรู้ใช้งานง่าย...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...ส่งเสริมให้นักเรียนมีชิ้นงานที่ได้จากการใช้เทคโนโลยี...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...จัดทำข้อสอบกลางของโรงเรียนแบบออนไลน์เพื่อใช้เป็นคลังข้อสอบในโรงเรียน...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือแบบประเมินออนไลน์ เช่น Google form และอื่นๆ
2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีชิ้นงานโดยใช้เทคโนโลยี
3. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน
4. จัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา

3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

โรงเรียน 1

“...โรงเรียนนำตัวชี้วัดสมรรถนะดิจิทัลมาบูรณาการในหลักสูตรสถานศึกษา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...ใช้การปรับใช้สื่อทางเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของแต่ละรายวิชา...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...เพิ่มกิจกรรมด้านการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยี...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้นักเรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...ปรับการใช้สื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวัตถุประสงค์...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล สรุปได้ดังนี้

1. โรงเรียนนำตัวชี้วัดสมรรถนะดิจิทัลมาปรับกรอบเนื้อหาในหลักสูตรสถานศึกษา
2. ปรับการใช้สื่อทางเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัดของแต่ละรายวิชา

3. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน

4. การวัดและประเมินผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล ดังนี้

โรงเรียน 1

“...แนวทางการวัดและประเมินผลในรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรประกอบด้วย การประเมินความรู้ความเข้าใจโดยใช้แบบทดสอบและการประเมินทักษะการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...ควรมีการประเมินความรู้ความเข้าใจและการประเมินทักษะตามรูปแบบที่กำหนด...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...แนวทางการวัดผลต้องยึดหลักสำคัญให้เป็นไปตามที่วัตถุประสงค์ของรูปแบบ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...ควรมีการประเมินทั้งด้านความรู้และทักษะที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่จะเกิดขึ้นในแต่ละกิจกรรม...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 3

“...มีการประเมินความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และการประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบด้วย...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568: สัมภาษณ์)

“...ประเมินความรู้ความเข้าใจ ทักษะหรือพฤติกรรม โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์เป็นหลักการสำคัญ...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568: สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีการวัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
2. การวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
3. ควรมีการวัดความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. เจาะลึกความสำเร็จ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนเจาะลึกความสำเร็จ ดังนี้

โรงเรียน 1

“...ผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำดิจิทัลเป็นพื้นฐานในการบริหารสถานศึกษา...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

“...การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 1. 10 พฤศจิกายน 2568)

โรงเรียน 2

“...ผู้บริหารต้องมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อช่วยขับเคลื่อน การใช้รูปแบบได้อย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 2. 13 พฤศจิกายน 2568)

“...ครูต้องมีการปรับตัวในการปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมและการใช้สื่อให้ เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละวัย...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 2. 13 พฤศจิกายน 2568: สัมภาษณ์)

โรงเรียน 3

“...การนิเทศติดตาม ค่อยช่วยเหลือครูให้สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบ การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้มีความต่อเนื่อง สม่่าเสมอ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

“...โรงเรียนต้องกระตุ้นส่งเสริมให้ครูมีเวทีในการแสดงศักยภาพของตนเองใน การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี...”

(ครูหัวหน้ากลุ่มบริหารงานวิชาการ 3. 21 พฤศจิกายน 2568)

จากการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ สรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล
2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
4. การกระตุ้นส่งเสริมให้ครูมีการปรับวิธีสอนใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจากการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ผู้วิจัยจึงทำการสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดแนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสรุปแนวปฏิบัติตามองค์ประกอบการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน เรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็น ผลปรากฏดังตารางที่ 4.17 - 4.21

ตารางที่ 4.17 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	1. สนับสนุนทรัพยากรพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้	1. ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
2. ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการ	2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพครูด้านเทคโนโลยี	2. ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ใน
	3. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	

ตารางที่ 4.17 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
จัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ 3. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม 4. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ 5. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 6. ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน	การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ 3. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม 4. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ 5. ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน 6. โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี 7. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 8. ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 4.17 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
7. โรงเรียนสนับสนุนด้าน งบประมาณและอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัล		9. โรงเรียนสนับสนุนด้าน งบประมาณและอุปกรณ์ เทคโนโลยีดิจิทัล

จากตารางที่ 4.17 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล มีแนวปฏิบัติจำนวน 9 ข้อ ดังนี้

1. ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา
2. ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ
3. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม
4. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ
5. ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน
6. โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี
7. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
8. ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
9. โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล

ตารางที่ 4.18 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มี วิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning 2. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ 3. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ 4. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C) 5. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	1. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร 2. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีโดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 3. เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และทักษะดิจิทัลของผู้เรียน 4. ผลักดันให้ครูใช้วิธีสอนสมัยใหม่ เช่น PBL และการสอนแบบโครงงานร่วมกับเทคโนโลยี 5. สนับสนุนให้ครูใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสร้างสรรค์ชิ้นงานและนวัตกรรมของผู้เรียน 6. ปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	1. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร 2. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning 3. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ 4. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ 5. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C) 6. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

ตารางที่ 4.18 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
6. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ 7. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน 8. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล 9. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ 10. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 11. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล		7. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ 8. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน 9. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล 10. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ 11. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 13. ครูปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

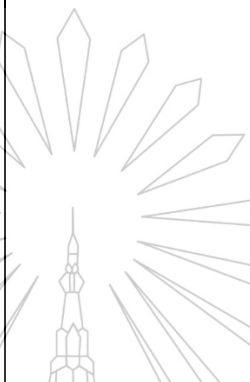
จากตารางที่ 4.18 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มีแนวปฏิบัติ จำนวน 13 ข้อ ดังนี้

1. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
2. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning
3. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลรวมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ
4. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิดการแก้ปัญหา ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยีและอื่นๆ
5. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
6. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย
7. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ
8. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
9. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล
10. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ
11. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
13. ครูปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 4.19 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการนิเทศผลสานเทคโนโลยีดิจิทัล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มี วิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ 2. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน 3. โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook 4. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ 5. โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	1. จัดระบบการนิเทศอย่างเป็นระบบ พร้อมขั้นตอนชัดเจนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงจริง 2. บูรณาการเทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น การประชุมออนไลน์ การติดตามงานผ่านแพลตฟอร์ม 3. ส่งเสริมการนิเทศแบบใหม่ๆ เช่น Coaching นิเทศแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้เห็นสถานการณ์ในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู 4. ส่งเสริมให้มี Best Practice เพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	1. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ 2. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน 3. โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook 4. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ 5. โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ 6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 4.19 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการนิเทศสารสนเทศโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียน ที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ		7. โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
7. โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ		8. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ
8. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ		

จากตารางที่ 4.19 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการนิเทศสารสนเทศโนโลยีดิจิทัล มีแนวปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
2. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
3. โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook
4. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ
5. โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ
6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
7. โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
8. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.20 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติ ที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน 2. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ 3. ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา 4. ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง 5. ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment) 6. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	1. ส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือแบบประเมินออนไลน์ เช่น Google form และอื่นๆ 2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีชิ้นงานโดยใช้เทคโนโลยี 3. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน 4. จัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา	1. โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน 2. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ 3. ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา 4. ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.20 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
7. โรงเรียนจัดทำประวัติ ผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) 8. โรงเรียนมีระบบการ เทียบโอนผลการเรียนรู้จาก แหล่งอื่น เช่น สถานศึกษา อื่น สถานประกอบการและ อื่น ๆ		5. ครูใช้การประเมินผลการ เรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการ ประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment) 6. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์ เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน 7. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชัน ในการเก็บรวบรวมและ วิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ 8. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียน แบบออนไลน์ (Portfolio online) 9. โรงเรียนมีระบบการเทียบโอน ผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถาน ประกอบการและอื่น ๆ 10. โรงเรียนจัดให้มีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา

จากตารางที่ 4.20 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล มีแนวปฏิบัติ จำนวน 10 ข้อ ดังนี้

1. โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน
2. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ
3. ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
4. ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
5. ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
6. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน
7. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
8. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
9. โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ
10. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา

ตารางที่ 4.21 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน	1.โรงเรียนนำตัวชี้วัดสมรรถนะดิจิทัลมาปรับกรอบเนื้อหาในหลักสูตรสถานศึกษา	1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน

ตารางที่ 4.21 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ 4. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง 6. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	2.ปรับการใช้สื่อทางเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัดของแต่ละรายวิชา 3.โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน	2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ 4. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5.โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน 6. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง 7. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.21 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์	ผลการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธี ปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	แนวปฏิบัติ
8. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล		8. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

จากตารางที่ 4.21 แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มีแนวปฏิบัติ จำนวน 8 ข้อ ดังนี้

1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน
2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
3. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
4. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
5. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน
6. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง
7. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ
8. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยผลการศึกษาที่ได้ในระบะที่ 1 ได้แนวปฏิบัติการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลไปดำเนินการสร้างร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบและตรวจสอบยืนยันด้วยเทคนิคการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในระบะที่ 2 ต่อไป

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและตรวจสอบรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยการศึกษารายละเอียดประกอบของรูปแบบและนำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบซึ่งผ่านกระบวนการตรวจสอบยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน ด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยดำเนินการในการยกร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบโดยใช้ผลการศึกษารายละเอียดประกอบของรูปแบบและผลการศึกษาในระยะที่ 1 มาสังเคราะห์เพื่อยกร่างรูปแบบและยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้วิจัยศึกษารายละเอียดประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ 1) ทิศนา แคมมณี (2556) 2) สุธรรม ธรรมทัศน์ (2561) 3) ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2561) 4) อีระ รุญเจริญ (2562) 5) ทินกร บัวชู (2564) และ 6) นฤมล ชำนาญวงศ์ (2567) ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 ผลการศึกษารายละเอียดประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. หลักการ	แนวคิด ทฤษฎีสำคัญที่ยึดถือในกระบวนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
2. วัตถุประสงค์	ข้อกำหนดที่ต้องการให้บรรลุหลังจากการดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. กระบวนการ	ขั้นตอน วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบที่แสดงถึงกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ
4. การวัดและประเมินผล	การตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม กระบวนการดำเนินงานให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานตามรูปแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
5. เงื่อนไขความสำเร็จ	ข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติตามที่ส่งเสริมให้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ

จากนั้นผู้วิจัยได้ยกร่างรูปแบบและยกยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้ผลจากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบและผลการศึกษาในระยะที่ 1 มาสังเคราะห์และยกยกร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบยืนยันในขั้นต่อไป ในการนำเสนอผลผู้วิจัยได้จัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การยกยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วยองค์ประกอบ โครงสร้าง และ

กระบวนการของรูปแบบและ ตอนที่ 2 การยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบ ประกอบด้วยขั้นตอน วิธีการ และแนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ

ตอนที่ 1 ผลการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยนำผลการศึกษาที่ได้จากระยะที่ 1 มายกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกรอบแนวคิดประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการ 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เงื่อนไขความสำเร็จ ดังปรากฏใน ตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการบริหารงาน วิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
1. หลักการ		
แนวคิด ทฤษฎีสำคัญที่ ยึดถือในกระบวนการ ดำเนินการพัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิชาการเพื่อ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน ขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้ง ไว้	1. เป็นรูปแบบที่ส่งเสริมครูให้ใช้ เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมตาม บริบทโรงเรียนขนาดเล็ก 2. ส่งเสริมกระตุ้นให้ครูใช้สื่อและ วิธีการสอนดิจิทัลได้ง่าย ลดภาระ งานครูด้วยเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มเวลา จัดการเรียนรู้ 3. สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่มีความหมายและเน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ	การพัฒนาส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูนั้น เป็นการบริหารจัดการ สถานศึกษาที่ต้องมีการ พัฒนาอย่างเป็นระบบเพื่อให้ เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย กับผู้เรียนเท่าทันในยุคสมัย ปัจจุบันเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามา ช่วยในการ จัดการเรียนรู้ที่ คำนึงถึงความเหมาะสมของ ผู้เรียนและบริบทของ สถานศึกษาโรงเรียนขนาด เล็ก

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการบริหารงาน วิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
2. วัตถุประสงค์		
ข้อกำหนดที่ต้องการให้ บรรลุลหลังจากการ ดำเนินการใช้รูปแบบการ บริหารงานวิชาการเพื่อ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน ขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ตะวันออกเฉียงเหนือ	1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก 2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ใน ยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	1. เพื่อสร้างความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขนาดเล็ก 2. เพื่อส่งเสริมการจัดการ เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก
3. กระบวนการ		
3.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล		
1. ครูวิเคราะห์ความจำเป็น ในการใช้สื่อนวัตกรรม และ เทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้อง กับบริบทแต่ละรายวิชา 2. ครูได้รับการส่งเสริมใน การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการ จัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	1. สนับสนุนทรัพยากรพื้นฐานใน การจัดการเรียนรู้ 2. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาศักยภาพ ครูด้านเทคโนโลยี 3. จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดย ใช้เทคโนโลยี 4. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้ สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสม กับผู้เรียน	1. ครูวิเคราะห์ความจำเป็นใน การใช้สื่อนวัตกรรม และ เทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้อง กับบริบทแต่ละรายวิชา 2. ครูได้รับการส่งเสริมใน การพัฒนาสื่อนวัตกรรมและ เทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ใน การจัดการเรียนรู้ที่ หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล		
3. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม 4. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ 5. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 6. ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 7. โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล		3. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม 4. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ 5. ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน 6. โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี 7. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 8. ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 9. โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล

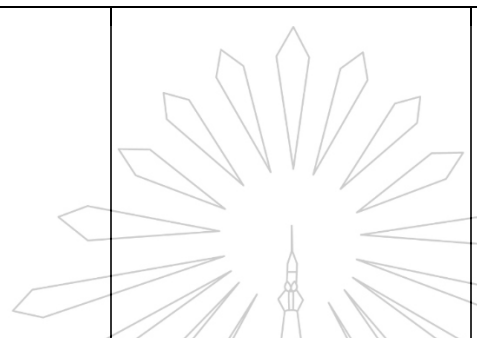
ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล		
1. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning 2. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ 3. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ 4. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C) 5. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	2.1 ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร 2.2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี โดยผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 2.3 เน้นการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และทักษะดิจิทัลของผู้เรียน 2.4 ผลักดันให้ครูใช้วิธีสอนสมัยใหม่ เช่น PBL และการสอนแบบโครงงานร่วมกับเทคโนโลยี 2.5 สนับสนุนให้ครูใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการสร้างสรรค์ชิ้นงานและนวัตกรรมของผู้เรียน 2.6 ปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	1.ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร 2. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning 3. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ 4. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ 5. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
6. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ 7. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน 8. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล 9. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ 10. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 11. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล		6. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย 7. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ 8. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน 9. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล 10. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ 11. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี ดิจิทัล

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล		
		12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) 13. ครูปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
3.3 ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล		
1. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ 2. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน 3. โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook 4. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัดออนไลน์อบรม และอื่น ๆ	1. จัดระบบการนิเทศอย่างเป็นระบบ พร้อมขั้นตอนชัดเจนและนำผลที่ได้ไปปรับปรุงจริง 2. บูรณาการเทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น การประชุมออนไลน์ การติดตามงานผ่านแพลตฟอร์ม 3. ส่งเสริมการนิเทศแบบใหม่ๆ เช่น Coaching นิเทศแบบมีส่วนร่วม เพื่อให้เห็นสถานการณ์ในห้องเรียนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู 4. ส่งเสริมให้มี Best Practice เพื่อใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้	1. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ 2. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน 3. โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook 4. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัดออนไลน์อบรม และอื่น ๆ

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.3 ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
5. โรงเรียนส่งเสริมครูให้ แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่ง ความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือ แอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ 6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครู ผู้รับการนิเทศด้วย กระบวนการ PLC อย่างเป็น ระบบ 7. โรงเรียนสรุปและ ประเมินผลการนิเทศให้ครู ผู้รับการนิเทศทราบ 8. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุป การนิเทศไปพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ		5. โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหา ความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่าน โปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอป พลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และ อื่น ๆ 6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับ การนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ 7. โรงเรียนสรุปและประเมินผล การนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศ ทราบ 8. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุป การนิเทศไปพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการบริหารงาน วิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล		
1. โรงเรียนกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลที่สอดคล้อง กับหลักสูตรที่ชัดเจน 2. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรม หรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลให้ สอดคล้องกับรายวิชาที่ ตนเองรับผิดชอบ 3. ครูใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับบริบทแต่ละ รายวิชา 4. ครูประเมินผลผู้เรียนตาม สภาพจริง (Authentic Assessment) อย่าง ต่อเนื่อง 5. ครูใช้การประเมินผลการ เรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการ ประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	1. ส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือแบบ ประเมินออนไลน์ เช่น Google form และอื่นๆ 2. ส่งเสริมให้นักเรียนมีชิ้นงานโดย ใช้เทคโนโลยี 3. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อ เป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน 4. จัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละ ปีการศึกษา	1. โรงเรียนกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัด และประเมินผลที่สอดคล้อง กับหลักสูตรที่ชัดเจน 2. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรม หรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการ วัดและประเมินผลให้ สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเอง รับผิดชอบ 3. ครูใช้เครื่องมือวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย เหมาะสมกับบริบทแต่ละ รายวิชา 4. ครูประเมินผลผู้เรียนตาม สภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง 5. ครูใช้การประเมินผลการ เรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการ ประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)

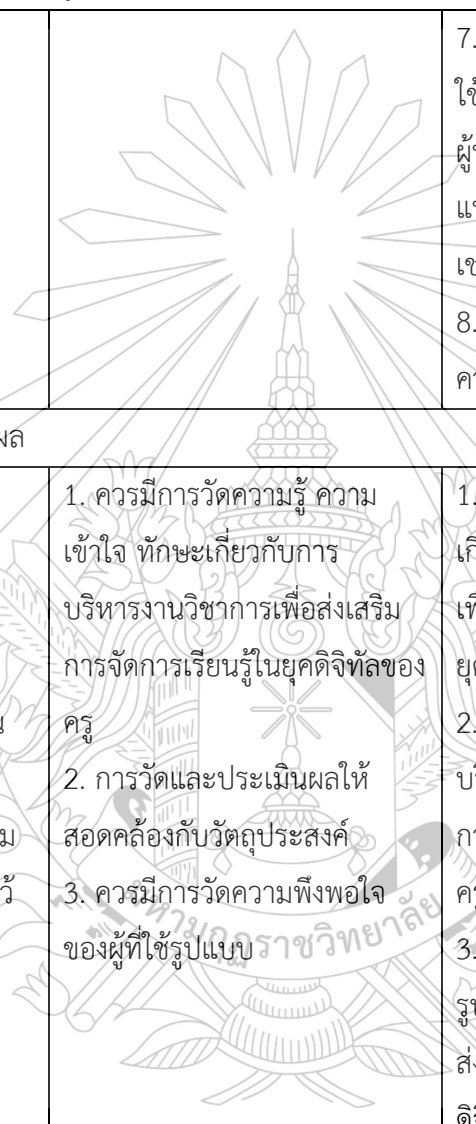
ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)		
6. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ 7. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) 8. โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ		6. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน 7. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ 8. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) 9. โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ 10. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล		
1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน	1. โรงเรียนนำตัวชี้วัดสมรรถนะดิจิทัลมาปรับกรอบเนื้อหาในหลักสูตรสถานศึกษา	1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน

ตารางที่ 4.23 ผลการยกร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ 4. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง 6. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	2. ปรับการใช้สื่อทางเทคโนโลยีให้สอดคล้องกับเนื้อหา ตัวชี้วัดของแต่ละรายวิชา 3. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน	2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 3. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ 4. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน 6. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง

ตารางที่ 4.23 ผลการยก่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการ บริหารงานวิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)		
7. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล		7. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ
		8. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล
4. การวัดและประเมินผล		
การตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม กระบวนการดำเนินงานให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานตามรูปแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้	1. ควรมีการวัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 2. การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 3. ควรมีการวัดความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบ	1. วัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 2. ประเมินพฤติกรรมของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 3. วัดความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 4.23 ผลการยกย่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ศึกษาเอกสาร องค์ประกอบรูปแบบ	ศึกษาแนวปฏิบัติการบริหารงาน วิชาการฯ	ร่างรูปแบบ
5. เจือปนไขความสำเร็จ		
ข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติตามที่ส่งเสริมให้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป	1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล 2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ 4. การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล 2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ 4. การกระตุ้นส่งเสริมให้ครูมีการปรับวิธีสอนใช้เทคโนโลยีที่สอดคล้องกับช่วงวัยของผู้เรียน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ในตารางที่ 4.23 นำไปใช้ในการร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ (* หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร, ** หมายถึง ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์, *** หมายถึง ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ) ดังนี้

(ร่าง)

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หลักการ (*, ***)

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับผู้เรียนเท่าทันในยุคปัจจุบัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก

วัตถุประสงค์ (***)

1. เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

กระบวนการ (*, ***)

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงานแบบ PDCA (Deming Cycle) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do : D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงาน (Check : C) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Action : A) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล (*, ***)

ขั้น P: Plan

1.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา

ขั้น D: Do

1.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

1.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร
จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม

1.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ

1.5 ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน
ขั้น C: Check

1.6 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคโนโลยี

1.7 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
ขั้น A: Action

1.8 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ
นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

1.9 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (*, ***)

ขั้น P: Plan

2.1 ออกแบบแผนการจัดการกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์
ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ขั้น D: Do

2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active Learning

2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ

2.4 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร
เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิตและการใช้เทคโนโลยี และอื่น ๆ

2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)

2.6 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล
(Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

2.7 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์
ได้อย่างมีวิจารณญาณ

2.8 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็น
พี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน

2.9 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล

2.10 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ

2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้น C: Check

2.12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ขั้น A: Action

2.13 ครูปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

3. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล (*, ***)

ขั้น P: Plan

3.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ

ขั้น D: Do

3.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน

3.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook

3.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ

3.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ

ขั้น C: Check

3.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วย กระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ

ขั้น A: Action

3.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ

3.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ

4. ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล (*, ***)

ขั้น P: Plan

4.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน

ขั้น D: Do

4.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ

4.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา

4.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง

4.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)

4.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน

4.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ

4.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)

ขั้น C: Check

4.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ

ขั้น A: Action

4.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา

5. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (*, ***)

ขั้น P: Plan

5.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน

5.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ขั้น D: Do

5.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

5.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

5.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน

5.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง

ขั้น C: Check

5.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ

ขั้น A: Action

5.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

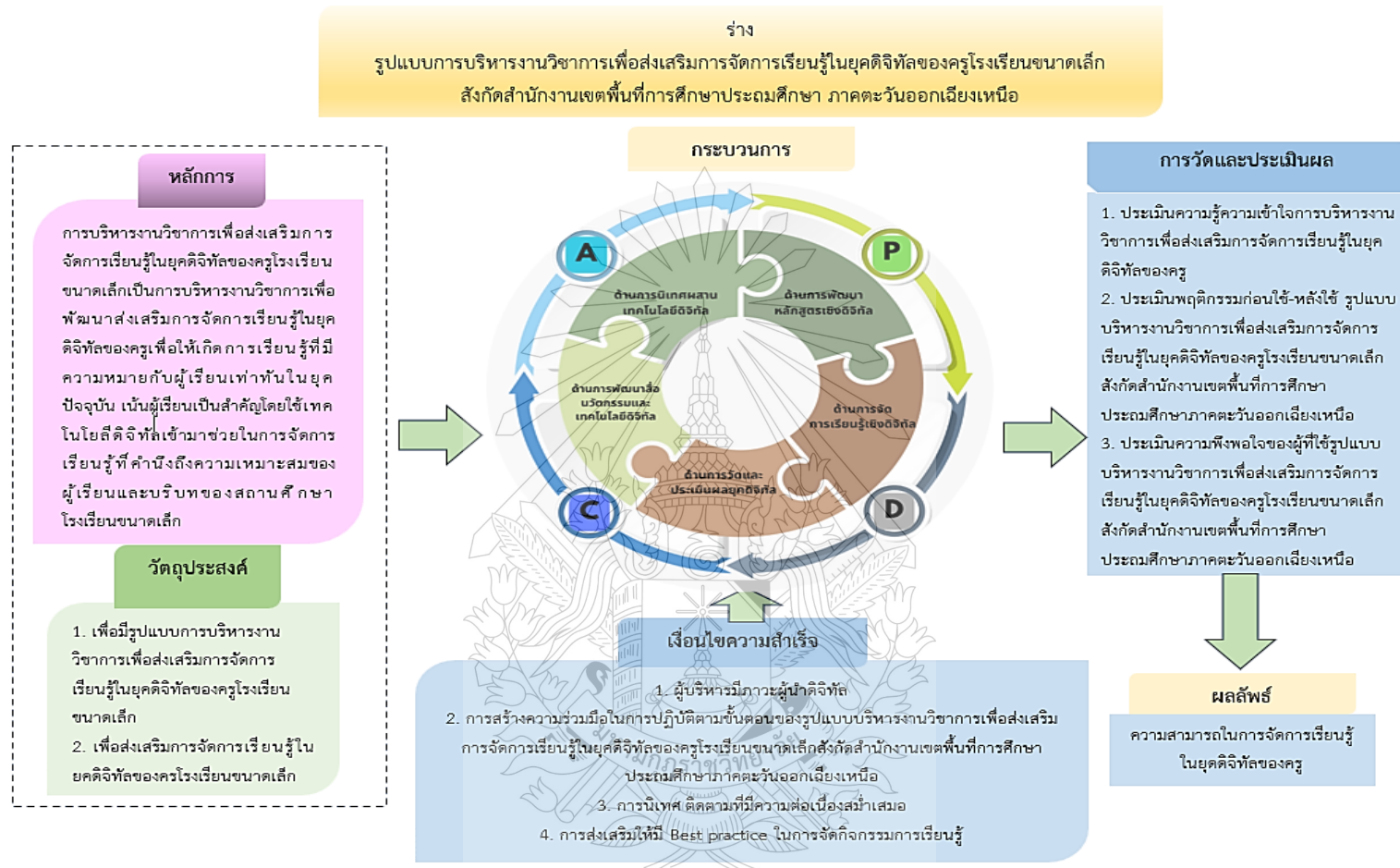
การวัดและประเมินผล (***)

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบทดสอบ
2. ประเมินพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เงื่อนไขความสำเร็จ (***)

1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล
2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
4. การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ผลการยกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดการพัฒนาคู่มือ ประกอบด้วยความหมายของคู่มือ องค์ประกอบของคู่มือ ลักษณะที่ดีของคู่มือ มายกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถกำหนดองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

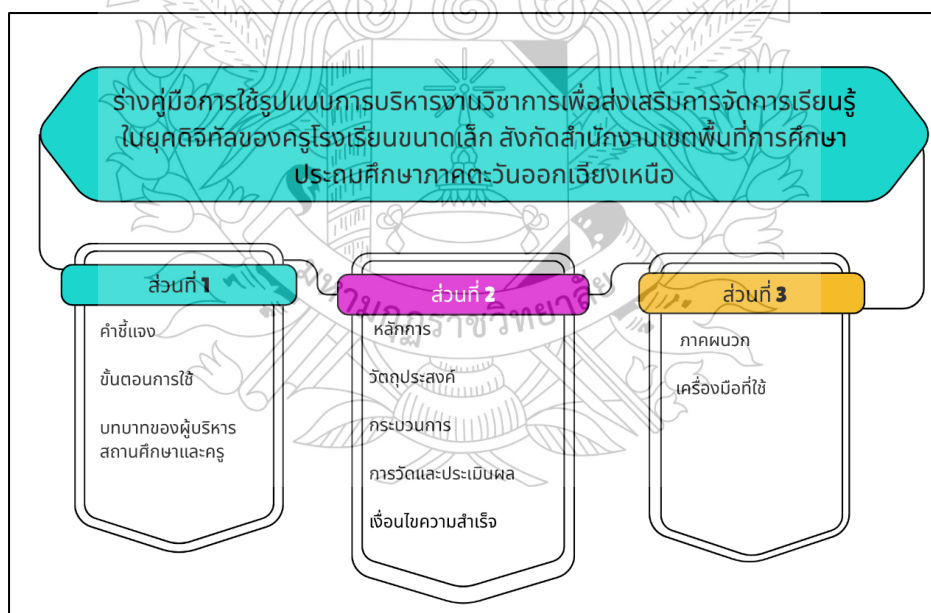
ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ส่วนที่ 2 หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไข

ความสำเร็จ

ส่วนที่ 3 บรรณานุกรม ภาคผนวก

จากองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังภาพที่ 4.2 ดังนี้

ภาพที่ 4.2 ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปดำเนินการตรวจสอบยืนยันด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ในขั้นตอนที่ 2.3 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2.3 การตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบและยืนยันโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ใช้กิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบและร่างคู่มือการใช้รูปแบบโดยใช้แบบบันทึกกิจกรรมสนทนากลุ่ม ในการเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอผลการตรวจสอบและยืนยัน ผู้วิจัยได้จัดลำดับเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบและยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งนำเสนอในมิติขององค์ประกอบ โครงสร้าง และกระบวนการของรูปแบบ และตอนที่ 2 ผลการตรวจสอบและยืนยันร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งนำเสนอในมิติของขั้นตอน วิธีการและแนวทางการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติ ผลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบและยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในการยืนยันตรวจสอบร่างรูปแบบครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 ท่าน ซึ่งผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มาปรับปรุงแก้ไขมีรายละเอียด ปรากฏดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
หลักการ		
การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับผู้เรียนเท่าทันในยุคปัจจุบัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็ก	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2 เสนอให้เพิ่มเติม “...ระบุทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ...” ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 เสนอให้เพิ่มเติม “...แนวทางการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แนวคิดการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมและบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 7 เสนอให้เพิ่มเติม “...นโยบาย สพฐ. ที่เกี่ยวข้อง...”	เพิ่มข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แนวคิดการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม บริบทโรงเรียนขนาดเล็กและนโยบาย สพฐ. ที่เกี่ยวข้อง
วัตถุประสงค์		
1. เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
วัตถุประสงค์ (ต่อ)		
2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3 และคนที่ 5 เสนอให้เพิ่มเติม “...ข้อความในจุดประสงค์ข้อที่ 2 ควรใช้คำว่า “ความสามารถในการจัดการเรียนรู้...”	เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
กระบวนการ		
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล		
1.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4 เสนอให้เพิ่มคำว่า “...โรงเรียนมีการวางแผนการประชุม...”	โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล (ต่อ)		
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 7 เสนอให้ปรับข้อความ “...กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน...”	โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 และคนที่ 7 เสนอให้ปรับข้อความ “...ผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย...”	โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล		
2.1 ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 เสนอให้เพิ่มข้อความ “...ครูวางแผนออกแบบ...”	2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	2.1 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ
2.4 ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยีและอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 คนที่ 7 และคนที่ 9 เสนอให้ตัดออก ความหมายซ้ำกับ 2.5 ให้ใช้ข้อ 2.5	ตัดออก

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้เป็น ข้อ 2.4	2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
2.6 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้เป็น ข้อ 2.5	2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย
2.7 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ตัดออก	ตัดออก
2.8 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ตัดข้อความ “...ด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน...”	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ให้กับผู้เรียน
2.9 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 และคนที่ 8 เสนอให้เพิ่มข้อความ “...ด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน...”	ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน”

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)		
2.10 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ
2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
2.12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
2.13 ครูปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 และคนที่ 8 เสนอให้เพิ่มข้อความ “...ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้...”	ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล		
3.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้เพิ่มข้อความ “...โรงเรียนวางแผนกำหนด...”	โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)		
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้ตัดข้อความ “...อบรม...” และ “...ให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ...”	โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่านเสนอให้คงไว้	จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)		
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล		
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 8 เสนอให้ตัดข้อความ “...ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้...”	ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ
4.3 ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5 และคนที่ 6 เสนอให้เพิ่มข้อความ “...ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ...”	ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ
4.5 ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ตัดออก ซ้ำกับข้อ 4.3	ตัดออก
4.6 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
4.7 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
4.8 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
4.9 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล		
5.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6 และคนที่ 8 เสนอให้เพิ่มคำว่า “...โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศ...”	โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)		
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์ อบรม และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ตัดออก	ตัดออก
5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ปรับเป็นข้อ 5.4	5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ
5.6 โรงเรียนจัดกิจกรรมระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	5.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ
5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ปรับข้อความ “...ครูนำผลสรุปการนิเทศ...”	5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
การวัดและประเมินผล		
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบทดสอบ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ ตัดข้อความ “...โดยใช้แบบทดสอบ...”	ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
2. ประเมินพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ปรับข้อความ “...ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้...” และตัด ข้อความ “โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม”	ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เงื่อนไขความสำเร็จ		
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล

ตารางที่ 4.24 บทสรุปการตรวจสอบยืนยันร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ต่อ)

ร่างรูปแบบ	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	ข้อเสนอแนะ	การปรับปรุงแก้ไข
เงื่อนไขความสำเร็จ		
2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้ตัดออก	ตัดออก
3. การนิเทศ ติดตามที่มี ความต่อเนื่องสม่ำเสมอ	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้คงไว้	การนิเทศ ติดตามที่มี ความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
4. การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 ท่าน เสนอให้เพิ่มภาษาไทย ของความหมาย Best practice ไว้ด้วย	การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice) ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้

ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นเพิ่มเติมในภาพรวมของรูปแบบ โดยสรุปได้ดังนี้

1. ควรปรับลำดับขององค์ประกอบให้สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินงานบริหารวิชาการดังนี้

- 1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล
- 1.2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล
- 1.3 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล
- 1.4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล
- 1.5 ด้านการนิเทศผลงานเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ควรมีการปรับปรุงประกอบรูปแบบให้มีความน่าสนใจและทันสมัยเหมาะสมกับยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

3. ควรเพิ่มเติม ข้อมูลย้อนกลับ โดยมีเส้นเชื่อมโยงความสัมพันธ์แต่ละองค์ประกอบเพื่อให้สอดคล้องกับทฤษฎีระบบเป็นฐาน

4. ควรเพิ่มเงื่อนไขความสำเร็จในประเด็นดังนี้ การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem) และการสร้างเครือข่ายร่วมมือทางเทคโนโลยี

5. ควรเพิ่มผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นส่งผลถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู ผู้บริหารและสถานศึกษา

ผู้วิจัยทำการปรับปรุงร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและจัดทำรูปแบบโดยมีรายละเอียด ดังนี้

(ฉบับปรับปรุง)

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หลักการ

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก เป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล บริบทของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมและนโยบายของ สพฐ. ที่เกี่ยวข้องส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
2. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

กระบวนการ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงานแบบ PDCA (Deming Cycle) ซึ่งแบ่งขั้นตอนการทำงานออกเป็น 4 ขั้นตอนหลัก

ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan : P) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do : D) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ ผลการปฏิบัติงาน (Check : C) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Action : A) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาด เล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

ขั้น P: Plan

1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน

1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ขั้น D: Do

1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์

1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน

1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง

ขั้น C: Check

1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ

ขั้น A: Action

1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

ขั้น P: Plan

2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ขั้น D: Do

2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning

2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่าง ๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ

2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)

2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย

2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน

2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)

2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ

2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้น C: Check

2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ขั้น A: Action

2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

ขั้น P: Plan

3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน

ขั้น D: Do

3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา

3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง

3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)

3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน

3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันใน การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผล การเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ

3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)

ขั้น C: Check

3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น
สถานประกอบการและอื่น ๆ

ขั้น A: Action

3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละ
ปีการศึกษา

4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้น P: Plan

4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่
สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา

ขั้น D: Do

4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่
หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับ
หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม

4.4 ครูใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva,
Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ

ขั้น C: Check

4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้
เทคโนโลยี

4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้น A: Action

4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ
นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล

5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

ขั้น P: Plan

5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครู
ผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ

ขั้น D: Do

5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน

5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยี

ดิจิทัล เช่น line, Facebook

5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม

แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ

ขั้น C: Check

5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศ

ด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ

ขั้น A: Action

5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ

5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

2. ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เงื่อนไขความสำเร็จ

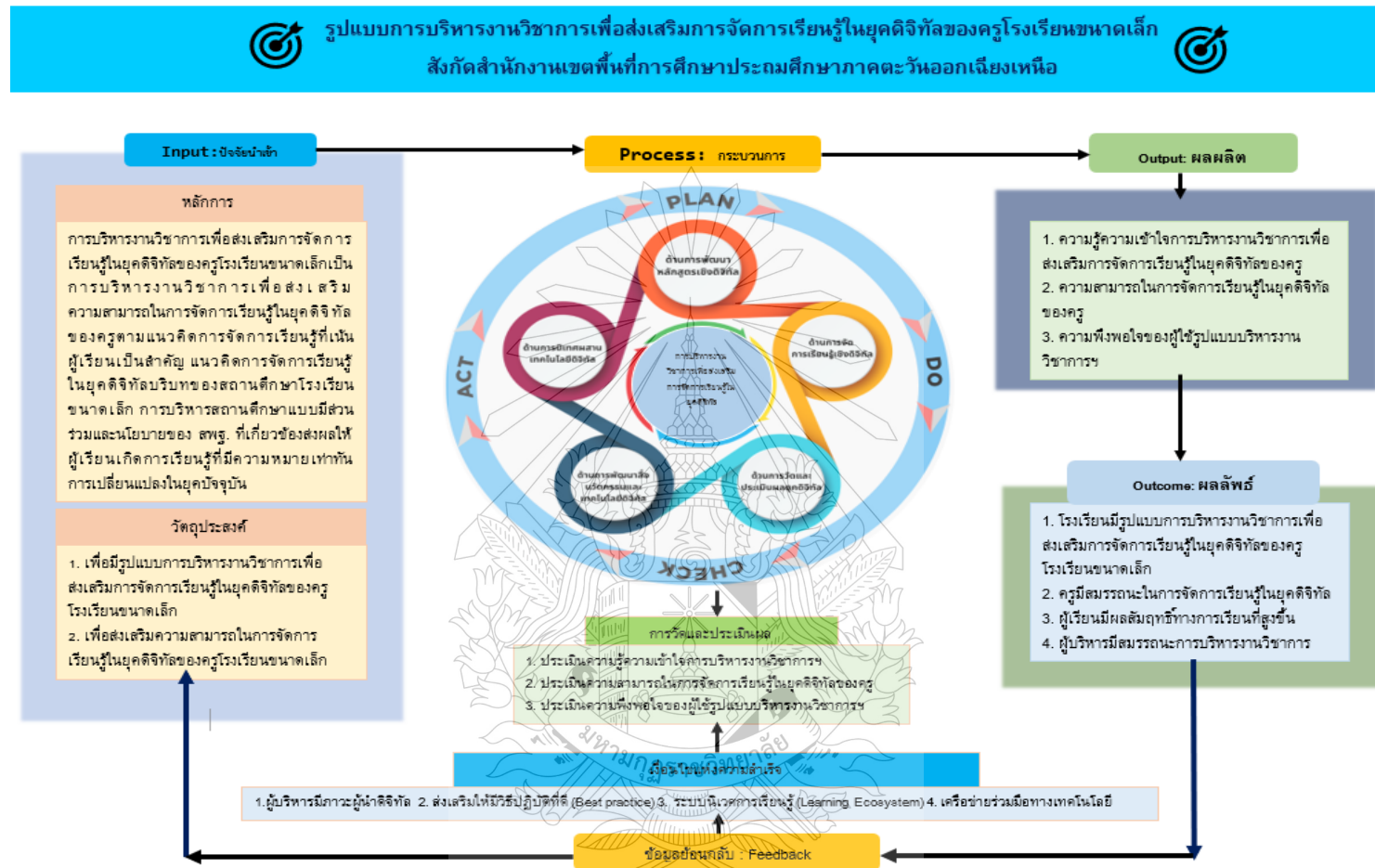
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล

2. การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice)

3. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)

4. การสร้างเครือข่ายร่วมมือทางเทคโนโลยี

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิได้รูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้ทฤษฎีระบบเป็นฐาน สามารถสรุปเป็น แผนภาพได้ดังภาพที่ 4.3

ภาพที่ 4.3 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 การตรวจสอบยืนยันร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบยืนยันด้วยการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบยืนยันร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการตรวจสอบยืนยันร่างคู่มือการใช้รูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในภาพรวมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงให้มีความน่าสนใจและทันสมัยมากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มเติมเนื้อหาแต่ละส่วนของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ

ดังนี้

ส่วนที่ 1 บทนำ เพิ่มหัวข้อที่ 4 คือที่มาและความสำคัญของรูปแบบ

ส่วนที่ 2 เนื้อหา เพิ่มชื่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ส่วนที่ 3 ปรับเป็นหัวข้อ “แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ

3. เพิ่มส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและบรรณานุกรม

ผู้วิจัยทำการปรับปรุงร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีรายละเอียด ดังนี้

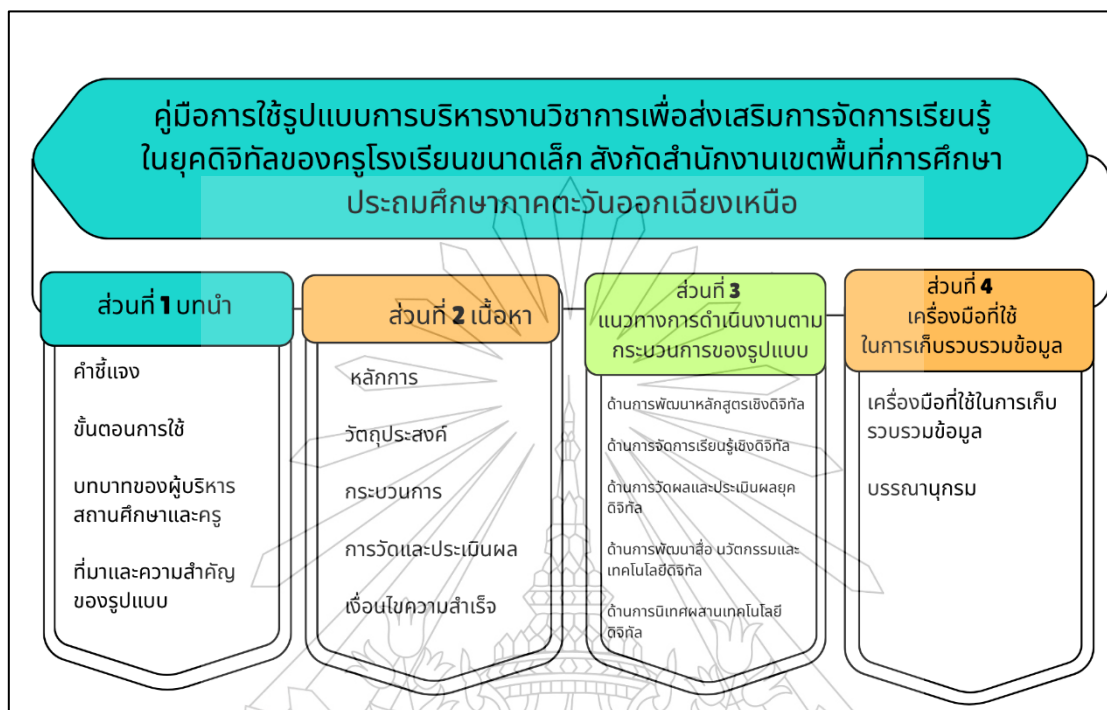
ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู และที่มาและความสำคัญของรูปแบบ

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ

ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ

ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และบรรณานุกรม

จากองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้างต้น สามารถสรุปเป็นแผนภาพได้ดังภาพที่ 4.4

ภาพที่ 4.4 คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในส่วนของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและคู่มือการใช้รูปแบบเพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมในขั้นตอนที่ 2.2 ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาด้านความถูกต้องและความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) พร้อมทั้งแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดลำดับการนำเสนอผลการประเมินออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตอนที่ 2 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ทำการประเมินในความถูกต้องและความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เพื่อแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลปรากฏดังตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
หลักการ						
1. การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม	4.44	0.53	มาก	4.56	0.53	มากที่สุด
2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.44	0.53	มาก	4.78	0.44	มากที่สุด
4. นโยบายของ สพฐ.	4.78	0.44	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.64	0.49	มากที่สุด	4.78	0.42	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
วัตถุประสงค์						
1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	4.89	0.33	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.89	0.32	มากที่สุด	4.94	0.24	มากที่สุด
กระบวนการ						
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล						
1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และชุมชน	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	4.78	0.44	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.56	0.73	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน	4.67	0.71	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.52	มากที่สุด	4.88	0.33	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล						
2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดการกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning	4.78	0.44	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learningและอื่น ๆ	4.56	0.53	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)	4.67	0.71	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ	4.56	0.53	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	4.56	0.53	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)						
2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	4.78	0.44	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.72	0.47	มากที่สุด	4.87	0.34	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล						
3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาดตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	4.56	0.53	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน	4.11	0.78	มาก	4.22	0.67	มาก

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)						
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	4.22	0.83	มาก	4.44	0.53	มาก
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา	4.33	0.50	มาก	4.56	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.58	0.58	มากที่สุด	4.64	0.50	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล						
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล (ต่อ)						
4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.56	0.73	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.56	0.73	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.74	0.50	มากที่สุด	4.81	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล						
5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	4.56	0.73	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	4.56	0.53	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	4.56	0.53	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.51	มากที่สุด	4.86	0.35	มากที่สุด
เฉลี่ยด้านกระบวนการ	4.67	0.04	มากที่สุด	4.81	0.07	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
การวัดและประเมินผล						
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	4.78	0.44	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	4.89	0.33	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.78	0.44	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.81	0.40	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
เงื่อนไขความสำเร็จ						
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2. การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice)	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)	4.89	0.33	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
4. การสร้างเครือข่ายร่วมมือทางเทคโนโลยี	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.89	0.32	มากที่สุด	4.89	0.32	มากที่สุด
รวม	4.74	0.09	มากที่สุด	4.85	0.14	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏ ดังนี้

ความถูกต้องของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.09) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32) และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านหลักการ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ ด้านวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านหลักการ ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลปรากฏ ดังตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 1 บทนำ						
1. คำชี้แจง	4.56	4.56	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
2. ขั้นตอนการใช้	4.78	4.78	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3. บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู	4.67	4.67	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
4. ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ	4.78	4.78	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.69	0.47	มากที่สุด	4.64	0.49	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 เนื้อหา						
1. หลักการ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์	4.89	0.33	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
3. กระบวนการ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
4. การวัดและประเมินผล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
5. เงื่อนไขความสำเร็จ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.37	มากที่สุด	4.80	0.40	มากที่สุด
ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ						
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3. ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล	4.56	0.53	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
5. ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.78	0.42	มากที่สุด	4.73	0.45	มากที่สุด

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมรายด้าน และจำแนกเป็นรายชื่อ (ต่อ)

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล						
1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2. บรรณานุกรม	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.83	0.38	มากที่สุด	4.89	0.32	มากที่สุด
รวม	4.79	0.04	มากที่สุด	4.77	0.07	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.26 พบว่าค่าเฉลี่ยความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏดังนี้

ความถูกต้องของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.04) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ($\bar{X} = 4.84$, S.D. = 0.37) รองลงมา คือ ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{X} = 4.83$, S.D. = 0.38) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47)

ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.07) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32) รองลงมา คือ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.40) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

ระยะที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มเป้าหมายคือ โรงเรียนบ้านวังยาว เป็นโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มคุณภาพการศึกษาคุณภาพดีเยี่ยม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำนวน 1 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 6 คน ผู้วิจัยคัดเลือกโรงเรียนที่ใช้ในการทดลองรูปแบบโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พิจารณาจากเกณฑ์ ดังนี้ โรงเรียนขนาดเล็กที่มีบริบทสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย มีความพร้อมด้านบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล ผู้บริหารและครูมีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลอง และสามารถให้ความร่วมมือในการดำเนินการและติดตามผลได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อให้การทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและสะท้อนผลลัพธ์ที่แท้จริงของการนำรูปแบบไปใช้ในบริบทโรงเรียนขนาดเล็ก

ผู้วิจัยได้ลำดับการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูระหว่างก่อน - หลังการใช้รูปแบบ

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครู

ผลปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ระหว่างก่อน - หลังการใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายทั้งก่อนและหลังการใช้รูปแบบ โดยใช้แบบทดสอบที่พัฒนาขึ้น จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

และการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงคะแนน ร้อยละและค่าเฉลี่ย การประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของผู้บริหารสถานศึกษา และครู ระหว่างก่อน - หลังการใช้รูปแบบ

คนที่	ก่อนการใช้รูปแบบ (30 คะแนน)		หลังการใช้รูปแบบ (30 คะแนน)	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	16	53.33	25	83.33
2	16	53.33	26	86.67
3	17	56.67	27	90.00
4	16	53.33	27	90.00
5	17	56.67	28	93.33
6	16	53.33	28	93.33
7	17	56.67	29	96.67
$\bar{x}$	16.43	54.76	27.14	90.48
S.D.	0.49	-	1.25	-
t	2.95*			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.27 พบว่าคะแนนประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูก่อนการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.43 ($\bar{x} = 16.43$, S.D. = 0.49) คิดเป็นร้อยละ 54.76 และหลังการใช้รูปแบบมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.14 คิดเป็นร้อยละ 90.48 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนการใช้รูปแบบกับคะแนนหลังการใช้รูปแบบโดยใช้วิธีทางสถิติที (T-test) แบบไม่อิสระ (t-test for dependent) พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ผู้วิจัยนำผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่ได้จากการประเมินผ่านการนิเทศชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและใช้แบบประเมินความสามารถในคู่มือการใช้รูปแบบมีลักษณะเป็นการประเมินพฤติกรรม 5 ระดับและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด นำเสนอในภาพรวมรายด้านและจำแนกเป็นรายข้อ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบโดยรวมรายด้าน

รายการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	3.48	0.58	ปานกลาง	4.08	0.50	สูง
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	3.61	0.58	ปานกลาง	4.47	0.53	สูง
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	3.70	0.65	สูง	4.30	0.56	สูง
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	3.56	0.62	ปานกลาง	4.21	0.50	สูง
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล	3.67	0.57	ปานกลาง	4.55	0.50	สูง
รวม	3.60	0.03	ปานกลาง	4.32	0.03	สูง

จากตารางที่ 4.28 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบโดยรวมรายด้าน ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.03) และหลังใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.03)

รายละเอียด แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบจำแนกด้าน ผลปรากฏดังตารางที่ 4.29 - 4.33

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน	3.33	0.52	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.67	0.52	ปานกลาง	4.00	0.00	สูง
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	3.50	0.55	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	3.67	0.52	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน	3.50	0.84	ปานกลาง	4.17	0.41	สูง
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	3.17	0.41	ปานกลาง	3.67	0.52	ปานกลาง

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบด้านการพัฒนาหลักสูตร จำแนกรายข้อ(ต่อ)

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	3.50	0.55	ปานกลาง	3.83	0.41	สูง
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	3.50	0.55	ปานกลาง	3.83	0.41	สูง
รวม	3.48	0.58	ปานกลาง	4.12	0.50	สูง

จากตารางที่ 4.29 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลก่อนการใช้รูปแบบและหลังการใช้รูปแบบ ผลปรากฏดังนี้

ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะและอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.59) รองลงมา คือ ข้อ 1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.82) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง ($\bar{X} = 3.17$, S.D.= 0.41) ตามลำดับ

หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.12$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) รองลงมา คือ ข้อ 1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และชุมชนและ ข้อ 1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.52) และที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	3.33	0.52	ปานกลาง	4.67	0.52	สูง
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning	3.50	0.55	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ	3.67	0.82	ปานกลาง	4.67	0.52	สูง
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	3.67	0.52	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	3.50	0.55	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน	3.67	0.52	ปานกลาง	4.17	0.75	สูง

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)	3.50	0.55	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ	3.83	0.41	สูง	4.00	0.00	สูง
2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	3.50	0.55	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	3.50	0.55	ปานกลาง	4.67	0.52	สูง
2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	4.00	0.89	สูง	4.83	0.41	สูง
รวม	3.61	0.58	ปานกลาง	4.47	0.53	สูง

จากตารางที่ 4.30 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ดังนี้

ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.48$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.89) รองลงมา คือ ข้อ 2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet,

Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.41) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ($\bar{X} = 3.33$, S.D.= 0.52) ตามลำดับ

หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.47$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 4.83$, S.D.= 0.41) รองลงมา คือ ข้อ 2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร ข้อ 2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ ข้อ 2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.52) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ใน ยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการวัดและประเมินผลดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	3.67	0.52	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	4.50	0.55	สูง	4.67	0.52	สูง
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	3.67	0.52	สูง	4.33	0.52	สูง
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	4.00	0.63	สูง	4.50	0.55	สูง

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	3.67	0.52	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน	4.00	0.89	สูง	4.17	0.75	สูง
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	3.50	0.55	ปานกลาง	4.00	0.00	สูง
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	3.17	0.41	ปานกลาง	3.83	0.75	สูง
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการ และอื่น ๆ	3.33	0.52	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา	3.50	0.55	ปานกลาง	4.17	0.41	สูง
รวม	3.70	0.65	สูง	4.30	0.56	สูง

จากตารางที่ 4.31 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัลดังนี้

ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.70$, S.D.= 0.65) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับ

การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) รองลงมา คือ ข้อ 3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.63) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($\bar{X} = 3.17$, S.D.= 0.41) ตามลำดับ

หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.30$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.67$, S.D.= 0.52) รองลงมา คือ ข้อ 3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน ข้อ 3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง ข้อ 3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment) ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.00	0.00	สูง	4.50	0.55	สูง
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	3.83	0.75	สูง	4.33	0.52	สูง

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	3.67	0.52	ปานกลาง	4.17	0.41	สูง
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ	3.67	0.52	ปานกลาง	4.17	0.41	สูง
4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	3.83	0.41	สูง	4.33	0.52	สูง
4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	3.17	0.41	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	3.50	0.55	ปานกลาง	4.00	0.63	สูง
4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล	2.83	0.75	ปานกลาง	3.83	0.41	สูง
รวม	3.56	0.62	ปานกลาง	4.21	0.50	สูง

จากตารางที่ 4.32 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้

ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.56$, S.D.= 0.62) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.00) รองลงมา คือ ข้อ 4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.41) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 2.83$, S.D.= 0.75) ตามลำดับ

หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 4.21$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.55) รองลงมา คือ ข้อ 4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ ข้อ 4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี ข้อ 4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.33$, S.D.= 0.52) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.41) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ

ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	3.67	0.52	ปานกลาง	4.83	0.41	สูง
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	4.00	0.63	สูง	4.50	0.55	สูง

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ใน ยุคดิจิทัลของครู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล จำแนกรายข้อ (ต่อ)

ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล	ก่อนการใช้รูปแบบ			หลังการใช้รูปแบบ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	3.17	0.41	ปานกลาง	4.17	0.41	สูง
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	3.50	0.55	ปานกลาง	4.33	0.52	สูง
5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	3.33	0.52	ปานกลาง	4.50	0.55	สูง
5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	3.67	0.52	ปานกลาง	4.67	0.52	สูง
5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	3.83	0.41	สูง	4.83	0.41	สูง
รวม	3.67	0.57	ปานกลาง	4.55	0.50	สูง

จากตารางที่ 4.33 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล ดังนี้

ก่อนการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.67$, S.D.= 0.57) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน ($\bar{X} = 4.00$, S.D.= 0.63) รองลงมา คือ ข้อ 5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.41) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คือ ข้อ 5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook ($\bar{X}$ = 3.17, S.D.= 0.41) ตามลำดับ

หลังการใช้รูปแบบมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}$ = 4.55, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบและข้อ 5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 4.83, S.D.= 0.41) รองลงมา คือ ข้อ 5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ ($\bar{X}$ = 4.67, S.D.= 0.52) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook ($\bar{X}$ = 4.17, S.D.= 0.41) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครู

ผู้วิจัยทำการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครูหลังจากนำรูปแบบ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลปรากฏดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครู

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ส่วนที่ 1 หลักการ			
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4.71	0.49	มากที่สุด
1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา	4.86	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.79	0.43	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์			
2.1 มีความชัดเจน	4.57	0.53	มากที่สุด
2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา	4.57	0.53	มากที่สุด
2.3 สามารถบรรลุผลได้	4.86	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครู (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
เฉลี่ย	4.67	0.48	มากที่สุด
ส่วนที่ 3 กระบวนการรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	4.43	0.53	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล	4.71	0.49	มากที่สุด
ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล	4.57	0.53	มากที่สุด
ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.86	0.38	มากที่สุด
ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล	4.71	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.66	0.48	มากที่สุด
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล			
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	4.71	0.49	มากที่สุด
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	4.57	0.53	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.64	0.50	มากที่สุด
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ			
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้	4.71	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.79	0.43	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.71	0.03	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.34 พบว่าค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือของผู้บริหารและครูมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D.= 0.03) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าส่วนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 1 หลักการ ($\bar{X} = 4.79$, S.D.= 0.43) รองลงมา คือ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.79$, S.D.= 0.43) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.64$, S.D.= 0.50) ตามลำดับ

จากผลการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 3 ด้าน นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการประเมินรูปแบบในระยะที่ 4 ต่อไป

ระยะที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยนำผลการทดลองใช้รูปแบบและเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองระยะที่ 3 ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน ใช้เป็นข้อมูลในการประเมินรูปแบบด้านความเป็นประโยชน์และด้านความเป็นไปได้ โดยใช้แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และแปลผลตามเกณฑ์ที่กำหนด ผลปรากฏดังตารางที่ 4.35

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 1 หลักการ						
1. การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4. นโยบายของ สพฐ.	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.86	0.35	มากที่สุด	4.81	0.40	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์						
1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	4.56	0.53	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.67	0.49	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด
ส่วนที่ 3 กระบวนการ						
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล						
1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตร มุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์	4.78	0.44	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล	4.56	0.73	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน	4.56	0.53	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.76	0.46	มากที่สุด	4.78	0.42	มากที่สุด
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล						
2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล (ต่อ)						
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)	4.78	0.44	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.33	0.50	มาก
2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)	4.89	0.33	มากที่สุด	4.67	0.71	มากที่สุด
2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)	4.78	0.44	มากที่สุด	4.44	0.53	มาก
2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.85	0.36	มากที่สุด	4.72	0.47	มากที่สุด
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล						
3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล	4.67	0.50	มากที่สุด	4.33	0.50	มาก
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง	4.67	0.50	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)	4.89	0.33	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน	4.67	0.50	มากที่สุด	4.00	0.71	มาก
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ	4.56	0.53	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)	4.56	0.53	มากที่สุด	4.33	0.71	มาก
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา	4.56	0.53	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
รวม	4.71	0.46	มากที่สุด	4.60	0.56	มากที่สุด
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล						
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา	4.78	0.44	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.67	0.50	มากที่สุด	4.56	0.73	มากที่สุด
4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล	4.78	0.44	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล	4.67	0.50	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.75	0.44	มากที่สุด	4.79	0.44	มากที่สุด
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล						
5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล (ต่อ)						
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ	4.67	0.50	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ	4.56	0.53	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.81	0.40	มากที่สุด	4.79	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านกระบวนการ	4.77	0.05	มากที่สุด	4.73	0.06	มากที่สุด

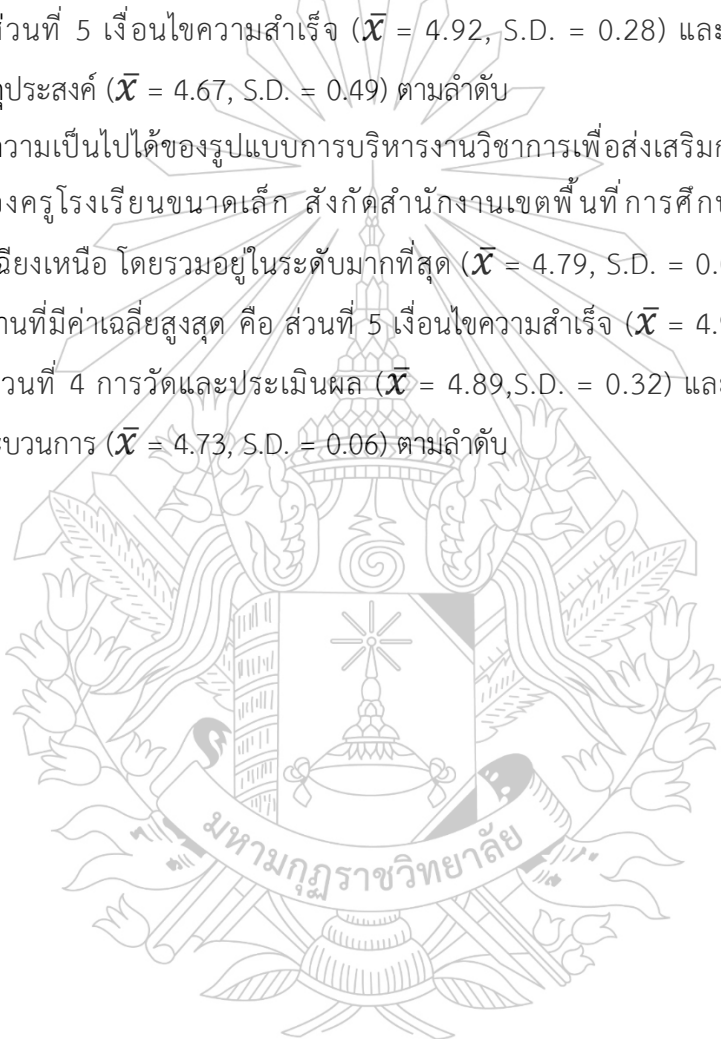
ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมและจำแนกเป็นรายด้าน (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเป็นประโยชน์			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล						
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.32	มากที่สุด
ส่วนที่ 5 เจาะลึกความสำเร็จ						
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล	4.89	0.33	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2. การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice)	5.00	0.00	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
3. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
4. การสร้างเครือข่ายร่วมมือทางเทคโนโลยี	4.78	0.44	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.92	0.28	มากที่สุด	4.94	0.23	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.81	0.15	มากที่สุด	4.79	0.09	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.35 พบว่าค่าเฉลี่ยความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลปรากฏดังนี้

ด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$, S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.92$, S.D. = 0.28) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

ด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.79$, S.D. = 0.09) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.23) รองลงมา คือ ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.89$, S.D. = 0.32) และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ส่วนที่ 3 กระบวนการ ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.06) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้นำเสนอ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

5.1 สรุปผล

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

การวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นตอนที่ 1.1 ผลการศึกษารายงานประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้การสังเคราะห์เอกสารจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลพบว่าผลการศึกษารายงานประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มี 5 ด้าน 42 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัด 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มี 11 ตัวชี้วัด 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด และ 5) ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด

ขั้นตอนที่ 1.2 ผลการตรวจสอบยืนยันและการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการตรวจสอบยืนยันองค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า มีองค์ประกอบ 5 ด้าน 41 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัด 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มี 11 ตัวชี้วัด 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มี 7 ตัวชี้วัด และ 5) ด้านการนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล มี 8 ตัวชี้วัด

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พบว่า องค์ประกอบทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล และมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 1.3 ผลการศึกษасภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 3) ด้านการนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล 4) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพที่พึงประสงค์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ด้านการนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.372 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล 4) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล และ 5) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ตามลำดับ

5.1.2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1.2.1 ผลการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ ส่วนที่ 3 กระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลและ 5) ด้านการนิเทศแผนเทคโนโลยีดิจิทัล ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

5.1.2.2 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

1) ผลการประเมินความถูกต้องของรูปแบบ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านวัตถุประสงค์ รองลงมา คือ ด้านเงื่อนไขความสำเร็จ และค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านหลักการ ตามลำดับ

2) ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล รองลงมา คือ ด้านวัตถุประสงค์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านหลักการ ตามลำดับ

5.1.2.3 ผลการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู และที่มาและความสำคัญของรูปแบบ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผลและ เงื่อนไขความสำเร็จ ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบและ ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และบรรณานุกรม

5.1.2.4 ผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสรุปได้ ดังนี้

1) ผลการประเมินความถูกต้องของคู่มือการใช้รูปแบบพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 2 เนื้อหา รองลงมา คือ ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ส่วนที่ 1 บทนำ

2) ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล รองลงมา คือ ส่วนที่ 2 เนื้อหา และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ส่วนที่ 1 บทนำ

5.1.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1.3.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู พบว่า คะแนนหลังการทดลองใช้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.1.3.2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู พบว่า หลังการทดลองใช้รูปแบบโดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ

5.1.3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารและครูต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.4 ผลประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.1.4.1 ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.1.4.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.2 อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.2.1.1 สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน อาจเนื่องมาจากข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และความพร้อมด้านเทคโนโลยีของโรงเรียนขนาดเล็ก สะท้อนให้เห็นได้ว่าการดำเนินงานการบริหารงานวิชาการในบริบทโรงเรียนขนาดเล็กมีการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลแล้วในระดับหนึ่งแต่ยังไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารสถานศึกษาที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2562) ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานทางการศึกษา เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านจากมากไปหาน้อยพบว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลตามลำดับ โดยด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าแม้สถานศึกษาจะมีการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและมีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับนโยบายและบริบทในระดับหนึ่ง แต่ยังไม่สามารถบูรณาการแนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและครบถ้วน สอดคล้องกับ วารินทร์ แก้วอุไร (2564) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่มีระบบเป็นเหตุเป็นผลในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้ดีขึ้น มีความสอดคล้องกับ เพ็ญวรา ชูประวิติ (2563) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขอบข่ายของการบริหารวิชาการในด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาว่าเป็นเครื่องมือในการกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต ดังนั้น หลักสูตรสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับปรุงหรือพัฒนาให้มีความเหมาะสมทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจและสังคมอยู่เสมอ จากข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลเป็นสิ่งที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนพัฒนาให้มีความทันสมัยทันการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Fox (2011) ที่ได้สำรวจระดับความเข้าใจทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหาร ครู และนักเรียนโดยใช้กรณีศึกษา ผลการศึกษาพบว่าโรงเรียนยังไม่สามารถดำเนินการสร้างทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ให้นักเรียนได้อย่างเต็มที่เนื่องจากครูและนักเรียนยังมีข้อจำกัดในการรับรู้และความเข้าใจเรื่องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และถึงแม้ผู้บริหารโรงเรียนจะมีความเข้าใจเรื่องทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 มากกว่า แต่ไม่สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมปัจจุบันให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ได้ นักวิจัยเสนอแนะให้มีการวางแผนและดำเนินการเพื่อพัฒนาทักษะแห่ง

ศตวรรษที่ 21 พร้อมกับการสร้างผลสัมฤทธิ์ทางด้านการทดสอบและกระบวนการสร้างการเปลี่ยนแปลงต้องมาจากความร่วมมือและทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย

5.2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังของผู้บริหารและครูที่ต้องการพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัลในระดับสูง ทั้งนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างสภาพจริงกับสภาพที่ควรเป็นโดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการใช้เทคโนโลยี สนับสนุนแนวคิดของ รักจิต สุทธิพงษ์ (2560) ที่กล่าวถึงการศึกษาในยุคดิจิทัลสรุปได้ว่าเป็นยุคแห่งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ ครูและนักเรียน จะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ให้มากขึ้นและพัฒนาทักษะการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมในทำนองเดียวกันกับที่ สุกัญญา แซ่มะฮ้อย (2560) ได้เสนอถึงความสำคัญของการมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาในวิถีชีวิตและการเรียนรู้ของผู้คนทั่วโลกก็ถูกเชื่อมโยงให้เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้การเรียนการสอนมีความทันสมัยมากขึ้น และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ด้านการวัดและประเมินผล ยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลตามลำดับ โดยจะเห็นได้ว่าด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารและครูให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาระบบการนิเทศที่บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพสาเหตุสำคัญอาจมาจากการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู เนื่องจากช่วยให้การนิเทศมีความต่อเนื่อง ทันเวลาและสามารถใช้ข้อมูลสารสนเทศในการสะท้อนผลการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยลดข้อจำกัดด้านระยะทางและเวลาซึ่งเป็นข้อจำกัดสำคัญของโรงเรียนขนาดเล็ก สอดรับกับแนวคิดของ ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวถึงการศึกษาว่าคือกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือร่วมกับผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนและเพิ่มคุณภาพของบทเรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา และสอดคล้องกับ Good (1993) ที่ได้กล่าวว่าการนิเทศการศึกษาคือความพยายามที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจัดการศึกษา การปรับปรุง ปรับเปลี่ยนวิธีการสอน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามในวิชาชีพทางการศึกษา ช่วยในการพัฒนาครู จากข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาด้านการนิเทศ

การศึกษานั้นไม่เพียงจะเป็นเป็นการพัฒนาระบบการจัดการศึกษาเท่านั้นแต่ยังสามารถพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนให้มีศักยภาพในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพได้ด้วย

5.2.1.3 ความต้องการจำเป็น (PNI) โดยรวมเท่ากับ 0.372 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ลำดับที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ลำดับที่ 3 ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล ลำดับที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล และลำดับที่ 5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ตามลำดับ ผลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารงานวิชาการของนักวิชาการหลายท่านที่เน้นการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งอยู่บนฐานแนวคิดเดียวกันกับ สุกัญญา เข้มข้อย (2560) ได้ให้ความสำคัญของการมีเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเข้ามาในชีวิตและการเรียนรู้ของผู้คนทั่วโลกก็ถูกเชื่อมโยงให้เกี่ยวข้องกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้การเรียนการสอนมีความทันสมัยมากขึ้น ครูยุคใหม่ต้องรู้จักใช้ยุทธวิธีที่หลากหลายเพื่อเป็นตัวกลางสำคัญในกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสีสันดึงดูดใจเปิดโลกการเรียนรู้ที่กว้างไกลให้กับผู้เรียนด้วยสื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่ สอดคล้องกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาว่า สถานศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ของครู อาจารย์ บรรลุผลโดยการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่มีความหลากหลายเหมาะสมและเพียงพอ นอกจากนี้ อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องใช้สื่อและนวัตกรรมเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ ส่งผลให้เกิดความต้องการพัฒนาในด้านนี้มากที่สุดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การเรียนรู้ในยุคดิจิทัลต้องอาศัยเทคโนโลยีเป็นฐานสำคัญ เช่นเดียวกับที่ Reyna et al. (2018) การใช้สื่อดิจิทัลกับการจัดการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในชั้นเรียนในปัจจุบันมีหลากหลายรูปแบบทั้งรูปแบบข้อความ เช่น ใบความรู้ รูปแบบเสียง เช่น เทปรูปแบบวีดิทัศน์และคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมต่าง ๆ ซึ่งสื่อดิจิทัลก็คือสื่อในรูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ที่ทำให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลช่วยให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านอินเทอร์เน็ต ประหยัดเวลาและงบประมาณในการเตรียมสื่อการเรียนการสอนในปัจจุบันสื่อดิจิทัลก็มีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เว็บไซต์, พ็อคเก็ตบุ๊ก, บล็อก, วิดิทัศน์, เกม, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์, วิดิโอคอล รวมถึงแอปพลิเคชัน จากข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นถึงข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนาด้านสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลและนำไปสู่การวางแผนพัฒนาต่อไป

5.2.2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.2.2.1 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 หลักการ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ ส่วนที่ 3 กระบวนการ ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลและ 5) ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล และส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนการใช้รูปแบบอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามขั้นตอนที่กำหนดชัดเจนเป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบวิธีวิจัย อีกทั้งได้ใช้ข้อมูลที่มีการศึกษาเอกสารงานวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและใช้ข้อมูลพื้นฐานจากการสำรวจความต้องการจำเป็นมาเป็นข้อมูลสารสนเทศในการสร้างร่างกรอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและให้ได้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาที่แท้จริง ซึ่งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดเดียวกับ วาโร เฟ็งสวัสต์ (2553) ซึ่งสรุปได้ว่าในขั้นตอนของการสร้างหรือพัฒนารูปแบบนั้นผู้วิจัยจะต้องสร้างหรือพัฒนารูปแบบโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษาจากบริบทจริงและใช้สารสนเทศที่ได้ทั้งสองส่วนมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นกรอบความคิดของการวิจัยเพื่อนำมาจัดทำรูปแบบ และสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2553) ที่ได้กล่าวสรุปถึงการสร้างหรือพัฒนารูปแบบนั้นผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนซึ่งเป็นรูปแบบตามสมมุติฐานโดยการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวคิดรูปแบบที่มีผู้พัฒนาไว้แล้วในเรื่องเดียวกันและผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรต่าง ๆ ภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบหรือตัวแปรเหล่านั้นหรือลำดับก่อนหลังของแต่ละองค์ประกอบในรูปแบบของการพัฒนารูปแบบนั้นจะต้องใช้หลักของเหตุผลเป็นรากฐานสำคัญและการศึกษาค้นคว้ามากจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนารูปแบบ ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการบริหารงานวิชาการนี้ โดยให้แต่ละส่วนมีการเชื่อมโยงให้เกิดความสอดคล้องในกระบวนการส่งเสริมการบริหารงานวิชาการอย่างเป็นระบบ ประกอบกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการนี้มีหลักการชัดเจนและเน้นกระบวนการในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัลที่ครอบคลุมสามารถช่วยให้เกิดความเข้าใจและมีทิศทางในการนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง วัตถุประสงค์มีความสอดคล้องกับ

ความต้องการและปัญหาที่ครูเผชิญในชั้นเรียนทำให้ครูสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียนได้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงสร้างของรูปแบบการบริหารงานวิชาการนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนารูปแบบทางการศึกษาซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเกษม ตรีตระกูล (2559) และ ปาจริย หงส์แก้ว (2563) ที่กล่าวสรุปในลักษณะที่สอดคล้องกันว่า รูปแบบ (Model) หมายถึงสิ่งที่สร้างขึ้นมาอย่างเป็นระบบเพื่อใช้ในการถ่ายทอดแนวคิดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบและตัวแปรต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผลของสิ่งที่ต้องการนำเสนอหรือที่ศึกษาเพื่อให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจและใช้เป็นแบบอย่างในการดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัยชนะ นาทองไชย (2567) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาแนวใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 ที่พบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการแนวใหม่ของสถานศึกษา ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก องค์ประกอบที่ 1 ได้แก่ การบริหารงานวิชาการซึ่งมี 8 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการแนะแนวการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา โดยขับเคลื่อนด้วยองค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารที่มี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม และพบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้มีความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สดใส ศรีสวัสดิ์ (2565) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการมี 5 ด้าน ได้แก่ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผลการเรียน องค์ประกอบที่ 2 กระบวนการบริหารมี 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดองค์การ การนำและการควบคุม และโดยภาพรวม พบว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ซึ่งรายละเอียดของด้านกระบวนการแต่ละองค์ประกอบผู้วิจัยสามารถอธิบายได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ซึ่งผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดจากผลดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการจัดมวลงประสพการณ์โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Taba (1962) ที่กล่าวว่าการพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้

ได้ผลดียิ่งขึ้นในด้านการวางแผนมุ่งหมาย การจัดเนื้อหา การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อ บรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wakelyn (2009) ที่ได้ทำการศึกษา และพบว่า การปรับปรุงการทำงานวิชาการของครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้ เพราะการปฏิบัติที่ดีที่สุดของครูในด้านการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การให้ความเสมอภาค ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยี การเรียนการสอน เป็นต้น โดยครูต้องหาวิธีที่ดีที่สุดเพื่อ นำไปสู่การมีคุณภาพในการเรียนการสอนในชั้นเรียนตนเอง

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ซึ่งผลการประเมินความถูกต้อง และความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน พบว่า มีความถูกต้องและความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมากที่สุด จากผลการประเมินดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการดำเนินการมีขั้นตอนที่ชัดเจน ระบุการนำสื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลหรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ มาเชื่อมโยง การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนได้ อย่างชัดเจน ทำให้ครูมีการเลือกใช้สื่อที่มาจากแหล่งต่าง ๆ ได้รวดเร็ว ทันสมัย และมีเวลาใน การเตรียมการจัดกิจกรรมเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2552) ที่ได้กล่าวว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนจะได้รับ มีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้และได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างเต็มตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Watamura (2017) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแก่ผู้เรียน มีการอภิปรายสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยยืนยันว่านักเรียนจะเรียนรู้ ได้ดีเมื่อมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีการวิจัยด้านสติปัญญาของผู้เรียนและสรุปว่านักเรียน สามารถเพิ่มพูนความคิดในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น เมื่อใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลางนักเรียนที่ถูกละเลยโดยครูเป็นผู้ชี้แนะจะได้ความรู้ที่แยกเป็นส่วน ๆ นักเรียนไม่สามารถบูรณา การเป็นองค์ความรู้และรักษาความรู้นั้นได้ จากการศึกษาเปรียบเทียบชั้นเรียนที่สอนโดยเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลางกับชั้นเรียนที่สอนโดยครูเป็นผู้ชี้แนะ พบว่า นักเรียนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ชั้นเรียน ที่เรียนโดยการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจะเป็นผู้ที่มีพื้นฐานความรู้ที่กว้างกว่าและสามารถ เชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ David (2009) ที่พบว่าการปรับปรุงงานวิชาการของครูช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติที่ดีที่สุดของครูด้านการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การให้ความเสมอภาค ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน เป็นต้น โดยครูต้องพัฒนาและหาวิธี ที่ดีที่สุดเพื่อนำไปสู่การมีคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนของตน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัลซึ่งผลการประเมิน ความถูกต้องและความเหมาะสม จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน พบว่า มีความถูกต้องและ

มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการประเมินอาจอธิบายได้ว่าการออกแบบกิจกรรมในด้านการวัดผลและประเมินผลมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามเป้าหมายโดยการกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ และด้วยในสถานการณ์ปัจจุบันการปรับเปลี่ยนรูปแบบการวัดและประเมินผลที่มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการประเมินผลต่างๆ ทำให้เกิดความรวดเร็วและมีความแม่นยำในเชิงปริมาณมากยิ่งขึ้นและยังสามารถสนับสนุนให้การปฏิบัติงานด้านการนำส่งข้อมูลผลการประเมินไปสู่ผู้เรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องทำได้ง่ายและรวดเร็วอำนวยความสะดวกได้เป็นอย่างมากในสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ที่กล่าวว่า การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ตลอดจนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลซึ่งผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน พบว่ามีความถูกต้องและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการประเมินอาจเนื่องมาจากกระบวนการในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ดูแลด้านการศึกษาหลากหลายรูปแบบมากขึ้นและในกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลนี้ ได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบสัมพันธ์กันทั้งด้านการพัฒนาศักยภาพครู การส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งสื่อเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ และการส่งเสริมการนำไปใช้จริง การประเมินสื่อนวัตกรรมเพื่อนำไปต่อยอดพัฒนา และสอดคล้องกับแนวคิดของ สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545) ที่ได้รับถึงแนวทางการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้ 2 ประการ คือ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม 2) จัดทำ จัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอและหลากหลาย สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของขอข้อมูลความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล จากผลวิจัยของ Brophy (2006) ที่ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเมืองฮาร์ทฟอด ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา คือ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาทั้งนี้ เพราะครูมีงานในหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากการสอนมีเวลาที่จะเตรียมทำสื่อน้อยและไม่มี ความชำนาญเรื่องจัดหาสื่อจากคอมพิวเตอร์ และยังเป็นการสนับสนุนผลการวิจัยของ Ghavifekr and Rosdy (2015) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องมุมมองการเรียนการสอนแบบบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและ องค์ประกอบที่มีประสิทธิภาพของการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสอนในโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ผลการศึกษาในครั้งนี้ยังพบว่าการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศมีประสิทธิภาพ

อย่างมากสำหรับครูและนักเรียนและการเตรียมความพร้อมของครูที่ในด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นเทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นหนึ่งในปัจจัยความสำเร็จของการสอนและการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการนิเทศสารสนเทศเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งผลการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน พบว่ามีความถูกต้องและมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการประเมินอาจเนื่องมาจากการนิเทศการศึกษาที่เป็นกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาโดยการแนะนำและเป็นความร่วมมือระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้และในสถานการณ์ปัจจุบันการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาอำนวยความสะดวกในกระบวนการนิเทศส่งผลให้การดำเนินการเป็นไปอย่างเป็นระบบและสามารถทำการประมวลผลการนิเทศได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลการนิเทศให้ทราบได้อย่างครบถ้วนตามองค์ประกอบที่ต้องการพัฒนา ซึ่งในยุคปัจจุบันได้มีการนำเอาเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการนิเทศการศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานซึ่งสอดคล้องในเชิงแนวคิด ของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่กล่าวว่า การนิเทศการศึกษา หมายถึง กระบวนการจัดบริหารการศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ McCarthy (1997) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในรัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มอาจารย์มีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกับผู้บริหารเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานวิชาการในเรื่องการสังเกตการณ์การสอน การวัดผลและประเมินผล การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารงานวิชาการ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการ บุคลากรทั้งหมดมีความเห็นตรงกันว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีบทบาทสำคัญในการรับผิดชอบและเอาใจใส่การบริหารงานวิชาการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้ง 9 ท่านพบว่าความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยรวมมีความเป็นประโยชน์และมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด สามารถกล่าวได้ว่าผลดังกล่าวยืนยันคุณภาพของรูปแบบตามเกณฑ์การประเมินรูปแบบทางการศึกษาที่ต้องพิจารณาในด้านความถูกต้องความเหมาะสมตามแนวคิดของการสร้างรูปแบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบได้พัฒนาจากการสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผ่านการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิจึงทำให้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ได้จริง

5.2.2.2 คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีองค์ประกอบ 4 ส่วน ดังนี้ 1) บทนำ ประกอบด้วย คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู และที่มาและความสำคัญของรูปแบบ 2) เนื้อหา ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ 3) แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ และ 4) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล บรรณานุกรม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้สร้างคู่มืออย่างเป็นระบบขั้นตอนชัดเจนและมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ เพชรดาว นิลสว่าง (2566) ที่ได้กล่าวสรุปว่าคู่มือหมายถึงเอกสารแนวทางที่ให้ความรู้ในเรื่องของการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีรายละเอียดที่เป็นแนวปฏิบัติตามวิธีการที่นำเสนออย่างละเอียด ง่ายต่อการรับรู้ และสามารถใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติได้อีกทั้งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างคู่มือที่มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนมีการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิมีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้มีความสะดวกและเหมาะสมแก่การใช้งาน ส่งผลให้การประเมินความถูกต้องของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า คู่มือมีความชัดเจน เข้าใจง่ายและสามารถนำไปใช้ได้จริง ทั้งนี้สอดคล้องกับความหมายที่ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้กล่าวว่าคู่มือ หมายถึง สมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพื่อใช้ประกอบตำราเพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาหรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือเพื่อแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้นและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติกิจกรรมในเรื่องนั้นให้บรรลุผลสำเร็จและเหมาะสมที่ว่าการประเมินรูปแบบต้องสะท้อนถึงการใช้งานได้จริงและเกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้

5.2.3 ผลทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.2.3.1 ผลการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูและผู้บริหาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการประเมินแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการในด้านการจัดการเรียนรู้ของครู ทั้งนี้ผลลัพธ์ดังกล่าวอาจเนื่องมาจาก

การดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบอย่างเป็นระบบ กล่าวคือด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลช่วยให้ครูและผู้บริหารเข้าใจโครงสร้างและแนวทางการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลอย่างชัดเจน ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (Learning by doing) ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมสามารถสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเอง ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัล ช่วยเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงองค์ความรู้ ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล ทำหน้าที่กำกับ ติดตามและให้ข้อเสนอแนะอย่างต่อเนื่อง จึงส่งผลให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การพัฒนารูปแบบต้องมีการทดลองใช้เพื่อให้เกิดข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสามารถแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับ มาร์ต พัฒน (2562) ที่ได้กล่าวว่าการวิจัยและพัฒนามีความสำคัญต่อการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ ในทุกสาขาวิชาชีพในฐานะที่เป็นระเบียบวิธีการวิจัยที่ช่วยทำให้การพัฒนานวัตกรรมใด ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องเชิงประจักษ์กับ ผลการวิจัยของ ยุพา ดินาริ (2566) ที่ได้พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนบ้านบุญนา โดยมียัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน 2) สร้างและตรวจสอบรูปแบบ 3) ศึกษาผลการใช้รูปแบบ และ 4) ประเมินรูปแบบโดยประเมินความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความถูกต้อง และผลการใช้รูปแบบผลการวิจัยตาม ยัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่าครูมีความสามารถในการออกแบบและเขียนแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกและการประเมินผลการเรียนรู้เชิงรุก อยู่ในระดับดีขึ้นไป ผ่านเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อำพวรรณ เนียมคำ (2565) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มียัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผลการวิจัยในด้านที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5.2.3.2 ผลการประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูหลังใช้รูปแบบ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบมีการพัฒนาอย่างเป็นระบบและชัดเจนในการนำไปสู่การปฏิบัติ โดยใช้กระบวนการ PDCA ซึ่งช่วยให้เกิดการพัฒนาเป็นระบบอย่างต่อเนื่องอีกทั้งมีคู่มือการใช้รูปแบบที่ผ่านการประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นเครื่องมือช่วยให้ครูสามารถ

ศึกษาได้เมื่อเกิดข้อสงสัยในการดำเนินการซึ่งสามารถอธิบายได้ตามแนวคิด ของ จีวรธรรม สุวรรณสาม (2558) ที่กล่าวถึงแนวทางในการพัฒนาคู่มือว่า คู่มือสามารถใช้เป็นสื่อหลักและสื่อประกอบในการช่วยผู้อ่าน คู่มือสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่จำกัดเวลาตายตัว สามารถใช้เมื่อใดก็ได้ที่มีความพร้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชชาพร อุ่นศิริ (2566) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางกำหยาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครปฐม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครู มีผลการประเมินโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัย ของอรรธรณ ไชยชาญ (2562) ที่ได้พัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออก ผลการวิจัยพบว่า ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ของกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจในเชิงประจักษ์อยู่ในระดับมากและจากการประเมิน การรายงานประสบการณ์ของครูผู้สอนมีผลการรายงานที่ดีมีพัฒนาการด้านทักษะการจัดการเรียนรู้ที่ ดีขึ้นกว่าก่อนเข้าร่วมการพัฒนาตามรูปแบบวิจัย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sturtz (2008) ที่ได้ ศึกษาเรื่องการพัฒนาการปฏิบัติการสอนของครูและความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การสอนของครูมีการเตรียมแผนการสอน มีการวางแผนการสอน การจัดกิจกรรม การสอน มีการเน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นอกจากนี้ครูยังมีการวางแผนสำหรับการเอาใจใส่นักเรียนมากขึ้นและครูยังเน้นการปรับปรุงโครงสร้างการพัฒนาการเรียนการสอนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

5.2.3.3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของครู พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย มีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครู มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบมีความเหมาะสมกับบริบท และตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ สามารถตอบสนองความต้องการของครูได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะ การมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน มีเครื่องมือและกระบวนการที่สามารถนำไปใช้ได้จริงรวมทั้งมี การประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบ นอกจากนี้ การที่ผู้ใช้รูปแบบมีความพึงพอใจ ในระดับมากที่สุดยังสะท้อนถึงคุณภาพของรูปแบบในด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้และ ความเป็นประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ McMillan and Schumacer (2001) ที่ได้พัฒนา และกำหนดมาตรฐานสำหรับการประเมินผลระบบแผนงาน โครงการและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในด้านความเป็นประโยชน์ซึ่งเป็นมาตรฐานเพื่อให้แน่ใจว่าการประเมินผลจะช่วยให้การปฏิบัติงาน

ของผู้ประเมินผลได้ข้อมูลตามต้องการมุ่งเน้นในด้านผลของการประเมินที่ต้องใช้ข้อมูลหรือสารสนเทศ ที่ผู้ผลการประเมินต้องการและนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานได้

5.2.4 ผลประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการประเมินความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลดังกล่าวสามารถอภิปรายได้ว่าอาจเนื่องมาจากรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นั้น มีกระบวนการที่ใช้การขับเคลื่อนด้วยวงจรคุณภาพ PDCA ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบมีขั้นตอนที่ชัดเจน อีกทั้งขั้นตอนในการสร้างและพัฒนารูปแบบได้ดำเนินการตรวจสอบและยืนยันจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในการบริหารการศึกษา ประกอบกับผลการทดลองในกลุ่มเป้าหมายแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาศักยภาพที่สูงขึ้นของแต่ละด้านตามจุดประสงค์ของการใช้รูปแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กชพร สีภาเรียน (2567) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น ผลการวิจัยการประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษาภาพรวมมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องเชิงประจักษ์กับผลการวิจัยของ ชานนท์ คำปิวทา (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู องค์ประกอบที่ 2 คือ กระบวนการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู และองค์ประกอบที่ 3 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู และรูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัย ของญาดา วิวัฒนาทร (2562) ที่พัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ที่พบว่าในภาพรวมมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

5.3.1.1 หน่วยงานต้นสังกัดและผู้กำหนดนโยบายควรพิจารณากำหนดนโยบาย การพัฒนาการบริหารงานวิชาการในรูปแบบดิจิทัลอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบูรณาการเทคโนโลยี เข้ากับการบริหารงานวิชาการเพื่อให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจนและสอดคล้องกับ บริบทการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคดิจิทัล

5.3.1.2 ควรสนับสนุนงบประมาณ ทรัพยากร และโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี สารสนเทศอย่างเพียงพอและทั่วถึงโดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อให้สามารถดำเนินงาน ตามนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

5.3.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

5.3.2.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำรูปแบบหรือแนวทางที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์ใช้ ในการบริหารงานวิชาการโดยปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน เน้นการมีส่วนร่วมของครู และเครือข่ายเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนอย่างยั่งยืน

5.3.2.2 ครูควรพัฒนาการออกแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการวัด ประเมินผลที่สอดคล้องกับผลลัพธ์การเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลช่วยในการติดตามและประเมิน พัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

5.3.2.3 สถานศึกษาควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานภายนอก เพื่อสนับสนุนทรัพยากร องค์ความรู้ และนวัตกรรมในการจัดการศึกษา

5.3.3 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล เช่น ภาวะผู้นำของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กรและการมีส่วนร่วมของครูและชุมชน

บรรณานุกรม

- กขพร สীগาเรียน. (2567). รูปแบบการบริหารจัดการเรียนรู้ยุคใหม่ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาขอนแก่น. *วารสารปัญญา*, 31(1), 1-11.
- กนกอร สมปราชญ์. (2560). ภาวะผู้นำการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : การศึกษาทฤษฎีฐานราก. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 1(4), 51 - 65.
- กมล ภูประเสริฐ. (2553). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลณัช นวภพ. (2568). รูปแบบการบริหารงานวิชาการในยุควิถีใหม่ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 3. *วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร*, 8(4), 269-311.
- กมลวรรณ ตรีประภากร. (2566). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กิดานันท์ มะลิทอง. (2545). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิตติชัย สุธาสิโนบล. (2562). หลักสูตรและการเรียนรู้แบบดิจิทัล. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์*, 20(1), 200-211.
- กุลิสรา จิตรชญาณิช. (2565). *การจัดการเรียนรู้*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2562). *แนวทางการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)*. สำนักพิมพ์วิชาการ.
- เกรียงศักดิ์ วงศ์รัตน์. (2557). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. [วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เกษม ตรีตระการ. (2559). *การพัฒนาโมเดลสภาพแวดล้อมการเรียนรู้การสอนแบบผสมผสานโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางออกแบบทางวิศวกรรม ในรายวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เกษม วัฒนชัย. (2555). *ธรรมาภิบาลกับบทบาทของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. สำนักนโยบายและแผนการศึกษา.
- เกษมสิงห์ เพื่องฟู. (2551). *การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)*. www.gotoknow.org.
- เกียรติศักดิ์ ลำพองชาติ. (2563). *ทักษะการทำงานในโลกยุคดิจิทัล*. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- คณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. (2559). *ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก*. รัฐสภา.
- คมสัน จันทรพิ่งเพ็ญ (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(9), 239–247. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSa/article/view/262885>
- จตุภูมิ เขตจัตุรัส. (2560). *วิธีและเครื่องมือประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จงดี เพชรสังคุณ. (2567). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล*. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 7(6), 1408–1419.
- จรุณี แก้วเอียน. (2556). *แนวคิดและหลักการบริหารงานวิชาการ*. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). *การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับครูยุคใหม่*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์. (2565). *การบริหารงานวิชาการในยุคดิจิทัล*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์. (2565). *การพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูประถมศึกษา*. *วารสารวิชาการครูศาสตร์*, 20(1), 77–93.
- จิตสุภา สง่าแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์. (2565). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 18(3), 122–134.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). *การบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติมา วรรณศรี. (2564). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิระเกียรติ ประสานธนกุล. (2563). *การพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลจังหวัดตาก*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ฉัตรชัย หวังมีจมี. (2560). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชัยชนะ นาทองไผ่. (2567). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
มัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้
ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยี. สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2542). การบริหารการศึกษา. ศูนย์การพิมพ์กรุงเทพ.
- ชานนท์ คำปิวทา. (2565). รูปแบบการบริหารเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา. [วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2547). ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ. อัมรินทร์พรินติ้ง.
- ชาร์ มณีศรี. (2552). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียน. (พิมพ์ครั้งที่ 6). โสภณการพิมพ์.
- ชีรวัดน์ นิจนตร. (2560). การวิจัยพัฒนารูปแบบทางสังคมศาสตร์และการศึกษา. วารสารราชภัฏ
สุราษฎร์ธานี, 4(2), 71 – 102.
- ชุตีวัฒน์ สุวดีพิงศ์ และอุบล ทองปัญญา. (2562). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้
เชิงรุก สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช วารสาร
เทคโนโลยี และสื่อสารการศึกษา, 15(18), 24-25
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2559). การบริหารคุณภาพทางวิชาการ. สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ญาดา วิวัฒนาพร. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อเพิ่มสมรรถนะของผู้เรียนใน
ศตวรรษที่ 21 ของสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัย. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์, 2 (5), 234-244.
- ฐาปณีย์ ธรรมเมธา. (2564). ขอบข่ายเทคโนโลยีการศึกษา. [http://resourcesforeducational
technology.blogspot.com](http://resourcesforeducationaltechnology.blogspot.com)
- ณัฐกร สงคราม. (2553). การออกแบบและพัฒนามัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดาวรุวรรณ ถวิลการ. (2560). รูปแบบการพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพของโรงเรียนขนาดเล็กในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เดชา ตาละนิก. (2562). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ
สำหรับผู้ประกอบธุรกิจท่องเที่ยวในชุมชน: กรณีศึกษา อำเภอต๋อยสะแกกั จังหวัด
เชียงใหม่. วารสารบัณฑิตแสงโคกคา, 5(2), 294-321.

- ทรงพล เจริญคำ. (2562). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาสู่โรงเรียนคุณภาพของโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 7(2), 11-24.
- ทรงสิริ วชิรานนท์ และอรุณี อรุณเรือง. (2559). การประเมินความต้องการการเป็นในการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเหนือ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.
- ทศนี วงศ์เย็น. (2555). ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. สถาบันวิจัยการศึกษา.
- ทินกร บัวชู. (2564). การออกแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก. บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.
- ทิตินา แหมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนกฤต อึ้งน้อย. (2563). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ธนารักษ์ สารเลื่อนแก้ว. (2567). การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคดิจิทัล, *ปัญญาพัฒน์*, 2 (5), 38-44.
- ธเนศ ขำเกิด. (2555). Best Practices คืออะไร. <https://www.gotoknow.org/user/tanes009/posts>.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธำรง บัวศรี (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา*. ธนรัชการพิมพ์.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการดำเนินงาน*. แอล.ที.เพรส.
- ธีระ รุญเจริญ. (2562). การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ในยุค 4.0. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 9(1), 88-97.
- ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2561). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารครุศาสตร์*, 46(3), 12-24.
- ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2561). องค์ประกอบการบริหารงานวิชาการสำหรับผู้บริหารโรงเรียน. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 6(2), 77-90.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และ สุวิมล ว่องวาณิช. (2544). *การวิจัยและพัฒนาเพื่อการปฏิรูปทั้งโรงเรียน*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2557). *การบริหารการศึกษาเพื่อพัฒนาคนไทยในอนาคต*. สถาบันพัฒนาข้าราชการครู.

- นฤๅฒิ ชำนาญวงษ์. (2567). การออกแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการทักษะดิจิทัล. *วารสารครุศาสตร์ศึกษา*, 14(1), 55-70.
- นันทกานต์ จิรังกรณ์. รูปแบบการบริหารงานวิชาการตามแนวคิดประเทศไทย 4.0 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด. *วารสารศึกษาศาสตร์ มมร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย*, 8(2), 81-93.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2560). การจัดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์กร. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ทริปเพิ้ล.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2553). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. (พิมพ์ครั้งที่ 7). จามจุรีโปรดักท์.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). จามจุรีโปรดักท์.
- ปรณัฐ กิจรุ่งเรือง. (2567). กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21. เพชรเกษมพรินติ้ง.
- ประเวศ วะสี. (2543). การปฏิรูปการเรียนรู้เพื่ออนาคต. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ปรัชญา เวสารัชช์. (2554). หลักการจัดการศึกษา. ภาพพิมพ์.
- ปรีชา ช่างขวัญยืน. (2559). เทคนิคการเขียนและผลิตตำรา. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). แนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยดา ดิลกปรีชากุล. (2546). การบริหารงานคุณภาพและเพิ่มผลผลิต. สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- ปิยะพร เขียวอินทร์. (2562). การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็ก. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 13(2), 99-110.
- พงษ์พัชรินทร์ พุฒวนะ. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเรียนการสอน. *วารสารเทคโนโลยีสารสนเทศ*, 10(2), 77-86.
- พงษ์ศักดิ์ น้อยเจริญ. (2564). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรรายวิชา กลุ่มวิชาสำหรับครูผู้สอน. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี.
- พวงเพ็ญ ศรีจันทร์. (2552). การวิจัยทางการบริหารการศึกษา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พสุ เดชะรินทร์. (2563). กลยุทธ์การตลาดแบบออฟไลน์. “พันธธุรกิจไทยครึ่งปีหลัง. 2560”. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- พิชชาพร อุ่นศิริ. (2566). รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนวัดรางคำหยาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*, 3(ฉบับ), 120. <https://www.tci-thaijo.org/articles/social03-263129>.
- พิเชษฐ หลั่งทรัพย์. (2546). *การจัดการสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น*. ศูนย์ส่งเสริมอาชีพ.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์. (2558). การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 2). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์และเพียว ยินดีสุข. (2562). การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้เรียน. *วารสารการวิจัยทางการศึกษา*, 22(2), 11–29.
- พิเศษ ปันรัตน์. (2556). *เอกสารการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง หลักและวิธีการจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน*. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพชรดาว นิลสว่าง. (2566). การพัฒนาตัวบ่งชี้การบริหารการจัดการศึกษาปฐมวัยที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. [วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- เพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2563). การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 17(1), 112–123.
- เพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2563). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ในสถานการณ์การระบาดของโรค COVID-19. *วารสารวิจัยการบริหารการศึกษา*, 8(3), 44–58.
- เพ็ญวรา ชูประวัตติ. (2563). *องค์ประกอบการบริหารวิชาการในยุค 4.0*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2560). *การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ. (2550). *การบริหารวิชาการแบบบูรณาการ*. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- มนตรี อินดา. (2562). SOFT SKILLS: ทักษะที่จำเป็นสู่ความเป็นมืออาชีพของครูยุคใหม่. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 20(1), 155-169.
- มนัสนันท์ เกิดเอี่ยม. (2565). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของกลุ่มโรงเรียนไทยรัฐวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *e-Journal of Education Studies, Burapha University*, 4(2), 37–54. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/ejes/article/view/256882>

- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. (2557). *คู่มือรูปแบบการจัดการศึกษา* วไลยอลงกรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- มะยุรีย์ พิทยาเสนีย์, สุภาณี เส่งศรีและเกษทิพย์ ศิริชัยศิลป์. (2563). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะเทคโนโลยีดิจิทัลของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ. มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.*
- มณฑนา อ่อนคำ. (2553). *หลักการบริหารทรัพยากรมนุษย์*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มารุต พัฒนาผล (2562) *การวิจัยและพัฒนาเพื่อการพัฒนาหลักสูตร*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มูลนิธิสานอนาคตการศึกษา คอนเน็กซ์อีดี. (2564). *สรุปผลการดำเนินงานและแนวทางการขับเคลื่อนมูลนิธิฯ ประจำปี 2564*. <https://connexted.org/foundation/>
- ยุพา ตินารี่. (2566). รูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุกของครูโรงเรียนบ้านบุญนาคน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 4. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม*, 7(11), 203-217.
- ยุพา วิชัยยะ. (2545). *การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รักษิต สุทธิพงษ์. (2560). กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษากับการพัฒนาครูไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 19(2), 334-355
- รัตน์ บัวสนธ์. (2554). วิจัยเชิงผสมผสานทางการศึกษา. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 2(2), 7-20
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2552). *การปฏิรูปการเรียนรู้และการบริหารวิชาการ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2552). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่งอรุณ รัตนพงศ์. (2547). *การบริหารงานวิชาการ*. สำนักพิมพ์แม็ค.
- วจิรา เดชารัตน์. (2551). Best Practices มีขั้นตอนอย่างไร. <http://lib.rmuts.ac.th/site>
- วรโชค ไชยวงศ์. (2558). *โครงการการศึกษาวิเคราะห์ดัชนีและเกณฑ์มาตรฐานประกันคุณภาพของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอส่วนประกันคุณภาพ*. สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณดี สุทธิรักษา. (2553). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สยามปริทัศน์.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วลัยวัลลภ์ พุ่มพิงพุท. (2554). *การพัฒนาคู่มือการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยรังสิต*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2553). *การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ*. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2552). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. อนันต์ระงับทุกข์.
- วานิช มาลัย และอรสา ปานขาว. (2548). *วิธีการศึกษาทางนิเทศศาสตร์*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2565). *การพัฒนาหลักสูตร : จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2552). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 2(4), 1-15.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2560). *การวิจัยทางการบริหารการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). สมศักดิ์การพิมพ์.
- วิจารณ์ พานิช. (2557). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิจารณ์ พานิช. (2560). *เรียนรู้การเปลี่ยนแปลง = Transformative learning*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มูลนิธิสยามกัมมาจล.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *การวิจัยทางการศึกษา*. สุวีริยาสาส์น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2562). *การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะแห่งอนาคต*. *วารสารการบริหารการศึกษา*, 10(2), 45-54.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2560). *การจัดการสมัยใหม่*. ธนธีการพิมพ์.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2542). *TQM วิถีสู่องค์กรคุณภาพยุค2000*. TPA Publishing.
- วิโรจน์ สารัตนะ. (2542). *การจัดการศึกษาแนวใหม่*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- วิสา แสนเลิงและกัญญ์รัชการย์ เลิศอมรศักดิ์. (2565). *การบริหารวิชาการเพื่อคุณภาพนักเรียน*. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิสุทธิ บุญยะโฮตระ. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในโรงเรียน*. สำนักพิมพ์พัฒนา.
- วิรัช ชาติกาญจน์. (2555). *กลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วีระสิทธิ์สิทธิไตรย์ และโยธิน แสงวดี. (2536). *การสนทนากลุ่ม : เทคนิคการวิจัย*. เชิงคุณภาพ. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีรัช กาญจนวาสี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริชัย กาญจนวาสีและอรรณพ เพชรคง. (2548). *เทคนิคการสร้างเครื่องมือวัดผลทางการศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศศิธร บัวทอง. (2560). การวัดและประเมินทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 10(2), 1856-1867.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). *การจัดการเรียนรู้*. โอเดียนสโตร์.
- ศศิธรดา แสงไทยและสมใจ มณีวงษ์. (2561). ยุทธศาสตร์การบริหารสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีประสิทธิผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 1, *JOURNAL OF NAKHONRATCHASIMA COLLEGE*, 12(2), 114-125.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2567). การศึกษาสภาพในการสร้างข้อสอบของครูประถมศึกษาภาคกลาง ประเทศไทย. *วารสารวิจัย มสค สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์*. 7,(2), 127-142.
- ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. [วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์], มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิวะลักษณ์ มหาชัย และเอกราช ไชยิตพิมานเวช. (2565). การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี*, 5(2), 168-185.
- ศุภิสรา ทดลา. (2566). โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก: ปัญหาหรือโอกาสของการจัดการศึกษา. *วารสารครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 17(2), 43-55.
- เศรษฐภูมิ เกชาวารี. (2558). การบริหารแบบมีส่วนร่วม. *วารสารอินส์เตรียลเทคโนโลยีรีวิว*, 21(276), 114-120.
- สงบ ลักษณะ. (2552). แนวคิดเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีช่วยการเรียนรู้. <https://www.moe.go.th>
- สดใส ศรีสวัสดิ์. (2565). รูปแบบการบริหารงานวิชาการในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์] มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- สมคิด บางโม. (2554). *หลักการบริหารการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สมบูรณ์ ต้นยะ. (2545). *การประเมินทางการศึกษา*. สุวีริยาสาสน์.
- สมยศ นาวิการ. (2563). *การบริหารแบบมีส่วนร่วม*. บรรณกิจ.
- สมศรี สุ่มมาตย์. (2557). รูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. [วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2552). *หลักการบริหารการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่2). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมศักดิ์ สีนธระเวชญ์. (2554). *การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. อักษรเจริญทัศน์.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษามัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่4). อุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). *พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การบริหารงานวิชาการ*. บุ๊คพอยท์.
- สัมมา รณิธย์. (2560). การประเมินการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล. *วารสารครุศาสตร์*, 45(4), 22–35.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *แนวทางการบริหารงานวิชาการ*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *คู่มือการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการจัดการเรียนรู้*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2567). *รายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษาปีการศึกษา 2566 ของ สพฐ.* <https://boet.obec.go.th/3203/15/09/2022/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2568). *ข้อมูลทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568*. <https://www.bopp.go.th/>
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2545). *แนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา*. สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579*. พริกหวานกราฟฟิคจำกัด.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). *รายงานของคณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา เรื่องการบริหารจัดการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก*. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

- สิริกร กาญจนสุนทร. (2567). การพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุความผูกพันต่อองค์การ
ของพนักงานฝ่ายช่าง บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน). *วิทยาสารเกษตรศาสตร์
สาขาสังคมศาสตร์*. 36(3), 498-509.
- สืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา. (2566). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์ทางการศึกษาแนวใหม่*.
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2562). *การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). *การจัดการเรียนรู้และการประเมินผลในยุคดิจิทัล*. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- สุทธนู ศรีไสย์. (2545). *หลักการนิเทศการศึกษา*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2554). *หลักการ ทฤษฎีและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*
(พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2561). การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำแห่งการเรียนรู้
ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 13(2), 169-182.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2565). *การบริหารสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 3).
โรงพิมพ์คลังนานาวิทยา.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). *แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2552). *การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ*. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุศักดิ์ ปาเฮ. (2560). *กระบวนการของการออกแบบการสอน*. แพร่ไทยอุตสาหกรรมพิมพ์.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2561). *การส่งเสริมกระบวนการ PLC ให้มีประสิทธิภาพ ชุมชนแห่งการเรียนรู้*
ทางวิชาชีพ: พลังครูขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาไทย. โรงพิมพ์องค์การคำ
ของ สกสศ.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2554). *การออกแบบการวิจัย: วิธีการเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพและผสมผสานวิธีการ*.
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิสิทธิ์ คุณวรปัญญา. (2562). *เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์คู่มือปฏิบัติงาน*. เอกสารประกอบ
การบรรยายความก้าวหน้าในสายงานของสายสนับสนุน : การพัฒนาประจำสั
งานวิจัย คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อรัญญ์ รุ่งวชิรา และคณะ. (2564). *การจัดการเรียนรู้ในโลก*. *วารสารครุทรรศน์*, 1(1), 20-34.

- อรรณ ไชยชาญ. (2562). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่จำเป็นสำหรับครูประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในภาคตะวันออก. [วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อ่องจิต เมธยะประภาส. (2560). E-Teacher คุณลักษณะของครูและนักเรียนในศตวรรษที่ 21. <http://www.slideplayer.mcu.ac.th/?p=162>
- อำพวรรณ เนียมคำ. (2565). รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อการเรียนการสอนสะเต็มศึกษา ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษในสังกัดกรุงเทพมหานคร. [วิทยานิพนธ์ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อำภา บุญช่วย. (2557). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. โอเดียนสโตร์.
- อุทุมพร ทองอุไทย จามรมาน. (2531). การวิเคราะห์เนื้อหา: แนวทางและเทคนิค. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2553). การนำองค์การและเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกราช โฆสิตพิมาณเวช. (2567). สถานศึกษาเอกชนยุคดิจิทัล. วารสารมติเชษฐาราม วัดจอมมณี, 6(5), 578-597.
- เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2545). เทคโนโลยีการศึกษาหลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ. มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- Ally, M. (2019). Competency profile of the digital and online teacher in future education. *International Review of Research in Open and Distributed Learning*, 20(2), 302-318.
- Anderson, T. (2011). *The theory and practice of online learning*. (2nd ed.). AU Press.
- Baral, S., Uprety, S., & Lamichhane, B. (2016). *Focus group discussion*. https://www.herd.org.np/uploads/frontend/Publications/PublicationsAttachments1/1485497050-Focus%20Group%20Discussion_0.pdf.
- Best, J. W. (1977). *Research in education*. (3rd ed). Prentice-Hall.
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. McGraw-Hill.
- Bode, B. H. (1938). *Progressive education at the crossroads*. Newson & Company.
- Borg, W. R., & Gall, M. D. (1989). *Educational research: An introduction*. (5th ed). Longman.

- Brophy, J. (2006). Teacher praise: A functional analysis. *Review of educational research*, 51(1), 5-32. <https://doi.org/10.4324/9780203874783-7>
- Brumm, T. J. (2015). Assessing and developing program outcomes through workplace competencies. *International Journal of Engineering Education*, 22(1), 123-129.
- Camp, R.C. (1989). *Benchmarking : The Search for Industry Best Practice that Lead to Superior Performance*. Asqg Quality Press.
- Creswell, J.W. (2014). *Research Design : Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches*. (4th ed). SAGE.
- Damschroder, L. J., Reardon, C. M., Opra Widerquist, M. A., & Lowery, J. (2022). The updated Consolidated Framework for Implementation Research based on user feedback. *Implementation Science*, 17(1), 1-25.
- David, F. R. (2009). *Strategic Management: Concept and Cases*. (12nd ed). Pearson Education.
- Deming, W. E. (2004). *The new economics for industry, government, education*. (2nd ed.). MIT Press.
- Eisner, E.W. (1976). *Educating Artistic Vision*. Macmillan.
- Fanreza, R. (2018). The quality of teacher in digital era. In *Proceedings of the 5th International Conference on Community Development (AMCA 2018)*, 15(1), 461-463. <https://doi.org/10.2991/amca-18.2018.128>
- Fixsen, DL & Blasé, KA. (2023). Core implementation components. *Research on social work practice*, 19 (5), 531-540
- Fox, J. T. (2011). *The impact of personal and organizational identification on the process of teacher trust development within the context of principal authentic leadership*. University of Maryland Eastern Shore.
- Fullan, M., & Quinn, J. (2018). *Coherence: The right drivers in action for schools, districts, and systems*. Corwin Press.
- Ghavifekr, S., & Wan Rosdy, W. A. (2015). Teaching and Learning with Technology: Effectiveness of ICT Integration in Schools. *International Journal of Research in Education and Science (IJRES)*, 1(3), 175-191. <https://doi.org/10.21890/ijres.23596>

- Giarla, A. (2018). *The Benefits Of Blended Learning*. <https://www.teachthought.com/technology/the-benefits-of-blended-learning/>.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education* (3rd ed). McGraw-Hill.
- Goodyear, P. (2015). *Teaching as design*. <http://www.herdsa.org.au/system/files/HERDSARHE2015v02p27.pdf>
- Hattie, J., & O'Leary, T. (2024). *Great learners by design: Principles and practices to supercharge learners*. Corwin Press.
- Holsti, O.R. (1969). *Content Analysis for the Social Sciences and Humanities*. Addison-Wesley.
- Hough, J. B., & Duncan, J. K. (1970). *Teaching: Description and Analysis*. Addison Wesley Publishing company.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2001). *Educational administration: Theory, research, and practice*. (6th ed.). McGraw-Hill.
- Joyce, B., & Weil, M. (1986). *Models of teaching* (3rd ed). Prentice-Hall.
- Kaufman, R., Oakley-Browne, H., Watkins, R., & Leigh, D. (2003). *Practical strategic planning: Designing and delivering high-impact results*. Jossey-Bass.
- Keeves P.J. (1988). *Educational research, methodology and measurement : An international handbook*. Pergamon Press.
- Kimbrough, B. & Nunnery. (1998). *Education Administration: An Introduction*. McMillian.
- Kirkman, P. (2017). *Digital Technologies in The Classroom*. <https://www.cambridgeinternational.org/images/271191-digital-technologies-in-the-classroom.pdf>
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30 (3), 607-610. <https://doi.org/10.1177/001316447003000308>
- Krippendorff, K. (1980). *Content analysis an introduction to its Methodology*. <https://www.scirp.org/reference/referencespapers?referenceid=689070>.
- Lannon, J. M., & Gurak, L. J. (2014). *Technical communication*. (13th ed). Pearson.
- Lunenburg, F. C. (2010). School guidance and counselling services. *Schooling*, 1(1), 1-9

- McCarthy, B. (1997). A Table of Four Learners: 4 MAT's Learning Styles. *Education Leadership*. 1(3), 45-52.
- McMillan, J.H., & Schumacher. (2001). *Research in Education*. (5th ed). Wesley Longman Inc.
- Mertens, D. M. (2023). *Research and evaluation in education and psychology: Integrating diversity with quantitative, qualitative, and mixed methods* (4th ed). Sage.
- Meyers, S. A. (2024). Service learning as an opportunity for personal and social transformation. *International Journal of Teaching and Learning in Higher Education*, 21(3), 373–381.
- Morgan, D. L. (2002). *Focus groups as Qualitative Research*. Sage
- Napate, S., Maity, P., & Baheti, P. (2020). Digital transformation of management education. *American International Journal of Business Management (AIJBM)*. 3 (9), 19-23.
- Nyumba, T. O., Wilson, K., Derrick, C. J., & Mukherjee, N. (2018). The Use of Focus Group Discussion Methodology: Insights from Two Decades of Application in Conservation. *Methods in Ecology and Evolution*, 9 (4), 20-32. <https://doi.org/10.1111/2041-210X.12860>
- Oliva, P. F., & Gordon II, W. R. (2013). *Developing the Curriculum*. (8th ed). Pearson Education South Asia Pte Ltd.
- Ornstein, A. C., & Hunkins, F. P. (2018). *Curriculum: Foundations, principles, and issues (Pearson educational leadership)*. Pearson Education South Asia Pte Ltd.
- Peterson, E. (1989). *Business organization and management*. Homewood.
- Redecker, C. (2017). *European framework for the digital competence of educators: Dig Comp Edu*. <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC107466>.
- Reyna, J. (2021). Digital media assignments in undergraduate science education: an evidence-based approach. *Research in Learning Technology*. <https://doi.org/https://doi.org/10.25304/rlt.v29.2573>
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2012). *Management*. (11th ed). Pearson Prentice Hall.

- Sallis, E. (2022). *Knowledge management in education: Enhancing Learning & Education*. Kogan Page.
- Saylor, J. Galen., Alexander, William M., & Lewis, Arthur J. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. (4th ed). Rinehart and Winston.
- Scherer, D., Diekmann, C., & Dutke, S. (2024). Supporting prospective teachers in learning psychology: A digital case exploration tool. *Psychology Learning & Teaching*, 23(3), 324-345.
- Sharma, P. (2010). Green Marketing in India: Emerging Opportunities and Challenges. *Journal of Engineering, Science & Management Education*, 3, 9-14.
- Siek, D. (2021). Principles of academic administration. *Journal of Higher Education Policy*, 34(1), 45-62.
- Simmons, C. (2010). Leadership for learning in the digital age. *Educational Technology Research and Development*, 58(3), 291-303.
- Simmons, M. (2010). The role of technology in 21st century education. *Journal of Educational Technology*, 6(2), 45-53.
- Sleezer, C. M., & Darlene, R. (2007). *Needs assessment: Principles and practice*. CA: Pfeiffer.
- Smith, R., & Lynch, S. (2010). *Rethinking teacher education: Teacher education in the knowledge age*. AACLM Press.
- Stone, G.A. (2024). A Review of Servant Leadership Attributes: Developing A practical Model, *Leadership & Organization Development Journal*, 28(3), 145 - 157.
- Stufflebeam, D. L., & Coryn, L.S. (2014). *Evaluation theory, models, and applications*. (2nd ed). Jossey-Bass A wiley imprint.
- Sturtz, John P. (2008). Exploring a Beginning History Teacher's Thinking Though the Phases of Teaching. *Dissertation Abstracts International*, 68(10), 153-A.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt Brace.
- Wakelyn, David. (2009). Rising Rigor, Getting Results: Lessons Learned. *From AP Expansion, NGA Center for Best Practices*, 44(8), 8-10.

- Watamura, K.P. (2000). *Child-Centered Learning Versus Direct Instruction in Mathematics in the Elementary Classroom*. [http://www lib.umi.Com /dissertation/fullcit/14033947](http://www.lib.umi.com/dissertation/fullcit/14033947).
- White, G. (2013). *Technology Enhanced Language Learning: Connecting Theory and Practice*. Oxford University Press.

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย จำนวน 5 คน มีดังนี้

1. ผศ. ดร. จุฑามาส ศรีจันทร์
ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
2. นางแพวิภา ภูสงค์
ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
3. ดร. พงษ์ศักดิ์ บุญพรหม
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
4. ดร. ภาวิไล บุญทองแพง
ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1
5. ดร. มงกุฎ จำนงค์นิต
ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัววิทยายน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวลำภู เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิการตรวจสอบยืนยันและประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัด
จำนวน 9 คน ดังนี้

1. รศ.ดร.สุรพล บุญลือ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2. นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรธานี เขต 1
3. นายธนพล นาเลาห์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
4. ดร.ชัยญ์ธันน์ ธงชัยวัฒน์นันท์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัวรี เขต 1
5. ดร.ประกิต สิงห์ทอง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านวังแท่น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2
6. ดร.กิตติศักดิ์ เสนานุช
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนเมืองเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
7. ดร.กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลเลย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
8. ดร.ปิยณัฐ ธนะบุตร
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
9. นายดนุพล คำพา
ตำแหน่งครู วิทยาลัยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนาข้าว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันและประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม
ของรูปแบบ โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) จำนวน 9 คน ดังนี้

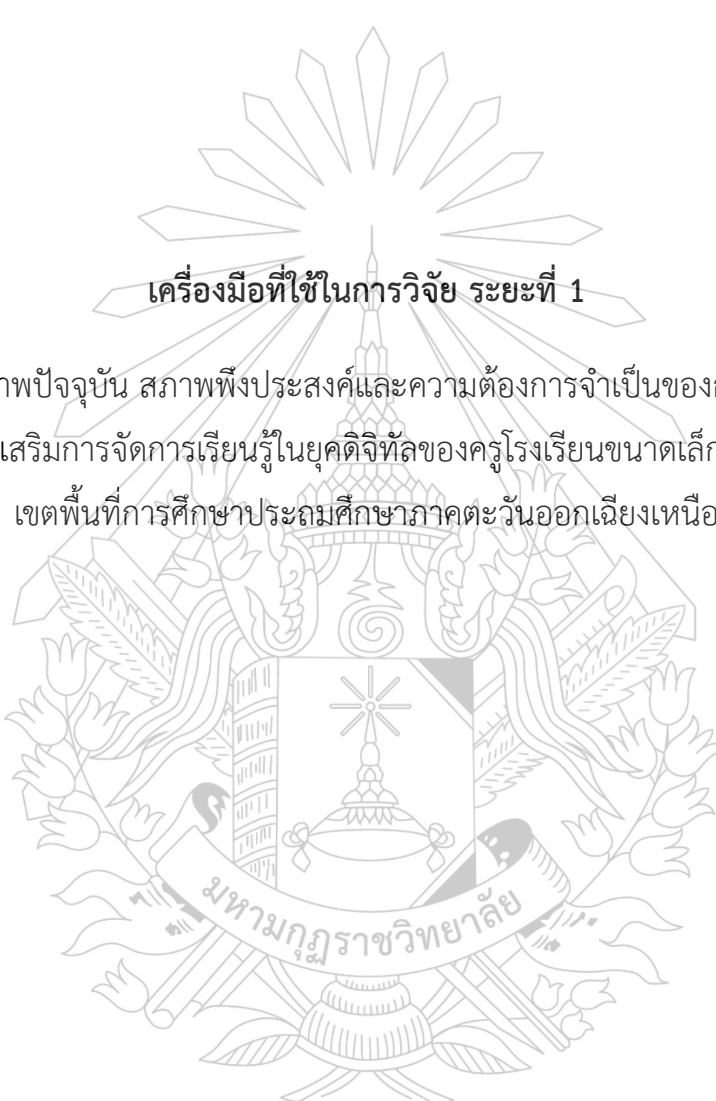
1. ผศ.ดร.ชัชณพงศ์ ศรีจันทร์
ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง
2. ดร.บุลยาวิ ธีรคุณธน
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
3. ดร.วรรณที ศรีโนนยาง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
4. ดร.สุรณี วัฒนศรีหานัง
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2
5. ดร.พรบุญญา อัญชลี
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ
โรงเรียนบ้านน้ำคิ้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
6. ดร.เกศสุดา มิตรภูษารณ์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ
โรงเรียนบ้านวังบาล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
7. นางจันทร์แรม พรหมทา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ
โรงเรียนบ้านนกกจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
8. ดร.วิไลภรณ์ คำมัน
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2
9. ดร.สงกรานต์ อนุสุเรนทร์
ตำแหน่ง ครู วิทยาลัยนันทนาการพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยเหล็ก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบ
จำนวน 9 คน ดังนี้

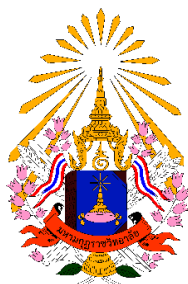
1. รศ.ดร.สุรพล บุญลือ
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
2. นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1
3. ดร.วรรณที ศรีโนนยาง
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ
4. ดร. ญานิศา อยู่งาน
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3
5. ดร.ก้องณเรณทร์ พลชา
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนบ้านห้วยทรายคำ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2
6. ดร.วุฒิชัย ดานะ
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
โรงเรียนเจียรวนนท์อุทิศ 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2
7. ดร.ปิยณัฐ ธนะบุตร
ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
8. ดร.วารุณี ทีนา
ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษ วิทยาลัยนานาชาติการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
9. ดร.พิมพ์ไศภิชฐ์ สดเอี่ยม
ตำแหน่ง ครู วิทยาลัยครูชำนาญการ
โรงเรียนบ้านโพนสว่างวังเย็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1

การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงาน
วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบ
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ชื่อเรื่องวิจัย รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
 โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
 นักศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์อร สดเอี่ยม	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

1. การสัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. แบบสัมภาษณ์เป็นแบบกึ่งโครงสร้าง ผู้วิจัยจะระบุประเด็นเนื้อหา ซึ่งจะแจ้งให้ผู้ทรงคุณวุฒิทราบล่วงหน้าประมาณ 3 วัน โดยขอนัดหมายวันและเวลาที่จะสัมภาษณ์
3. การสัมภาษณ์จะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยจะขออนุญาต จดบันทึกและบันทึกเทป

กราบขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

นักศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ทำการสัมภาษณ์ วัน.....ที่ เดือน พ.ศ.....

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปเป็นร่างตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาในยุคดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนด โครงสร้างหลักสูตร กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 7 ตัวชี้วัด

คำถาม ในมุมมองของท่าน องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาหลักสูตรเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

ตัวชี้วัด	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ	ข้อเสนอแนะ
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน		
2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา		
3 โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรเนื้อหา วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิสัยทัศน์		

ตัวชี้วัด		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
4	โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้อง เหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล			
5	โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อน นำมาใช้จริง			
6	โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความ ร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ ที่เกี่ยวข้อง			
7	โรงเรียนมีการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตร ให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่าง ต่อเนื่อง			

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนในรูปแบบ วิธีการและกิจกรรมใหม่ ๆ ที่มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยพัฒนา กิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือทำ มีความรู้ มีทักษะในการนำไปใช้ชีวิตจริงในปัจจุบันตาม หลักสูตรกำหนด มีสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนา ศักยภาพผู้เรียน จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ประกอบด้วย 11 ตัวชี้วัด

คำถาม ในมุมมองของท่าน องค์กรประกอบและตัวบ่งชี้ด้านการจัดการเรียนการสอนเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร

องค์กรประกอบ		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
2	ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธี ต่างๆ			

องค์ประกอบ		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
3	ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา			
4	ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)			
5	ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย			
6	ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ			
7	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน			
8	ครูมีการจัดสอนซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมศักยภาพตามความถนัดละความสนใจของผู้เรียน			
9	ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน			
10	ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่น ๆ			
11	ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล			

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการในกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามและสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมิน ตามสภาพจริงรายบุคคล ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ใช้ข้อมูลการประเมินผลเพื่อการวางแผน ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมี 8 ตัวชี้วัด

คำถาม ในมุมมองของท่าน องค์กรประกอบและตัวบ่งชี้ด้านการวัดและประเมินผลเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

องค์กรประกอบ	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน		
2	โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ		
3	ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา		
4	ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง		
5	ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)		

องค์ประกอบ		ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
6	ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ			
7	โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)			
8	โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น			

4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้มีทักษะในการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความรู้ ส่งเสริมการสร้าง จัดหาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในห้องเรียน ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา มี 8 ตัวชี้วัด

คำถาม ในมุมมองของท่านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

องค์ประกอบ		ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา			
2	ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ใน			

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
	การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ		
3	ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม		
4	ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้		
5	โรงเรียนจัดให้มีการประเมินคุณภาพสื่อและนวัตกรรมในการเรียนการสอน		
6	ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล		
7	โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการใช้สื่อเทคโนโลยี		
8	โรงเรียนมีระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้		

5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด การวางแผนนิเทศและดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้แหล่งความรู้ที่หลากหลาย ๆ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัย และจัดทำรายงานผลการนิเทศและแจ้งให้ครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ มี 8 ตัวชี้วัด

คำถาม ในมุมมองของท่านองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เห็นด้วยหรือไม่อย่างไร

องค์ประกอบ	ความคิดเห็นของ ผู้ทรงคุณวุฒิ		ข้อเสนอแนะ
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
1	โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ		
2	โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน		
3	โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook		
4	โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย		
5	โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน		
6	โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ		
7	โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ		
8	ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ		

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

(.....)

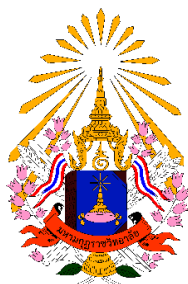
ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

(นางกรรณิการ์ ธนะสูตร)

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อเรื่องวิจัย รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กราบขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

ชื่อ – นามสกุล

ตำแหน่ง

สถานที่ทำงาน

ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน.....

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2.1 การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการ

การประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนรู้
- 3) การวัดและประเมินผล
- 4) การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- 5) การนิเทศการศึกษา

องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ดีขึ้นให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสถานศึกษาในยุคดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ การกำหนดจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ กำหนด โครงสร้างหลักสูตร กำหนดเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การทดลองใช้หลักสูตร การประเมินหลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรโดยการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง					
1.โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่างครู ผู้ปกครองและชุมชน					
2.โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา					
3.โรงเรียนมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร เนื้อหา วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวิสัยทัศน์					
4.โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล					
5.โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง					
6.โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
7.โรงเรียนมีการปรับปรุงและแก้ไขหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง					
2.ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล หมายถึง กระบวนการดำเนินการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนในรูปแบบ วิธีการและกิจกรรมใหม่ ๆ ที่มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์โดยใช้เทคโนโลยีมาช่วยพัฒนา กิจกรรมโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้ลงมือทำ มีความรู้ มีทักษะในการนำไปใช้ชีวิตจริงในปัจจุบันตามหลักสูตรกำหนด มีสอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียนจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียน จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ					
1.ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2.ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ					
3.ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการคิด วิเคราะห์และการแก้ปัญหา					

องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4.ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)					
5.ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย					
6.ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ					
7.ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน					
8.ครูมีการจัดสอนซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมศักยภาพตามความถนัดและความสนใจของผู้เรียน					
9.ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน					
10.ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล (Case Study) วิจัยในชั้นเรียนและอื่นๆ					
11.ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล หมายถึง กระบวนการในกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาของสถานศึกษา การติดตามและสะท้อนพัฒนาการของผู้เรียน มุ่งเน้นประเมิน ตามสภาพจริงรายบุคคล ใช้เครื่องมือ เทคโนโลยีหรือซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ใช้ข้อมูลการประเมินผลเพื่อการวางแผนปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
1.โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน					

องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
2.โรงเรียนส่งเสริมครอบครัวหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ					
3.ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา					
4.ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง					
5.ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)					
6.ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ					
7.โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)					
8.โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น					
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง กระบวนการที่นำเครื่องมือ สื่อ เทคนิค วิธีการและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้มีทักษะในการเลือกใช้สื่อและเครื่องมือดิจิทัลอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์เพื่อแสวงหาความรู้ ส่งเสริมการสร้าง จัดหาพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการนำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในห้องเรียน ประเมินผลการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา					
1.ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา					
2.ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ					

องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
3.ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม					
4.ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้					
5.โรงเรียนจัดให้มีการประเมินคุณภาพสื่อและนวัตกรรมในการเรียนการสอน					
6.ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
7.โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการใช้สื่อเทคโนโลยี					
8.โรงเรียนมีระบบสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้					
9.ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา					
5. ด้านการนิเทศงานเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึงกระบวนการส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือส่งเสริมครูได้รับพัฒนาปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอนทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและเพื่อสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพตามหลักสูตรกำหนด การวางแผนนิเทศและดำเนินการนิเทศอย่างเป็นระบบร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ พัฒนาให้ความรู้หรือแสวงหาความรู้แหล่งความรู้ที่หลากหลาย ๆ และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ทันสมัย และจัดทำรายงานผลการนิเทศและแจ้งให้ครูทราบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้					
1.โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ					
2.โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน					
3.โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook					

องค์ประกอบและตัวชี้วัดการบริหารงานวิชาการ	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
4.โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย					
5.โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน					
6.โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ					
7.โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ					
8.ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ท่านเห็นว่า ปัจจัยใดบ้าง ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (ที่ท่านเห็นว่าสำคัญและควรเพิ่มเติม)

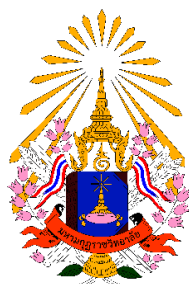
.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)
ตำแหน่ง.....

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร

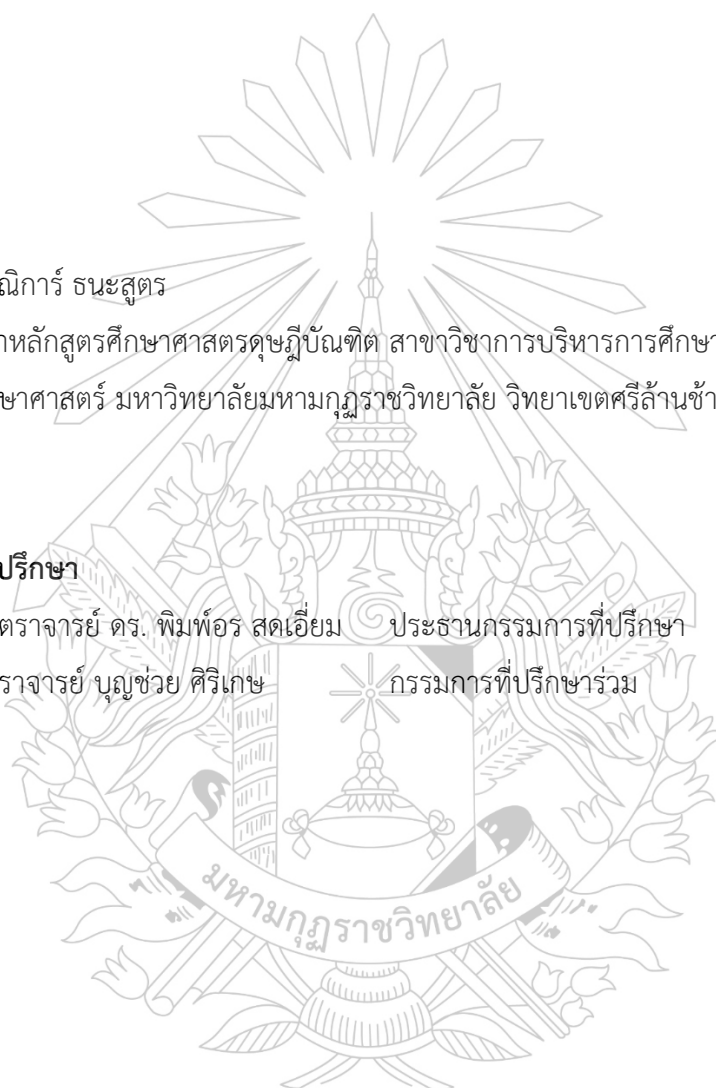
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์อร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นงานวิจัยระดับคุชฌิบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันสภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นโดยข้อมูลที่ท่านตอบจะเก็บไว้เป็นความลับจะไม่มีการเผยแพร่ต่อตัวท่านและการปฏิบัติหน้าที่ของท่านแต่ประการใด

4. ขอให้ท่านโปรดกรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อและตรงกับสภาพความเป็นจริงทุกข้อ ข้อมูลที่ได้จากท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัยเพื่อให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์และเป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

5. ขอให้ท่านส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยตามความสะดวก ได้แก่ 1) ส่งทางไปรษณีย์ด้วยของเล่าพร้อมติดแสตมป์ที่แนบมา หรือ 2) ดำเนินการตอบแบบสอบถามทาง Google Form โดยการสแกน QR Code ด้านล่างนี้

หากท่านมีข้อสงสัยประการใดขอให้ท่านติดต่อผู้วิจัยที่เบอร์โทรศัพท์ 091-0639323 ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

QR Code สำหรับการตอบแบบสอบถาม

นางกรรณิการ์ ชนะสูตร

นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 40 ปี

() 40-50 ปี

() 51-60 ปี

3. วุฒิการศึกษาสูงสุด

() ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

() ปริญญาโท

() ปริญญาเอก

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ตำแหน่งงาน

() ผู้อำนวยการสถานศึกษา

() ครูผู้รับผิดชอบงานวิชาการ

() อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การกำหนดสภาพการบริหารงานวิชาการดังนี้

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

คะแนน 5 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง สภาพปัจจุบันที่ตรงกับความเป็นจริงในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ค่าระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่พึงประสงค์”

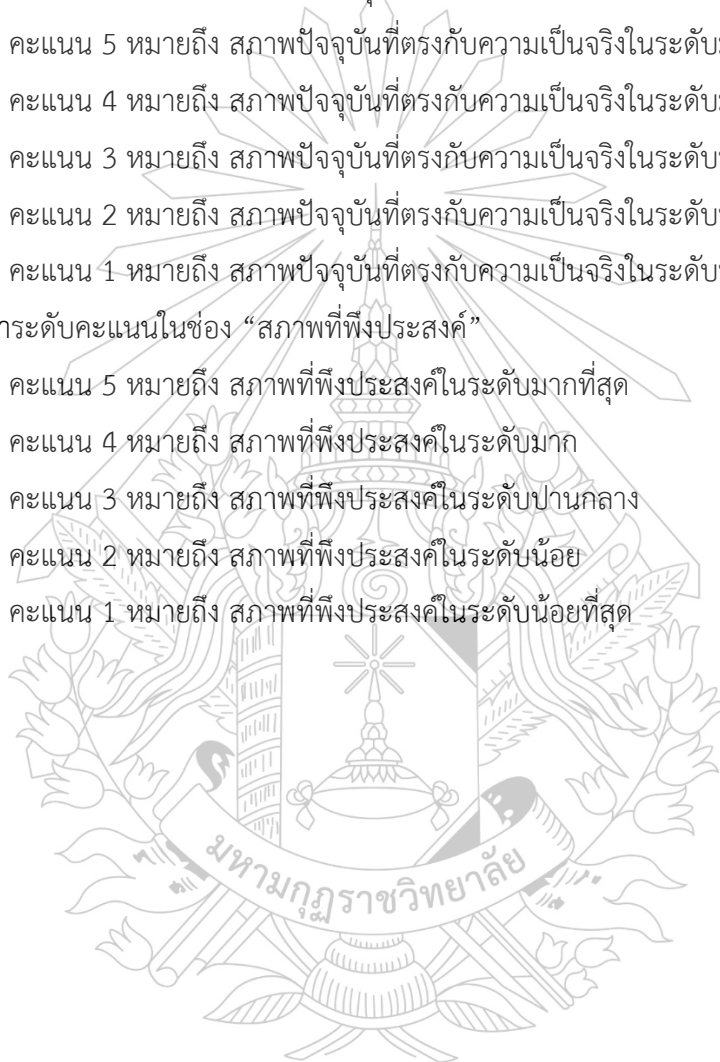
คะแนน 5 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง สภาพที่พึงประสงค์ในระดับน้อยที่สุด

[illegible]

[illegible]

[illegible]

รายการ/กิจกรรม	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย										
5.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรมแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน										
5.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ										
5.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ										
5.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ										

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตะวันออกเฉียงเหนือ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

แบบสัมภาษณ์

การศึกษาโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) สำหรับการวิจัย
เรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน

ขนาดเล็ก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
(ฉบับสัมภาษณ์ผู้บริหาร)

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ชนะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบและแนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำไปร่างเป็นรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อไป

2. การสัมภาษณ์รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ฉบับนี้แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ประเด็นข้อคำถามในการสัมภาษณ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้วิจัยหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านในการสัมภาษณ์เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ชื่อ-นามสกุล
2. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
3. วุฒิการศึกษา.....สาขา.....
4. สถานที่ทำงาน
5. ทำการสัมภาษณ์ วัน.....ที่ เดือน พ.ศ.

ตอนที่ 2 ประเด็นการสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในฐานะที่ท่านเป็นผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก ท่านมีความคิดเห็นว่าการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือในแต่ละองค์ประกอบ ควรดำเนินการอย่างไร จึงจะนำไปสู่แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ในประเด็นคำถามการสัมภาษณ์ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตร โรงเรียนมีแนวปฏิบัติหรือวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

และท่านคิดว่าควรพัฒนาหลักสูตรอย่างไร

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนมีแนวปฏิบัติหรือวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

.....

.....

.....

และท่านคิดว่าควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างไร

3. ด้านการวัดและประเมินผล โรงเรียนมีแนวปฏิบัติหรือวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

และท่านคิดว่าควรพัฒนาการวัดและประเมินผลอย่างไร

4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี โรงเรียนมีแนวปฏิบัติหรือวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

และท่านคิดว่าควรพัฒนาการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีอย่างไร

5. ด้านการนิเทศการศึกษา โรงเรียนมีแนวปฏิบัติหรือวิธีการบริหารจัดการอย่างไร

และท่านคิดว่าควรพัฒนาการนิเทศการศึกษาอย่างไร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 ท่านเห็นว่าปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ที่ท่านเห็นว่าสำคัญและควรเพิ่มเติม)

.....

.....

.....

3.2 ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใดบ้างในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านสละเวลาในการให้สัมภาษณ์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

ลงชื่อ.....ผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์

(.....)

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....ผู้สัมภาษณ์

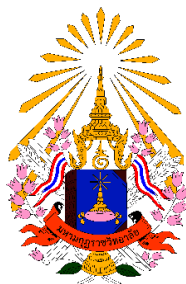
(นางกรรณิการ์ ธนะสูตร)

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบบันทึกกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management
in Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary
Educational Service Area in the Northeastern Region

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์อร สดเอี่ยม	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

ประเด็นการสนทนา

เพื่อพิจารณาองค์ประกอบของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบวิพากษ์และ
ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ องค์ประกอบของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การพิจารณาความเหมาะสมของหลักการ

ประเด็นที่ 2 การพิจารณาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์

ประเด็นที่ 3 การพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นที่ 4 การพิจารณาความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล

ประเด็นที่ 5 การพิจารณาความเหมาะสมของเงื่อนไขความสำเร็จ

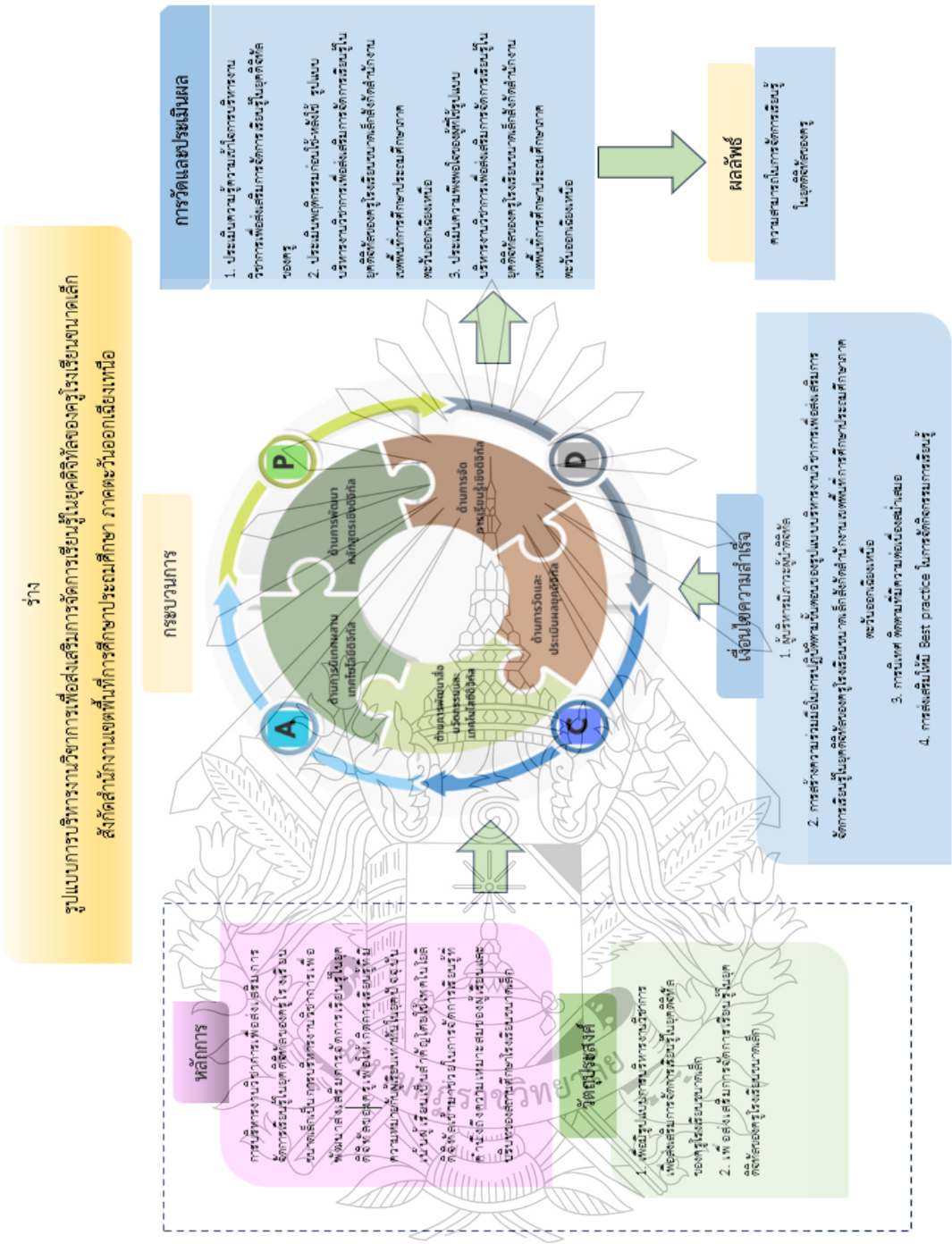
ประเด็นที่ 6 การพิจารณาความเหมาะสมของผลที่เกิดขึ้น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและ
ลงความเห็นตามประเด็นการสนทนากลุ่มนี้ จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางกรรณิการ์ ณะสูตร

ผู้วิจัย

ผู้วิจัย

สถานที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. เริ่มเวลา.....น. ถึง น.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
4. สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2 ประเด็นการสนทนา

ประเด็นที่ 1 การพิจารณาประเด็น หลักการของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
หลักการ		
การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก		
เป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับผู้เรียนเท่าทันในยุคปัจจุบัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 การพิจารณาประเด็นวัตถุประสงค์ของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
วัตถุประสงค์		
1. เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก		
		
2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก		
		
		
		
		
		
		
		
		
		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
2.7 ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ 2.8 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน 2.9 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล 2.10 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ 2.11 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ขั้น C: Check 2.12. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ขั้น A: Action 2.13 ครูปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม		
กระบวนการ : ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล		
ขั้น P: Plan 3.1 โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ ขั้น D: Do		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
3.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน 3.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook 3.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ 3.5 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ ชั้น C: Check 3.6 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ ชั้น A: Action 3.7 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ 3.8 ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ		
กระบวนการ : ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล		
ชั้น P: Plan 4.1 โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน ชั้น D: Do		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
4.2 โรงเรียนส่งเสริมครอบครัวหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ 4.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา 4.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง 4.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment) 4.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน 4.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ 4.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) 4.9 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online) ชั้น C: Check 4.10 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ ชั้น A: Action 4.11 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
กระบวนการ : ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล		
ขั้น P: Plan 5.1 โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน 5.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ขั้น D: Do 5.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ 5.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล 5.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน 5.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง ขั้น C: Check 5.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ ขั้น A: Action 5.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 4 การพิจารณาประเด็นการวัดและประเมินผลของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
4. การวัดและประเมินผล		
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโดยใช้แบบทดสอบ		
2. ประเมินพฤติกรรมการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม		
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบ รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาด เล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 5 การพิจารณาประเด็นเงื่อนไขความสำเร็จของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
5. เงื่อนไขความสำเร็จ		
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล		
2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
4. การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 6 การพิจารณาประเด็นผลที่เกิดขึ้นฯ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
ผลที่เกิดจากการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก		
1. ความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู		

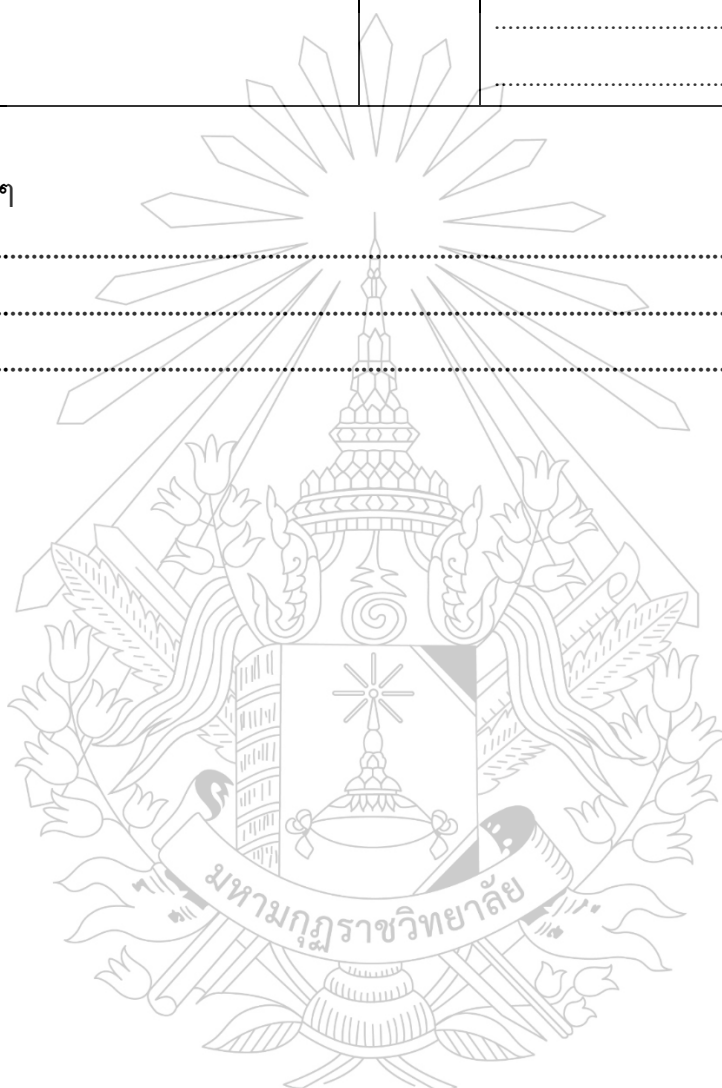
ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
2. ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครู		
		
		
		
		

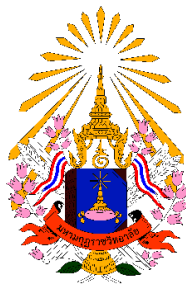
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบบันทึกกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management
in Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary
Educational Service Area in the Northeastern Region

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ชนะสูตร

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ

กรรมการที่ปรึกษาร่วม

ประเด็นการสนทนา

เพื่อพิจารณาองค์ประกอบของ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การสนทนากลุ่มในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบวิพากษ์และให้
ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ องค์ประกอบของ (ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ 1 การพิจารณาประเด็นส่วนที่ 1 คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหาร
สถานศึกษาและครู

ประเด็นที่ 2 การพิจารณาประเด็นส่วนที่ 2 หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและ
ประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ

ประเด็นที่ 3 การพิจารณาประเด็นส่วนที่ 3 ภาคผนวก เครื่องมือที่ใช้

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาและ
ลงความเห็นตามประเด็นการสนทนากลุ่มนี้ จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

ผู้วิจัย

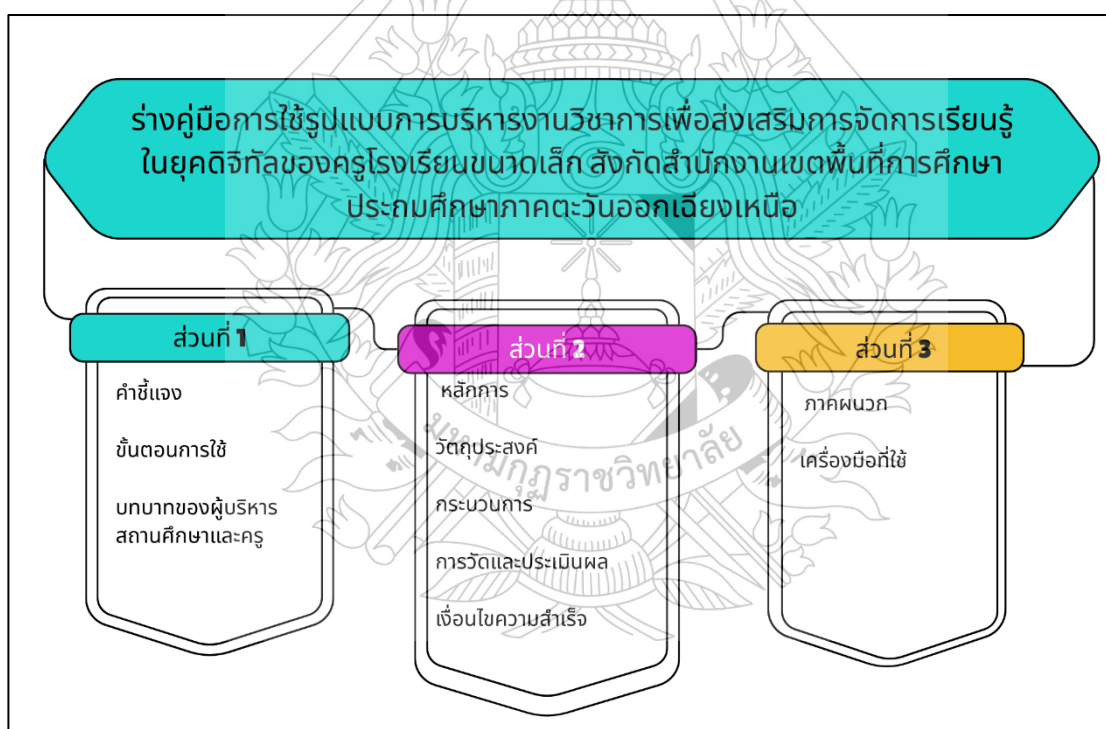
จากผลการศึกษาที่ได้จากการศึกษาในระยะที่ 1 และการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการ แนวคิดการพัฒนาคู่มือ ประกอบด้วยความหมายของคู่มือ องค์ประกอบของคู่มือ ลักษณะที่ดีของคู่มือ มายกร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถกำหนดองค์ประกอบของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ประกอบด้วย คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ส่วนที่ 2 หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ

ส่วนที่ 3 บรรณานุกรม ภาคผนวก

จากองค์ประกอบข้างต้นแสดงร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรายละเอียด ดังนี้

ผู้วิจัย
 สถานที่.....
 วันที่.....เดือน..... พ.ศ. เริ่มเวลา..... น. ถึง น.

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-นามสกุล.....
2. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....
3. ตำแหน่งปัจจุบัน.....
4. สถานที่ทำงาน.....

ตอนที่ 2 ประเด็นการสนทนา

ประเด็นที่ 1 การพิจารณาประเด็นส่วนที่ 1 คำชี้แจง ขั้นตอนการใช้ บทบาทของผู้บริหาร
 สถานศึกษาและครู

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
คำชี้แจง		
การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบัน โดยเป็นการส่งเสริมครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความรู้และความเข้าใจในองค์ประกอบ ขอบข่าย เนื้อหาและหลักการของการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้จัดทำ “คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานวิชาการ โดยมี		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
วัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่สนใจสามารถนำไปบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษา โรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียดสาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 หลักการ ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์ ส่วนที่ 3 กระบวนการ โดยรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงาน PDCA (Deming Cycle) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบ ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 2)ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล 3)ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล 4)ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล และ 5)ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ		
ขั้นตอนการใช้		
การใช้คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต้องเตรียม		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
ความพร้อมในการดำเนินการเพื่อให้การใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการนำไปใช้ประกอบด้วยขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้ ขั้นเตรียมการ 1.ประชุมผู้บริหาร หัวหน้างานวิชาการและคณะครู เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้ 2.ประเมินระดับการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 3.ทดสอบก่อนการทดลองใช้เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ขั้นดำเนินการ 1. ดำเนินการตามข้อบ่งชี้แต่ละด้านของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตามรายละเอียดในคู่มือ 2. ติดตามการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชั้นสรุปผล 1.ประเมินระดับการปฏิบัติงานการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครู 2.ทดสอบหลังการทดลองใช้เพื่อวัดความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู 3.ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู		
1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทดังนี้ 1.1 เป็นผู้ออกแบบการนำรูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ ครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้ 1.2 เป็นผู้ประชุมชี้แจงสร้างความรู้ ความเข้าใจและ ความตระหนักร่วมกันในการดำเนินการตามรูปแบบการ บริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้ เกิดความสำเร็จ 1.3 เป็นผู้สนับสนุนการมีส่วนร่วมและอำนวยความสะดวก ในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของ		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
ครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.4 เป็นผู้รับผิดชอบติดตามการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1.5 เป็นผู้สนับสนุนบุคลากรให้มีส่วนร่วมประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2. ครุมีบทบาทหน้าที่ดังนี้ 2.1 ร่วมประชุมรับฟังชี้แจงสร้างความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักร่วมกันในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สำเร็จ 2.2 เป็นผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกระบวนการที่ได้รับมอบหมายและเกี่ยวข้องเต็มความสามารถ 2.3 รับการนิเทศติดตามการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
2.4 เป็นผู้ร่วมประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ประเด็นที่ 2 การพิจารณาประเด็นส่วนที่ 2 หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการ การวัดและประเมินผลและเงื่อนไขความสำเร็จ

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
หลักการ		
การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายกับผู้เรียนเท่าทันในยุคปัจจุบัน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความเหมาะสมของผู้เรียนและบริบทของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก		
วัตถุประสงค์		
1. เพื่อมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก 2. เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก		

ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะ
กระบวนการ		
รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงาน PDCA (Deming Cycle) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล 3) ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล 4) ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล และ 5) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล		
การวัดและประเมินผล		
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบทดสอบ 2. ประเมินพฤติกรรมก่อนใช้-หลังใช้ รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม 3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		

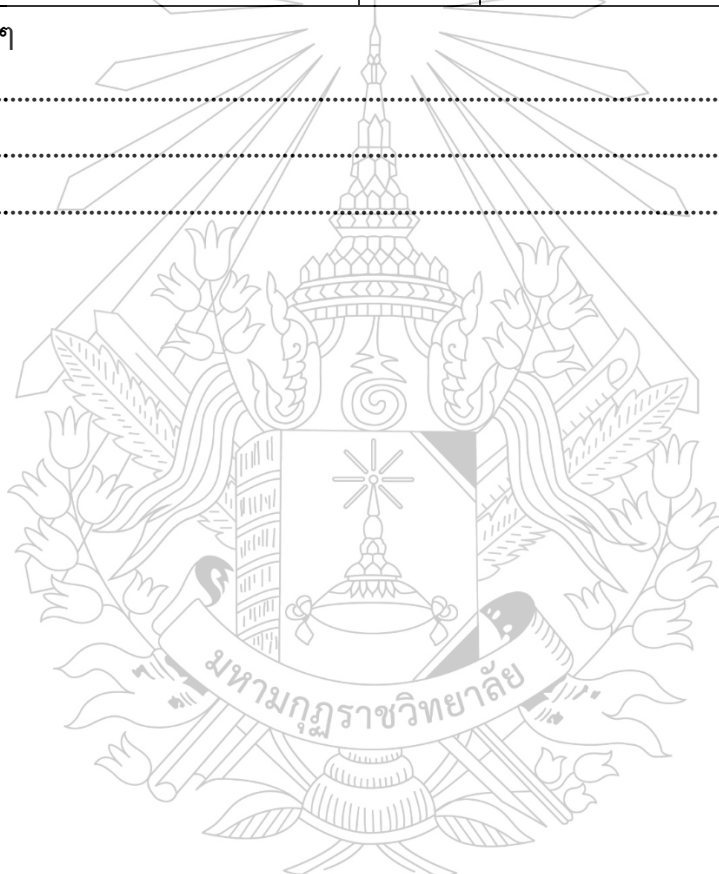
ประเด็นการสนทนา	การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ	
	คงเดิม	ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ใช้ รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาด เล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		

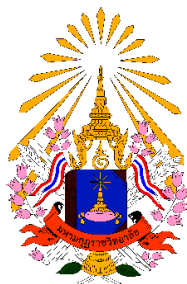
ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

แบบประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสม
 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management
 in Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary Educational
 Service Area in the Northeastern Region

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ชนะสูตร
 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพ์อร สดเอี่ยม	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ	กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

แบบประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารงาน วิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแต่ละข้อเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณ ค่า (Rating Scale) 5 ระดับซึ่งกำหนดค่าระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อ ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

รายการ/กิจกรรม	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล										
1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู										
2. ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู										
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ										
ส่วนที่ 5 เจาะลึกความสำเร็จ										
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล										
2. การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice)										
3. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)										
4. การสร้างเครือข่ายร่วมมือทางเทคโนโลยี										

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

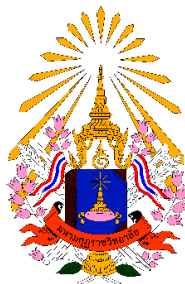
.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ตำแหน่ง.....

แบบประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสม
 ร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
 ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค
 ตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management
 in Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary Educational
 Service Area in the Northeastern Region

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร
 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา
 รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

แบบประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความถูกต้อง/ความเหมาะสมของร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยแต่ละข้อเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับซึ่งกำหนดค่าระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความถูกต้อง/ความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับร่างคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการ เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร

นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตศรีล้านช้าง

มหาวิทยาลัย

รายการ/กิจกรรม	ความถูกต้อง					ความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล										
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล										
5. ด้านการนิเทศการผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล										
ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล										
1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล										
2. บรรณานุกรม										

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับ (ร่าง) คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
ตำแหน่ง.....

The seal of Mahachulalongkornrajavidyalaya University is a large, faint watermark in the background. It features a central shield with a crown on top, flanked by two lions. Below the shield is a banner with the university's name in Thai. The entire seal is surrounded by a wreath of flowers and leaves.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบทดสอบก่อนการใช้รูปแบบ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง แบบทดสอบมี 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน
โปรดเลือกคำตอบที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว เวลา 30 นาที

ข้อ 1 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลได้ชัดเจนที่สุด

- ก. ครูปรับแผนการสอนตามความถนัดของตนเอง
- ข. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรโดยยึดตำราเรียนเป็นหลัก
- ค. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน
- ง. โรงเรียนใช้หลักสูตรเดิมแต่เพิ่มสื่อดิจิทัล

ข้อ 2 การศึกษานโยบาย สพฐ. และหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีเป้าหมายสำคัญเพื่อข้อใด

- ก. เพิ่มภาระงานให้ครู
- ข. ใช้ประกอบการประเมินวิทยฐานะ
- ค. นำข้อมูลมาใช้กำหนดโครงสร้างและทิศทางหลักสูตร
- ง. ใช้เป็นเอกสารอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 3 ขั้นตอนใดช่วยให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับบริบทจริงมากที่สุด

- ก. การใช้หลักสูตรจากโรงเรียนต้นแบบ
- ข. การทดลองใช้หลักสูตรและประเมินผล
- ค. การอบรมครูเพียงอย่างเดียว
- ง. การจัดซื้อสื่อเทคโนโลยี

ข้อ 4 การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ควรมุ่งเน้นข้อใด

- ก. ความจำเนื้อหาได้ดี
- ข. ความสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเดียว
- ค. สมรรถนะ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม
- ง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลัก

ข้อ 5 การประเมินหลักสูตรผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลมีข้อดีสำคัญคือข้อใด

- ก. ลดต้นทุนเอกสาร
- ข. เก็บข้อมูลได้รวดเร็วและหลากหลาย
- ค. ใช้งานง่ายสำหรับครู
- ง. เป็นข้อกำหนดของกระทรวง

ข้อ 6 การปรับปรุงหลักสูตรเชิงดิจิทัลควรยึดหลักใดเป็นสำคัญ

- ก. ความสะดวกของผู้สอน
- ข. ความทันสมัยของเทคโนโลยี
- ค. ความเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทปัจจุบัน
- ง. รูปแบบของโรงเรียนขนาดใหญ่

ข้อ 7 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หมายถึงข้อใด

- ก. ครูอธิบายเนื้อหาครบถ้วน
- ข. ผู้เรียนมีบทบาทลงมือคิดและปฏิบัติ
- ค. ใช้สื่อดิจิทัลจำนวนมาก
- ง. สอนผ่านระบบออนไลน์ทั้งหมด

ข้อ 8 การใช้ Project Based Learning ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลต่อผู้เรียนอย่างไร

- ก. เพิ่มความรู้เชิงทฤษฎี
- ข. ลดเวลาเรียน
- ค. พัฒนาการคิด วิเคราะห์ และการทำงานเป็นทีม
- ง. เพิ่มคะแนนสอบปลายภาค

ข้อ 9 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

- ก. การท่องจำข้อมูล
- ข. การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และสื่อสาร
- ค. การเรียนตามตารางเวลา
- ง. การใช้คอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว

ข้อ 10 Digital Literacy ของผู้เรียนหมายถึงข้อใด

- ก. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้
- ข. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้
- ค. การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันและปลอดภัย
- ง. การใช้สื่อออนไลน์เพื่อความบันเทิง

ข้อ 11 การให้ผู้เรียนประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลออนไลน์ เป็นการพัฒนาทักษะใด

- ก. ทักษะการสื่อสาร
- ข. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ค. ทักษะชีวิต
- ง. ทักษะการใช้โปรแกรม

ข้อ 12 บทบาทของครูในฐานะโค้ช คือข้อใด

- ก. ควบคุมการเรียนรู้ทั้งหมด
- ข. ถ่ายทอดความรู้ตามแผน
- ค. ชี้แนะ สนับสนุน และติดตามการเรียนรู้
- ง. ประเมินผลผู้เรียนอย่างเดียว

ข้อ 13 การจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด

- ก. คะแนนเฉลี่ยของห้อง
- ข. ความถนัดและความสนใจรายบุคคล
- ค. เวลาที่มีอยู่
- ง. เครื่องมือที่โรงเรียนมี

ข้อ 14 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ดี ควรมีลักษณะใด

- ก. ใช้อุปกรณ์ราคาแพง
- ข. เป็นระเบียบและควบคุมง่าย
- ค. เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
- ง. เน้นความสวยงามเป็นหลัก

ข้อ 15 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) คือข้อใด

- ก. การสอบข้อเขียน
- ข. การประเมินจากการปฏิบัติจริง
- ค. การทดสอบออนไลน์
- ง. การสอบปลายภาค

ข้อ 16 การประเมินระหว่างเรียนมีประโยชน์สำคัญอย่างไร

- ก. ใช้ตัดสินผลการเรียน
- ข. ใช้เปรียบเทียบผู้เรียน
- ค. ใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ง. ใช้รายงานผลการเรียน

ข้อ 17 ข้อใดเป็นตัวอย่างเครื่องมือดิจิทัลในการวิเคราะห์ผลการเรียน

- ก. Microsoft Word
- ข. Excel และ Google Form
- ค. PowerPoint
- ง. Canva

ข้อ 18 Portfolio ออนไลน์มีบทบาทสำคัญในด้านใด

- ก. เก็บคะแนนสอบ
- ข. แสดงพัฒนาการและผลงานผู้เรียน
- ค. ใช้แทนสมุดพก
- ง. ใช้ส่งการบ้าน

ข้อ 19 การเทียบโอนผลการเรียนมีเป้าหมายเพื่อข้อใด

- ก. ลดเวลาเรียน
- ข. สร้างความยืดหยุ่นทางการศึกษา
- ค. เพิ่มจำนวนผู้เรียน
- ง. ลดภาระครู

ข้อ 20 การใช้การประเมินที่หลากหลายช่วยให้เกิดผลใด

- ก. เพิ่มภาระงาน
- ข. วัดผลได้ตรงตามศักยภาพผู้เรียน
- ค. ควบคุมชั้นเรียนได้ดี
- ง. ลดเวลาเรียน

ข้อ 21 ขั้นตอนแรกของการพัฒนาสื่อดิจิทัลคือข้อใด

- ก. การจัดหาสื่อ
- ข. การใช้สื่อ
- ค. การวิเคราะห์ความจำเป็น
- ง. การประเมินผล

ข้อ 22 ข้อใดเป็นตัวอย่างสื่อนวัตกรรมดิจิทัล

- ก. แบบฝึกหัดกระดาษ
- ข. กระดานดำ
- ค. AI และ E-book
- ง. สมุดจด

ข้อ 23 การประเมินคุณภาพสื่อมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ใช้รายงานผล
- ข. ปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพ
- ค. ใช้ควบคุมครู
- ง. ใช้ลดงบประมาณ

ข้อ 24 การใช้ Canva หรือ Kahoot ช่วยส่งเสริมด้านใด

- ก. การจัดการเอกสาร
- ข. ความน่าสนใจและการมีส่วนร่วม
- ค. การวัดผลปลายภาค
- ง. การควบคุมชั้นเรียน

ข้อ 25 ปัจจัยใดสำคัญต่อความยั่งยืนของการใช้สื่อดิจิทัลในโรงเรียน

- ก. ความสามารถเฉพาะบุคคล
- ข. การสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์
- ค. ความนิยมของครู
- ง. กระแสเทคโนโลยี

ข้อ 26 การนิเทศที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากขั้นตอนใด

- ก. การประเมินผล
- ข. การติดตาม
- ค. การวางแผนร่วมกัน
- ง. การรายงานผล

ข้อ 27 การใช้งาน Line หรือ Facebook ในการนิเทศมีจุดเด่นใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว
- ค. เป็นที่นิยม
- ง. ใช้งานง่าย

ข้อ 28 PLC มีบทบาทสำคัญอย่างไร

- ก. ประเมินครู
- ข. สร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน
- ค. ควบคุมคุณภาพ
- ง. รายงานผลการสอน

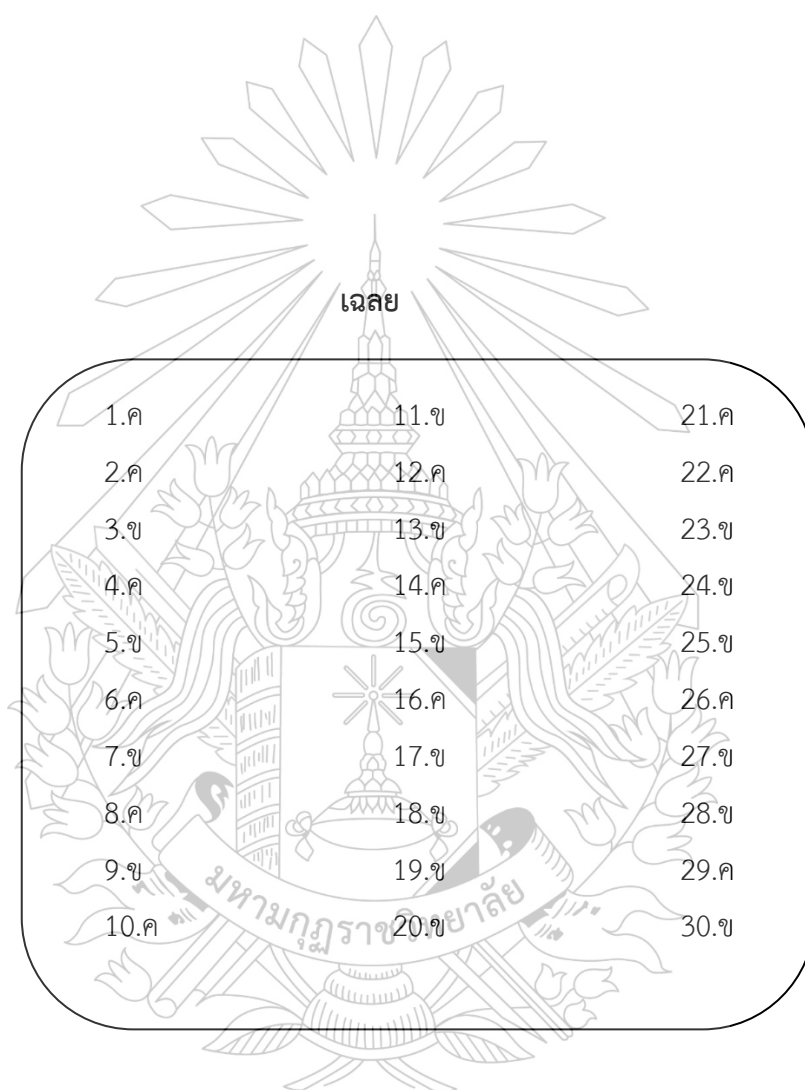
ข้อ 29 การสรุปผลการนิเทศควรนำไปใช้เพื่อข้อใด

- ก. เก็บเป็นเอกสาร
- ข. ใช้เลื่อนตำแหน่ง
- ค. พัฒนาการจัดการเรียนรู้
- ง. ประเมินโรงเรียน

ข้อ 30 ก่อนใช้สื่อดิจิทัล ครูวิเคราะห์ความเหมาะสมกับรายวิชาชั้นตอนนี้สำคัญเพราะเหตุใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ใช้สื่อได้ตรงจุดประสงค์
- ค. ทำให้บทเรียนทันสมัย
- ง. สอดคล้องกับนโยบาย

แบบประเมินความสามารถ

ก่อน/หลังการใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประเมินระดับการปฏิบัติปัจจุบัน แล้วทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร					
1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน					
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา					
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์					
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล					
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน					
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง					
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ					
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล					
ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล					
2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดการกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร					
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning					
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)					
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย					
2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน					
2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)					
2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ					
2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)					
2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม					
ด้านการวัดและประเมินผลดิจิทัล					
3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตร					
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล					
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา					
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)					
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน					
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันใน การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ					
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)					
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ					
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา					
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา					
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ					
4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม					
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ					
4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล					
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล					
5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้ นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ					
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียด ขั้นตอนที่ชัดเจน					
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่ กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook					
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ					
5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครู ผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ					
5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศ ทราบ					
5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินความพึงพอใจ

ของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อประเมินความพึงพอใจของท่านแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

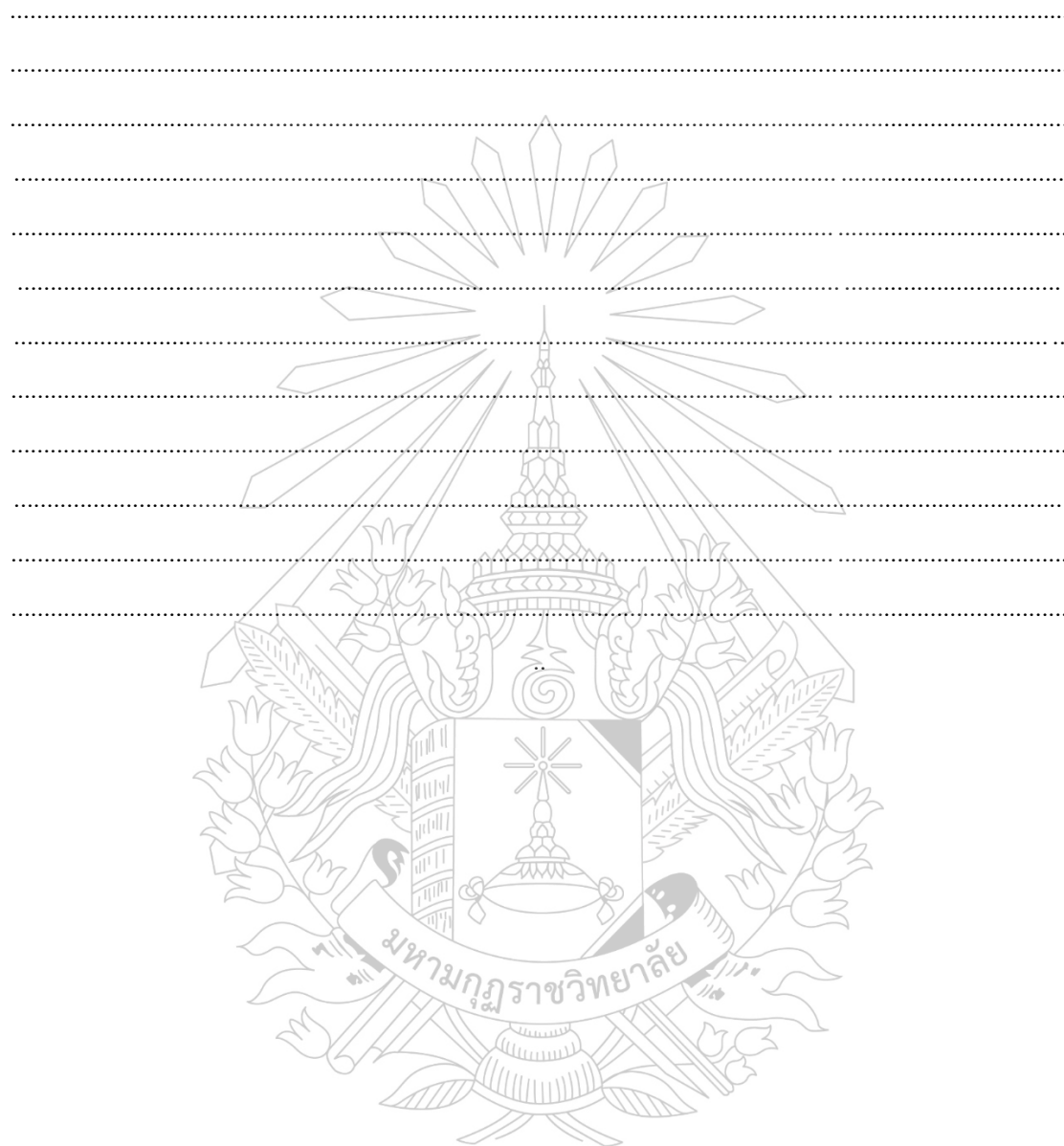
2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 หลักการ					
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา					
1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา					
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์					
2.1 มีความชัดเจน					
2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา					
2.3 สามารถบรรลุผลได้					
ส่วนที่ 3 กระบวนการ ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุค ดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ					
3.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุค ดิจิทัล					
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล					
3.3 ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล					
3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล					
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล					
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล					
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ					
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล					
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ					
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

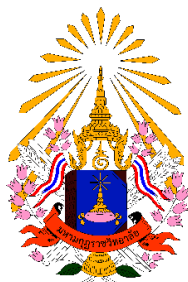
คำชี้แจง ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบประเมินสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

การประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของการบริหารงานวิชาการ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ชื่อเรื่องวิจัย รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คำชี้แจง

1. แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

ตอนที่ 1 การประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1 เครื่องหมายเท่านั้น โดยมีหลักเกณฑ์การกำหนดดังนี้

เกณฑ์การระดับคะแนนในช่อง “ความเป็นประโยชน์”

คะแนน 5 หมายถึง ความเป็นประโยชน์ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความเป็นประโยชน์ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความเป็นประโยชน์ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความเป็นประโยชน์ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความเป็นประโยชน์ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การระดับคะแนนในช่อง “ความเป็นไปได้”

คะแนน 5 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ความเป็นไปได้ในระดับน้อยที่สุด

[illegible]

[illegible]

รายการ/กิจกรรม	ความเป็นประโยชน์					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา										
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง										
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)										
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน										
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ										
3. การวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล (ต่อ)										
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)										
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ										
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา										
4. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล										

รายการ/กิจกรรม	ความเป็นประโยชน์					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการ จัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียน ขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ										
ส่วนที่ 5 เจาะใจความสำเร็จ										
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล										
2. การส่งเสริมให้มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best practice)										
3. การสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ (Learning Ecosystem)										
4. การสร้างเครือข่ายร่วมมือทาง เทคโนโลยี										

ตอนที่ 2 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

.....

.....

.....

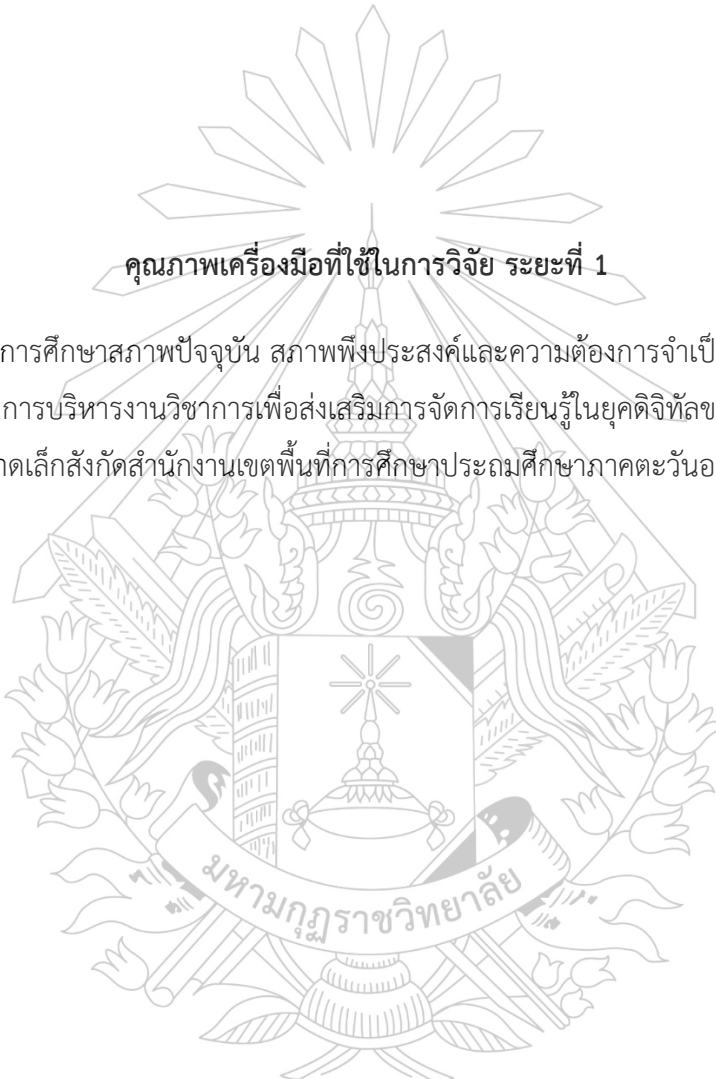
ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาในการตอบแบบประเมิน

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 1

การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพพึงประสงค์และความต้องการจำเป็น
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ
ของแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เพื่อตรวจสอบและยืนยันองค์ประกอบ
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.11	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
1.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.3	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2.11	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล								
3.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
3.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล								
4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
4.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5. ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล								
5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5.3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5.8	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม							0.87	

ผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

Scale: ALL VARIABLES

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's

Alpha	N of Items
.977	42

Item-Total Statistics

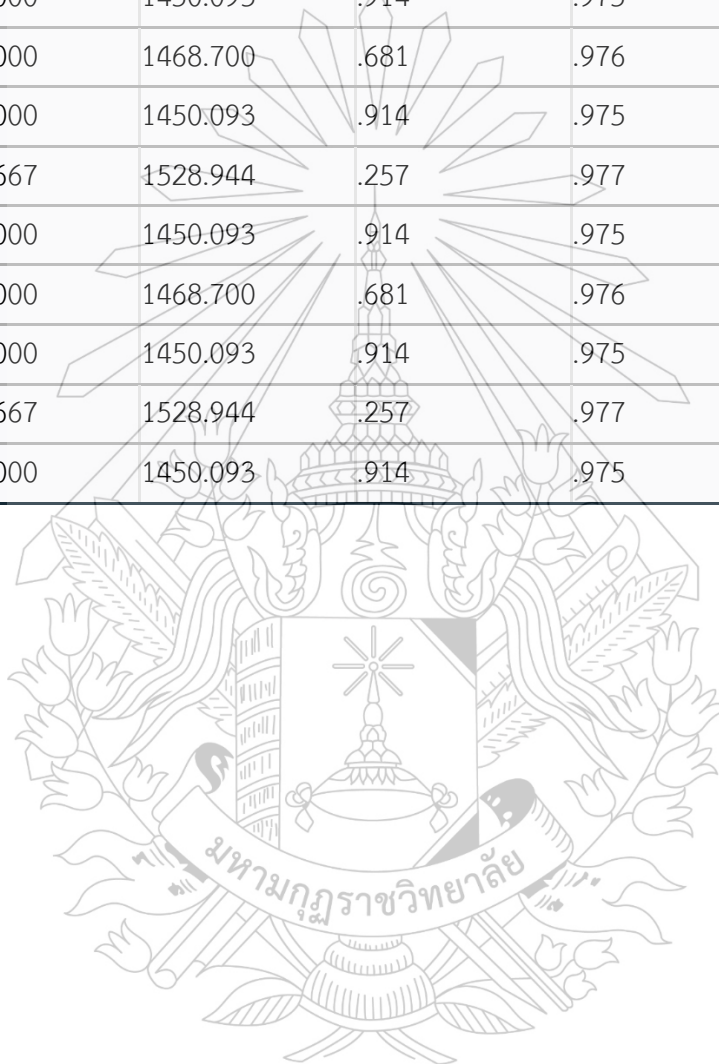
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a1	119.1000	1450.093	.914	.975
a2	119.6333	1474.033	.651	.976
a3	119.1000	1450.093	.914	.975
a4	119.5667	1528.944	.257	.977
a5	119.1000	1450.093	.914	.975
a6	119.3000	1468.700	.681	.976

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
a7	119.1000	1450.093	.914	.975
b1	119.3000	1468.700	.681	.976
b2	119.3000	1468.700	.681	.976
b3	119.3000	1468.700	.681	.976
b4	119.1000	1450.093	.914	.975
b5	119.3000	1468.700	.681	.976
b6	119.5667	1528.944	.257	.977
b7	119.1000	1450.093	.914	.975
b8	119.3000	1468.700	.681	.976
b9	119.1000	1450.093	.914	.975
b10	119.3000	1468.700	.681	.976
b11	119.1000	1450.093	.914	.975
c1	119.5667	1528.944	.257	.977
c2	119.1000	1450.093	.914	.975
c3	119.5667	1528.944	.257	.977
c4	119.1000	1450.093	.914	.975
c5	119.3000	1468.700	.681	.976
c6	119.3000	1468.700	.681	.976
c7	119.5667	1528.944	.257	.977
c8	119.1000	1450.093	.914	.975
d1	119.3000	1468.700	.681	.976
d2	119.5667	1528.944	.257	.977
d3	119.5667	1528.944	.257	.977
d4	119.1000	1450.093	.914	.975
d5	119.3000	1468.700	.681	.976

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
d6	119.3000	1468.700	.681	.976
d7	119.5667	1528.944	.257	.977
d8	119.1000	1450.093	.914	.975
e1	119.3000	1468.700	.681	.976
e2	119.1000	1450.093	.914	.975
e3	119.5667	1528.944	.257	.977
e4	119.1000	1450.093	.914	.975
e5	119.3000	1468.700	.681	.976
e6	119.1000	1450.093	.914	.975
e7	119.5667	1528.944	.257	.977
e8	119.1000	1450.093	.914	.975

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ
แบบบันทึกกิจกรรมสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) สำหรับการวิจัย
เรื่องรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ								
ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ประเด็นการสนทนา								
ประเด็นที่ 1 การพิจารณาความเหมาะสมของหลักการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นที่ 2 การพิจารณาความเหมาะสมของวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นที่ 3 การพิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นที่ 4 การพิจารณาความเหมาะสมของการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นที่ 5 การพิจารณาความเหมาะสมของเงื่อนไขความสำเร็จ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ประเด็นที่ 6 การพิจารณาความเหมาะสมของผลที่เกิดขึ้น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม							1.00	

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความถูกต้อง
ความเหมาะสม(ร่าง) รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1.หลักการ								
ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. วัตถุประสงค์								
ข้อที่ 2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. กระบวนการ								
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล								
ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล								
ข้อที่ 2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 2.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

ข้อที่ 3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.8	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อที่ 4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อที่ 5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 3 เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้
ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจ
การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 6	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 11	+1	+1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
ข้อที่ 12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 14	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 17	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 21	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 23	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม							0.92	

ตารางแสดงค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
 ของแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
 ในยุคดิจิทัลโดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (KR-20)

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
1	.70	.80
2	.56	.67
3	.76	1.00
4	.70	.80
5	.56	.67
6	.76	1.00
7	.70	1.00
8	.73	.93
9	.56	1.00
10	.70	.80
11	.56	.67
12	.76	1.00
13	.56	.67
14	.76	1.00
15	.70	1.00
16	.73	.93
17	.56	.67
18	.76	1.00
19	.76	1.00
20	.53	.67
21	.56	.67
22	.76	1.00
23	.56	.67
24	.56	1.00
25	.43	1.00

ข้อที่	ค่าความยาก	ค่าอำนาจจำแนก
26	.66	.80
27	.46	.07
28	.56	.67
29	.70	1.00
30	.70	1.00
ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ		
0.821		

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความสามารถก่อน/หลัง
การใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล								
ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.5	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.6	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.7	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล								
ข้อที่ 2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.3	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.9	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.10	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล								
ข้อที่ 3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.2	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

[illegible]

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ส่วนที่ 1 หลักการ								
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์								
2.1 มีความชัดเจน	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ส่วนที่ 3 กระบวนการ การรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ								
3.1 ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.3 ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล								
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ								
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ค่าเฉลี่ยรวม							0.86	

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ระยะที่ 4 เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางแสดงค่า IOC ของผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพแบบประเมินความเป็นประโยชน์และ
ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล รวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			

1. หลักการ

ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3. กระบวนการ

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

ข้อที่ 1.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.5	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 1.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 1.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

2 ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

ข้อที่ 2.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 2.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

รายการประเมิน/ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผลรวม	ค่าเฉลี่ย	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
ข้อที่ 2.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 2.11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล

ข้อที่ 3.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.8	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 3.9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 3.10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

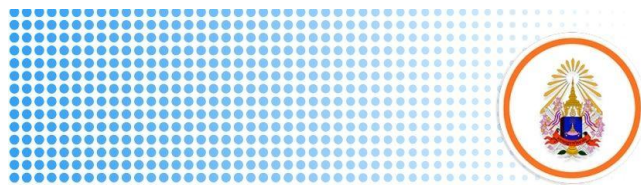
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อที่ 4.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.2	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
ข้อที่ 4.3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 4.8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

ข้อที่ 5.1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
ข้อที่ 5.2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

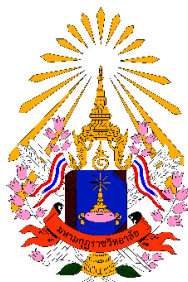

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จัดทำโดย
นางกรรณิการ์ ธนะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A Model of Academic Administration to Enhance Learning Management
in Digital Era of Small School Teachers Under the Office of Primary
Educational Service Area in the Northeastern Region

จัดทำโดย

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คณะกรรมการที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร. พิมพอร สดเอี่ยม ประธานกรรมการที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ บุญช่วย ศิริเกษ กรรมการที่ปรึกษาร่วม

คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง

คำนำ

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อเป็นรูปแบบแนวทางในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ซึ่งได้ถึงอธิบายถึงขั้นตอนการบริหารงานวิชาการ กระบวนการดำเนินงานและบทบาทของผู้บริหารและครูผู้สอนในการดำเนินการตามขั้นตอนไว้อย่างละเอียด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือนี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา หรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความประสงค์จะพัฒนาการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้ครูได้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีโอกาสพัฒนาตัวเองไปสู่ ความเป็นครูมืออาชีพ และดำเนินงานด้านการจัดการศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่มีคุณภาพของการจัดการศึกษาทุกระดับต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้ประสบผลสำเร็จลุล่วงด้วยดีมา ณ โอกาสนี้

นางกรรณิการ์ ณะสูตร
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารบัญ.....	ข
ส่วนที่ 1 บทนำ	
คำชี้แจง.....	1
ขั้นตอนการใช้.....	2
บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู.....	3
ที่มาและความสำคัญของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	
ส่วนที่ 2 รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ	
หลักการ	10
วัตถุประสงค์.....	10
กระบวนการ.....	10
การวัดและประเมินผล.....	14
เงื่อนไขความสำเร็จ.....	14
ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ	
1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล.....	16
2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล.....	17
3. ด้านการวัดและประเมินผลยุคดิจิทัล.....	18
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล.....	19
5. ด้านการนิเทศสานเทคโนโลยีดิจิทัล.....	20
ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	21
บรรณานุกรม.....	42

ส่วนที่ 1 บทนำ

คำชี้แจง

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารจัดการการศึกษาในปัจจุบัน โดยเป็นการส่งเสริมครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับยุคดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสร้างความรู้และความเข้าใจในองค์ประกอบ ขอบข่าย เนื้อหาและหลักการของการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงได้จัดทำ “คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ถือเป็นสิ่งสำคัญในการบริหารงานวิชาการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ที่สนใจสามารถนำไปบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด สาระสำคัญของรูปแบบ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 หลักการ

ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์

ส่วนที่ 3 กระบวนการ โดยรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงาน PDCA (Deming Cycle) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล 2) ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล 4) ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ

ขั้นตอนการใช้

คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

การใช้คู่มือการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการเพื่อให้การใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนการนำไปใช้ประกอบด้วยขั้นเตรียมการขั้นดำเนินการ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. ประชุมผู้บริหาร หัวหน้างานวิชาการและคณะครูเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจ ความสำคัญ ประโยชน์และความจำเป็นที่นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาใช้

2. ประเมินระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3. ทดสอบก่อนการทดลองใช้เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริม การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ขั้นดำเนินการ

1. ดำเนินการตามข้อบ่งชี้แต่ละด้านของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามรายละเอียดในคู่มือ

2. ติดตามการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ขั้นสรุปผล

1. ประเมินระดับความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

2. ทดสอบหลังการทดลองใช้เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

3. ประเมินความพึงพอใจต่อการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปใช้ในการทำงานให้เกิดความสำเร็จ บุคลากรทุกฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา มีบทบาทดังนี้

1.1 เป็นผู้ออกแบบการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปใช้

1.2 เป็นผู้ประชุมชี้แจงสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักร่วมกันในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้เกิดความสำเร็จ

1.3 เป็นผู้สนับสนุนการมีส่วนร่วมและอำนวยความสะดวกในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.4 เป็นผู้ติดตามการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.5 เป็นผู้สนับสนุนบุคลากรให้มีส่วนร่วมประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6 เป็นผู้ประเมินความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูระหว่างก่อนการใช้รูปแบบและหลังการใช้รูปแบบบูรณาการร่วมกับกิจกรรมนิเทศภายในสถานศึกษา

2. ครูมีบทบาทหน้าที่ดังนี้

2.1 ร่วมประชุมรับฟังชี้แจงสร้างความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนักร่วมกันในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สำเร็จ

2.2 เป็นผู้มีส่วนร่วมในการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามกระบวนการที่ได้รับมอบหมายและเกี่ยวข้องเต็มความสามารถ

2.3 รับการนิเทศติดตามการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.4 เป็นผู้ร่วมประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่มาและความสำคัญ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในยุคดิจิทัลการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลได้ส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อระบบการศึกษา ทั้งในด้านการบริหารจัดการ การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่สอดคล้องกับโลกยุคใหม่ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่เน้นความยืดหยุ่น การเข้าถึง และการเรียนรู้เฉพาะบุคคล ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและขยายโอกาสทางการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึงบริบทของประเทศไทยได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาในยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่องโดยมีการขับเคลื่อนนโยบายด้านเทคโนโลยีการศึกษาการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู และการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น การพัฒนา “ห้องเรียนอัจฉริยะ” และการเสริมสร้างสมรรถนะด้านดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ให้แก่ครูและผู้เรียน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาของประเทศ อย่างไรก็ตามโรงเรียนขนาดเล็กซึ่งเป็นกลุ่มสถานศึกษาส่วนใหญ่ในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังคงเผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร บุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังเกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาเมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนขนาดใหญ่

นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของผู้เรียนในยุคดิจิทัลที่มีลักษณะเป็น “Digital Native” ต้องการรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างจากเดิม เช่น การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ส่งผลให้ครูจำเป็นต้องปรับบทบาทจากผู้ถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ขณะเดียวกัน ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้อย่างเป็นระบบจากผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องพบว่า การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนขนาดเล็กให้มีประสิทธิภาพในยุคดิจิทัลจำเป็นต้องมีรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่บูรณาการองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การนิเทศภายใน การพัฒนาครู และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาศักยภาพครูอย่างต่อเนื่อง และการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้

ยิ่งไปกว่านั้น แนวคิดการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลยังเน้นการบริหารแบบใช้ข้อมูล (Data-driven Management) การกระจายอำนาจ (Decentralization) และการใช้เทคโนโลยี

เช่นระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ (LMS) หรือปัญญาประดิษฐ์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจและการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนขนาดเล็ก

ดังนั้นการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อเป็นแนวทางเชิงระบบในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาและสามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

คู่มือฉบับนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือดังกล่าวไปปฏิบัติจริงโดยมุ่งหวังให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การบริหารงานวิชาการและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางการเรียนรู้ที่เท่าเทียมสำหรับผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กอย่างยั่งยืน

แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อาศัยกรอบแนวคิดและทฤษฎีทางการบริหารและการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ (1) การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม (2) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล และ (3) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดการบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วม (Participative School Administration) การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และภาคีเครือข่าย เข้ามามีบทบาทในการวางแผน ตัดสินใจ ดำเนินงาน และประเมินผลการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ แนวคิดนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีการบริหารเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Human Relations Theory) และการบริหารเชิงประชาธิปไตย (Democratic Leadership) ซึ่งเชื่อว่าการมีส่วนร่วมจะช่วยเพิ่มความผูกพัน ความรับผิดชอบ และประสิทธิภาพในการดำเนินงานสำหรับบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากข้อจำกัดด้านทรัพยากรและบุคลากร การสร้างเครือข่ายความร่วมมือและการใช้ทรัพยากรร่วมกันจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

โดยเฉพาะการขับเคลื่อนงานวิชาการในยุคดิจิทัลที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน การนำแนวคิดนี้มาใช้ในรูปแบบการบริหาร จะช่วยให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมรับผิดชอบในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้การดำเนินงานมีความยั่งยืนและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

2. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล (Digital Age Learning) การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 เช่น การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์แนวคิดสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดการบูรณาการเทคโนโลยีกับการสอน (TPACK: Technological Pedagogical Content Knowledge) ที่เน้นความสมดุลระหว่างเนื้อหา วิธีสอน และเทคโนโลยี แนวคิดการเรียนรู้แบบดิจิทัล (Digital Learning) เช่น e-Learning, Blended Learning และ Online Learning และแนวคิดการใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Data-driven Instruction) ในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก การนำเทคโนโลยีมาช่วยจะลดข้อจำกัดด้านทรัพยากร เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ และสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น ดังนั้น รูปแบบการบริหารงานวิชาการจึงต้องสนับสนุนให้ครูสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการออกแบบการเรียนรู้ การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

3. แนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student-Centered Learning) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนในฐานะศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีบทบาทในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองแนวคิดนี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีคอนสตรัคติวิซึม (Constructivism) ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ได้จากประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม รวมถึงแนวคิด Active Learning ที่เน้นการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน การส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้จะช่วยให้ครูสามารถดูแลผู้เรียนได้อย่างใกล้ชิด และพัฒนาผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ แม้จะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร การบูรณาการแนวคิดสู่การพัฒนาารูปแบบจากแนวคิดและทฤษฎีทั้ง 3 ประการข้างต้น ได้นำมาบูรณาการเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการ โดยมีลักษณะสำคัญ “การมีส่วนร่วม” เป็นกลไกในการขับเคลื่อนการบริหาร ใช้ “เทคโนโลยีดิจิทัล” ในการพัฒนา “ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” ของการจัดการเรียนรู้ช่วยให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องทั้งในเชิงนโยบายเชิงปฏิบัติ และบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้และผลลัพธ์ของผู้เรียนอย่างยั่งยืน

ส่วนที่ 2

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง กรอบทางความคิดที่สร้างขึ้นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อใช้ในการดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุน และขับเคลื่อนครูโรงเรียนขนาดเล็กให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลภายในสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพ โดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1 หลักการ หมายถึง แนวคิด ทฤษฎีสำคัญที่ยึดถือในกระบวนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

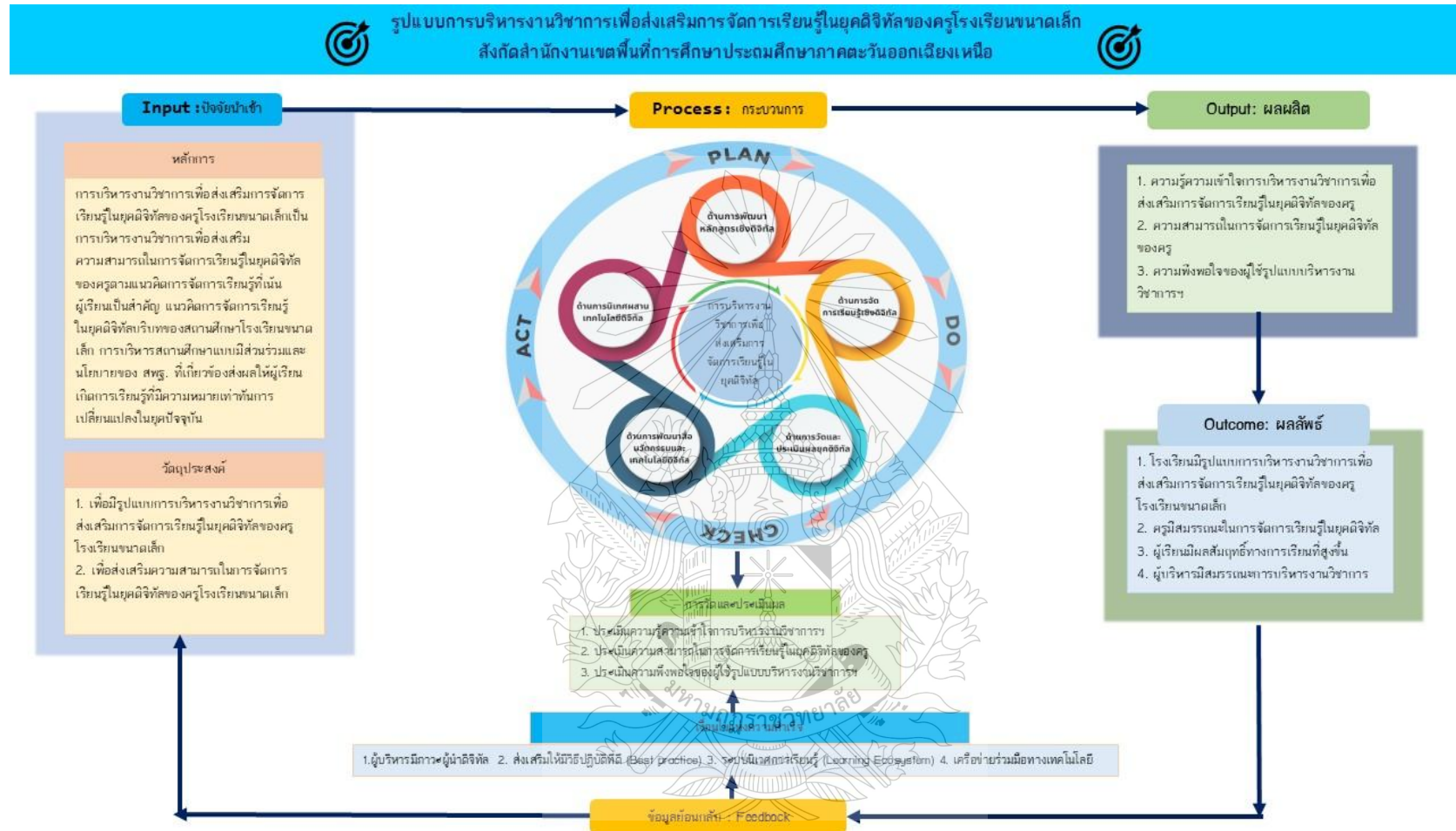
2 วัตถุประสงค์ หมายถึง ข้อกำหนดที่ต้องการให้บรรลุหลังจากการดำเนินการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3 กระบวนการ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ตามขั้นตอนวิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมโดยใช้กระบวนการ PDCA เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบที่แสดงถึงกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

4 การวัดและประเมินผล หมายถึง การตรวจสอบ ติดตาม ควบคุม กระบวนการดำเนินงานให้ได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานตามรูปแบบให้สามารถนำไปปฏิบัติได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

5 เงื่อนไขความสำเร็จ หมายถึง ข้อตกลงที่ต้องปฏิบัติตามที่ส่งเสริมให้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในการนำรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป

แสดงได้ดังรูปภาพที่ 1

หลักการ

การบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กเป็นการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล บริบทของสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก การบริหารสถานศึกษาแบบมีส่วนร่วมและนโยบายของ สพฐ. ที่เกี่ยวข้องส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเท่าทันการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นแนวทางในการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็ก
2. เพื่ออธิบายองค์ประกอบ ขั้นตอน และกลไกการดำเนินงานของรูปแบบอย่างเป็นระบบ และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
3. เพื่อส่งเสริมความสามารถของครูด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
4. เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในยุคดิจิทัล

กระบวนการ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือใช้กระบวนการบริหารงาน PDCA (Deming Cycle) โดยมีกระบวนการในการขับเคลื่อนแต่ละองค์ประกอบของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนี้

ชั้น P: Plan

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1. โรงเรียนมีการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน
2. โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัลเช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล

3. ออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร

ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

4. โรงเรียนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

5. ครูวางแผนวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา

ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล

6. โรงเรียนจัดประชุมวางแผนการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ

ชั้น D: Do

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1. โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์
2. โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล

3. โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมที่พัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีให้ผู้เรียน

4. โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง

ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล

5. ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning
6. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ

7. ครูจัดกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสมรรถนะสำคัญที่สอดคล้องกับหลักสูตร เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี และอื่นๆ
8. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)
9. ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย
10. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินความน่าเชื่อถือของความรู้ในสื่อออนไลน์ได้อย่างมีวิจารณญาณ
11. ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching) ให้กับผู้เรียน
12. ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล
13. ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ
14. ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

15. โรงเรียนส่งเสริมครูอบรมหรือพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับรายวิชาที่ตนเองรับผิดชอบ
16. ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา
17. ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง
18. ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)
19. จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน
20. ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันใน การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ
21. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)
22. โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

23. ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ

24. ครูจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม

25. ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ

26. ครูจัดการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและเหมาะสมกับผู้เรียน

ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล

27. โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน

28. โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอนการที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook

29. โรงเรียนส่งเสริมครูให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนและสื่อ นวัตกรรมใหม่ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ผ่านการอบรมจากหน่วยงานต้นสังกัด ออนไลน์อบรม และอื่น ๆ

30. โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึงแหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ

ขั้น C: Check

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1. โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ

ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)

ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

3. โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

4. โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี

5. โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล

6. โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ

ขั้น A: Action

ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

1. โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล

ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล

2. ครูปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัย และบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม

ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล

3. โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล

4. ครูนำผลการประเมินสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล

5. โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล

6. โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครูผู้รับการนิเทศทราบ
7. ครูผู้รับการนิเทศนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความรู้ความเข้าใจการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโดยใช้แบบทดสอบ
2. ประเมินพฤติกรรมก่อนใช้-หลังใช้ รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรม
3. ประเมินความพึงพอใจของผู้ที่ใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เงื่อนไขความสำเร็จ

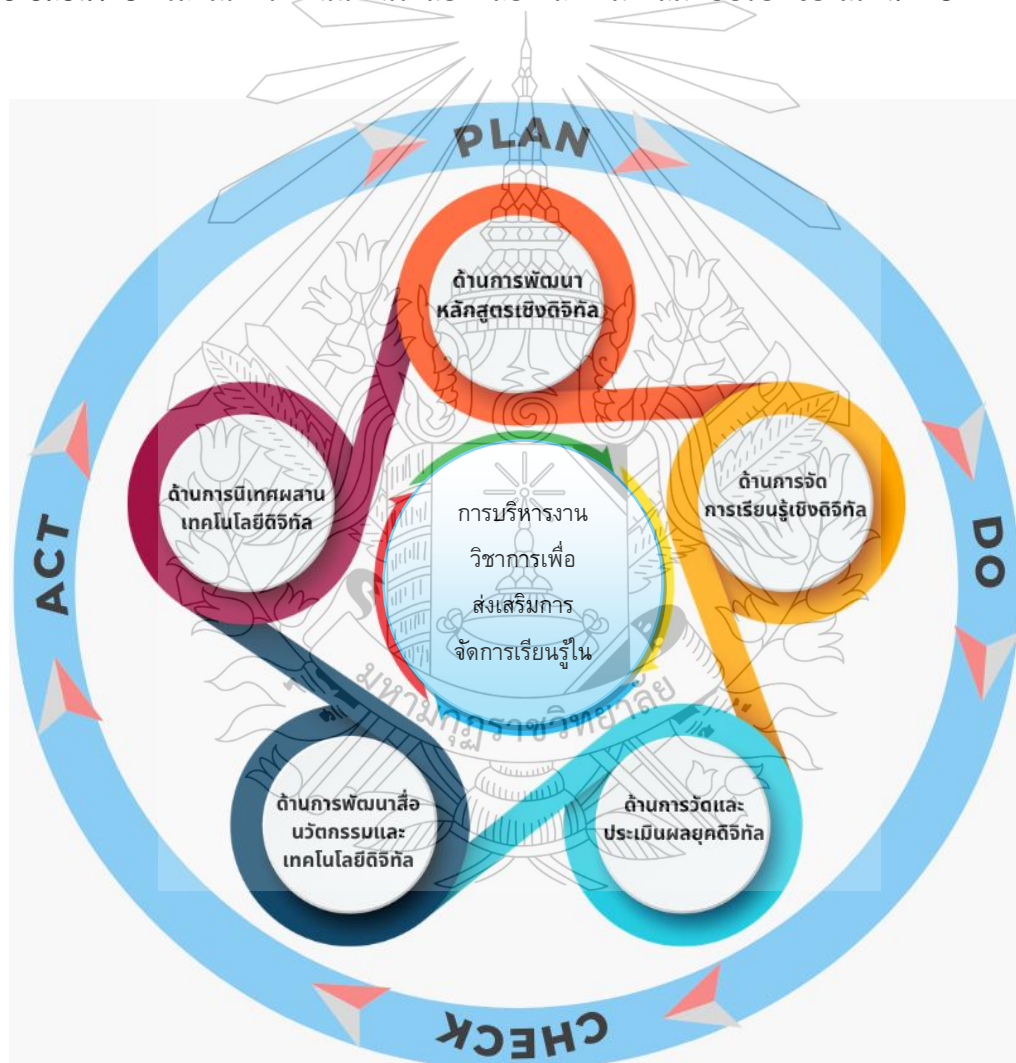
1. ผู้บริหารมีภาวะผู้นำดิจิทัล
2. การสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติตามขั้นตอนของรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การนิเทศ ติดตามที่มีความต่อเนื่องสม่ำเสมอ
4. การส่งเสริมให้มี Best practice ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
5. การจัดระบบนิเวศการเรียนรู้ที่ดี

ส่วนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบ

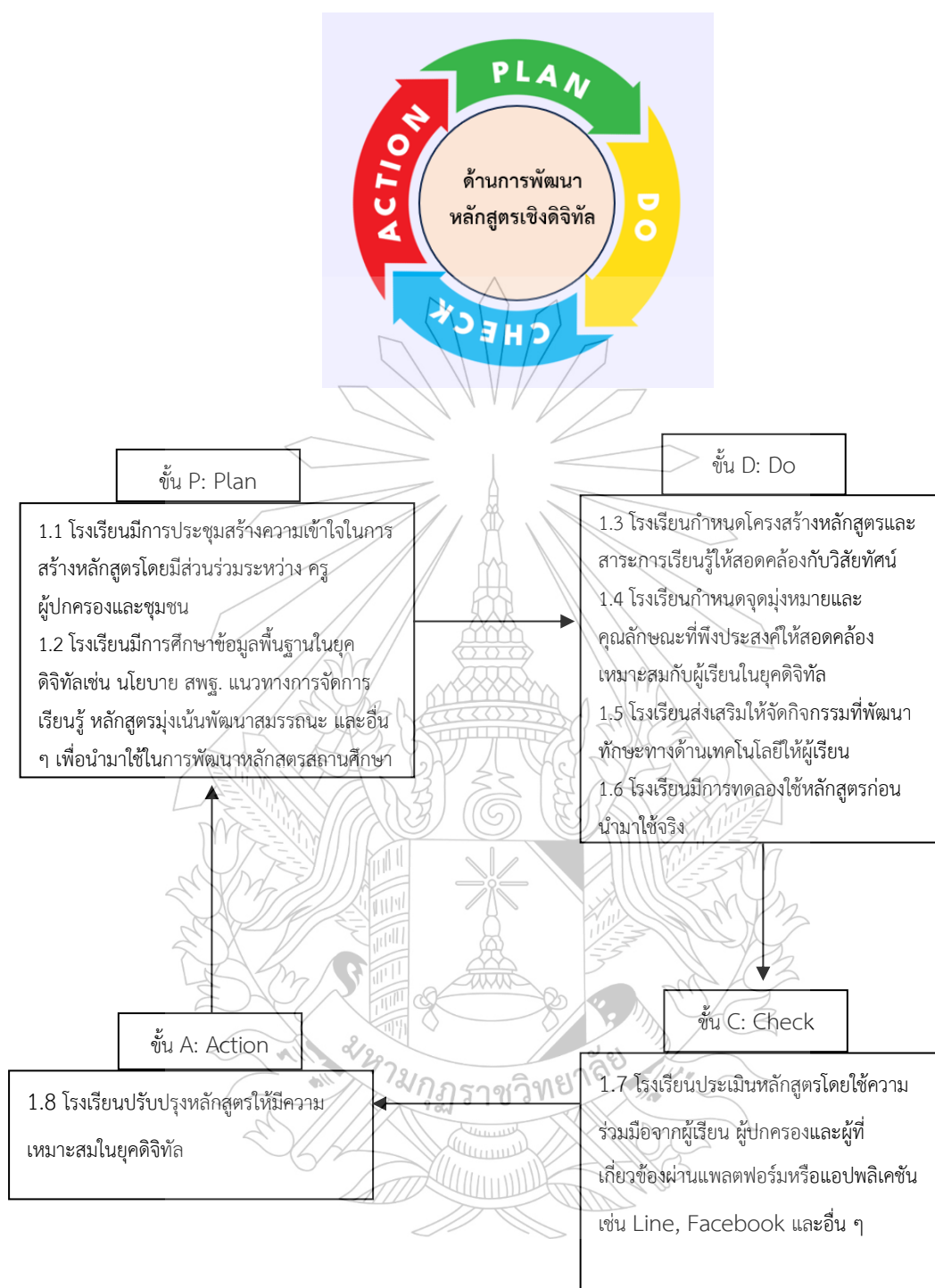
การดำเนินงานตามกระบวนการของรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งได้ใช้วงจรคุณภาพของเดมมิง (PDCA) ประกอบด้วย กระบวนการ 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นที่ 2 การดำเนินการตามแผน (Do) ขั้นที่ 3 การตรวจสอบ (Check) และขั้นที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาที่จะนำรูปแบบนี้ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพศึกษาสามารถปรับเปลี่ยนระยะเวลาในการดำเนินงานให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา

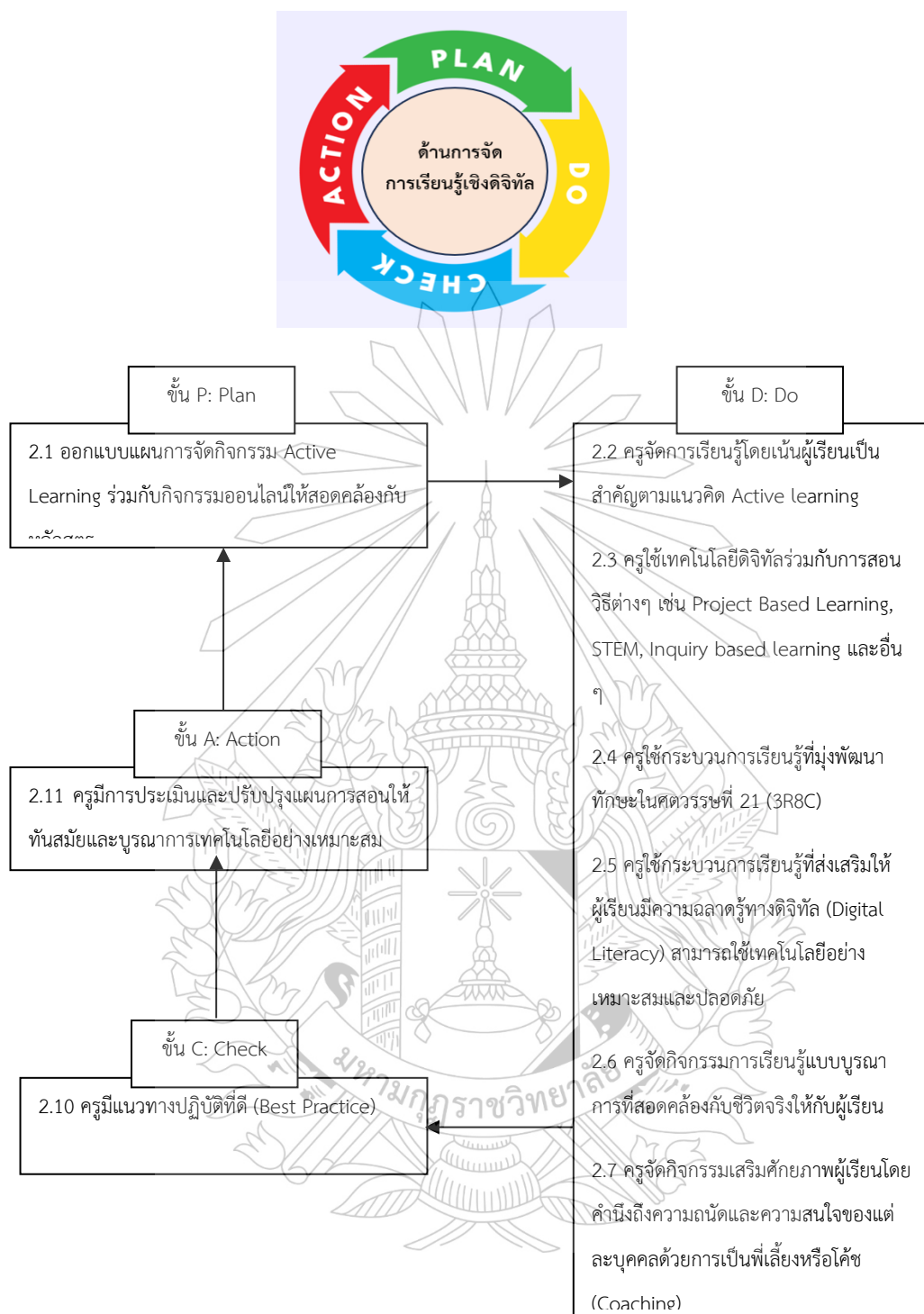

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

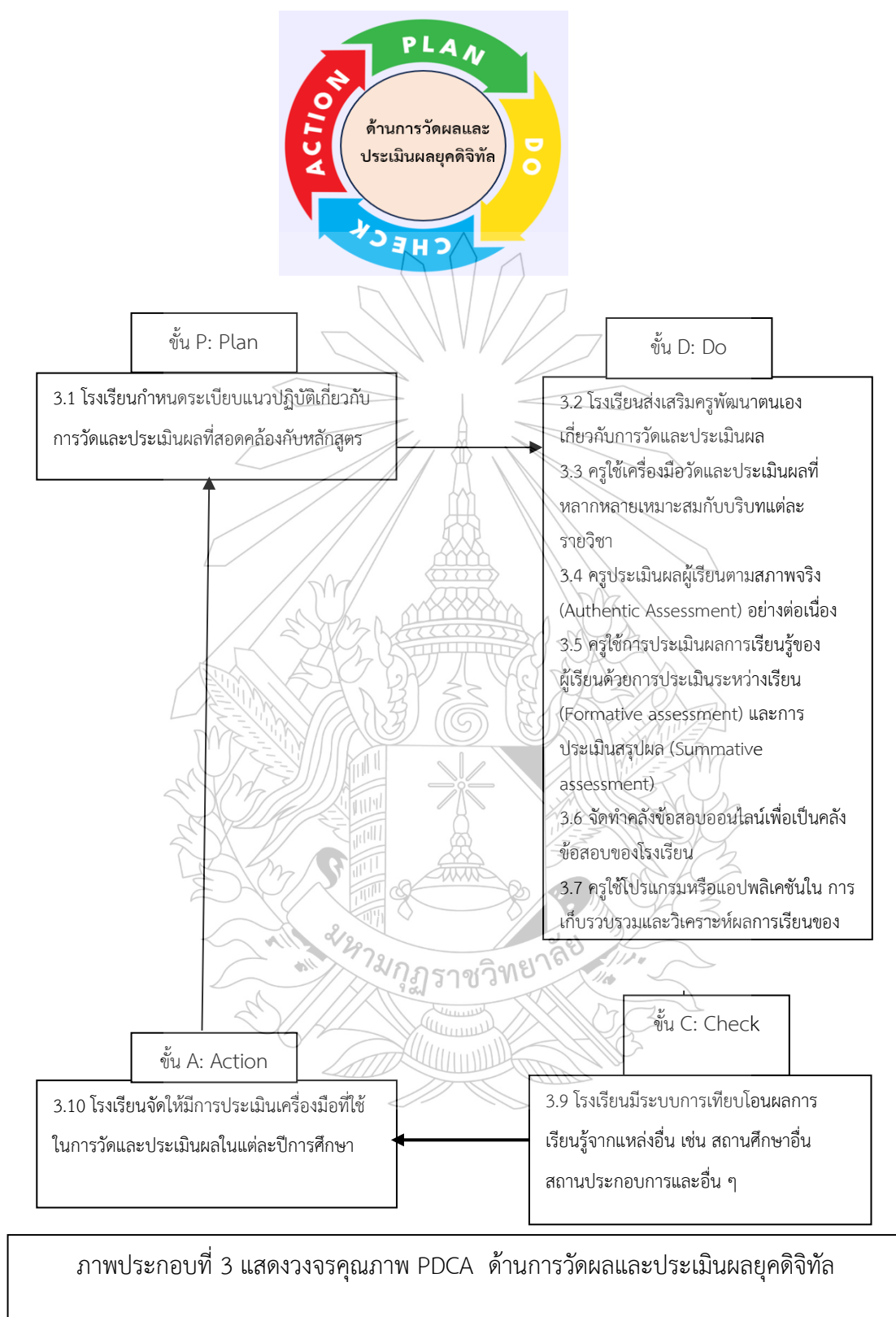
ภาพประกอบที่ 1 แสดงวงจรคุณภาพ PDCA ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล

2. ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ภาพประกอบที่ 2 แสดงวงจรคุณภาพ PDCA ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล

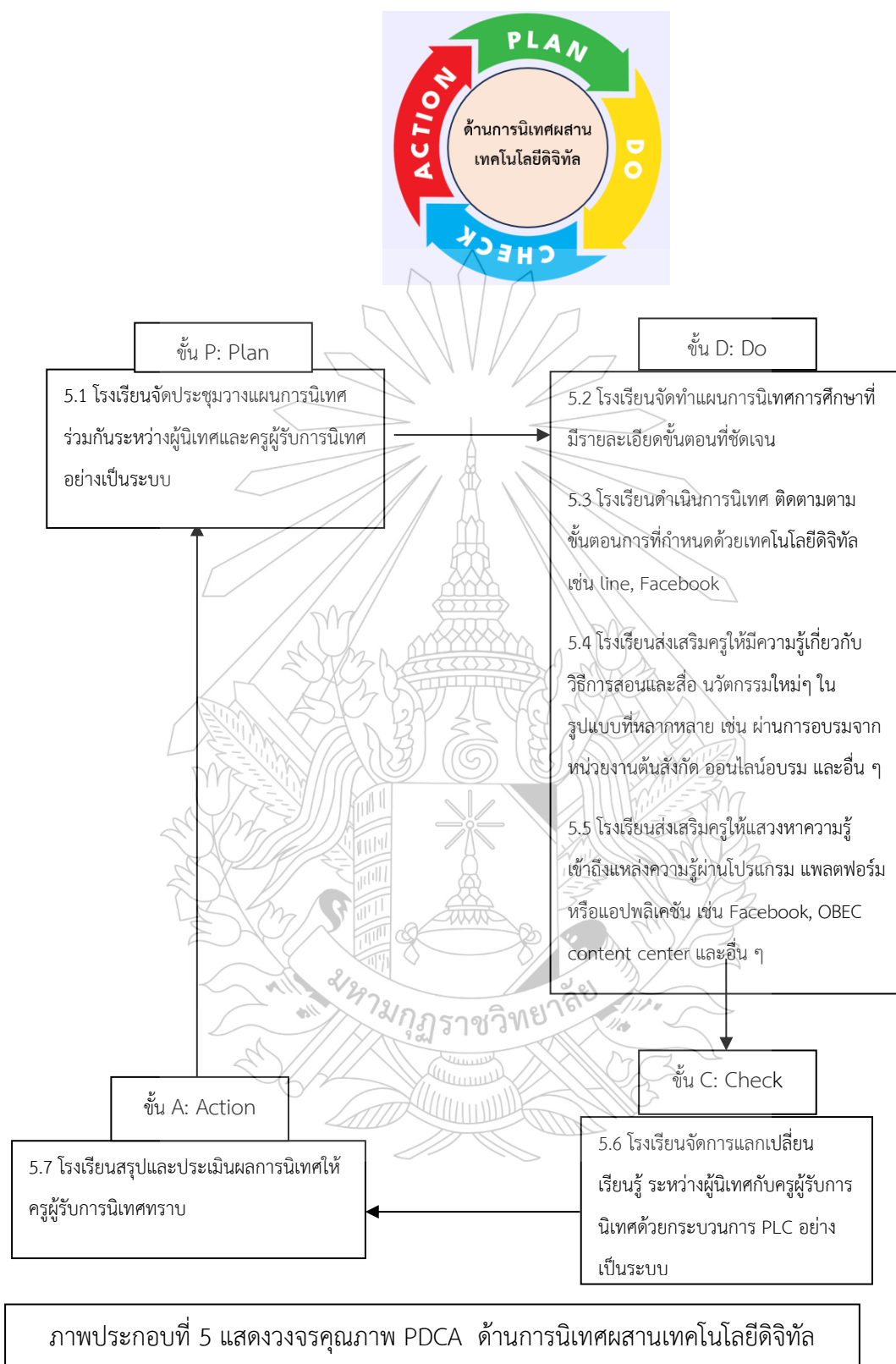
3. ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

5. ด้านการนิเทศผสมผสานเทคโนโลยีดิจิทัล มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

ส่วนที่ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบก่อนการใช้รูปแบบ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

แบบทดสอบมี 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน

โปรดเลือกคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว เวลา 30 นาที

ข้อ 1 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลได้ชัดเจนที่สุด

- ก. ครูปรับแผนการสอนตามความถนัดของตนเอง
- ข. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรโดยยึดตำราเรียนเป็นหลัก
- ค. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน
- ง. โรงเรียนใช้หลักสูตรเดิมแต่เพิ่มสื่อดิจิทัล

ข้อ 2 การศึกษานโยบาย สพฐ. และหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีเป้าหมายสำคัญเพื่อข้อใด

- ก. เพิ่มภาระงานให้ครู
- ข. ใช้ประกอบการประเมินวิทยฐานะ
- ค. นำข้อมูลมาใช้กำหนดโครงสร้างและทิศทางหลักสูตร
- ง. ใช้เป็นเอกสารอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 3 ขั้นตอนใดช่วยให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับบริบทจริงมากที่สุด

- ก. การใช้หลักสูตรจากโรงเรียนต้นแบบ
- ข. การทดลองใช้หลักสูตรและประเมินผล
- ค. การอบรมครูเพียงอย่างเดียว
- ง. การจัดซื้อสื่อเทคโนโลยี

ข้อ 4 การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ควรมุ่งเน้นข้อใด

- ก. ความจำเนื้อหาได้ดี
- ข. ความสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเดียว

ค. สมรรถนะ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม

ง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลัก

ข้อ 5 การประเมินหลักสูตรผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลมีข้อดีสำคัญคือข้อใด

ก. ลดต้นทุนเอกสาร

ข. เก็บข้อมูลได้รวดเร็วและหลากหลาย

ค. ใช้งานง่ายสำหรับครู

ง. เป็นข้อกำหนดของกระทรวง

ข้อ 6 การปรับปรุงหลักสูตรเชิงดิจิทัลควรยึดหลักใดเป็นสำคัญ

ก. ความสะดวกของผู้สอน

ข. ความทันสมัยของเทคโนโลยี

ค. ความเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทปัจจุบัน

ง. รูปแบบของโรงเรียนขนาดใหญ่

ข้อ 7 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หมายถึงข้อใด

ก. ครูอธิบายเนื้อหาครบถ้วน

ข. ผู้เรียนมีบทบาทลงมือคิดและปฏิบัติ

ค. ใช้สื่อดิจิทัลจำนวนมาก

ง. สอนผ่านระบบออนไลน์ทั้งหมด

ข้อ 8 การใช้ Project Based Learning ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลต่อผู้เรียนอย่างไร

ก. เพิ่มความรู้เชิงทฤษฎี

ข. ลดเวลาเรียน

ค. พัฒนาการคิด วิเคราะห์ และการทำงานเป็นทีม

ง. เพิ่มคะแนนสอบปลายภาค

ข้อ 9 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

ก. การท่องจำข้อมูล

ข. การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และสื่อสาร

ค. การเรียนตามตารางเวลา

ง. การใช้คอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว

ข้อ 10 Digital Literacy ของผู้เรียนหมายถึงข้อใด

- ก. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้
- ข. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้
- ค. การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันและปลอดภัย
- ง. การใช้สื่อออนไลน์เพื่อความบันเทิง

ข้อ 11 การให้ผู้เรียนประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลออนไลน์ เป็นการพัฒนาทักษะใด

- ก. ทักษะการสื่อสาร
- ข. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ค. ทักษะชีวิต
- ง. ทักษะการใช้โปรแกรม

ข้อ 12 บทบาทของครูในฐานะโค้ช คือข้อใด

- ก. ควบคุมการเรียนรู้ทั้งหมด
- ข. ถ่ายทอดความรู้ตามแผน
- ค. ชี้แนะ สนับสนุน และติดตามการเรียนรู้
- ง. ประเมินผลผู้เรียนอย่างเดียว

ข้อ 13 การจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด

- ก. คะแนนเฉลี่ยของห้อง
- ข. ความถนัดและความสนใจรายบุคคล
- ค. เวลาที่มีอยู่
- ง. เครื่องมือที่โรงเรียนมี

ข้อ 14 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ดี ควรมีลักษณะใด

- ก. ใช้อุปกรณ์ราคาแพง
- ข. เป็นระเบียบและควบคุมง่าย
- ค. เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
- ง. เน้นความสวยงามเป็นหลัก

ข้อ 15 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) คือข้อใด

- ก. การสอบข้อเขียน
- ข. การประเมินจากการปฏิบัติจริง
- ค. การทดสอบออนไลน์
- ง. การสอบปลายภาค

ข้อ 16 การประเมินระหว่างเรียนมีประโยชน์สำคัญอย่างไร

- ก. ใช้ตัดสินผลการเรียน
- ข. ใช้เปรียบเทียบผู้เรียน
- ค. ใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ง. ใช้รายงานผลการเรียน

ข้อ 17 ข้อใดเป็นตัวอย่างเครื่องมือดิจิทัลในการวิเคราะห์ผลการเรียน

- ก. Microsoft Word
- ข. Excel และ Google Form
- ค. PowerPoint
- ง. Canva

ข้อ 18 Portfolio ออนไลน์มีบทบาทสำคัญในด้านใด

- ก. เก็บคะแนนสอบ
- ข. แสดงพัฒนาการและผลงานผู้เรียน
- ค. ใช้แทนสมุดพก
- ง. ใช้ส่งการบ้าน

ข้อ 19 การเทียบโอนผลการเรียนมีเป้าหมายเพื่อข้อใด

- ก. ลดเวลาเรียน
- ข. สร้างความยืดหยุ่นทางการศึกษา
- ค. เพิ่มจำนวนผู้เรียน
- ง. ลดภาระครู

ข้อ 20 การใช้การประเมินที่หลากหลายช่วยให้เกิดผลใด

- ก. เพิ่มภาระงาน
- ข. วัดผลได้ตรงตามศักยภาพผู้เรียน
- ค. ควบคุมชั้นเรียนได้ดี
- ง. ลดเวลาเรียน

ข้อ 21 ขั้นตอนแรกของการพัฒนาสื่อดิจิทัลคือข้อใด

- ก. การจัดหาสื่อ
- ข. การใช้สื่อ
- ค. การวิเคราะห์ความจำเป็น
- ง. การประเมินผล

ข้อ 22 ข้อใดเป็นตัวอย่างสื่อนวัตกรรมดิจิทัล

- ก. แบบฝึกหัดกระดาษ
- ข. กระดานดำ
- ค. AI และ E-book
- ง. สมุดจด

ข้อ 23 การประเมินคุณภาพสื่อมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ใช้รายงานผล
- ข. ปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพ
- ค. ใช้ควบคุมครู
- ง. ใช้ลดงบประมาณ

ข้อ 24 การใช้ Canva หรือ Kahoot ช่วยส่งเสริมด้านใด

- ก. การจัดการเอกสาร
- ข. ความน่าสนใจและการมีส่วนร่วม
- ค. การวัดผลปลายภาค
- ง. การควบคุมชั้นเรียน

ข้อ 25 ปัจจัยใดสำคัญต่อความยั่งยืนของการใช้สื่อดิจิทัลในโรงเรียน

- ก. ความสามารถเฉพาะบุคคล
- ข. การสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์
- ค. ความนิยมของครู
- ง. กระแสเทคโนโลยี

ข้อ 26 การนิเทศที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากขั้นตอนใด

- ก. การประเมินผล
- ข. การติดตาม
- ค. การวางแผนร่วมกัน
- ง. การรายงานผล

ข้อ 27 การใช้งาน Line หรือ Facebook ในการนิเทศมีจุดเด่นใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว
- ค. เป็นที่นิยม
- ง. ใช้งานง่าย

ข้อ 28 PLC มีบทบาทสำคัญอย่างไร

- ก. ประเมินครู
- ข. สร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน
- ค. ควบคุมคุณภาพ
- ง. รายงานผลการสอน

ข้อ 29 การสรุปผลการนิเทศควรนำไปใช้เพื่อข้อใด

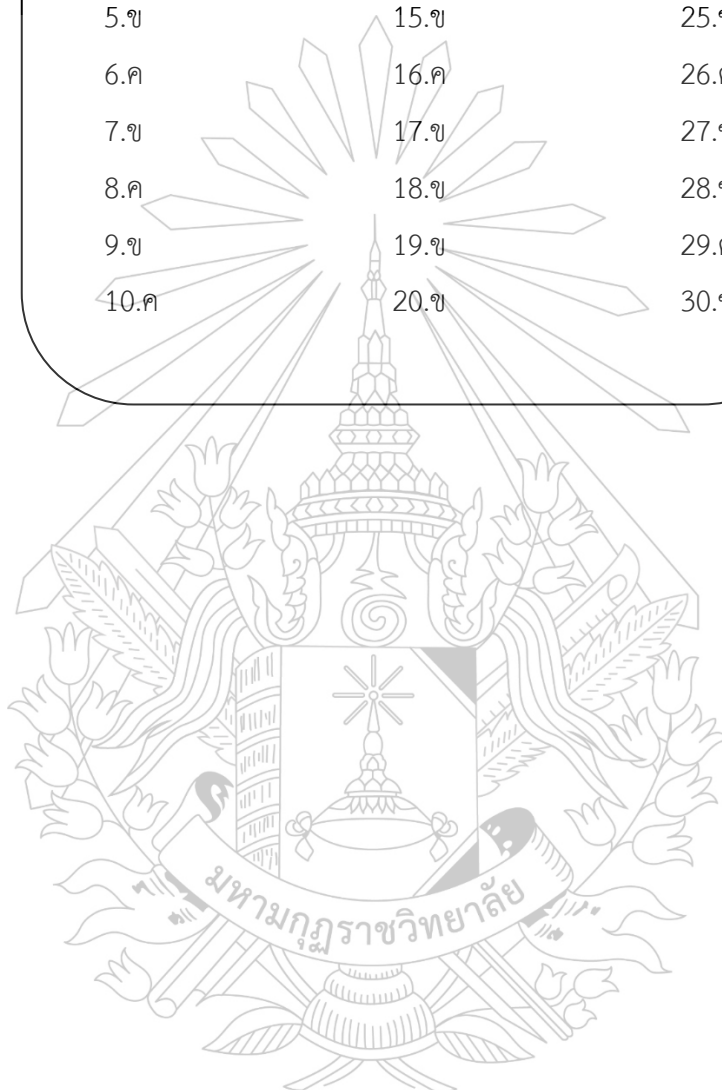
- ก. เก็บเป็นเอกสาร
- ข. ใช้เลื่อนตำแหน่ง
- ค. พัฒนาการจัดการเรียนรู้
- ง. ประเมินโรงเรียน

ข้อ 30 ก่อนใช้สื่อดิจิทัล ครูวิเคราะห์ความเหมาะสมกับรายวิชาขั้นตอนนี้สำคัญเพราะเหตุใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ใช้สื่อได้ตรงจุดประสงค์
- ค. ทำให้บทเรียนทันสมัย
- ง. สอดคล้องกับนโยบาย

เฉลย

1.ค	11.ข	21.ค
2.ค	12.ค	22.ค
3.ข	13.ข	23.ข
4.ค	14.ค	24.ข
5.ข	15.ข	25.ข
6.ค	16.ค	26.ค
7.ข	17.ข	27.ข
8.ค	18.ข	28.ข
9.ข	19.ข	29.ค
10.ค	20.ข	30.ข

แบบทดสอบหลังการใช้รูปแบบ

รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง แบบทดสอบมี 30 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน
โปรดเลือกคำตอบที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว เวลา 30 นาที

ข้อ 1 การกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนยุคดิจิทัล ควรมุ่งเน้นข้อใด

- ก. ความจำเนื้อหาได้ดี
- ข. ความสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเดี่ยว
- ค. สมรรถนะ ทักษะ และคุณธรรมจริยธรรม
- ง. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลัก

ข้อ 2 การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) คือข้อใด

- ก. การสอบข้อเขียน
- ข. การประเมินจากการปฏิบัติจริง
- ค. การทดสอบออนไลน์
- ง. การสอบปลายภาค

ข้อ 3 ขั้นตอนใดช่วยให้หลักสูตรมีความเหมาะสมกับบริบทจริงมากที่สุด

- ก. การใช้หลักสูตรจากโรงเรียนต้นแบบ
- ข. การทดลองใช้หลักสูตรและประเมินผล
- ค. การอบรมครูเพียงอย่างเดียว
- ง. การจัดซื้อสื่อเทคโนโลยี

ข้อ 4 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัลได้ชัดเจนที่สุด

- ก. ครูปรับแผนการสอนตามความถนัดของตนเอง
- ข. โรงเรียนจัดทำหลักสูตรโดยยึดตำราเรียนเป็นหลัก
- ค. โรงเรียนพัฒนาหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมจากครู ผู้ปกครอง และชุมชน
- ง. โรงเรียนใช้หลักสูตรเดิมแต่เพิ่มสื่อดิจิทัล

ข้อ 5 การประเมินหลักสูตรผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลมีข้อดีสำคัญคือข้อใด

- ก. ลดต้นทุนเอกสาร
- ข. เก็บข้อมูลได้รวดเร็วและหลากหลาย
- ค. ใช้งานง่ายสำหรับครู
- ง. เป็นข้อกำหนดของกระทรวง

ข้อ 6 การปรับปรุงหลักสูตรเชิงดิจิทัลควรยึดหลักใดเป็นสำคัญ

- ก. ความสะดวกของผู้สอน
- ข. ความทันสมัยของเทคโนโลยี
- ค. ความเหมาะสมกับผู้เรียนและบริบทปัจจุบัน
- ง. รูปแบบของโรงเรียนขนาดใหญ่

ข้อ 7 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หมายถึงข้อใด

- ก. ครูอธิบายเนื้อหาครบถ้วน
- ข. ผู้เรียนมีบทบาทลงมือคิดและปฏิบัติ
- ค. ใช้สื่อดิจิทัลจำนวนมาก
- ง. สอนผ่านระบบออนไลน์ทั้งหมด

ข้อ 8 การใช้ Project Based Learning ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล มีผลต่อผู้เรียนอย่างไร

- ก. เพิ่มความรู้เชิงทฤษฎี
- ข. ลดเวลาเรียน
- ค. พัฒนาการคิด วิเคราะห์ และการทำงานเป็นทีม
- ง. เพิ่มคะแนนสอบปลายภาค

ข้อ 9 ข้อใดสะท้อนการพัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง

- ก. การท่องจำข้อมูล
- ข. การคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และสื่อสาร
- ค. การเรียนตามตารางเวลา
- ง. การใช้คอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว

ข้อ 10 ก่อนใช้สื่อดิจิทัล ครูวิเคราะห์ความเหมาะสมกับรายวิชาชั้นตอนนี้สำคัญเพราะเหตุใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ใช้สื่อได้ตรงจุดประสงค์
- ค. ทำให้บทเรียนทันสมัย
- ง. สอดคล้องกับนโยบาย

ข้อ 11 การให้ผู้เรียนประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลออนไลน์ เป็นการพัฒนาทักษะใด

- ก. ทักษะการสื่อสาร
- ข. ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- ค. ทักษะชีวิต
- ง. ทักษะการใช้โปรแกรม

ข้อ 12 บทบาทของครูในฐานะโค้ช คือข้อใด

- ก. ควบคุมการเรียนรู้ทั้งหมด
- ข. ถ่ายทอดความรู้ตามแผน
- ค. ชี้แนะ สนับสนุน และติดตามการเรียนรู้
- ง. ประเมินผลผู้เรียนอย่างเดียว

ข้อ 13 ข้อใดเป็นตัวอย่างเครื่องมือดิจิทัลในการวิเคราะห์ผลการเรียน

- ก. Microsoft Word
- ข. Excel และ Google Form
- ค. PowerPoint
- ง. Canva

ข้อ 14 การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ยุคดิจิทัลที่ดี ควรมีลักษณะใด

- ก. ใช้อุปกรณ์ราคาแพง
- ข. เป็นระเบียบและควบคุมง่าย
- ค. เอื้อต่อการเรียนรู้และใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
- ง. เน้นความสวยงามเป็นหลัก

ข้อ 15 การศึกษานโยบาย สพฐ. และหลักสูตรฐานสมรรถนะ มีเป้าหมายสำคัญเพื่อข้อใด

- ก. เพิ่มภาระงานให้ครู
- ข. ใช้ประกอบการประเมินวิทยฐานะ
- ค. นำข้อมูลมาใช้กำหนดโครงสร้างและทิศทางหลักสูตร
- ง. ใช้เป็นเอกสารอ้างอิงเท่านั้น

ข้อ 16 การประเมินระหว่างเรียนมีประโยชน์สำคัญอย่างไร

- ก. ใช้ตัดสินผลการเรียน
- ข. ใช้เปรียบเทียบผู้เรียน
- ค. ใช้พัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
- ง. ใช้รายงานผลการเรียน

ข้อ 17 การจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนควรคำนึงถึงสิ่งใดมากที่สุด

- ก. คະแนนเฉลี่ยของห้อง
- ข. ความถนัดและความสนใจรายบุคคล
- ค. เวลาที่มีอยู่
- ง. เครื่องมือที่โรงเรียนมี

ข้อ 18 Portfolio ออนไลน์มีบทบาทสำคัญในด้านใด

- ก. เก็บคะแนนสอบ
- ข. แสดงพัฒนาการและผลงานผู้เรียน
- ค. ใช้แทนสมุดพก
- ง. ใช้ส่งการบ้าน

ข้อ 19 การเทียบโอนผลการเรียนมีเป้าหมายเพื่อข้อใด

- ก. ลดเวลาเรียน
- ข. สร้างความยืดหยุ่นทางการศึกษา
- ค. เพิ่มจำนวนผู้เรียน
- ง. ลดภาระครู

ข้อ 20 การใช้การประเมินที่หลากหลายช่วยให้เกิดผลใด

- ก. เพิ่มภาระงาน
- ข. วัดผลได้ตรงตามศักยภาพผู้เรียน
- ค. ควบคุมชั้นเรียนได้ดี
- ง. ลดเวลาเรียน

ข้อ 21 ขั้นตอนแรกของการพัฒนาสื่อดิจิทัลคือข้อใด

- ก. การจัดหาสื่อ
- ข. การใช้สื่อ
- ค. การวิเคราะห์ความจำเป็น
- ง. การประเมินผล

ข้อ 22 ข้อใดเป็นตัวอย่างสื่อนวัตกรรมดิจิทัล

- ก. แบบฝึกหัดกระดาษ
- ข. กระดานดำ
- ค. AI และ E-book
- ง. สมุดจด

ข้อ 23 การประเมินคุณภาพสื่อมีประโยชน์อย่างไร

- ก. ใช้รายงานผล
- ข. ปรับปรุงและพัฒนาสื่อให้มีคุณภาพ
- ค. ใช้ควบคุมครู
- ง. ใช้ลดงบประมาณ

ข้อ 24 การใช้ Canva หรือ Kahoot ช่วยส่งเสริมด้านใด

- ก. การจัดการเอกสาร
- ข. ความน่าสนใจและการมีส่วนร่วม
- ค. การวัดผลปลายภาค
- ง. การควบคุมชั้นเรียน

ข้อ 25 ปัจจัยใดสำคัญต่อความยั่งยืนของการใช้สื่อดิจิทัลในโรงเรียน

- ก. ความสามารถเฉพาะบุคคล
- ข. การสนับสนุนงบประมาณและอุปกรณ์
- ค. ความนิยมของครู
- ง. กระแสเทคโนโลยี

ข้อ 26 การนิเทศที่มีประสิทธิภาพควรเริ่มจากขั้นตอนใด

- ก. การประเมินผล
- ข. การติดตาม
- ค. การวางแผนร่วมกัน
- ง. การรายงานผล

ข้อ 27 การใช้งาน Line หรือ Facebook ในการนิเทศมีจุดเด่นใด

- ก. ลดค่าใช้จ่าย
- ข. ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็ว
- ค. เป็นที่นิยม
- ง. ใช้งานง่าย

ข้อ 28 PLC มีบทบาทสำคัญอย่างไร

- ก. ประเมินครู
- ข. สร้างชุมชนการเรียนรู้ร่วมกัน
- ค. ควบคุมคุณภาพ
- ง. รายงานผลการสอน

ข้อ 29 การสรุปผลการนิเทศควรนำไปใช้เพื่อข้อใด

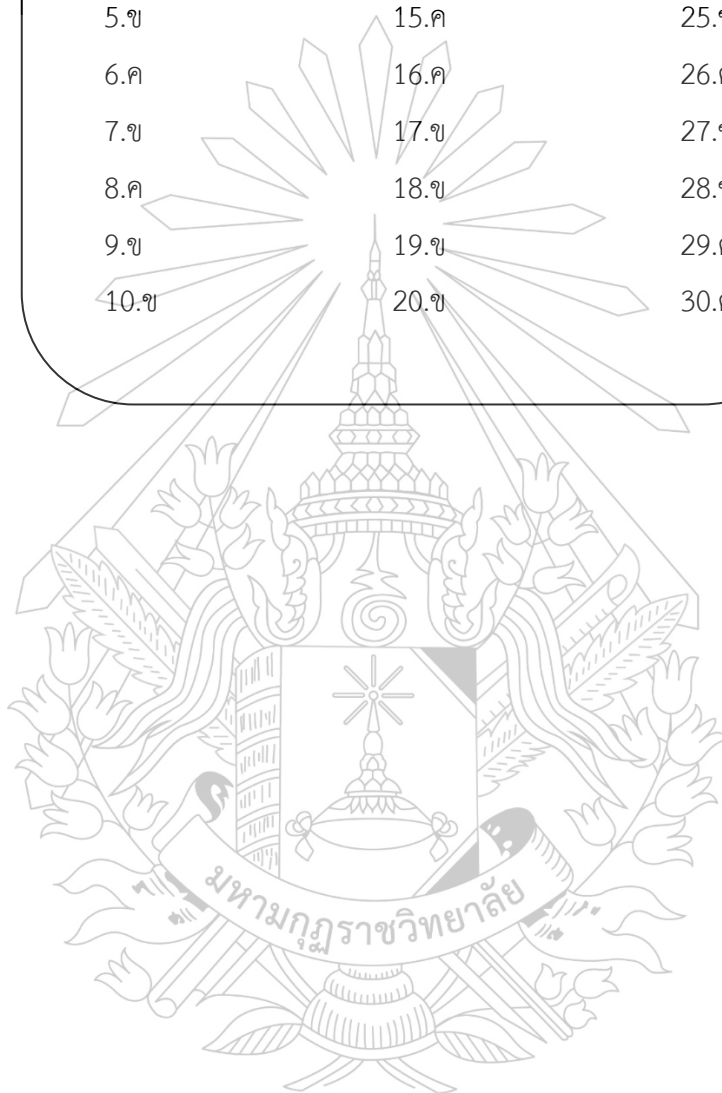
- ก. เก็บเป็นเอกสาร
- ข. ใช้เลื่อนตำแหน่ง
- ค. พัฒนาการจัดการเรียนรู้
- ง. ประเมินโรงเรียน

ข้อ 30 Digital Literacy ของผู้เรียนหมายถึงข้อใด

- ก. การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้
- ข. การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้
- ค. การใช้เทคโนโลยีอย่างรู้เท่าทันและปลอดภัย
- ง. การใช้สื่อออนไลน์เพื่อความบันเทิง

เฉลย

1.ค	11.ข	21.ค
2.ข	12.ค	22.ค
3.ข	13.ข	23.ข
4.ค	14.ค	24.ข
5.ข	15.ค	25.ข
6.ค	16.ค	26.ค
7.ข	17.ข	27.ข
8.ค	18.ข	28.ข
9.ข	19.ข	29.ค
10.ข	20.ข	30.ค

แบบประเมินความสามารถ

ก่อนการใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู
โรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 แบบประเมินก่อนใช้รูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อประเมินระดับการปฏิบัติปัจจุบัน แล้วทำเครื่องหมาย ✓

ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาหลักสูตร					
1.1 โรงเรียนมีการวางแผนการประชุมสร้างความเข้าใจในการสร้างหลักสูตรโดยมีส่วนร่วมระหว่าง ครู ผู้ปกครองและชุมชน					
1.2 โรงเรียนมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในยุคดิจิทัล เช่น นโยบาย สพฐ. แนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะ และอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา					
1.3 โรงเรียนกำหนดโครงสร้างหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์					
1.4 โรงเรียนกำหนดจุดมุ่งหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล					
1.5 โรงเรียนส่งเสริมให้จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีของผู้เรียน					
1.6 โรงเรียนมีการทดลองใช้หลักสูตรก่อนนำมาใช้จริง					
1.7 โรงเรียนประเมินหลักสูตรโดยใช้ความร่วมมือจากผู้เรียน ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียผ่านแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน เช่น Line, Facebook และอื่น ๆ					
1.8 โรงเรียนปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมในยุคดิจิทัล					
ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงดิจิทัล					
2.1 ครูวางแผนออกแบบแผนการจัดกิจกรรม Active Learning ร่วมกับกิจกรรมออนไลน์ให้สอดคล้องกับหลักสูตร					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
2.2 ครูจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวคิด Active learning					
2.3 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลร่วมกับการสอนวิธีต่างๆ เช่น Project Based Learning, STEM, Inquiry based learning และอื่น ๆ					
2.4 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (3R8C)					
2.5 ครูใช้กระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความฉลาดรู้ทางดิจิทัล (Digital Literacy) สามารถใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมและปลอดภัย					
2.6 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับชีวิตจริงให้กับผู้เรียน					
2.7 ครูจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียนโดยคำนึงถึงความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคลด้วยการเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Coaching)					
2.8 ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมเสริมศักยภาพผู้เรียน เช่น Google Meet, Zoom และแพลตฟอร์มอื่น ๆ					
2.9 ครูจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมให้สวยงาม น่าอยู่ น่าเรียนทันสมัย เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					
2.10 ครูมีแนวทางปฏิบัติที่ดี (Best Practice)					
2.11 ครูมีการประเมินและปรับปรุงแผนการสอนให้ทันสมัยและบูรณาการเทคโนโลยีอย่างเหมาะสม					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ด้านการวัดและประเมินผลดิจิทัล					
3.1 โรงเรียนวางแผนกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับหลักสูตรที่ชัดเจน					
3.2 โรงเรียนส่งเสริมครูพัฒนาตนเองเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล					
3.3 ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลายเหมาะสมกับบริบทแต่ละรายวิชา					
3.4 ครูประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) อย่างต่อเนื่อง					
3.5 ครูใช้การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) และการประเมินสรุปผล (Summative assessment)					
3.6 จัดทำคลังข้อสอบออนไลน์เพื่อเป็นคลังข้อสอบของโรงเรียน					
3.7 ครูใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ผลการเรียนของผู้เรียน เช่น Excel, SPSS, Google form และอื่น ๆ					
3.8 โรงเรียนจัดทำประวัติผู้เรียนแบบออนไลน์ (Portfolio online)					
3.9 โรงเรียนมีระบบการเทียบโอนผลการเรียนรู้จากแหล่งอื่น เช่น สถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่น ๆ					
3.10 โรงเรียนจัดให้มีการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลในแต่ละปีการศึกษา					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
4. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.1 ครูวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่สอดคล้องกับบริบทแต่ละรายวิชา					
4.2 ครูได้รับการส่งเสริมในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลที่หลากหลาย เช่น Ai, Clip VDO, E-book และอื่น ๆ					
4.3 ครูจัดหาหรือสร้างสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีความสอดคล้องกับหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาให้ถูกต้องและเหมาะสม					
4.4 ครูใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ เช่น Canva, Kahoot, Plicker, Padlet และอื่น ๆ					
4.5 โรงเรียนจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (PLC) ด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี					
4.6 โรงเรียนมีระบบการประเมินคุณภาพสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.7 ครูนำผลการประเมินสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล					
4.8 โรงเรียนสนับสนุนด้านงบประมาณและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล					
5. ด้านการนิเทศสถานเทคโนโลยีดิจิทัล					
5.1 โรงเรียนวางแผนจัดประชุมการนิเทศร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและครูผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ					
5.2 โรงเรียนจัดทำแผนการนิเทศการศึกษาที่มีรายละเอียดขั้นตอนที่ชัดเจน					

รายการประเมิน	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
5.3 โรงเรียนดำเนินการนิเทศ ติดตามตามขั้นตอน การที่กำหนดด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น line, Facebook					
5.4 โรงเรียนส่งเสริมครูให้แสวงหาความรู้เข้าถึง แหล่งความรู้ผ่านโปรแกรม แพลตฟอร์มหรือแอป พลิเคชัน เช่น Facebook, OBEC content center และอื่น ๆ					
5.5 โรงเรียนจัดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ระหว่างผู้ นิเทศกับครูผู้รับการนิเทศด้วยกระบวนการ PLC อย่างเป็นระบบ					
5.6 โรงเรียนสรุปและประเมินผลการนิเทศให้ครู ผู้รับการนิเทศทราบ					
5.7 ครูนำผลสรุปการนิเทศไปพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ					

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

แบบประเมินความพึงพอใจ

ของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

1. แบบประเมินความพึงพอใจของการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. แบบประเมินนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาประเด็นตามรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อประเมินความพึงพอใจของท่านแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมของแต่ละข้อ โดยกำหนดระดับเกณฑ์คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 หลักการ					
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา					
1.2 ความจำเป็นในการพัฒนา					
ส่วนที่ 2 วัตถุประสงค์					
2.1 มีความชัดเจน					
2.2 ครอบคลุมทุกเนื้อหา					
2.3 สามารถบรรลุผลได้					
ส่วนที่ 3 กระบวนการ การรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
3.1 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในยุคดิจิทัล					
3.2 ด้านการจัดการเรียนรู้บูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัล					
3.3 ด้านการนิเทศการศึกษายุคดิจิทัล					
3.4 ด้านการวัดผลและประเมินผลยุคดิจิทัล					
3.5 ด้านการพัฒนาหลักสูตรเชิงดิจิทัล					
ส่วนที่ 4 การวัดและประเมินผล					
4.1 ตรงตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรม					
4.2 ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัดและประเมินผล					
ส่วนที่ 5 เงื่อนไขความสำเร็จ					
5.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
5.2 ครอบคลุมวิธีดำเนินการมีความเป็นไปได้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

.....

.....

บรรณานุกรม

- กมล ภู่อะเสริฐ. (2553). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2 และ 3). กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). แนวทางการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- จรุณี แก้วเอี่ยม. (2556). แนวคิดและหลักการบริหารงานวิชาการ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิณณวัตร ปะโคทั้ง. (2561). การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลสำหรับครูยุคใหม่. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตสุภา ส่องแสงและนิพัชชา โรจน์รัตนวาณิชย์. (2565). การพัฒนาทักษะดิจิทัลของครูประถมศึกษา. วารสารวิชาการครุศาสตร์, 20(1), 77–93.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของรูปแบบการดำเนินงาน. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการศึกษา.
- วิโรจน์ สารรัตน์. (2542). การจัดการศึกษาแนวใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2561). การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรเพื่อสร้างสมรรถนะผู้เรียน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 10(2), 53–67.
- _____. (2561). ทฤษฎีการบริหารการศึกษาเพื่อการเปลี่ยนแปลง. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพ็ญวรา ชูประวัติ. (2563). การส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูในยุคดิจิทัล. วารสารการบริหารการศึกษา, 17(1), 112–123.

หนังสือราชการ

หนังสือราชการเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเรื่องรูปแบบ
บริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ อว ๗๔๑๘/ว ๕๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๘ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ผศ.ดร. จุฬามาส ศรีจันทร์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุทธีวิจิตรเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ณะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑-๐๖๓๔๕๒๓

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๕๒๘๓-๐๔๓๔

๑๘ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร นางแพวิภา ภูสงัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเยี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตรเมธี, ตร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๕๑๑-๐๖๓๔๓๒๓

ที่ อว ๗๔๑๘/ว ๕๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๘ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร.พงษ์ศักดิ์ บุญพร รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขออนุญาตท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุทธวัชรเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑๑-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๘ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร. ภาวิไล บุญทองแพง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนองบัวลำภู สพป.หนองบัวลำภู เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมามาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑-๐๖๓๕๒๒๓

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๒๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๓๘ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย (IOC)

เจริญพร ดร. มงกุฏ จ่านงค์นิต ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองบัววิทยายน สพป.หนองบัวลำภู เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอเจริญพร

(พระสทธีวชิรเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑-๐๖๓๔๓๒๓

หนังสือราชการ

หนังสือราชการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิการตรวจสอบยืนยันและประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัด
ของการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.เจริญรัตน์ ธงชัยวัฒน์นัน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองบัว เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำข้อมูลที่สมบูรณ์แบบในรูปเล่มวิทยานิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะประสาน วัน เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้ง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอเจริญพรขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒ ๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑๓-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร. สุรพล บุญลือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระเจ้าองค์ที่ ๖๖

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำข้อมูลที่สมบูรณ์แบบในรูปเล่มดุษฎีนิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะประสาน วัน เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้ง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอเจริญพรขอคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒ ๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ณะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑-๐๖๓๔๓๒๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ ยว ๗๔๓๘/ว๕๕๕

๓๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นางชฎาภรณ์ บรรเลงรัมย์

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนสุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ ตามศึกษาคำขอ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนสุตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๓-๐๖๓๔๓๒๓

ที่ ยว ๗๑๓๘/ว๕๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๕๒๘๓-๐๕๓๕

๓๕ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายธนพล นาเลาห์

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนสุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอเป็นรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยรวดเร็วทันประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๕๒-๘๓๕๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนสุตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๕๑-๐๖๓๔๗๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐

โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๓๘/ว๕๕๕

๓๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร. ประกิต สิงห์ทอง

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย-วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวัชรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๔๖๖๖๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๔๑-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ ยว ๗๙๑๘/ว๕๕๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๓๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุมัติขอเข้าสัมมนาเพื่อการศึกษาวิจัย

เจริญพร ดร. กิตติศักดิ์ เสนานุช

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอียด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาจิรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๔๑-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๗๑๘๘/ว๕๕๕

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร. กัญญาณัฐ สิมสวัสดิ์

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก-หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธีวรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๕๑-๐๖๓๔๓๒๓๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๑๘/ว๕๕๕

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร. ปิยะรัฐ ธนะบุตร

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเชียม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นแบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๑๑-๐๖๓๔๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๑๘/ว๕๕๕

๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เจริญพร นายตฤณพล คำพา

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์จะขอแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินแบบสอบถาม ในการวิจัยครั้งนี้รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑-๐๖๓๔๗๒๓

หนังสือราชการ

หนังสือราชการขอทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) และขอเก็บข้อมูลวิจัยในระยะที่ 1

ที่ อว ๗๙๑๘/ว ๕๖๕

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องการวิจัย (Try out)

เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และ รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

เพื่อให้การดำเนินการทำดุษฎีนิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูโรงเรียนขนาดเล็ก ในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ จำนวน ๕๐ คน ของท่าน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นักศึกษาสร้างขึ้น รายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบคุณมาในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิววิริเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒-๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๗๔๑๘/ว ๕๖/๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคายเขตวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ณะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทธวัชรเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๐๖๖๒๖

นางกรรณิการ์ ณะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๒-๐๖๖๔๓๒๓

ที่ อว ๗๗๑๘๘/ว ๕๗๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๒

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการค้นคว้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบพร้อมนี้

จึงเจริญพามาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๓- ๐๖๓๔๒๒๓

ที่ อว ๗๕๑๘/ว ๕๙/๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๖๐๐๐
โทร. ๐-๔๖๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต ๒

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการค้นคว้า หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพามาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๖ ๘๓๖๐๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๓-๐๖๓๔๖๒๓

ที่ อว ๙๙๓๘/ว ๕๙๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณีนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ณะสุตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพามาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ณะสุตร ผู้วิจัย โทร ๐๙๑- ๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๙๔๑๘/ว ๙๙๗๒

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๔๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อบัณฑิตวิทยาลัยจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาธิ์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๑๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๑-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๗๔๑๘/ว ๕๗๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๔

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณี เพื่อให้การดำเนินการวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำดุษฎีนิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษารวบรวมข้อมูลที่ได้ดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุนมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๑๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๒- ๐๖๓๔๓๒๓

ที่ อว ๙๙๓๘/ว ๕๗๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระดับศึกษามาศะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้ นางกรรณิการ์ ณะสุตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขึ้นต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบทุกประการ โอกาสนี้ วาสะเยียดตนเอกสารที่แนบพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตร, ดร.)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๔๖๑๒๖

นางกรรณิการ์ ณะสุตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๓-๐๖๓๔๓๒๓๓

ที่ อว ๗๔๓๘/ว ๕๗๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๕๒๘๓-๐๕๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๒

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็น อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย สิริเดช เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณีนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ขอความอนุเคราะห์ท่านอนุภาคให้ นางกรรณิการ์ ธนะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสทธีวชิรเมธี, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๕๒ ๘๔๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๙๑- ๐๖๓๔๓๒๒๓

ที่ อว ๗๔๓๘/ว ๕๗/๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๒

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณี เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ทำนอญญาติให้ นางกรรณิการ์ ณะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบพระคุณ โอกาสนี้ รายละเอียดเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๑๕๖๑๖

นางกรรณิการ์ ณะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๑-๐๖๓๔๓๒๓

ที่ อว ๙๙๑๘/ว ๙๙๑

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตขอเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ณะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขออนุญาตขอเก็บรวบรวมข้อมูลให้ นางกรรณิการ์ ณะสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมาก ณ โอกาสนี้ รายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุญาต

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาธิ์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร ๐๔๒ ๘๓๘๖๑๖

นางกรรณิการ์ ณะสูตร ผู้วิจัย โทร ๐๔๓-๐๖๓๙๗๒๓

หนังสือราชการ

หนังสือราชการขอเข้าศึกษาสถานศึกษาที่มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 โรงเรียน

อว ๗๔๑๘/ว ๑๐๐๐๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังหินผาคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๒

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง 'รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ' โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากท่านเพื่อนักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาธิ์, ศร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑๑-๐๖๓๙๕๒๓๓

อว ๗๙๑๘/ว ๑๐๐๐๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยหินช้าง อำเภอพรมหมานสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในกรณี เพื่อให้การจัดทำดุษฎีนิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากท่านเพื่อนักศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทธิวิธิธรรมาจารย์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๑-๐๖๓๔๓๒๓

ธว ๗๙๑๘/ว ๑๐๐๐๖

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

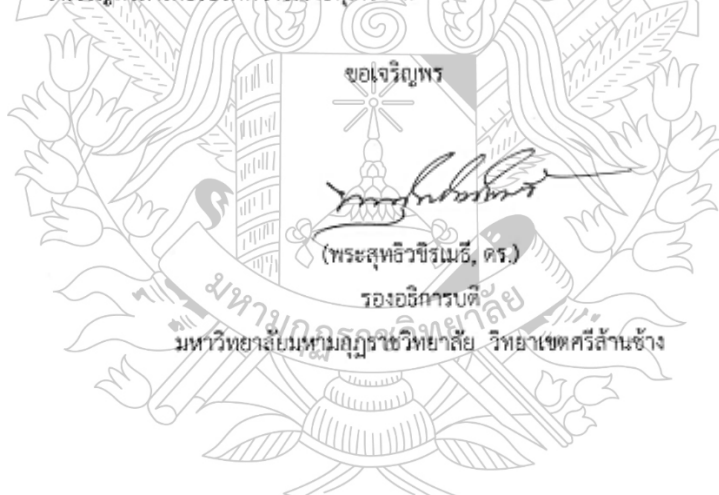
๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice)
เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านฝน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศรีเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

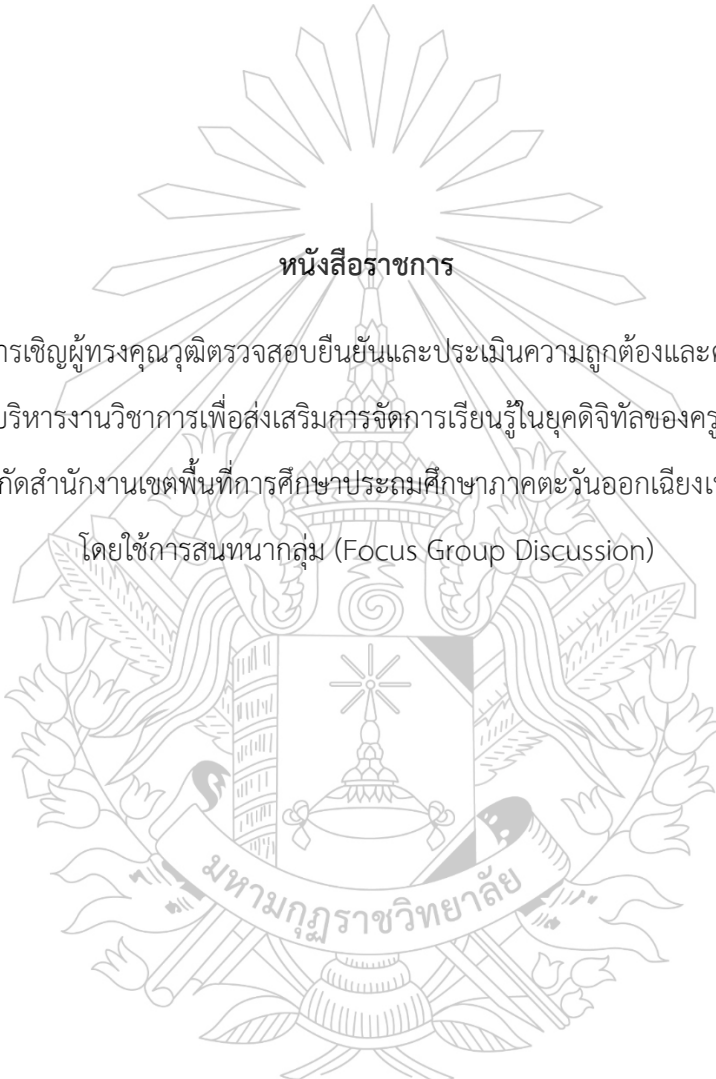
ในการนี้ เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์เข้าศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาที่มีการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) จากท่านเพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ผู้ประสาน

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓๓-๐๖๓๙๔๒๓๓

หนังสือราชการ

หนังสือราชการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบยืนยันและประเมินความถูกต้องและความเหมาะสม
ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
โดยใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion)

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒-๘๑๔๖๑๖

ที่ สว.สส/๑๑๗/๑๐๑๘๖

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ขอเข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ผศ.ดร.ชัยพงษ์ ศรีจันทร์

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ เพื่อให้การดำเนินการทำวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านให้ข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัย ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำข้อมูลที่สมบูรณ์แบบในรูปแบบดุษฎีนิพนธ์ต่อไป ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะประสาน วัน เวลา ที่ท่านสะดวกในการให้สัมภาษณ์อีกครั้ง มีรายละเอียดตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

มหาวิทยาลัย

ที่ อว ๗๙๓๘/ว๓๐๓๘๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยื่นร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร. บุลยา วี ธีรคุณธน

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาธิ์,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒-๘๓๕๖๒๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๒๘/ว๓๐๓๘๗

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร.วรรณที ศรีโนนยาง

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสัทธีวชิรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๒-๐๖๓๔๗๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๑๘/ว๑๐๓๘๗

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร.สุริณี วัฒนศรีทานัง

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๑๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๓๘/ว๑๐๓๘๗

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อเป็นอันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร.พรบุญญา อัญชลี

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก-หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขออนุญาตรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓๑-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๓๘/ว๓๐๓๘๗

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร. เกศสุดา มิตรภูษามณี

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัย ในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธีวชิรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

ที่ อว ๗๙๘๘/ว๑๐๓๘๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๕๒๘๓-๐๕๓๕

๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร นางจันทร์แรม พรหมทา

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๕๒-๘๓๕๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๓๗๒๒

ที่ อว ๗๔๓๘/ว๓๐๓๘๗

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เข้าสัมภาษณ์เพื่อการวิจัยเพื่อยืนยันร่างรูปแบบ (Focus Group Discussion)

เจริญพร ดร. วิไลกรณ์ คำมัน

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๒๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๓-๐๖๓๔๙๓๒๓

หนังสือราชการ

หนังสือราชการขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการ
เรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ

ที่ สว ๗๕๑๘/๐๐๓๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย ๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

๑๒ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้รูปแบบฯ เพื่อประกอบขั้นตอนการวิจัย

เจริญพร ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านวังยาว สพป.เลย เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

นักศึกษามีความประสงค์ทดลองใช้รูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้น เพื่อศึกษามลภาวะใช้รูปแบบตามกระบวนการวิจัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้รูปแบบดังกล่าวแก่นักศึกษาด้วยเพื่อนักศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอเจริญพรขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเจริญพรมมาเพื่อพิจารณาอนุเคราะห์

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์, ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร. ๐๔๒-๘๓๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร โทร ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๒๓

หนังสือราชการ

เชิญผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารงานวิชาการ
เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๕๒๘๓-๐๕๓๕

ที่ อว ๗๙๓๘/ว๐๒๙๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.วราวุธ ธีนา ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลทางการศึกษา สทป.เลย ๑

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

(พระสุทธีวชิรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๕๒-๘๓๕๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๘๑๘/ว๐๒๕๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

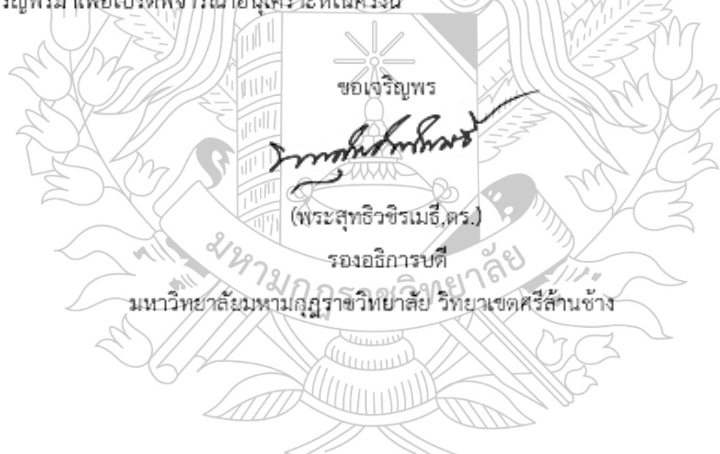
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.วุฒิชัย ดานะ

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๑๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๕-๐๖๓๔๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๓๘/ว๐๒๙๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร รศ.ดร.สุรพล บุญเชื้อ

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก-หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวัชรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๘๘๘/ว๐๒๘๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.วรรณที ศรีโนนยาง

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี ร.ศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ร.ศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพราหมเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิชิตเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๘๓-๐๖๓๔๗๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๓๘/ว๐๒๕๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร. ญาณิศา อยู่งาน

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๓-๐๖๓๔๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๙๑๘/ว๐๒๙๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.พิมพ์ไศษิษฐ์ สดเอี่ยม

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก-หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำคุณูปการเรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาธิรเมธี,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๔๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๑๘/วอ๒๔๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ก้องณเรณทร์ พลชา

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนະสูตร-นักศึกษาระดับปริญญาเอก-หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทธวิจิตรเมธี,ตร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนະสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๔๒-๐๖๓๔๗๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๔๓๘/ว๐๒๔๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร นางชฎากรณ์ บรรเลงรัมย์

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะสูตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์อร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในครั้งวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพามาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๔๖๓๖

นางกรรณิการ์ ธนะสูตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
วิทยาเขตศรีล้านช้าง อ.เมือง จ.เลย
๕๒๐๐๐
โทร. ๐-๔๒๘๓-๐๔๓๔

ที่ อว ๗๘๑๘/ว๐๒๙๓

๓๐ มีนาคม ๒๕๖๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินรูปแบบฯ เพื่อการวิจัย

เจริญพร ดร.ปิยณัฐ ธนะบุตร ศึกษาพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต ๓

ด้วย นางกรรณิการ์ ธนะบุตร นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็กสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลยเขต ๓ อำเภอเมืองหนองหาน" โดยมี รศ.ดร.พิมพ์พร สดเอี่ยม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รศ.บุญช่วย ศิริเกษ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ประเมินรูปแบบฯ ที่ผู้วิจัยจัดสร้างขึ้นเพื่อให้กระบวนการวิจัยเป็นไปด้วยดี มีความเรียบร้อยบรรลุวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินรูปแบบฯ ในการวิจัยครั้งนี้มีรายละเอียดตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเจริญพรมหาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ในครั้งนี้

ขอเจริญพร

(พระสุทิวาภิรมย์,ดร.)

รองอธิการบดี

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง

ผู้ประสาน

บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง โทร.๐๔๒-๘๓๕๖๑๖

นางกรรณิการ์ ธนะบุตร ผู้วิจัย โทร. ๐๙๓-๐๖๓๙๓๒๓

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา
เลขที่ 91 ถนนเทศบาล 1 ตำบลสะเตง อำเภอเมือง จังหวัดยะลา 95000 โทรศัพท์ 0 7321 2863 คอ 131
E-mail: scphylirb@yala.ac.th Website: <http://www.yala.ac.th/IRB-SCPHYL/>

AF 04-03

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ชื่อโครงการวิจัย	รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
รหัสจริยธรรมการวิจัย	SCPHYLIRB-2568/692		
ผู้วิจัยหลัก	นางกรรณิการ์ ธนะสูตร		
สังกัด	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย		
วิธีการพิจารณา	Expedited		
วันที่ส่ง	23 กันยายน 2568	วันที่พิจารณา	23 กันยายน 2568
วันที่รับรอง	06 ตุลาคม 2568	วันหมดอายุ	06 ตุลาคม 2569

เอกสารที่รับรอง

1. โครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เอกสารชี้แจงข้อมูลอาสาสมัครวิจัย
4. เอกสารแสดงความยินยอมโดยได้รับการบอกกล่าว
5. ประวัตินักวิจัย/คณะนักวิจัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา ได้พิจารณาโครงการวิจัยแล้ว ตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ตามระเบียบแนวทางและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

หมายเหตุ:

1. กำหนดส่งรายงานความก้าวหน้า 06. เมษายน 2569 แบบฟอร์ม AF 03-19
2. กำหนดส่งรายงานสิ้นสุดโครงการ 06. พฤษภาคม 2569 แบบฟอร์ม AF 03-20
3. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัยหลังได้รับการรับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติปรับรายละเอียด แบบฟอร์ม AF 07-01 และ AF 07-02
4. หากดำเนินการวิจัยไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลารับรอง ให้นักวิจัยขออนุมัติขยายระยะเวลา แบบฟอร์ม AF 03-18

(นายอวิรุทธ์ สิงห์กุล)

เลขานุการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(มศ.ดร.ภคณัฐ วีระจร)

ผู้อำนวยการคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

(หนังสือรับรองมีปณิธานตราสัญลักษณ์วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดยะลา)

ประวัติผู้เขียนคุณิพนธ์

ชื่อ	นางกรรณิการ์ ธนะสูตร
วัน เดือน ปี เกิด	24 เมษายน 2527
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 111 หมู่ 7 ตำบลวัดหลวง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2545 มัธยมศึกษา โรงเรียนปากสวายพิทยาคม จังหวัดหนองคาย พ.ศ. 2550 ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2556 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี พ.ศ. 2563 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. 2569 ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัย วิทยาเขตศรีล้านช้าง จังหวัดเลย
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 419 หมู่ที่ 1 ตำบลธาตุ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย
ผลงานตีพิมพ์	ชื่อบทความ “การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมสร้างพลเมืองดี ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนโรงเรียนบ้านปากบด”การประชุม ทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานและนวัตกรรมทางวิชาการ ของผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา (สคบศ. วิชาการ ครั้งที่ 6) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 Conference Proceedings 6 th NIDTEP's Academic 2025 on 19-20 June 2025
รางวัลที่ได้รับ	ชนะเลิศ การประกวดนวัตกรรมวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ การพัฒนา คุณธรรม สร้างพลเมืองดีในศตวรรษที่ 21ของนักเรียนโรงเรียน บ้านปากบด ใช้เทคนิค 3ต ขับเคลื่อนด้วยวงจรคุณภาพ PDCA สพป.เลย เขต 1